
Fantezia
unui conte
Lorraine
Heath

SERIA „PĂCATE PENTRU ORICE ANOTIMP"

Dqi are origini umile, Fancy TrcwJove este hotărâtă să îndeplinească dorinţa maniei dc a o vedea căsătoriră **cu un** nobil. **Mintea ageră şi manierele impecabile fkur** din **Fancy soţia** ideală **pentru orice gentleman eligibil - dacă acesta este dispus să** treacă **cu vederea descendenţa ei scandaloasă.** Însă **planurile** ci **sunt date peste cap când un bărbat misterios ţi extrem de interesant începe sa îşi tot £acă apariţia în librăria dc care se ocupă Fancy - iar ea nu** şi-L **mai poate scoate din minte.**

Văduv de doar un an, solitarul Matthew Sommersby, conte de Rosemont, este vânat dc multe femei cârc ti doresc drept soţ. Dornic să scape de ele ţi dc presiunea titlului său, el se retrage din înalta societate, în căutarea liniştii. Prăvălia lui Fancy este refugiul lui - până în noaptea în care pasiunea din treci atinge cote neliniş-titoare şi amândoi ajung sa tânjească după mai mult,

Pe măsură ce Fancy este prinsă între aşteptările pe care crede că familia ei le are de la ea şi sentimentele tot mai copleşitoare faţă dc Matthew, secretelc încep şi iasă la iveală şi să o facă să se întrebe dacă se poate încrede în ceea ce îi dictează inima...

„Lorraine Heath este bine-cunoscută pentru poveştile ei de dragoste frumoase şi emoţionante?

WiSHfMcrox Post

Lorraine Heath a scris peste 60 dc romane, incluse |>c listele de bestselleruri ale *USA Today* şi *New York Times*, ţi a fost distinsa cu numeroase premii, inclusiv premiu] RITA.

LORRAINE HEATH

Fa/thguv tutuiami&

Traducere din limba englezâ Anca Mihăitescu

LITERA

Bucureşti 3021

Lui Katie *Patterson, director executiv al Richardson Adult Literary Center; şi întregii echipe, angajaţi şi voluntari care îi ajută pe adulţii care se străduiesc să înveţe engleza ca a doua limbă, Dcnnei F inlay, lui Karert Gibbs, Alexandrei Haughton, Wandei Lankford, lui Chris Simmie şi lui Kandy*

Tobin, care sunt extraordinarul comitet de la Buns & Roses Romance Tea for Literacy, de care beneficiază RALC, şi celor care au activat în trecut în comitet.

Numeroşilor scriitori care au fost gazde generoase ale unei mese la ceaiul anual

Şi minunaţilor cititori care participă şi îşi împărtăşesc bucuria de a citi, făcând în acelaşi timp diferenţa în viaţa altora.

în fiecare an, când particip la eveniment, am impresia că m-am întors acasă

.(Prolog

londra

1854

Durerea veni iute şi puternici.

Ettie Trewlove scoase o exclamaţie şi îşi apăsă o mână pe abdomenul umflat» lăsând polonicul plin cu supă să cadă, Acesta se lovi de masa de stejar plini de zgârieturi şi îl stropi pe fiul cel mare, care îşi întinsese castronul spre ea. Nu era prima contracţie pe care o simţea. Ele tot apăruseră şi dispăruseră toată ziua, dar aceasta era în mod clar cea mai puternică, şi ea simţi lichidul alunecându-i pe picioare,

-Mick, du-te după doamna Winters. Repede!

Băiatul care îi fusese adus în miez de noapte cu paisprezece ani în urmă nu ezită sâ iasă în fugă pe uşă, în căutarea moaşei. Ceilalţi copii ai ei - trei băieţi şi o fată - se uitau la ea cu ochii mari şi rotunzi ca nişte farfurii. Ea le arunci un zâmbet liniştitor,

-Va trebui să vă umpleţi singuri castroanele. Mâncaţi cina în grădină şi rămâneţi acolo până vâ chem eu.

Se îndreptă încet spre dormitorul micuţ. Când Începu şi-şi desfacă nasturii de la rochie, auzi paşii înceţi. Se uită peste umăr şi îi zâmbi încurajator fiicei ei.

-Hai, du-te acum, Gillie! Fă aşa cum ţi-am spus!

-Eu rămân.

Cu buzele strânse într-o expresie încăpăţânată, fata se îndreptă spre dulap. Trecuseră aproape treisprezece ani de când fusese lisată pe pragul uşii lui Ettie , învelită într-o pătură. De altfel, toţi copiii ei îi fuseseră aduşi la uşă, într-un fel sau altul. Gillie scoase o cămaşă de noapte şi l-0 întinse. Ettie oftă resemnată, pentru că fiica ei era cea mai încăpăţânată dintre toţi.

- Doar până când ajunge doamna Winters.

„______________lorrahu tfeath -----------------

Când Mick se întoarse, firi şi roşu la faţă, ea era deja * cimasi de noapte, în pat, îndurase alte doua contracţii fără sâ ţipej dar devenise tot mai dificil sâ îşi reţină ţipetele.

- **E plecaţi la o altă naştere, anunţă Mick cu solemnitate, de** *că.* **ar fi spus că moaşa murise.**
- **Ei bine, făcu Ettie şi dădu pătura la o parte, atunci aş face bine**

să fierb nişte apă.
-O să facem noi asta.
Stoicismul cu care Gillie strângea din buze nu-i ascundea teama care i se citea în ochi.
- **Mă descurc, draga mea.**

-Tu spune-ne ce avem de făcut, mamă.
Aţa câ le spuse. Iar, patru ore mai târziu, ţinea în braţe cea mai frumoasă copilă pe care-o văzuse în viaţa ei. Îşi trecu uşor degetele peste pirul întunecat, se gândi cu tristeţe la cei doi copii pe care îi oferise soţului ei şi la dulcea bucurie a venirii lor pe lume. Dar apoi Michael murise, şi curând după aceea se prăpădiseră şi micuţii, Ea începuse să accepte copii ilegitimi ca sâ mai câştige un ban. Iar acum, avea unul al *ei*
- **Cum o să-i zici? întrebă Gillie.**
- **Fancy. Pentru că, într-o bună** *zi,* **ea nu va mai locui în mizerie, ca mama ei. Ci se va căsători cu un bărbat aparte, va locui într-o casă deosebită şi va avea o viaţă aleasă. Le zâmbi cu căldură celor cina copii din jurul ei. Voi toţi veţi avea vieţi alese**

Căpitofufl

Londra ***Î873***

Viaţa unui om era mărginită de două evenimente capitale: ziua naşterii şi ziua morţii. între acestea, mai existau şi alte evenimente critice, dar, pentru contele de Rosemont, doar trei aveau o oareca re importanţă; ziua în care să căsătorise, noaptea în care Îi murise soţia şi dimineaţa în care aceasta se sculase din morţi ca să îi răscolească viaţa.

Aşezat la biroul lui din bibliotecă, deschise ziarul pe care valetul îl călcase conştiincios şi citi încă o dată scrisoarea care ii stricase pofta de mâncare cu trei zile mai devreme.

Către nobilele doamne din Londra;

Cu o mare tristeţe consolată doar de multă speranţă scriu aceste rânduri. Faptul că voi, dragi doamne, **citifi** *asta astăzi* **fn-** *seamnâ că a trecut exact un an de la moartea mea. Şfim cu toţii că domnii arareori respectă perioada întreagă de doliu de doi ani,* **în** *vreme ce femeile au inimi mai credincioase şi respecta mult mai adesea regulile stricte ale societăţii.*

Eu, personal, mă bucur că bărhafilor li se permite să fie mat induîgenp„ pentru că îmi doresc ca dragul meu Rosemont să nu stea prea multă vreme întristat şi lipsit de consolarea unei femei Astfel, dragi doamne, apelez la voi ca sd **îi scurtări** *cât mai mult perioada de doliu şi să îl faceţi din nou să zâmbească.*

Pentru că, vedeţi dumneavoastră, zâmbetul lui m-a atras prima oară spre el.

Apărea atât de încet, dar, când sosea, mâ lăsa fără suflare ţi îmblânzea pe dată expresia unui bărbat a cărui mândrie e

uneori prea puternică. Nu e un bărbat uşor de iubit, şi cu toate aste

a^____________ £orrairt£ ticath —
¡.am iubit, pentru că am văzut o latură a lui pe care prea puţini
° CU îliiveria părul îmi făcea masaj ia picioare şi nu doar *că* îmi nrea vZ»
cu pasiune, ci le şi scria. Ah, dragi doamne, vocea lui ***t consolator***
baritonală, trăsăturile-i sunt chipeşe iar umărul e ***incredibil*** *de*
reconfortant *când era nevoie sa imt absoarbă lacri mile, Ochii nu îi fugeau niciodată... poate doar spre magazinele de dulciuri* **fi** *plac tare mult prăjiturile cu lămâie.*

în ciuda defectelor mele, a rămas cel mai loial şi statornic dintre soţi. ***Cuceriţi i*** *inima veţi descoperi o viaţă întreagă plină de fericire.*

Cu cele mai sincere gânduri,
contesa de Rosemont, decedată

De fiecare dată când citea scrisoarea, minciuna scrisă cu sânge rece pe care o aşternuse meticulos pe hârtie râdea de el. Ea nu-l iubise. Câtuşi de puţin. Nici măcar cu o frântură din fiinţa ei. Fiica unui industriaş înnobilat de regină, Elise îşi dorise un soţ cu titlu nobiliar şi, la doar 19 ani, ştiuse cum să-şi folosească farmecele asupra lui. Nu se îndoia câ zâmbetul lui o atrăsese - măcar asta era adevărat dar fusese atrasă şi de titlu! pe care el îl moştenise cu un an înainte. El avea *23* de ani, îndrăgostit de frumuseţea şi de ochii ei care îl tachinau şi ii promiteau aventuri deocheate, dar şi o evadare de la toate grijile. Când ea sugerase sâ se retragă în spatele plantelor din seră în timpul unui bal, la domeniul de la ţară al surorii ei măritate, el fusese cât se poate de bucuros sâ se conformeze. Iar după ce tatăl Elisei îi surprinsese, pe ea cu fustele ridicate şi pe el cu pantalonii în vine, drumul spre altar avusese loc rapid, iJar triumful care se reflectase în ochii ei când fuseseră întrerupţi p sa ^leagâ fusese distribuit în rolul prostului credul, *Zest ° ^ ™ W mare Pfctfc ^r el jurase în mod 3E2T1 niciOdată « de reprezentantă a se însărcinată. Bucuria ^ ?în Nu $e * ° ^ prea reusea *II ** 0 poseda în sera aceea, şi el nu
^ ^ starnească entuziasmul pentru a se culca cu ea.
fantezia umii rcf^tc
în al treilea şi ultimul an, abia dacă se clintise de lângă caT în timp ce cancerul **o răvăşea. Elise îşi făcuse o listă cu toate lucrurile pe care nu avea să le facă. Nu îmbrăţişase cu drag moartea şi nici nu trebuia să o facă. Nu avea decât 22 de ani, pâr care nu avea sâ încărunţească şi piele care nu avea sâ se rideze din cauza vârstei.**

Cu toate astea, scrisoarea ei îl nedumerea. De ce se ostenise să o scrie şi să aranjeze să fie publicată? Sâ-şi mai spele din vina de a-l fi picâlit? Cunoscându-i metodele înşelătoare, el nu putea să ia de bune cele scrise. Prin urmare, ce voia ea să obţină? Bazându-se pe ce trăise de când apăruse scrisoarea prima dată, probabil doar sâ-i facă viaţa cât mai neplăcută posibil. De parcă răceala din căsnicia lor nu fusese o pedeapsă suficientă pentru că îi căzuse în capcană.

La sunetul unor paşi uşori cârc se apropiau, ei ridică privirea şi-l văzu pe valet ducând o tipsie de argint. Bărbatul subţire, încărunţit la tâmple, se opri şi făcu o plecăciune uşoară.

-Milord, Lady Fontaine şi fiica ei au venit în vizită.

Frustrat că Elise îl pusese în această situaţie prea puţin de invidiat, el închise ochii. Primii vizitatori ai zilei. Se putea aştepta să mai vină cel puţin o duzină până când soarele îşi lua rămas-bun de la ziuă. Dacă spunea acum că nu era acasă, vizitatorii aveau să se întoarcă mai târziu. După ce-şi împături cu grijă şervetul de pe genunchi, dădu scaunul în spate şi se ridică.

-Adu ceaiul în salon!

ţi aşa continuă. Zi după zi.

O paradă de tinere domnişoare eligibile la uşa lui. Vorbeau, şi vorbeau, şi vorbeau. Recitau poezii. Când şi când, mai şi cântau. Cântau şi la pian cu mare entuziasm. Era invitat la plimbări prin parc de parcă ar fi fost un ogar care avea nevoie să facă mişcare. îi trimiteau invitaţii la cine, recitaluri, teatru, petreceri în grădină. Căutau şi obţină promisiuni de valsuri la balurile care aveau sâ se organizeze odată ce începea sezonul. Alternau între a-l căina pentru pierderea îngrozitoare şi a-l asigura ci fericirea îl aştepta chtar după colţ dacă se mobiliza să se îndrepte rapid spre ea - şi erau mai mult decât dispuse sâ devină contese şi să-l însoţească în călătoria sa de descoperire a fericirilor pe care viaţa încă le oferea, în duda nefericirii pe care soarta i-o rezervase în trecut. Prăjiturile cu lămâie fură cele care umplură paharul. în decursul a două săptămâni de când apăruse scrisoarea, primise atât de multe afurisite de prăjituri.
lotrainc Oraţii
că ar fi putut să^şi deschidă propriul magazin de dulciuri, Avea să o **ia razna de-abinelea daca mai simţea miros de lămâie şi de zahăr.**

Prin urmare, **după ce porunci să** i **se facă bagajele şi să se închidă** reşedinţa **din Londra, plecă în căutarea liniştii.**

CapitoCuC2

Stând în spatele tejghelei lustruite din lemn de stejar din librăria ei, Fancy Trewlove citi încă o dată scrisoarea pe care o decupase din Times cu o lună în urmă. Cuvintele contesei de Rosemont despre dragostea pentru soţul ei mişcaseră inima înclinată spre romantism a lui Fancy, o inimă care, după ce avea să fie prezentată în societate la un bal, urma să o facă sâ se îndrăgostească de un lord care o privea mai degrabă ca pe o tovarăşă de pat decât de viaţa.

Avea doar 19 ani, dar era cât se poate de la curent cu realităţile vieţii şi înţelegea pe deplin că circumstanţele naşterii ei nu aveau să îi fie de mare ajutor ca să obţină un loc în rândul aristocraţiei. Cu toate astea, familia ei era hotărâtă să o vadă măritată cu un nobil. Bărbatul trebuia să aibă un titlu, Să nu fie al doilea sau al treilea fiu, ci primul. Un duce era de preferat, un marchiz era considerat adecvat, un conte acceptabil, un viconte... un rezultat care trebuia pe cât posibil evitat.

Din momentul în care îşi făcuse apariţia pe lume, familia ii decisese destinul şi o **îndreptase inexorabil spre el, dar viaţa pe**

care i-o pregătiseră membrii familiei ei părea să fie lipsită de un element esenţial: de dragoste.

Ea tânjea după dragoste mai mult chiar decât după aer. 0, familia ei o iubea, nu se îndoia de asta, dar ea tânjea după acel gen de devotament despre care se scria în sonete, despre care vorbeau poeţii, o iubire enormă, aşa cum fusese cea de care avusese parte mama ei. Când Fancy era doar o fetiţă, dar suficient de mare cât să se întrebe despre lipsa unui bărbat în familie, îşi adunase curajul sâ întrebe despre tatăl ei. Cu lacrimi în ochi, mama îi explicase cum se îndrăgostise de un chipeş ofiţer de regiment. Nu erau căsăto^ nţi atunci când cedaseră pasiunii, în seara plecării lui *spre* ***o ţari 12fantezia unui conte***

străină, dar el promisese că aveau să se căsătorească la întoarcerea lui. Din nefericire, soarta intervenise, şi el murise eroic, dar tragic, pe însângeratul câmp de luptă din peninsula Crimeea.

-Mi-adat însă cel mai frumos cadou - pe tine.

Chiar şi acum, amintirea cuvintelor mamei îi făcea ochii să se umezească. Din acea clipă, Fancy înţelese câ era specială. Spre deosebire de fraţii ei, care fuseseră lăsaţi la uşa mamei ei, ea fusese dorită.

Asta explica faptul câ privea cu tandreţe poveştile pline de romantism, iar scrisoarea lui Lady Rosemont intra, cu siguranţă, în categoria asta, servind drept talisman, oferindu-i speranţa că şi ea ar putea descoperi o pasiune care să nu îi fie interzisă, Chiar în acel moment, degetele lungi şi subţiri ale viitorului ei soţ puteau deschide invitaţia aurită care sâ-i îndrepte paşii spre întâlnirea cu ea. Spre deosebire de mâinile fraţilor ei, mâinile lui aveau să fie fine, fără bătături sau ricatrici, mişcările lui reflectând eleganţă. Avea să stăpânească valsul la perfecţie, iar, când avea să o ia în braţe, ca să o învârtească, chiar dacă urma să o ţină la distanţa potrivită, cum se cuvenea, privirea lui avea să o captureze pe a ei şi să îi dezvăluie cât de ferm îl cucerise deja. Ochii lui aveau să reflecte căldură şi o urmă din dorinţa lui...

Cîiric... Cline..

Ea tresări vinovată când clopoţelul de deasupra uşii librăriei anunţă sosirea unui client. Judecând după fierbinţeala din obraji, ea se înroşise zdravăn, jenată că fusese surprinsă visând cu ochii deschişi. Nu o ajuta nici faptul câ bărbatul care trecuse pragul îşi dăduse jos jobenul negru, dezvăluind un aspect chipeş, un chip care, fără îndoială, fermecase multe femei, împături iute scrisoarea şi o ascunse în buzunarul rochiei, de unde o putea scoate oricând avea nevoie să îşi aducă aminte că dragostea exista şi în rândul aristocraţiei şi câ drumul ales de familia ei pentru ea merita parcurs.

Gentlemanul studie diferitele zone ale librăriei ei - rafturile care mărgineau peretele negru, rafturile paralele cu suluri elaborate de pergament aşezate perpendicular pe ele şi micile mese cu romane stivuite deasupra, cărţile adunate în colţuri. Cărţi, cărţi şi iarăşi cărţi oriunde se uita. Ea nu se putea sătura de ele, ceea ce era evident oricui intra în librărie pentru prima sau a suta oară.

în adolescenţi, un băiat 11 spusese că ea avea un fetiş când v vorba despre cărţi. Pentru că citea mult, cunoştea cuvântul şi ce gera băiatul, aşacă-l lăsase cu nasul însângerat. Ea ştia săaprecie^ prea bine ce ofereau cărţile, îi admira pe cei care le scriau şi fe ^ recunoscătoare celnr care le publicau. Nu se ruşina din pricina asta' mai degrabă, se simţea mândră.

Nu se putea decide dacă noul dient, care părea să fie absorbit de împrejurimi, era fascinat de colecţia ei sau dezgustat că operele literare ocupau atât de mult loc. Ştiind că nu 31 mai văzuse niciodată în librărie - înfăţişarea lui indica clar faptul ca nu putea fi uitat uşor-, ea îşi îndreptă umeriiînguşti ca să-i ureze chipeşului străin bun venit în magazinul ei.

- Pot să vă fiu de folos, domnule?

El îşi întoarse capul spre ea, şi ea fu captivată de cei mai pătrunzători ochi verzi pe care îi văzuse vreodată. Mintea păru să nu o mai ajute, şi ea ştiu câ a se uita în adâncimile de smarald pentru tot restul vieţii nu ar fi de ajuns ca să aprecieze nenumăratele lor faţete, nenumăratele îue" faţete. Bl păru dintr-odatâ impozant, chiar dacă abordabil, iar ea îşi dori cu ardoare să se apropie de el, dat rămase unde era nefiind dispusă să rişte vreun gest care să o coste o vânzare sau măcar posibilitatea ca el să ia o carte în mână,

-Aiişul de pe uşă arăta că aţi închis.

Pronunţia lui, care sugera educaţie, familie bună şi probabil *bo-* gată, era mai elegantă decât a multura care locuiau în aonă. Dar vocea lui caldă, catifelata fu cea care ii dădu fiori.

Interesant că. în ciuda afişului, el tot încercase uşa. Un bărbat care în mod evident nu avea încredere în ce se afla dinaintea lui - sau poate era genul care avea nevoie de dovedi că ceea ce 1 se comunica era adevărat.

Se uită la pendula înaltă sprijinită de peretele din stânga el, lângă birou, şi văzu că era într-adevăr cu zece minute peste ora şase, când închidea, de regulă, uşile. Fusese atât de captivată de scrisoarea aceea, că nu băgase de seamă când bătuse ceasul de ora şase.

-Orarul afişat e mai degrabă o sugestie, nu o regulă- Nu sunt genul care să refuze o persoană aflată în căutarea unei cirţi. Dacă aţi dori să vă uitaţi... sau vă ajut cu plăcere să găsiţi ceva pe gustuJ dumneavoastră.

El mai înaintă, dar doar câţiva paşi.

- Nu doresc .sA deranjez, dacă *ct.i*|| pe calt; să închideţi pentru scara asta,

- Nu ni A deranjaţi, vă asigur. Una dintre marile melc bucurii este sA-i văd pe oameni că îşi găsesc cărţile potrivite. Chiar pot să vă recomand câteva dintre favoritele mele, dacă doriţi,

-Câtă vreme sunteţi atât de amabilă să mă ajutaţi, mi-ar plăcea ceva cu aventuri şi fapte teribile. Aveţi ultimele din seria *pennybîocd?*

Ea clipi şi deschise gura,.. Şi auzi un uşor oftat enervat dinspre el.

-Sunteţi, fără îndoială, prea tânără ca să vă amintiţi expresia. Cred că acum sunt mai cunoscute drept *penny dreadful.*

-Ah, da, uitaţi aici!

Ea se mişcă de după tejghea şi se apropie de un stand îngust, cu rafturi înclinate, unde erau expuse publicaţiile săptămânale.

-Aici, sunt disponibile exemplarele individuale, pe raftul acesta, iar aici, zise ea şi se duse un pic mai încolo, sunt ediţiile legate care conţin toate episoadele unei poveşti.

-Foarte bine.

El se apropiase şi se aplecă să studieze cotoarele, care dezvăluiau titlurile seriei.

Adusese cu sine parfumul de colonie Bay Rum. Dacă nu s-ar fi aplecat, ea nu ar fi observat buclele care îi mărgineau ceafa şi care păreau umede la capete, făcând-o să creadă că se îmbâiase cu scurt timp înainte să iasă. Dar nu se ostenise să-şi radă şi barba care lăsa

0 umbră întunecată pe obrazul şi pe maxilarul lui. Era un maxilar magnific, puternic şi pătrăţos. Se gândi că era mare păcat să îl ascundă sub perciuni, deşi nu putea nega masculinitatea acestora. Umerii laţi o făcură şi ei să cadă pe gânduri, şi se întrebă dacă aşa era construit de la natură sau obţinuse acel aspect prin muncă şi exerciţii. În zonă nu prea locuiau oameni care sâ-şi permită să lenevească, aşa că el, fără îndoială, avea o ocupaţie. Părea să fie un amestec ciudat de aspru şi catifelat, asemenea brandy-ului pe care îl savura ea când şi când.

1 Literatură de sene popularii ieftini, publicat* Iti kiwi)lui nl XIX-lea fu Regatul Unit, Termenul se referea, d<- obicei, la o poveste pulilic.itA fu eptaoiicte sflptA- tnânalp, fiecare cosi Amic A te un penny. (n.rod.)

. Jjyrrtunc <}featfi -

f

A Dick Turpin, făcu el pe un ton cald. Când eram mic, am pe_

c'ut multe după-amiezi citind despre aventurile acestui tâlhar. Seov* e^mpbrul de pe raft, O să-I iau pe acesta.

-E şase şilingi Dacă e prea mult pentru dumneavoastră deocamdată, pot să vă păsuiesc până la sfârşitul lunii, dacă lucraţi sau locuiţi în zonă.

El nu îi oferi tocmai un zâmbet, ci un fel de zvâcnet al buzelor - ce buze minunate avea, pline şi cu formă frumoasă, cu colţurile ridicate, de parcă ar fi fost mereu amuzat de lumea mare.

-Voi plăti acum.

-Excelent!

Ea se duse înapoi în spatele tejghelei. El scoase un mic portofel din buzunar, luă monedele necesare şi i le oferi. Ea nu putu să nu observe mâinile mari, inmănuşate şi eleganţa cu care puse portofelul înapoi în buzunar. Dintr-odată, să tragă aer în piept i se părea dificil, copleşită de imagini cu acele mâini care puneau alte lucruri la loc - părul după ureche, un nasture la loc în gaică, şosetele în picioare -, toate alergând nechemate

prin mintea ei. Ea nu ştia , ce o făcea să aibă asemenea gânduri lascive cu privire la el, deşi în ultima vreme începuse să observe aspectele plăcute ale bărbaţilor, Familia ei ar fi oripilată, fără indoială, să descopere că începuse să citească de curând cărţi interzise prin legea obscenităţii - atunci când le putea găsi.

Nu voia să fie complet inocentă când avea să îşi facă intrarea În societate.

El miji ochii şi studie raftul din spatele eij care găzduia descoperirile ei de cărţi rare, unele dintre ele restaurate la perfecţie chiar de ea însăşi. îi ofereau asemenea plăcere şi încântare, încât abia se abţinu sâ nu îi prezinte toate exemplarele ei extraordinare, permiţân- du-i să le examineze cu grijă şi să vadă cât de bine fuseseră păstrate, -Aceasta e o ediţie de început din *Mândrie şi prejudecată?* **-Ediţie princeps. zise ea fără să poată să-şi reţină zâmbetul. A fost găsită la gunoi, dacă vă puteţi imagina. Lângă o casă din Mayfair.**

Ea desfăcuse pielea murdară şi decolorată cu marc grijă şi o prelucrase până când devenise din nou maleabilă. Când legase cartea la loc, arăta de parcă abia dacă fusese folosită, -Căutaţi des prin tomberoane?'Fantezia mini conte ^

-Aţi fi uimit cate comori aruncă oamenii,

-Probabil aş fi.

-Dar nu eu caut prin gunoaie, ci nişte copii orfani, amărâţi, care îmi aduc descoperirile lor, în speranţa că vor câştiga câţiva bănuţi.

Chiar şi atunci când cartea nu mai putea fi folosită sau restaurată, ea ii plătea, ca să se asigure câ aveau ceva care sâ-i ajute să treacă ziua.

-Nu îi încurajaţi să fure din alte părţi?

-Cât de cinic sunteţi! Nu, îi încurajez să nu accepte viaţa aspră pe care le-a rezervat-o soarta şi sâ creadă câ aceasta poate fi îmbunătăţită cu efort, muncă susţinută şi hotărâre, dar şi cu un pic de ingeniozitate.

- Atunci, vă doresc succes cu asta, zise el şi-şi înclină uşor capul.

Dar ea nu putea sâ-l lase să plece fără să-i spună mai multe.

-A venit odată un băiat să-mi aduci o poveste scrisă pe bucăţi de hârtie găsite ici şi colo. Cususe paginile laolaltă cu ac şi aţă. Am cumpărat povestea pentru doi bănuţi. Speranţa mea era să-l încurajez, ca poate la maturitate să devină scriitor. Probabil aţi observat povestea în vitrină.

Ea se străduise să aranjeze rafturi mici cu mărunţişuri în partea din faţă a vitrinei mari, ca să atragă oamenii înăuntru. Cărţi, o statuetă cu o femeie citind, alta cu un băiat cu o carte în mână, aşezat cu spatele sprijinit de un copac. Una dintre vitrine înfăţişa un birou micuţ cu hârtie, peniţă şi cerneală - toate reprezentând munca unui scriitor.

-Chiar am observat-o şi mâ întrebam ce e cu ea.

-Acum, ştiţi, zise ea şi-i oferi un zâmbet cald.

- într-adevăr.

El o studia cu aceeaşi intensitate cu care îi studiase şi magazinul când intrase. Ea nu ştia de ce îi povestise atât de multe. Ba ştia. îi plăcea să vorbească despre cărţi. Erau pasiunea ei de când Gillie o aşezase prima dată în poala ei şi deschisese o carte, ca sâ dezvăluie magia ascunsă între coperte. Ea era convinsă, luând drept indiciu căldura care i se răspândea în obraji, că se înroşise sub privirea lui cercetătoare.

-îmi cer scuze, domnule. Nu am vrut sâ vorbesc atât. Vă reţin.

-Eu sunt cel care v-a reţinut. Vă mulţumesc mult că aţi ţinut deschis pentru mine.

- Lorraine 'Heatfi -

-A fost plăcerea mea.

Cum să nu fi fost, când el oferea □ privelişte atât de irezistibila? Ea văzuse doar tablouri cu munţi, şi totuşi era de părere câ e! rivaliza cu aceştia în maiestuozitate,

- Sper să vă bucuraţi de carte la fel de mult ca în copilărie.

- Nu am nici o îndoială că aşa va fi.

Ha îl urmă spre uşă, unde el ezită preţ de o clipă - de parcă ar fi vrut să mai spună ceva - înainte să o deschidă şi să iasă din magazinul ei. închise uşa în urma lui şi observă cum el se opri să studiem aranjamentul din vitrină, cel cu biroul în miniatura, înainte să plece mai departe. Părea umbrit de supărare, de tristeţe. Se întrebă dacă era cumva singur pe lume, fără familie.

Răsuci cheia în broască, recunoscătoare pentru vânzare. Ar fi fost prima zi în care să nu fi pus nici un ban în casă, şi ea refuza să se lase descurajată de lipsa clienţilor. Ştia că nu toată lumea crescuse într-o familie care preţuia cărţile şi că erau şi mulţi oameni care nu şi le puteau permite. Deşi, de ceva vreme, lumea editoriala se străduia sâ facă literatura mai accesibilă maselor, acesta fiind şi motivul **pentru care putuse să vândă foiletoanele legate într-un volum atât de ieftin.**

Magazinul ei era deschis de mai bine de un an, şi vânzările crescuseră încetişor, mulţumită şi acţiunii de modernizare a acestei părţi din Londra de către fratele ei, Mick. Cu câţiva ani în urmă, el demolase clădirile părăgănite pe care Ic cumpărase şi construise în loc clădiri solide din cărămidă. Magazinele mărgineau ambele laturi ale străzii. Pe colţ, vizavi de al ei - şi ocupând destul de mult loc - era încoronarea realizărilor lui Mick, marele lui hotel, care purta numele Trewlove, El nu voia să o vadă lucrând, preferând ca ea să-şi petreacă timpul pregâtindu-şi intrarea în societate, dar ea reuşise să-l convingă sâ îi permită să folosească una dintre clădirile mai mici ca librărie. Toţi fraţii ei obţinuseră diverse tipuri de succes în viaţă, iar ea îşi dorea să contribuie la bunăstarea familiei şi a vieţii altora.

Se duse înapoi spre tejghea şi zâmbi când motanul sări pe ea, întinzându-se languros şi privind-o ţintă cu ochii verzi. Ea îşi trecu degetele prin blana groasă, la fel-de albă ca zăpada imaculată. Fusese un pisoi mic şi amărât, aproape fară blana - ce avea era în^ câlcita îngrozitor - când îl găsise lângă grajduri, legat ca un carnat. 18

—- fantezia unui conte

Daca avea să descopere vreodată cine îl lăsase aşa, avea să-l facă să regrete. Durase o vreme până câştigase încrederea motanului.

-Eşti gelos, Dickens? Ochii lui aveau o nuanţă mult mai bogată de verde decât a ta, dar tu eşti în continuare bărbatul meu favorit.

El doar toarse ca răspuns şi începu să-şi lingă laba.

Ea îşi luă casa de bani şi se duse în micuţul birou, traversă spre tabloul unei femei cocoţate pe o scară, care se întindea spre o carte, şi îl dădu jos ca să scoată la iveală seiful, ascuns în spatele lui. Scoase lănţişorul de sub gulerul rochiei, luă cheia şi o băgă în broască, sim- ţindu-se, ca întotdeauna, un pic misterioasă că avea un loc unde să ascundă lucrurile ei secrete. După ce deschise uşa, băgă casa de bani înăuntru şi închise seiful la loc. Tabloul îşi ocupă din nou locul pe perete, şi ea îşi îndesă cheia la loc sub corsaj.

După ce rezolvă asta, îşi luă pălăria mică, decorată cu fiori, se duse la oglinda ovală care atârna pe perete şi îşi poziţionă borul în aşa fel încât să-i confere un aer sofisticat. De la fraţii ei

învăţase că felul în care se prezenta trebuia să reflecte ce spera să obţină.

-Jumătate din şmecherie e să-i convingi pe oameni că ai obţinut deja succesul, îi spusese Mick în ziua în care îşi deschisese magazinul.

Luă o cărticică şi o băgă în buzunar - cele mai multe dintre rochiile ei aveau buzunare mari, unde putea transporta cu uşurinţă lucruri traversă mult iubita ei librărie şi păşi afară, pe trotuar.

Oamenii se grăbeau de colo, colo, unii în drum spre casă de la serviciu, alţii mergând acasă de la cumpărături. Mirosul de pâine proaspăt scoasă din cuptor plutea în aer, de la brutăria aflată două uşi mai jos. Terminau, fără îndoială, comenzile pe care urmau să le livreze la hotel, pentru oaspeţii care cinau acolo în seara aceea. Restaurantului elegant i se dusese vestea că servea mâncăruri delicioase - căci Mick nu s-ar fi mulţumit cu nimic altceva în afară de perfecţiune. Fancy încuie şi porni pe stradă.

-Bună seara, domnişoară Trewlove, zise o femeie tânără cu un băiat şi o fetiţă agăţaţi de fustele ei, în timp ce ea îi grăbea.

-Bună seara, doamnă Byng. Veniţi mâine la ora de poveşti?

în fiecare după-amiază de vineri, Fancy îi aduna pe copii în magazin şi le citea poveşti.

-Iepuraşii mei nu ar lipsi pentru nimic în lume.

Fancy bănuia că fiul şi fiica ei erau la fel de interesaţi de dulciurile pe care ea le oferea ca şi de poveşti,

Deşi zona aceasta nu semăna defel cu mahalalele, ea era perfe conştientă de faptul că oamenii aceştia rămâneau cu doarput-^ bani după ce plăteau toate necesităţile, iar asta o făcea să se siiîir darnică şi să le ofere ceva En plus.

Lecturile ei de după-amiazâ ofereau un moment de respiro tru multe mame, mai ales pentru cele cu mulţi copii mici. Le observa adesea moţăind, în timp ce Fancy se străduia să le distreze prichindeii. Ştiind că puţine case aveau cărţi, îi plăcea ideea de a-i apropia pe copii de puterea cuvintelor, dar şi de a le stârni dorinţa de a merge la şcoală. Chiar dacă Legea Forster a educaţiei oferea finanţare publică pentru copiii ai căror părinţi nu îşi permiteau taxele pentru educaţie, mersul la şcoală nu era obligatoriu, ceea ce ea găsea inacceptabil. Nu toţi părinţii doreau să le facâ viaţa mai bună propriilor copii. Ea crescuse într-o zonă unde unii considerau că era mai important ca progeniturile lor să muncească şi să aducă bani în familie decât să petreacă fie şi doar câteva ore pe zi într-o sală de clasă.

Fu salutată şi de alţi oameni, în timp ce înainta pe stradă. Avea să îi lipsească să locuiască aici dupâ ce urma să se căsătorească, dar îşi dădea prea bine seama că viitorul soţ, indiferent de titlu, trebuia să aibă o reşedinţă elegantă într-o zonă exclusivistă din Londra pe care se aştepta să o împartă cu soţia. Ca să fie o lady adevărată, avea să fie nevoită să renunţe la administrarea magazinului ei. Deşi Gillie îşi administra

taverna, fusese mereu de la sine înţeles că Fancy era destinată să devină vlăstar al înaltei societăţi, şi asta nu se putea întâmpla decât dacă se dedica deplin activităţii de a face vizite de dimineaţă, de a găzdui ceaiuri de dupâ-amiazâ, dineuri, baluri. Ca să nu mai vorbim despre faptul că trebuia să îi ofere soţului ei un moştenitor şi o rezervă, dar şi măcar două fiice.

Dar, până îa prezentarea ei oficială în societate, era liberă să facă ce dorea, şi ea îşi dorea şi ia cina la Jolly Roger, o tavernă pe care Gillie g deschisese în zonă cu şase luni în urmă, Pentru că era ocupată să-şi administreze taverna, Sirena şi Unicornul, să îşi vadă de îndatoririle ducale şi să-şi crească fiica pe care i-o oferise ducelui, ea încredinţase frâiele noii afaceri lui Roger, care a ajutase şi la Sirena şi Unicornul. Bucătăreasa, care se întâmpla să fie şi iubita lui, prepara mâncăruri simple care erau o încântare pentru papilele gustative şi îi aminteau adesea lui Fancy de mâncarea mamei eî. 20

Deşi îi plăcea că locuia singuri, ii lipsea mama d^tul de mull aşa cum îi lipsise când fusese l rimisâ la şcoala aceen cleganLă de bune maniere, pe care o plătise Mick, acesta fund un prim spre visul mamei lor de a o vedea pe Fancy Încheind o partidă bună. Drept rezultat, manierele ei erau impecabile, pronunţia mult mai rafinată şi nu vorbea de parcă tocmai ar fi ieşit dintr-un canal.

Deşi ea nu vorbise niciodată do parcă ar fi avut origini umile. Gillie insistase ca toţi fraţii ei să vorbească bine, cu pronunţie dara, pentru că era de părere că vorbirea corectă era esenţială ca să-ţi îmbunătăţeşti viaţa, şi primul ei angajator o educase în privinţa pronunţiei corecte. înainte ca I'ancy să fi participat ia vreo oră formală de curs, Gillie o învăţase să vorbească asemenea celor care locuiau în ceie mai bogate zone din Londra.

Deşi Fancy profita din plin de timpul petrecut la şcoală şi înţelegea necesitatea de a învăţa cum să vorbească impecabil, să păşească şi să mănânce aidoma celor din clasele superioare, tot îi displăcea faptul că era nevoită să petreacă timp departe de familie. Chiar dacă fraţii ei şi Gillie erau mult mai mari ca ea şi fiecare plecase la casa lui înainte ca ea să împlinească 12 ani, ei rămăseseră o constantă în viaţa ei, venind adesea în vizită, scoţând-o la plimbare, aducându-i dulciuri, păpuşi şi alte cadouri. O râsfăţaseră excesiv - încă o făceau -, iar ea îi iubea pe toţi pentru asta şi nu voia să-i dezamăgească neobţinând locul în societate care să-i facă mândri. Magnitudinea a ceea ce trebuia să realizeze o apăsa mereu. Dar avea să meargă până la capăt şi nu urma să îi dea familiei motive să se ruşineze cu ea,

„Ajunge cu gândurile astea." Avea să-şi strice cina dacă nu înceta să tot răsucească gândurile astea în minte. Se îndreptă spre tavernă, unde putea să uite de ele. Deschise uşa grea şi păşi peste prag, se opri poticnindu-se, aproape strivindu-şi nasul de un zid lat care apăruse în faţa ei. Nu un zid. Un piept. Unul care tocmai fusese în magazinul ei. îşi compuse un zâmbet şi ridică privirea.

-Bună seara din nou!
-Bună seara!

Deşi era chipeş, fără îndoiala, dacă afişa fie şi un zâmbet scurt, devenea irezistibil

-Aţi mâncat destul de iute.

-Am aşteptat să se elibereze o masă. Nu e nici una disponibilă.

Ea sosise mai târziu decât de obicei, Se uită în jur şi văzu că el avea dreptate, dar apoi, în partea cealaltă a camerei...

-Uitaţii Una tocmai se eliberează acolo în spate.

Doi domni se ridicaseră de la masa mică, pătrată, lipită de perete.

- Mă duc sa o ocup pentru dumneavoastră.

Înainte să apuce să-i spună că masa era de drept a lui, pentru că ajunsese acolo înaintea ei, el dispăruse, picioarele lui lungi şi trupul zvelt ajutându-l sâ-şi croiască iute drum printre mesele aglomerate, până ajunse la cea goală cu doar câteva secunde înaintea băiatului cu ligheanul mic din cupru. Fără să fie nevoie să i se spună, tânărul, care avea în jur de 1G-17 ani, se apucă să adune farfuriile şi paharele şi folosi apoi o cârpă umedă ca să şteargă blatul mesei şi şezutul scaunelor.

Clientul care fusese mai devreme în magazinul ei îşi ridică mâna şi îi făcu semn să vină. Ea fu şocată de uşurinţa lui de a comunica foarte multe printr-un simplu gest, de parcă era obişnuit sa poruncească şi să fie ascultat fără crâcnire. Fără ajutor, ea îşi croi drum printre mese, scaune, bănci şi oameni, salutându-i pe cei pe care îi cunoştea. în cele din urmă, ajunse la el.

-Apreciez gestul galant, dar aţi fost înaintea mea aici. Masa ar trebui să vă revină.

-Aţi fi ajuns înaintea mea dacă nu v-a$ fi întârziat ia magazin.

Mina lui îi amintea de fraţii ei, şi era cât se poate de conştientă de timpul necesar ca să câştige o dispută cu ei, aşa că acceptă cu graţie înfrângerea, dar decise că era cazul să facă încă o încercare.

- Cum sunt două scaune, nu văd de ce nu am împărţi masa.

El miji uşor ochii, în ceea ce părea o expresie dezaprobatoare, de parcă ea ar fi sugerat să se dezbrace în pielea goală şi Să alerge prin tavernă.
Acesta e motivul pentru care celălalt scaun e disponibil. Ea păstră un ton amabil şi plăcut, în loc să sublinieze că ştia
exact ce era ea. Preţ de o clipă, ea se gândi că el avea să zâmbească, dar el păru a se strădui să nu o facă.

–Vă rog. Puteţi să vă citiţi cartea, iar eu o voi citi pe a mea. Nu
ca şi cum am cina singuri.

trebuie să vorbim. Ar fi -Aveţi o carte?

-Sunteţi o femeie neînsoţitâ.- *fantezia* ni mi conte -
-în miniatură. în buzunarul rochiei. Vă rog să vă alăturaţi mie. Altfel, mă va roade vinovăţia că v-am întârziat cina şi nu mă voi putea bucura de a mea.
Mu ştia de ce insista, când el părea atât de dezinteresat de campania ei, dar nu-i plăcuse niciodată să deranjeze pe cineva. El îşi înclină uşor capul şi trase un scaun, indicând că era pentru ea- Ea se aşeză cu graţie pe scaunul din lemn, pentTu că stăpânea lecţiile la care învăţase cum trebuia să se aşeze o lady, fiind recunoscătoare când el se aşeză pe scaunul aflat în faţa ei, însă şi surprinsă că o făcu cu lâ fel de multă eleganţă. Văzuse nenumăraţi bărbaţi care se trânteau pe scaun între aceşti pereţi. Prea puţini se aşezau cu asemenea grija, de parcă fiecare muşchi, os sau nerv fusese învăţat să răspundă cu o mişcare elegantă^ de parcă posesorul era obişnuit să fie observat şi decis ca nimeni să nu îi descopere vreo imperfecţiune. El îşi scoase mânuşile şi le puse deoparte. În vreme ce ea şi le puse în poală,
-Bună seara, domnişoară Trewlove.
Ea ridică privirea spre tânăra cu faţa îmbujorată de efort, al cărei piept se afla în pericol să scape din corsajul negru,
-Bună, Becky.
- Ce aţi dori în seara asta?
- Ce a pregătit Hannah?
-Plăcintă ciobănească şi tocăniţă de berbecuţ.
- 0 să iau plăcinta şi o jumătate de halbă de bere slabă,
-Da, domnişoară. Şi dumneavoastră, domnule?
- 0 să iau şi eu plăcinta şi o halbă de Guinness.
-Prea bine, domnule. Mă întorc cât ai clipi.
Fancy se uită cum Becky se îndepărta grăbită, adunând în drum Halbe şi pahare goale, dând din cap spre cei care mai cereau o bere sau altceva de băut. Femeia era ca un jongler care aruncase prea ttulte mingi în aer, dar care reuşea eficient sâ le oprească să cadă.
- Domnişoară Trewlove.
Numele rostit încet, alene, de parcă ar fi fost un element de legătură care trebuia savurat, o făcu să-şi îndrepte din nou atenţia spre companionul ei de la masă.
- Spuneţi asta de parcă nu aţi fi ştiut cine sunt.
-Nu ştiam. Presupun că sunteţi rudă cu Mick Trewlove.

Ea nu îşi stăpâni mândria pentru realizările fratelui ei, car, i se citi pe chip,
_ Sunt sora lui mai mică. Şi nu aveţi de ce sa va simţiţi jenat. ne am prezentat niciodată. Eu sunt Fancy Trewlove.
-Fancy Book Emporium, făcu el, gândindu-se uti pic. Numele magazinului ar trebui să mai aibă un apostrof şi un „s" <
Tipic masculin să indice un lucru evident sau să corecteze ce nu era de corectat,

- Omisiunea a fost intenţionată. E un joc de cuvinte bazat pe numele meu. Dar încă nu mi-aţi spus cine sunteţi.
El ezită, de parcă nu ar fi fost sigur de sine.
-Matthew Sommersby. Cu doi „m".
Ea ii întinse mâna.
- Mă bucur să vă cunosc, Matthew Sommersby cu doi „m".
Zâmbetul pe care el H oferi aproape că-i tăie răsuflarea. Văzuse uşoare tentative, o tresărire ici sau colo, o uşoară curbură a buzelor, dar, când îşi întinse buzele într-un zâmbet care îi dezvălui dinţii perfecţi şi drepţi, când ochii îi sclipiră de parcă ar fi fost cu adevărat mulţumit, ea fu uluită de rapiditatea cu care el se transformase dintr-un bărbat teribil de serios într-unui care părea mai primitor, deschis, senzual mai.,. în multe feluri.
-O plăcere, domnişoară Trewlove.
Palma lui care se simţea doar uşor aspră, asemenea celui mai fin nisip sub picioare, pe plajă, se lipi de a ei, Din cine ştie ce motiv, şi-l imagină sărutându-i vârfurile degetelor. El poseda o eleganţă şi un rafinament care îi aminteau de gesturile de la curte. Dar el îi dădu drumul simplu, apoi deschise şi închise palma, de parcă ar fi vrut să păstreze senzaţia pe care □ simţise când o atinsese.
- Presupun că locuiţi în zonă, zise ea.
-Strada următoare. BG Ettie Lane. Pot să văd spatele magazinului de la fereastra mea de la etaj.
Ceea ce însemna că avea vedere spre dormitorul ei sau cel puţin vedea dacă era luminat, înainte ca ea să tragă draperiile- Se îndoia ta el putea vedea înăuntru şi observe mobila, deşi ea putea fi probabil văzută mişcându-sc prin cameră.
-Mkk a numit strada după mama noastră. Locuiţi de mult litiu »viii unui u'iirr

- IV puţin pcstf dmii sJlpiiinAiit,

oim vi sr pure,?

- P^ni acum inii pl.ice*
- Fratele meu a muncit mult m sA iac A zona prinţi.,

-lată. dragilor, zise Becky aşezând halbele pe masă, Beţi şi bu- curtţi-vâî Mâncarea o să vină $i ca curând.

Primitoare, ani vrut sâ zic. continua Fancy, după ce fata pleci. Îşi ridici halba. Noroc!

în timp ce el îşi ridici halba, ea sorbi o înghiţitura, savurind aroma proaspătă, aspri.

Gillic servea doar ce era mai bun.

Vizând ci el deschide cartea cumpărată de curând, ea işi scoase cartea miniaturală din buzunar, savurând faptul că privirea lui se îndreptă spre ea ca sâ-i surprindă mişcările, neştiind de ce îi plăcea sâ se scalde în atenţia lui, PoaLe ci niciodată nu atrăsese complet atenţia unui bărbat până atunci. Nu era nici un secret în zonă despre locul unde crescuse ea şi ci familia ei o considera destinată unor lucruri măreţe, aşa că cei mai mulţi dintre biieţi păstraseră distanţa, nici unul nedorind să se confrunte cu fraţii ei iritant de intimidanţi,

-Ce citiţi? se interesă eL

- *Fabulele lui Esop.*

-Aveţi vreuna favorită?

- ***Greierele ţi furnica,*** **aş zice. Se potriveşte familiei mele. A muncit mereu din greu. rareori găsind timp pentru joacă. Aveţi şi dumneavoastră una favorită, cu care sâ vă identificaţi, poate?**

- *Corbul* **ji** *vulpea,* **Fii prevăzător cu linguşitorii sau ceva în genul ista.**

Fa ar fi putui jura că aude în glasul lui o urmă de amărăciune îi se întrebă c.ire ar fi putut fi motivul. Par nud cunoştea suficient de bine cât şi întrebe de ce alesese tocmai această fabulă. Chiar daci alegerea era una di? care putea şi ţini cont când avea să înceapă vizitele în societate. După căil* ştia ea, întregul seaon se baza Pe linguşeală.

-Aveţi o metodă prin care sâ distingeţi intre linguşeală şi complimente cinstite?

-Din păcate, nu.

Capitoiui3

Nu ci Matthew Sommersby nu era tentat în momentul acela să reverse un şir de complimente linguşitoare care să o facă pe tovarăşa lui de cină să se înroşească de plăcere. Trecuse multă vreme de când fusese atras ultima oară de o femeie. Nu era sigur că întâlnise vreodată pe cineva aşa mic de statură ca ea, dar care să fie o prezenţă aşa impunătoare- Poate doar regina. Din clipa în care păşise Sn librărie, domnişoara Trewlove ti captase atenţia fără artificii sau linguşeli ori subînţelesuri. îl întâmpinase pur şi simplu cu un zâmbet cald şi o voce pasională, care îl făcuse să îşi mai studieze o dată împrejurimile, să se asigure că nu intrase într-un bordel în loc de o librărie. Mintea i se umpluse de imagini cu acea voce răguşită şop- tindu-i propuneri deşănţate în ureche. Nu avea idee dc ce reacţionase aşa. Ba era, cu siguranţă, o femeie frumoasă, cu pomeţi înalţi, bărbie delicată, pătrâţoasă şi ochi căprui ademenitori, dar atracţia ei avea mai mult de-a face cu încrederea şi cu felul ei de a fi.

Nu ar fi trebuit să fie surprins, cel puţin nu odată ce-şi dăduse seama că era o Trewlove. în ciuda originilor modeste ale acestora, ei îşi croiau loc în societate - MickTrewlove îndeosebi cu decizia lui de a demola ce fusese lăsat să putrezească şi să înlocuiască totul cu clădiri cu care comercianţii şi rezidenţii puteau să se mândrească. Era unul dintre motivele pentru care Matthew decisese să închirieze aici o casă. Era modernă şi curată, iar zona în sine oferea **nenumărate Facilităţi.**

- **De ce o librărie? întrebi el,**

Zâmbetul pe care i-l oferi ea părea să cuprindă fiecare aspect al ei, sâ-i dezvăluie sufletul.

- **Răspunsul simplu** este **că îmi plac poveştile, dar mai sunt şi alte aspecte. Fraţii mei sunt toţi mult mai mari ca mine. Mama i-a trimis la o şcoală amărâtă din apropiere. Nu o costa nimic, pentru că şcolile sunt gratuite, finanţate din generozitatea altora.** Lecţiile **erau ţinute dimineaţa, şi nu li se permitea şi participe** decât **până la** 11 **ani, aşa** că **toate astea se**

terminaseră când am apărut eu. Dar **au învăţat să citească, vedeţi dumneavoastră, şi apoi** nimic **nu i a mai putut opri.**

Fantezia unui conte --

Focul din vocea şi din expresia ei îl captiva. Nu-şi putea aminti ultima oară când se simţise pasionat de ceva.

-Au continuat să se educe singuri, informai. Au pus câştigurile laolaltă **şi au plătit o guinee pe an pentru o bibliotecă de unde să împrumute cărţi. Nu puteau împrumuta decât o carte o dată şi făceau cu rândul, decizând cine să aleagă următoarea carte, dar ne-a deschis tuturor - şi lor, şi mie - ochii spre lume. Amintirile mele cele mai dragi sunt cu ei citindu-mi, când eram foarte mică. Era magic. Aşa că am vrut să deschid o librărie ca să mă înconjor de poveştile pe care fraţii şi sora mea le-au iubit suficient cât să le împartă cu mine. Poveşti despre aventuri sau de iubire, cu mistere oferă bucurii incontestabile şi infinite. Biografii, istorie, geografie, toate îţi lărgesc cunoştinţele despre tot ce ne înconjoară. Chiar dacă nu sunt neapărat de acord cu toate sentimentele exprimate, găsesc valoare în fiecare cuvânt scris, în fiecare cuvânt citit. Acesta este motivul pentru care am o librărie.**

De parcă nu i-ar fi întors lumea pe dos cu diatriba ei pasională, ea se aşeză mai bine pe scaun şi luă o înghiţitură lungă şi lentă din berea ei. Când termină, îşi linse buzele, înainte să-şx ridice din nou privirea spre el, şi el nu se putu abţine să nu se gândească la faptul că nu mai fusese aşa captivat de o persoană niciodată în viaţă şi nu avea să mai fie vreodată. Dragostea ei pentru cărţi era autentică, ea era autentică.

-Aţi fost şi dumneavoastră la şcoala aceea amărâtă?

Ştiind că numele venea de la faptul că aşa mulţi copii erau amărâţi, îmbrăcaţi în zdrenţe, el ura gândul că ea ar fi putut purta rochii ponosite, că ar fi putut umbla desculţă. Deşi ştia că existau oameni care crescuseră în sărăcie, nu purtase până atunci nici o conversaţie cu cineva care chiar trecuse prin asta. Făcea în mod regulat donaţii pentru o organizaţie caritabilă sau alta, dar nu avea un roi activ în opere de caritate. Dintr-odată, se simţi ruşinat de faptul că lipsa lui de iniţiativă ar fi putut rezulta într-o viaţă mai aspră pentru ea sau pentru alţii.

-O, nu. Când am ajuns la vârsta pentru a merge la şcoală, fraţii mei lucrau cu toţii şi au pus bani împreună, de data asta ca să se asigure că voi merge la o şcoală privată şi mai târziu la pension. În ambele cazuri, părinţii elevilor erau comercianţi, bancheri, negustori sau aveau alte ocupaţii care le ofereau venituri decente, darLovra **înr**

tot nu am fost acceptată pe deplin. Din nefericire,, circunistaniţl naşterii melc poartă un stigmat. Ba nu îl lămuri în privinţa rirţţjni stanţelor, dar niri nu era nrvoic. lira un fapt bine ştiut că familia Trrwlovc 11 purt.iu statutul dc copii din flora c a *pt** **o mediii de** onoare. **Anii mei dc şcoalA au fost destul de singuratici, dar nu le am povestit niciodată** fraţilor **mei despre asta. Nti ştiu de cc v am mărturisit dumneavoastră sau de cc bat câmpii pe subiectul ista Sper că mă veţi ierta că am găsit de cuviinţă să-mi plâng de milă.**

- **Nu se cheamă cA v-aii plâns dc milă. domnişoară Trctvlovc.**

Iii nici nu voia să se gândească ta faptul că ca ştiuse singură U mese, stătuse la marginea grădinii, fără să fie invitată să se joace cu ceilalţi copii. Deşi pnale că ceea ce suferise o motivase să il invite Sâ i se alăture în seara aceasta. Începea sA se simtă recunoscător pentru faptul că o făcuse, Ha nu avea nici urmă dc viclenie, şi e! o considera reconfortantă.

Jenată că i în **păr l.îşi se astfel de amintiri ţi gânduri personale cu un străin, Fancy făcu un semn din r ap spre cartea p* care c\ opusese pe masă.**

~ V-am promis râ, dac A vA aşezaţi la masă. veţi putea citi.

-Aşa este.

Inccrcarca dea găsi sensul cuvintelor din carte se dovedea a fi un cxcrciţiu inutil. În general, nu avea nici o problemă să ignore orice altceva şi sA se concentreac asupra unei cărţi, dar atenţia nu ii era, dc rcgulA, atrasă dc un domn ale cărui poveşti işi dorea sA te afle - pentru cA accsta avea, cu siguranţă, poveşti de spus. El pArea sa nu aibă încA 30 dc ani. De unde venise înainte sA aterizeze aici? Cum îşi câştiga banii?

Bccky se întoarse şi puse pc masA câte un castron cu plAcintă ciobAnrascA, un şervet şi o lingurA în faţa fiecăruia înainte să se grAbească **spre** alţi **clicnţi.** Domnul Sommersby lăsă cartea **deoparte** şi la unison Işi puseră amândoi şervetele pe genunchi, (11 lu^ **cintă** cu lingura, şi ea se chinui să nu se **uite** cum îşi **închidea** gura peste ca, dar era o bâtAlic pierduta, şi ea **Sşi** imagină **cum** acele bu"« sc închidcau peste ale ei. Oare ce era cu ea de ii umblau astfd de gănduri necuviincioase prin minte? Îşi feri privirea şi se concentra asupra mâncării ei.

- **£ dificil de citit în timp ce mănânci, zise el încet.**

— fantezia unui conte

De regulă, ea reuşea foarte bine să facă asta, mai ales în tinereţe, spre disperarea mamei ei, pentru că nu era felul în care o lady adevărată îşi ocupa timpul la masă. Cu ajutorul conversaţiei, te implicai în viaţa celuilalt, ascultai atent frânturi de informaţii ca să-ţi faci o imagine despre o persoană, despre caracterul acesteia. Cu domnul Sommersby ea eşua lamentabil, ceea ce nu era bine pentru momentul intrării ei în societate şi pentru a-l analiza pe bărbatul care ar putea să o ceară de soţie.

- **Sunt puţin surprins, continuă el, că sora lui Mick Trewlove preferă să mănânce aici, în loc să cineze cu el la hotel.**

Fratele ei avea un birou acolo, de unde își conducea afacerile, şi mai multe camere private la ultimul etaj al hotelului. Domnul Sommersby probabil știa asta atunci când își închiriase casa, pentru că probabil fusese în birou ca să semneze contractul.

- **Nu prea aveam chef să fiu luată la întrebări, răspunse ea cinstit.**

El ridică întrebător dintr-o sprânceană.

-Miercurea viitoare, voi fi prezentată în mod oficial în societate 1a un bal dat de sora mea Gillie - ducesa de Thornley - în onoarea mea.

Toţi membrii familiei ei erau puţin agitaţi, nesiguri dacă oamenii aveau să vină din curiozitate cu privire la persoana obişnuită care atrăsese atenţia unuia dintre cei mai puternici duci din Britania sau nu aveau să vină deloc, lumea bună semnalând astfel neplăcerea pentru faptul că ducele de Thornley se căsătorise sub nivelul lui.

Observând privirea lui speculativă, ea continuă:

-Cât despre cum se face că am o soră care e ducesă..,

- **Mă îndoiesc că cineva din Londra nu a auzit poveşti despre fraţii Trewlove şi diferitele lor căsătorii cu membri ai nobilimii.**

Mick se căsătorise cu Lady Aslyn, fiica decedatului conte de Eames şi pupila ducelui de Hedley - tatăl lui Mick, după cum se dovedise, nu că omul l-ar fi recunoscut oficial pe Mick drept fiu, deşi în ultima vreme relaţia lor devenise mai strânsă şi erau adesea văzuţi împreună. Finn se însurase cu Lady Lavinia, în vreme ce Aiden se căsătorise cu Selena, o ducesă rămasă văduvă. Apoi, desigur, mai era Gillie, cu ducele ei. Căsătoriile fraţilor ei ar fi trebuit să le ofere acceptarea socială pe care o doreau, dar se părea că aristocraţia era reticentă când venea vorba să primească nou-veniţi în rândurile ei.

JLorraine ficaţii -

- Presupun **că e adevărat. Sunt subiect de conversaţie peste tot, din câte înţeleg. Au stabilii şi nişte standarde şi aşteptări foarte mari pentru mine, încă înainte să înceapă să colecţioneze soţii sau soţi aristocraţi. Aşa că, atunci când iau cina cu Mick şi cu soţia lui, dragii de ei insistă să respectăm eticheta la cina - să alegem ustensila corectă dintr-un număr ridicol de tacâmuri aflate pe masă - sa discutăm doar subiecte potrivite pentru cinele cu nobilimea. Când mă voi căsători cu un lord, viaţa mea va fi plină de seri cu cine formale şi discuţii încete pe subiecte plictisitoare. Se uită în jurul ei. Mă îndoiesc că se vor auzi râsete puternice ori veselie la finalul unei zile grele şi că ne vom bucura de un pic de timp de relaxare cu prietenii. Aşa că am venit aici în seara asta ca să evit să mă confrunt cu greşelile mele de comportament şi să savurez veselia din jur.**

-Atunci, de ce să căutaţi să vă căsătoriţi cu un lord?

Tonul lui era plat, nuanţat de o urmă de dezaprobare, de parca ar fi avut dreptul să fie ofensat de planurile ei. Ea nu era foarte dornică să-t vadi cum o judecă.

-Familia mea se aşteaptă la asta. Şi eu am crescut aşteptând asta. Ca să fiu cinstită, există prea puţine metode prin care o femeie să avanseze în viaţă în afară de căsătorie. Deţinerea unei afaceri sau munca susţinută îî pot aduce mai mult succes ca unui bărbat, dar nu îi aduc la fel de mult respect. Este destul de enervant, dar aşa funcţionează lumea. Puteţi să nu fiţi de acord cu afirmaţia mea, desigur.

- Presupun că nu m-ara gândit prea mult la asta, într-un fel sau altul. Depinde de ce trebuie să faceţi ca să obţineţi ce doriţi.

-Tot ce este necesar. Nu aţi face la fel?

- Nu sunt sigur că aş face.

-Atunci, pot să presupun că sunteţi norocos şi că viaţa va oferit doar puţine provocări, -Aţi presupune incorect.

De parcă s-ar fi jenat de propriile cuvinte, el îşi plecă privirea spre castron şi începu să îndese cartofii pufoşi de deasupra în umplutura de carne.

Doamne. Cum ajunseseră aşa supăraţi? Era nevoie de o schimbare de subiect,

- Dacă îmi permiteţi îndrăzneala, nu aveţi aerul că aţi proveni d* pe străzi. Aş putea paria că aţi avut parte de ceva educaţie,

-Tatăl meu a insistat.

Tantezia imw'itmte-

-Mă gândesc câ aii putea fi avocat. Sau bancher, poate.

Cineva într-o poziţie de autoritate şi influenţă. Era vizibil în atitudinea sa, în încrederea care se revărsa în valuri dinspre el.

-Nimic atât de interesant, vă asigur.

Tonul lui indica faptul că acest subiect de conversaţie ajunsese la final, dar ea nu era pregătită să renunţe,

-Acum, mi-aţi stârnit curiozitatea, domnule Sommersby, Cum vă petreceţi zilele?

-Făcând ce doresc.

-Dar aţi spus că nu sunteţi norocos.

-Totul are un preţ, domnişoară Trewlove.

Ce preţ plătise oare? Nu că ar fi fost treaba ei, nu că ar fi fost suficient de necioplită ca să întrebe. Deja ajunsese la limita a ceea ce permiteau bunele maniere. Cu toate astea, nu putea Să nege ci era curioasă în privinţa lui. Era straniu cum îi stârnea interesul când nici un alt bărbat nu o făcuse - cel puţin, nu în felul ăsta.

Găsise numeroşi bărbaţi ca fiind atrăgători, desigur, dar inima nu-i bătuse niciodată aşa din pricina frumuseţii vreunuia dintre ei. Nu îşi dorise niciodată să insiste asupra tuturor aspectelor vieţii lor, nu ştia de ce voia acum să ştie totul despre a lui. Poate era pur şi simplu pentru că începuse să se pregătească să analizeze bărbaţii pe care avea să îi întâlnească săptămâna viitoare ca potenţiali soţi, iar mintea ei decisese să exerseze aceste talente pentru a le ascuţi. Sau poate îi stârnise interesul

doar pentru că părea aşa hotărât să nu dezvăluie nimic despre sine.
în timp ce discutau, reuşiră să termine masa. Becky se grăbi spre ei,
-Mai doriţi ceva, dragilor?
-Nimic pentru mine, zise Fancy.
-Nici pentru mine, răspunse el.
-E cu dumneata, domnişoară Trewtove?
Ea se uită spre el şi văzu cum se încruntă, cu confuzie în privire. Venise vremea să îi răsplătească generozitatea de mai devreme când îi oferise ei masa eliberată, răspunse ea,
^Atunci, masa e din partea casei, spuse Becky zâmbind larg.
^Nu, zise el aspru, voi plăti pentru mâncarea mea.

Dar sunteţi impună cu domnişoara Trewlove, şi cei din familia Trewlove nu plătesc niciodată într-un local Trewlove.
-Aceasta e o taverna Trewlove?
-A surorii mele, Gillie.
- Ducesa,
Ea zâmbi pentru că a ţine evidenţa membrilor familiei ei era o sarcină pe care el părea sâ o stăpânească.
-Da.
Ea se ridică de pe scaun, conştientă că el se grăbi să facă la fel, ţi duse mâna în buzunar ca să scoată o coroana.
Din nefericire, bucata decupată de ziar ieşi împreună cu moneda şt pluti spre podea, aterizând lângă vârful cizmci lui lustruite,
înainte ca ea sâ poată reacţiona, el se aplecă să o ridice. Ea apăsă moneda în palma slujnicei.
-Asta e pentru tine, Becky.
-A, domnişoară Trewlove, dar nu trebuie.,.
-Te-ai îngrijit aşa bine de noi, îţi mulţumesc.
Fata făcu o mică reverenţă,
-Mulţumesc,domnişoară. Domnule.
Apoi cineva o chemă şi ea porni în goană sâ servească alţi muşterîL
Când Fancy se uitâ la domnul Sommersby, descoperi că el se uita la bucata, de ziar care avusese îndrăzneala să se mai şi despăturească în drum spre podea. Ea întinse mâna,
-Vă scap de asta acum.
- **De ce aţi avea aşa ceva la dumneavoastră?**
- **Pentru că scrisoarea mi se pare teribil de romantică şi îmi face plăcere să o citesc. Şi dacă e să fiu cinstită - ea nu ştia de ce simţea nevoia să i se confeseze, poate pentru că se temea că fără alte explicaţii el ar considera-o doar o gâsculiţă proastă. Sper să am prilejul să-l cunosc pe Lord Rosemont la bal săptămâna viitoare şi să am ocazia să petrec timp în compania lui. Sâ~i ofer condoleanţele mele şi să ajung să cunosc mai bine un bărbat care 5-a oferit soţiei sale atât de mult din inima lui.**
Domnul Sommersby ezită câteva momente, înainte să depună **scrisoarea decupată din ziar în palma ei întinsă.**

- **E un lucru periculos, domnişoară Trewlove, sâ te îndrăgosteşti de un bărbat înainte de a-l cunoaşte.**
— Fantezia **intui** ***conte -***

CapitoCui4

Dacă sclipirea de revoltă din ochii ei era o indicaţie pentru asta, domnişoara Trewlove nu acceptase cu plăcere remarca lui. El nu ştia de ce o făcuse. Ce îi păsa dacă ea decupa aiureli din ziare şi le purta prin buzunare?

Poate pentru că îşi dăduse seama, spre marea lui groază, că o judecase greşit. O considerase deschisă şi onestă şi începuse să se intereseze mai mult decât în treacăt de ea, doar ca să afle că era posibil ca, în spatele acelor ochi căprui, adânci, care îi aminteau de o căprioară pe care o avusese în copilărie când îşi petrecea cea mai mare parte a timpului la ţară, să se ascundă o minte vicleană.

îl enerva că ea plănuia să prindă un lord în mreje şi că avea să folosească orice mijloace necesare ca să îl aibă. Găsi că era şi mai iritant faptul că, din pricina stupidei scrisori, era posibil ca ea să îşi fi fixat ţinta pe contele de Rosemont.

- **Nu sunt îndrăgostită de el, se răsti ea în cele din urmă, punând scrisoarea înapoi în buzunar. Soţia lui îl adora, şi mi se pare lăudabil că el a putut inspira un asemenea devotament. Dar, mai mult, rugămintea ei de a-i alunga tristeţea m-a mişcat. Nu că v-ar interesa pe dumneavoastră - şi nici nu am de ce să mă justific. Ea scoase un oftat nerăbdător. Vă mulţumesc pentru conversaţia din timpul cinei. E târziu, şi trebuie să plec.**

Se lăsase întunericul. El nu-şi putea aminti ultima oară când mâncase relaxat. în general, înghiţea mâncarea pe nerăsuflate, doar ca să îndeplinească sarcina de a-şi hrăni organismul şi de a putea
trece la băutură.

-O să vă conduc înapoi la magazin.

-Mă descurc şi singură. Nimeni nu ar îndrăzni să mă acosteze. Ştiu că fraţii mei i-ar omorî.

- **Presupuneţi că toată lumea de pe aici ştie că sunteţi** o Trewlove. **Eunu ştiam.**

Ea deschise gura să protesteze, dar o închise iute, dându-şi sea- ma că el câştigase deja disputa.

-Nu pot să vă opresc dacă v-aţi decis să mă însoţiţi.. £orrainc

Ori,uit! era hotărâtă să încerce, pentru că se întoarse pe câlaie şi se îndreptă iute spre uşă, doi tineri sărind la o parte din calea e; dându-şi seama imediat că riscau să fie dărâma^ El o prinse din urmă exact când se apropia de uşă, apucă mânerul şi trase. Ea trecu pragul murmurând o mulţumire, care, în mod inexplicabil, îl făcu ^ zâmbească pentru a doua oară în seara aceea. Se obişnuise cu lipsa fericirii de ceva vreme şi era straniu să o simtă bătându-l pe umăr

Traversară strada în tăcere, ghidaţi de lumina felinarelor, şi ^ îndreptară pe pavajul din cărămidă, până ajunseră la librărie. Ea băgă mana în buzunar şi scoase o cheie. De data asta, nu mai pluti nici o bucată de hârtie spre pământ. După ce descuie uşa, ea rămase nemişcată o clipă, apoi se uită peste umăr.

-Să nu ocoliţi librăria, domnule Sommersby.

Ea îşi proteja afacerea. în ciuda ambiţiilor, Sau poate din pricina lor. Nu i se părea genul de femeie care sâ accepte eşecuri de nici un fel. nici măcar când venea vorba despre a prinde în mreje un lord.

-Sunt sigur că, în curând, îmi voi dori altă carte, domnişoară Trewlove. Somn uşor!

Ea deschise uşa şi se strecură înăuntru, închizând-o în urma ei. Deşi ferestrele care aveau mici rafturi pentru cărţi şi mărunţişuri îl împiedicau să vadă înăuntru, tot reuşi să urmărească traseul lămpii în timp ce urca - fără îndoială era ea, urcând scările -, până când dispăru din vedere, asigurându-l că era în siguranţă în camerele ei, Se uită în jur, se gândi pentru o clipă să se întoarcă la tavernă pentru încă o bere, dar, cum ea nu mai era acolo, gălăgia din locurile acelea, care de regulă îi îneca gândurile, nu îl atrăgea foarte mult.

Se îndreptă în jos pe stradă, dând colţul Se uită în sus, la clădirea din cărămida, şi văzu lumina palidă revărsându-se printr-o fereastră de la etaj. Ea era în camerele ei acum, pregâtindu-se fără îndoială de culcare, scoţându-şi agrafele din părul negru ca tăciunele, trecandu-şi peria prin şuviţele lungi. împletindu-şi-l- Apoi avea sa ***işt*** **descheie încet corsajul rochiei albastre..**

tieatfi -

Gândurile i se opriră brusc. Nu avea sâ se lase fermecat şi să cada în plasa ei de înşelăciuni din cauza pasiunii ei pentru cărţi sau pneeperii ei de a crea un magazin care invita lumea înăuntru ş, oferea confort la fel de ademenitor ca o pătură c*ldă într-o seară friguroasă. Sau din cauza ochilor ei mari, ori a chipului ei frumc*,

Tmitvzm HM I/î contc-

ori a bunătăţii arătate unei slujnice de cârciumă, ori a felului cum întâmpina un străin.

Trecu de grajdurile care se întindeau între magazinul ei şi reşedinţa lui. îşi continuă drumul, o coti la dreapta pe stradă, ajunse pe aleea spre casa lui, urcă treptele în fugă şi intră în casă. Se întinse spre lampă şi aprinse flacăra până când o

lumină galbenă, blândă lumină holul din faţă. Se duse direct spre holul mic, ignorând scările înguste care duceau la etaj, unde avea dormitorul, şi intră într-o cameră micuţă, unde lua masa, mâncarea fiind preparată de o femeie pe care o angajase să gătească în micuţa bucătărie de dincolo de cameră şi să facă curat. Lângă şemineu se afla un fotoliu tapiţat, şi aici petrecuse multe seri, citind. Se duse la masa simplă pe care se afla o carafă solitară şi-şi turnă un pahar de scotch.

Având consolarea în mână, urcă scările. La etaj, palierul îngust se deschidea spre camere de ambele părţi. Intră în cea din dreapta, în dormitorul său, mobilat simplu cu un pat cu baldachin şi o masă alături, un dulap vizavi, un fotoliu înalt cu brocart într-un colţ. Se duse direct la fereastră. Luând o înghiţitură de scotch, se sprijini cu umărul de catul ferestrei. Când era într-o stare de spirit contemplativă, prefera să îşi lase privirea să colinde asupra a orice se afla dincolo de fereastra lui. Dimineaţa devreme se uita la căruţele trase de cai mari care se îndreptau spre grajduri. Noaptea târziu observa adesea beţivi care se poticneau pe stradă. Văzuse o sumedenie de pisici, câţiva câini, când şi când câte un copil. Şi, uneori, noaptea târziu, privirea i se îndrepta în sus spre lumina slabă de la fereastra ei, care se revărsa în întuneric şi alunga o micuţă parte din el. Adesea, îşi dorea să poată să-şi intre în suflet şi să alunge hăul negru care se instalase acolo.

Pentru că exista acolo un teribil abis de singurătate şi disperare, dorinţa de a avea ceva ce nu urma să aibă niciodată: iubire. îşi riscase o dată inima, şi acum era hotărât să nu o mai facă.

Uitându-se la umbrele care se mişcau în spatele draperiilor trase la etajul librăriei, el se întrebă dacă fereastra era cea de la dormitor, dacă o vedea pe vecina lui pregătindu-se de noapte. Se întrebă dacă Fancy Trewlove avea să viseze la contele de Rosemont.

Biata fată avea să fie dezamăgită când urma să participe la primul ei bal, pentru că speranţele aveau să îi fie năruite, căci nu avea să îi fie prezentată lui Rosemont. El nu avea să se plece în faţa ei,
JltilTiJlll«'

. ,gWc Nu avea şi O invite la dans, să o ţini în
„idsiHiamâi»«»"' cuk Nu avea să ¡i sputlS câ „e
b„ţc J care „ văzuse vreodată. Nu avoa
^¿SSBESKSS«-----—

pentru că acum, că îi cunoştea planurile, nu voia să aibă nimic

de-a face cu ele.

CapitoCuC5

La şapte şi jumătate a doua zi dimineaţă, Fancy bătu La uşa apartamentului fratelui ei de la hotel. Aceasta fu iute deschisă de un valet înalt care făcu o plecăciune politico as ă, -Bună dimineaţa, domnişoară Trewlove. -Cum eşti în dimineaţa asta, James? Ea îl ocoli, îşi dădu jos pălăria şi mânuşile şi i le întinse. -Foarte bine. domnişoară. Ce drăguţ din partea dumneavoastră să întTebaţi!

Mici pe departe. Era doar bună creştere, deşi î se spusese că nobilimea nu mulţumea niciodată servitorilor şi nici nu conversa cu ei. -Mă servesc singură cu micul dejun. -Prea bine. domnişoară.

în limp ce se îndrepta pe coridor, nu se putu abţine să nu se gândească la cât de confortabil se simţea în apartamentele fratelui 11 ln mi" iar Mick lisă ziarul deoparte şi se ridică

Nu ca l-ar fi citit Mai degrabă, stătea aplecat spre soţia lui, .

^ " ceva ce o făcea să se îmbujoreze. Fancy

ZJ1T a;ilî-r *** my,t ^P* cetone. încă sA-i

la ur«he cuvinte deocheate

în âlTe^TT^ BUrbar4ı Ki!ie <> ntianţA de

tachina,,

•j/i'iith

îfi£ cZ r ^ dᴑarCea mai dintre copiii lui Hltlr ca frațl1 ei'Cc iaci? continuă

oL

fantezia urnii *conte -*

Era cam obosită. Din pricina domnului Sommersby nu dormise prea bine. Deschisese draperiile pe furiş doar un pic, cât să-l vadă stând la fereastra dormitorului său, privind afară. Pentru că era prea departe ca să-i desluşească trăsăturile, nu putea fi sigură dacă el se uita spre grajduri sau spre cer ori chiar avea ochii închişi. Mişcările sale, în schimb, erau mai uşor de văzut. Se sprijinise de tocul ferestrei şi sorbea ceva. Probabil scotch, Alene, languros. De parcă priveliştea era captivantă şi merita tot interesul său.

Luase acei ochi verzi cu ea în somn şi visase la un bărbat căruia îi plăcea să citească cărţi din seria *penrty dreadful,* să îi şoptească vorbe provocatoare la ureche în timp ce mâna îi mângâia locuri care nu mai fuseseră dezmierdate de vreun bărbat.

Se înfierbântase şi se zvârcolise de dorinţa şi se trezise descoperind păturile şi cearşafurile pe jos, Dickens uitându-se de sub morman la ea cu ochii mijiţi, făcând-o să se întrebe dacă nu-I dăduse şi pe el jos din pat. Nu că i-ar mărturisi asta fratelui ei.

-Foarte bine, mulţumesc. Dar tu?

Ea se duse spre bufet, unde bucătarul tui personal pregătise un adevărat festin, din care nimic nu se pierdea, Aslyn distribuia mâncarea rămasă la adăposturile din zonă care se ocupau să hrănească nevoiaşii,

-Nici că se poate mai bine.

Se duse la masa, şi un valet trase un scaun pentru ea.

-Şi tu? o întrebă ea pe Aslyn. odată ce se aşeză.

-Perfect.

-în toate privinţele, adăugă Mick, care se aşeză şi el ta loc.

Dintre toţi fraţii ei, Mick era cel de la care nu te aşteptai să fie atât de teribil de îndrăgostit. Un alt motiv pentru care nu lua prea des cina aici. Era Foarte fericită că cei doi erau îndrăgostiţi nebuneşte, dar era dificil de privit, mai ales că ea încă nu găsise pe cineva cu care să împartă un asemenea devotament. în afară

de asta, se simţea adesea ca o intrusa, ştiind că, daca ea nu ar fi fost de faţă, ar fi avut loc mult mai multe atingeri, sărutări şi mângâieri.

-Cum ţi-ai petrecut seara? o întrebă Mick.

-Am luat cina la Jolly Roger. Când m-am întors la magazin, mi-am stivuit cinci cărţi pe creştet şi am urcat scările ţinându-le în echilibru,..

-Serios? făcu Aslyn. Cinci?

léhtííìhi: íHtMtíi

Fancy zâmbi uşor, ţuchipuindu-şi cumnata petrecând mult limp ţinând cărţi în echilibru pe creştet, pentru că avea una dintre cele mai frumoase ţinute pe care le văzuse.

- Nu. glumeam doar. Cred că ţinuta mea e destul de bună. Mu am exersat deloc. Am citii doar.

Se gândi dacă să amintească despre domnul Sommersby, să afle dacă Mick ştia ceva despre chiriaşul sau, dar voia să-l ţină secret, doar pentru ea. De asemenea, voia să evite şi interogatoriul. Cum ţi cunoscusc? Cât de bine W ştia? Era de încredere? De tinde ştia? Şi nu era bine să petreacă timp în compania lui fără însoţitoare. Deşi putea să susţină că fusese supravegheată de personalul de la Jolly Roger. Dar el ar ft putut chiar sâ-l alunge pe domnul Sommersby daci se gândea că bărbatul o distrăgea pe Fanny dc la ţelul pe caTe familia \\ stabilise pentru ea.

-Vei avea puţin timp de citit, odată ce va începe sezonul, zise Aslyn. Am făcut o listă cu Femeile cărora le vom face vizite de dimineaţă, după prezentarea ta în societate. Şi nu mă îndoiesc că unele te vor vizita şi ele, Mă întreb dacă nu ar fi mai bine să-ţi petreci zilele aici, pentru că vom da de ştire că aceasta e reşedinţa unde poţi primi vizitatori. Cu siguranţă, vom dori ca domnii sâ te viziteze aici, pentru ca sâ poţi avea însoţitorii potriviţi,

-Eşti optimistă. Cred câ va funcţiona cât se poate de bine dacă vei trimite un servitor să mă aducă atunci când e nevoie.

Nu voia să renunţe la prea mult din timpul petrecut în librărie* pentru că avea sâ vină şi ziua când urma să fie nevoită să renunţe de tot la ea,

- Poate voi primi şi la librărie pe câţiva. Aş putea servi ceai în salonul de lectură, Era o încăpere deasupra magazinului, gândită pentru ca oamenii să poată sta în fotolii comode şi să citească atât cât le poftea inima. Aş avea nevoie doar de una dintre slujnicele tale care sâ vină şi să facă ceaiul la mine în bucătărie.

-Bănuiesc că e şi asta o opţiune. Sâ vedem cum va fi.

Ceea ce msemna că lui Aslyn nu prea îi plăcea opţiunea aceea.

- Desigur, mai sunt şi grădinile de aici.

În spatele hotelului, departe de stradă. Mick crease o oază de verdeaţă unde oaspeţii puteau bea ceai. puteau citi sau se puteau plimba. Ar fi mai relaxant, mai puţin obositor să primească aco-

musanm. Daca urma să aibă musafiri. Se străduia sâ nu aibă

(Fantezia unui conte

aşteptări prea mari, să fie realistă, ca să nu fie prea dezamăgită dacă ieşirea ei în societate se întâmpla în ritm de melc.

Scormoni cu furculiţa în ouăle cu unt. Dintr-odată, nimic din faţa ei nu era prea apetisant. Poate pentru că gândul la gentlemeni care să o viziteze îi amintea de avertismentul domnului Sommersby.

„Este periculos să vă îndrăgostiţi de un bărbat înainte să-l cunoaşteţi."

Reacţia domnului Sommersby o şocase. El păruse aproape gelos, deşi cu siguranţă interpretase greşit reacţia lui.

Abia se cunoscuseră, şi el nu dăduse de înţeles că ar fi simţit altceva în afară de un interes prietenesc pentru ea - poate nici măcar asta. Poate că avea doar un dispreţ faţă de aristocraţie. Poate era un domn înstărit, dar, dacă locuia în zona asta din Londra şi nu în Mayfair, atunci mijloacele sale financiare erau, fără îndoială, mai modeste.

După cum îi spusese ea, nu era îndrăgostită de contele de Rosemont. Scrisoarea era doar un exemplu pentru ceea ce spera Fancy să obţină. Chiar şi aşa, fusese destul de jenant să fie descoperită cu ea în buzunar.

- Aslyn, îl cunoşti pe Lord Rosemont?

-Au existat prezentări, da, dar numai în treacăt. Nu am vorbit niciodată mai mult. Bănuiesc că te gândeşti la scrisoarea pe care soţia sa a aranjat să fie publicată în *Times.*

-Ştiu că e prostesc să pun asemenea preţ pe scrisoarea pe care o femeie a scris-o pe patul de moarte, dar o găsesc atât de convingătoare, fascinantă - faptul că s-a gândit să facă un asemenea gest înainte să părăsească lumea asta. Trebuie să fie un bărbat extraordinar.

-Aşa s-ar zice. Dar, ştiind că el nu va fi niciodată un peţitor, nu am fost foarte atentă în privinţa lui, zise Aslyn râzând uşor. Deşi, ca să fiu cinstită, îi vedeam pe bărbaţi mai degrabă doar ca parteneri de dans, pentru că întotdeauna m-arn aşteptat să mă căsătoresc cu Kipwick.

Fiul ducelui de Hedley şi moştenitorul său. Mick i-o furase, la început cu intenţia de a o ruina, dar apoi ea îi cucerise inima.

Fancy o privi pe Aslyn cum se întinse şi-şi împleti degetele cu ale lui Mick. El le duse la buze şi le ţinu pur şi simplu acolo, susţinân- du-i privirea, a lui încălzindu-se sub a ei.

- Socoteala de acasă şi toate cele.

-__________________¿otitiui *ticath*-----------------

Aslyn ridică dintr-o sprânceană delicată,

-Te referi la mine sau la tine?

-La amândoi, chicoti el cu vace joasă.

Fancy ştia că nu urma să mai aibă loc nici o conversaţie despre Lord Rosemont acum, pentru că cei doi se aflau din nou în lumea lor. îşi împături şervetul şi îl puse lângă farfurie.

-Ar trebui să plec.

Aslyn se uită la ea cu o expresie vinovată.

- Dar abia dacă ai mâncat.

-Am mâncat destul. Vă mulţumesc că m-aţi invitat la micul dejun. Nu te ridica, MickJ Ea îşi împinse scaunul şi se ridică. Mi descurc singură.
în timp ce ieşea din cameră, auzi şoapte şi un oftat uşor.
După ce ieşi din apartamentele lui Mick şi ajunse pe coridor, se uită spre uşile duble de sticlă pe care era inscripţionat „Trewlove*. îl putea vedea pe domnul Tittlefitz, secretarul lui Mick, aşezat deja la biroul său.
Se îndreptă într-acolo, deschise una din uşi şi păşi înăuntru. El sări imediat în picioare.
- **Domnişoară Trewlove. Ce surpriză încântătoare!**

El era unul dintre cei mai pozitivi oameni din câţi cunoştea. Se născuse copil din flori şi crescuse În mahalale, astfel că ar fi avut tot dreptul sâ fie plin de amărăciune, în schimb era o fire plina de optimism şi era o plăcere să fii în preajma lui.
- **Am fost în vizită la fratele meu. Dacă stau sâ judec după şoaptele pe care le-am auzit la plecare, cred că va mai dura până să apară.**

Domnul Tiulefitz se înroşi profund, aşa tare, incât ti dispărură şi pistruii de pe faţă.
- Nu are nimic urgent planificat pentru dimineaţa asta.

Ea bănuia că nu ar fi contat nici dacă ar fi avut. Sâ-şi mulţumească soţia venea întotdeauna pe primul loc. Nu putea decât să spere că viitorul ei soţ avea sâ fie la fel de atent.
-Nu reuşesc şi găsesc pe cineva care să vă ajute cu lecţiile în serile în care nu pol să fiu acolo,

*Ea și domnul Tittlefitz se oferiseră voluntari în două seri pe săptămână sâ ofere lecţii gratuite de citit pentru adulţii care nu fuseseră la şcoală sau merseseră prea puţin. Ea se simţea vinovată că e| avea sâ ducă greul lecţiilor odată cu începerea sezonului.'Fantezia imui conte^*

Abordase mai multă lume care să-i ţină locul, dar prea putini aveau timp liber pentru o treabă care nu le aducea bani. Nu putea să-i roage pe fraţii ei căsătoriţi, pentru câ aceştia aveau să fie şi ei la baluri. Fratele ei Beast era scump la vedere în ultima vreme.

-Nu vă preocupaţi prea mult. Nu o să fie dificil să mă ocup singur de lecţii. Deşi se va simţi absenţa dumneavoastră.

-Mă tem, domnule Tittlefitz, că îmi voi dori să ajut la lecţii decât să fiu în centrul atenţiei la un bal plin de membri din jnalta societate.

-O să-i cuceriţi, fără îndoială, domnişoară Trewlove. Nu mă îndoiesc deloc de asta,

-Spuneţi cele mai amabile lucruri.

- Nu le-as spune dacă nu aş crede că sunt adevărate.

Unul dintre motivele pentru care era un profesor aşa eficient era că se pricepea la încurajări sincere.

-Nu vă mai reţin, dar o să continui să mă mai gândesc pe cine aş putea convinge să vă ajute când voi fi indisponibilă. E o provocare* pentru că cei mai mulţi oameni din zonă sunt foarte ocupaţi, lucrează mult şi au prea puţin timp de relaxare,..

Gândul i se îndreptă spre companionul ei de la cină de seara trecută. Oare ar putea să-l convingă sâ ajute? Lucrurile rămăseseră cam ciudate între ei, dar putea să uite asta pentru binele general, întrebarea era dacă şi el ar putea.

-Sunteţi bine, domnişoară?

Ea încuviinţă din cap uşor.

-Da, Tocmai mi-a venit o idee. O posibilă soluţie pentru dilema noastră. Va trebui să mă mai gândesc puţin, O zi bună, domnule Tittlefitz!

-Şi dumneavoastră, domnişoară Trewlove.

înainte să plece din hotel, ea se opri la bucătărie, unde unul dintre membrii personalului îi dădu o carafă micuţă cu smântână. Când ajunse la magazin, se duse la etaj şi o turnă într-o farfurie. Dickens sosi imediat să lipâie din ea. Nu părea să i pese de altceva în afara de pasiunea lui pentru smântăn ă.

După ce își puse deoparte pălăria şi mănuşile, ea cobori înapoi la parter.

Ca întotdeauna, rămase mai întâi nemişcată un moment, sorbind din priviri ce reuşise să construiască cu ajutorul famiue

, rire membrii al familiei ei şi domnul Tittlefitz fuseseră drăguţi iTIL să pună cărţile pe rafturi. Feste tot pe **unde se uita,** erau **Xuu ei ajutAnd-o într-un fel sau altul, fără să se plângă * ciodatâ făcând totul din bunătatea sufletului lor. Nu se aşteptase să** descopere **această satisfacţie incredibilă lucrând aici. La început,** văzuse **asta ca pe o ocazie de a se înconjura de cărţi, ca să-şi umple zilele până** când **începea sezonul. Acum, totul însemna aşa mult pentru ea, încât avea sâ îi fie greu să renunţe.**

La ora nouă, descuie uşa din faţă, pregătită pentru afaceri. Spera ca domnul Sommersby sâ fi terminat de citit cartea şi să vină sâ mai cumpere una. Se întrebă cât stătuse la fereastră, cât durase până când se retrăsese pentru noapte sau până când se afundase în aventurile lui Dick Turpin. Ce ciudat cum fusese transformat un infractor într-un personaj eroic, dar, din cine ştie ce motiv, oamenilor le plăceau ticăloşii. Când venea vorba despre femei, fraţii ei cu siguranţă beneficiaserâ de atitudinea asta,

Matthew Sommersby părea mai mult gentleman decât ticălos. Ca atare, poate că avea să fie dispus să ajute cu lecţiile. Dacă putea să restabilească relaţia pe care o avuseseră înainte ca scrisoarea decupată din ziar să-i scape din buzunar şi să-i atragă atenţia.

Prin urmare, când sosi Marianne mai târziu în cursul dimineţii, ca sâ o ajute la magazin, ea decise sâ îl viziteze pe domnul de după colţ.

Străzile şi trotuarele erau pline de oameni care îşi vedeau de treburile zilnice şi de afaceri. Ha ii salută pe cei al căror nume îl cunoştea, zâmbi şi înclină din cap spre cei pe care nu-i ştia. Când trecu dincolo **de grajduri, privi în sus la fereastra la care** îl **văzuse stând seara trecută şi nu putu să nu se întrebe cât de des stătea el acolo, privind înjur.**

Când o luă pe Ettie Lane, inima începu să îi bată mai repede, yeme ce picioarele îi încetiniră. Casa nu era nici mare, nici intimidară, aşa că ea fu luată prin surprindere de neliniştea pe care o simţea. Era cât Se poate de **familiarizată cu stilul acestor case, pentru ca erau toate la fel**?i **Mick îi arătase planurile de construcţie,**

tia TT PârCfe*in P™ n*a **1* construc-**

sr* p*lpitam să-| vadă pe - *

42

J

fantezia uniri conrc-

Aşa că nu clădirea îi făcu inima să bubuie sălbatic şi palmele să se umezească **în mănuşi, ci gentlemanul care îşi făcuse bârlogul între acei pereţi. Sâ-l abordeze cerându-i o favoare când abia dacă îl cu**noştea **părea o prostie colosală, dar cu siguranţă el nu putea obiecta la solicitarea ei, mai ales când avea un scop atât de util.**

Adunându-şi tot curajul în jurul ei ca pe un mantou fin de catifea, ea urcă scările şi bătu la uşă, aşteptând nerăbdătoare, practic legănându-se pe vârfurile picioarelor, sperând că orice

fel de defect descoperise el la ea seara trecută să se fi topit şi el să o întâmpine cu căldură.

Când uşa se deschise în cele din urmă, ea fu surprinsă să vadă o femeie brunetă ai cărei ochelari îi făceau ochii albaştri să pară mult prea mari pentru faţa ei. -Doamnă Bennett.

-Domnişoară Trewlove, s-a întâmplat ceva? -Nu, sunt pur şi simplu surprinsă să vă văd aici. Ştiind că bărbatul care conducea echipa de muncitori constructori ai lui Mick şi soţia acestuia locuiau pe această stradă, ea se uită în jur. Greşise, oare, casa? îl căutam pe domnul Sommersby.

-A, a ieşit. A zis că va lipsi o vreme, să nu mă ostenesc să pregătesc prânzul pentru el.
Ea se întoarse să se uite din nou la doamna Bennett. -Ii gătiţi?

Femeia amabilă aprobă din cap.

-Da. M-a angajat să vin în fiecare dimineaţă să fac curat, nu că ar fi prea multe de făcut. Are foarte puţină mobilă domnul Sommersby. Fără obiecte personale. Domnul Bennett spune să nu mă îngrijorez câtă vreme mă plăteşte în fiecare zi - ceea ce chiar face. Dar, chiar şi aşa, locul e foarte singuratic, ştiţi?

Ha dedusese că era burlac. Cu toate astea, o întrista să se gândească la faptul că poate era singur pe lume.

-Nu e de prea multă vreme aici. Poate nu s-a instalat de tot. posibil. Nu a avut niciodată musafiri, din câte mi-am dat seama. întotdeauna e un singur pahar care trebuie spălat. Totuşi, eu tot fac curat, frec podelele. N-o să găsiţi nici un firicel de praf în urma mea.

~*Asta e foarte lăudabil. Vreţi să-i transmiteţi că am trecut pe aiQ -l că a? dori să discut ceva cu dumnealui?
2 *Oicatfi -*
* • Trewlove. Dar nu ştiu când se va întoarce.
SSSSSX^--«--*
—l^ito^MC^^Şi^^^^^^^^* salutări domnului Bennett.
ajunse pe trotuar, se uita înapoi, observând Irpsa drapernlor de la ferestre ceva ce nu observase seara trecută când il privise. Deşi poate că tocmai acum se dusese să comande să i le faca pe undeva. O avea pe doamna Bennett care să se îngrijoreze pentru el. Nu trebuia să o mai facă şi ea. Cu toate astea, era mai convinsă ca niciodată că el s-ar bucura de ocazia de a-i ajuta pe alţii să înveţe să citească. Ce cale mai bună să devină parte din comunitate şi să-şi mai aline singurătatea?

Domnişoara Trewlove îi ocupase toată noaptea gândurile lui Matthew şi chiar şi a doua zi dimineaţă, ceea ce era al naibii de iritant, aşa că decise că era nevoie de o zi în care să se ocupe de afaceri. După ce se văzu cu consilierul lui de afaceri şi savură o masă relaxantă la Dodger s, clubul său favorit, făcu semn unei şarete şi îi dădu instrucţiuni vizitiului să-l lase chiar la marginea domeniului Trewlove, pentru ca avea chef de o plimbare înainte să se întoarcă la reşedinţa lui. Rămase o clipă pe loc şi studie construcţiile care lărgeau zona. Zgomotul ciocanelor, al oamenilor care se opinteau, poruncile strigate când şi când şi scârţâitul roţilor sub greutatea unei roabe creau o simfonie de sunete care sugerau bunăstare crescândă şi putere.

Auzise sunete similare când era băiat şi se ducea la minele

Yori CU SăU' " Să înţeleaSă mai ^ne moştenirea din mlchLt^^ târnăCoPUl de «teva s^ând întinderea tatălui sâu dispăruseră 'ah!! - de a fi Pe măsura aşteptărilor

" ^trSbUia 54 ol0VeSS"

.£omvnc tindu-se preTrepedT^r ntrj-are Şi ^ Căutarea Unei îndrăgos- tăl sâu nu mai era ca J* Îl*' FuSGSe chiar «cunoscător că ta- ^ ■ să vadă cum ratase această sarcină. „Când

---------------------Fantezia unui conte--------

vine vorba despre femei, gândeşte întotdeauna cu capul cel mare nu cu cel mic \ îl instruia adesea tatăl său. „Femeile pot fi foarte manipulatoare."

Mama lui fusese cea răspunzătoare pentru lecţia invătată de tatăl său. Bătrânul nu se sfiise să dezvăluie acea informaţie. Erau căsătoriţi de puţin peste şase luni când apăruse pe lume sora lui Matthcw — acum, marchiza de Fairhaven —„ aşadar, existau dovezi ci tatăl său fusese, de asemenea, înşelat. Nu auzise niciodată vreo vorbă buna schimbată de părinţii săi, Casa lor era un loc rece din pricina dispreţului pe care îl aveau unul penLru celălalt, Matthew bănuia că tatăl său oftase uşurat când apăruse el pe lume, pentru că îi oferea scuza de a nu se mai apropia de patul contesei.

Ar fi trebuit să fie mai atent, să înveţe din exemplul lor. Poate câ atunci ar fi putut prevedea că era destinat să repete greşeala tatălui său când avea să pornească în căutarea unei soţii. La un moment dat, avea sâ fie nevoit să se însoare încă o dată, ca să asigure continuitatea familiei, dar intenţiona să facă totul ca pe un aranjament de afaceri, prezentând o listâ de calificări. Fără ochi căprui şi zâmbete calde, primitoare. Nimic care să li scoată inima din starea ei prevăzătoare. Ca un câine ieşind din lac şi pe cale sâ se scuture de apa, alunga gândurile ursuze exact când îşi dădu seama că ajunsese acasă, Plimbarea nu îl ajutase să îşi menţină starea bună de spirit pe care o avusese de dimineaţă. Călătoria pe drumul regretului era întotdeauna dificilă.

Descuie şi deschise uşa reşedinţei sale şi se opri poticnindu-se când doamna Bennett apăru grăbită din camera de zL Nu se aşteptase să o mai găsească aici. De regulă, ea pleca după ce termina de strâns după masa lui de prânz. Cum astăzi nu avusese nimic de pregătit pentru el, ar fi trebuit sâ fi plecat de mult.

-S-aîntâmplat ceva, doamnă.Bennett?

-A, nu, domnule. Dar voiam să vă dau de ştire că a trecut domnişoara Trewlovc pe aici. Ar vrea să discute cu dumneavoastră.

El se încruntă, parcă nesigur că auaise cum trebuia; cu siguranţă, ea nu avea nici un motiv să vină sâ-l caute, nu după ce lucrurile între ei rămăseseră cam tensionate.

- Domn i şoara Tre wlove?

-Da, domnule. Are librăria de pe strada principală?

-Ştiu cine e.

XiîlTiiîîir 'Ui-iUlt

-Ei bine, domnuic» a venit mai devreme, când eratu pe terminate.

Ce naiba putea să vrea?

-Ar fi fost absolut acceptabil să hni lăsaţi un bilet, doamnă Bennett.

-Ani considcrat că e prea important. Am vrut să vă spun în persoană.

-Apreciez, desigur, devotamentul dumneavoastră, dar pe viitor un mesaj scris va fi de ajuns. Nu e nevoie să staţi să mă aşteptaţi. Aş fi putui fi plecat pană târziu în noapte.

Nu mai făcuse asta de nu mai ţinea minte când. Băgă mâna în buzunar şi scoase o monedă pentru ea.

-O,nu. domnule!

-Vă rog. Devotamentul dumneavoastră merită o apreciere suplimentară.

0 pîăci şi pentru ziua de lucru înainte să plece. După ce ea acceptă în cqle din urmă oferta lui, el o conduse la uşă şi ii ură o zi bună.

Curiozitatea îl măcina, aşa că o urmă curând şi ieşi din casi. Când ajunse la magazin, deschise uşa şi pâsî înăuntru şi nu îi plăcu defel ferocitatea cu care fu lovit de dezamăgire când văzu o femeie cu un păr de un blond auriu stând în spatele tejghelei. Nu era cea aşteptată şi nici cea dorita. Nu, nu dorita. Dorinţa avea şi alt înţeles, şi el cu siguranţă nu avea dorinţe în privinţa domnişoarei Trewlove.

Tânăra Îi oferi un zâmbet ameţitor.

-Pot să vă ajut, domnule?

Nu ii trecuse prin cap cá domnişoara Trewlove nu avea să fie acolo. Cu toate astea, prin aerul prăfuit de toate cărţile adunate de ea acolo şi aranjate cu grijă pe rafturi în diverse locuri din incăperc. el ii detecti parfumul, un amestec de portocale, o aromă specifică ei.

- Dacá aţi fi aşa amabilă să ii transmiteţi domnişoarei Trewlove când se întoarce că domnul Sommersby a trecut pe aici.

Chipul fetei se lumină şi mai tare, nchii ei mărindu-se de încântare, de parcă nu şi-ar fi dorit nimic altceva decât să-l înveselească.

-O, dar e aici. La etaj, în salonul de lectură,

Deloc surprins că ea avea aşa ceva în librăria oi, şi u imagini ghemuită într-un fotoliu mare tapiţat excesiv. Vânzătoarei ti" A 2ămbea exuberant.

-Puteţi să urcaţi, dacâ dorici.- (Fantezia unui conte

„Puteţi să , nu doar „urcaţi". Bănuia că domnişoara Trewlove avusese ceva de-a face cu educaţia vânzătoarei, împărtăşind cu generozitate ceea ce învăţase, pentru a îmbunătăţi viaţa altora.

-Mulţumesc.

Urcă iute scările, două câte două, cu siguranţă nu pentru că era nerăbdător să o vadă pe domnişoara Trewlove, ci pentru că era curios să ştie de ce se ostenise să treacă pe la el.

Pe palier se deschidea un mic coridor. Un alt rând de scări se afla în capătul îndepărtat. El presupuse că duceau spre camerele ei, spre fereastra de unde lumina se revărsa adesea până târziu în noapte.

Se concentră din nou asupra scopului venirii sale aici şi observă uşa deschisă din partea dreaptă, se îndreptă spre ea şi se opri brusc. O duzină de copii în poziţii diferite - stând turceşte, în genunchi, întinşi pe burtă - erau adunaţi la picioarele ei, toţi la fel de captivaţi ca el. Ea *citea. Aventurile lui Alice în Ţara Minunilor,* **cu voce animată, în timp ce interpreta diferite personaje. El cunoştea povestea, pentru că îi dăduse un exemplar nepoatei sale de Crăciun şi ea se rugase de el să i-o citească, ceea ce, desigur, şi făcuse. Nu rezista prea mult rugăminţilor femeilor care făceau parte din viaţa lui.**

Ceea ce era, fără îndoială, şi motivul pentru care venise astăzi aici - chiar dacă domnişoara Trewlove nu făcea cu adevărat parte din viaţa lui. Altminteri, ar fi reuşit să înceteze a se mai gândi la ea, întrebându-se ce făcea în fiecare minut în care el nu o vedea. Se părea că distra copiii.

Ea îşi ridică privirea de la carte şi şi-o opri asupra lui, la fel de solidă ca un pumn. Gura i se arcui la colţuri şi buzele i se lăţiră într-un zâmbet radios, de parcă tocmai şi-ar fi zărit salvatorul, cel care avea să îi aducă exact ce îşi dorea. Ar fi trebuit să se întoarcă şi să plece pe dată. în schimb, rămase pe loc, ţinut acolo parcă de o forţă invizibilă - de ea şi bucuria care i se aşternuse pe faţă la sosirea lui.

-Doamnă **Byng,** fiţi amabilă să mă înlocuiţi, zise ea, fără să-şi ia ochii de la el, de parcă s-ar fi temut că avea să dispară dacă o făcea.

El se întrebă dacă ea simţise cumva reţinerea lui de a rămâne.

O tânără femeie cu păr roşu păru surprinsă de cererea ei.

-Ah, **domnişoară** Trewlove, **eu nu citesc nici pe departe** la **fel de bine ca dumneavoastră.** „

-Citiţi cât se poate de bine, doamnă Byng, şi sunt sigură că minţii se vor bucura să ia o pauză de la vocea mea. V-aş fi îndatorata.

-Nici vorbă, zise femeia ridicându-se de pe scaun. Eu vă sum **îndatorată.**

El se întrebă care să fi fost exact datoria. Probabil o carte pe care o luase pe datorie.

Domnişoara Trewlove se ridică de pe scaun cu o graţie desăvâr-şită care avea să ruşineze numeroase doamne din societate săp-tămâna următoare. Erau puţine care se puteau lăuda cu ţinuta ei, După ce îi dădu doamnei Byng cartea, ea ocoli copiii,

mângâind câte un căpşor ici şi colo, şi se îndreptă cu mers elegant spre el, Trecuse într-adevăr multă vreme de când simţise atracţia unei femei. Oricât şi-ar fi dorit să fie aproape de ea, rămase unde era.

-Domnule Sommersby, deduc că aţi primit mesajul meu.

Ea părea cu răsuflarea tăiată, de parcă ar fi alergat spre el, şi el îşi închipui cât de agitaţi ar deveni sânii ei când s ar arcui de pasiune sub mâna şi sub corpullui. îi displăcea faptul că simţea o sclipire de gelozie faţă de bărbatul care avea să o iniţieze în plăcerile împreunării trupurilor.

- **Aşa este.**

-Haideţi să ne îndepărtăm un pic, zise ea şi făcu semn spre hoL

El aprobă uşor din cap şi ieşi din nou pe coridor, iar ea îl urmă. Era mai întuneric aici, şi el îsi închipui ce satisfăcător ar fi să o atragă într-un colţ întunecat şi să îi posede gura care încă zâmbea uşor. Nu era momentul ca mintea să îi umble pe unde nu trebuia. Făcu semn din cap spre uşă.

-Aveţi un fel anume de a aduce o poveste la viaţâ.

Ea ridică dintr-o sprânceană, iar zâmbetul deveni uşor tacbinator.

-Un compliment? Curând, o să-mi mărturisiţi şi că vă place de mine,

- **Dar nu-mi displăceţi, domnişoară Trewlove.**

-Nu? Hram foarte sigură, după cum s-au încheiat lucrurile între noi seara trecută.

- **Pur şi simplu, mă deranjează ideea că vânaţi un lord pentru căsătorie,**

- **V-ar mai deranja dacă m-aş fi născut în lumea potrivită?**

-Circumstanţele naşterii dumneavoastră nu au nici o importanţă. Alergaţi după un titlu, iar în spatele acelui titlu se aflâ un om

- **Care, fără îndoială, îmi va vâna zestrea.**

- Fantezia unui conte

Ea îşi încrucişă braţele sub piept, ceea ce nu făcu decât să-i pună sânii **în evidenţă. Ochii lui nu ar fi trebuit să coboare ca să aprecieze ce vedea, dar tot o făcură, la naiba!**

-De ce vă pasă...

„Pentru că sunt perfecţi, se potrivesc foarte bine în palma unui bărbat fără să-l lase să-şi dorească mai mult." cu cine mă mărit? Da. Tocmai discutau despre cu totul altceva.

-Port respect aristocraţiei şi bărbaţilor în special. Nu-mi place să văd cum bărbaţii sunt păcăliţi să se căsătorească, indiferent de cât de frumoasă e cea care o face.

Acum, ea îşi strânse pumnii şi şi-i puse în şolduri, şolduri în-guste, dacă fustele ei indicau adevărul. Domnişoara Trewlove avea rotunjimi cât se poate de încântătoare.

- De ce aveţi impresia că aş folosi înşelăciunea ca să obţin un soţ? Ea părea cu adevărat ofensată şi îşi dădu ochii peste cap. Scrisoarea? Pot să admir un bărbat, o relaţie, fără să folosesc ceea ce ştiu şi fără a fi duplicitară. Aţi avut în trecut vreo întâmplare care să vă facă să nu aveţi încredere în femei? Ea îl

studie îndelung, cu mare atenţie, ceea ce-l făcu să aibă impresia că ea îşi trecea degetele peste fiecare centimetru din pielea lui. Ochii ei, care îi aminteau de cea mai fină ciocolată, se umplură de compasiune. V-a frânt inima?

Ce făcuse Elise şi cât de naiv fusese el nu erau treaba ei.

-Dacă aş fi ştiut că doriţi o discuţie în contradictoriu, nu aş mai fi venit.

Cu o grimasă, ea închise ochii.

-Scuzele mele. Vreau să vă cer o favoare şi probabil am stricat totul, aşa că mă veţi refuza.

Când deschise ochii ei mari, ei reflectau atâta sinceritate, încât lui îi era imposibil să găsească puterea de a o refuza, indiferent de ce avea să ceară.

-Sper că nu mă consideraţi prea îndrăzneaţă, dar am observat aseară, în cele câteva minute cât aţi fost atent la carte, că sunteţi foarte bun la citit, căci dădeaţi paginile foarte repede. "

-Aşa cum am spus, am avut parte de educaţie. Oxford.

Ea făcu ochii mari.

-înţeleg.

. -__________________ £orraim lÎcatfc --------—.

El nu ştia de ce simţea nevoia să o impresioneze, Nefiind dis^ pus să dea mai multe detalii, se simţea prost că adusese vorba despre asta,

-Atunci, sunteţi perfect, zise ea,

El se încruntă.

-Mu cred că termenul a fost folosit vreodată pentru a mă descrie.

Cu siguranţă, nude către Elise - cel puţin, nu după ce se căsătoriseră. înainte de asta, îl făcuse să se poarte ca un afurisit de păun ţanţoş, care credea că fiecare aspect al lui o satisfăcea, când, de fapt, pe ea o interesa doar titlul lui.

-Ei bine, sunteţi perfect pentru ce am în minte. Eu şi secretarul fratelui meu, domnul Tittlcfitz - probabil l-aţi întâlnit când aţi închiriat casa, pentru ci el se ocupă de asta - ţinem cursuri pentru adulţi în fiecare luni şi miercuri. Ne concentrăm asupra lecţiilor de citit. Cum serile mele urmează să devină foarte aglomerate după ce voi fi prezentată în societate, mă întrebam dacă nu aţi fi dispus să îmi ţineţi locul când nu voi fi disponibilă.

Nici măcar dacă viaţa lui depindea de asta. De ce ar vrea să petreacă şi mai mult timp decât era nevoie în compania unei vânătoare de titluri? Şi, chiar dacă ea nu era acolo, cu siguranţă drumurile aveau săli se mai întâlnească. Singura favoare pe care intenţiona să o facă era pentru el şi aceea era de a păstra distanţa.

-îmi pare rău. Mă tem că nu am răbdarea necesară pentru o astfel de sarcină.

- **Dar *e* aşa plină de satisfacţii.**
- **Vi se pare că arăt ca un bărbat care are nevoie de aşa ceva?**

Ea nu ar fi apărut mai întristată nici daca l-ar fi văzut lovind un căţeluş. La naiba cu ea pentru că-l făcea să regrete asprimea tonului!

-Sinceră să fiu, mi *s*-a părut că sunteți un om care are timp la dispoziţie şi care ar vrea şi-şi umple orele fără să aibă nevoie să fie recompensat pentru asta.

Mina ei era aceea a unei femei care provoca un bărbat - la naiba dacă nu era tentat să îi cedeze, să îi ofere această victorie, ceea ce era o nebunie.

- **Faptul ci am timp la dispoziţie nu înseamnă că nu am responsabilităţi şi sarcini care îmi ocupă destul timp,**
- **Ne scuzaţi, domnişoară Trewlove,**

Ta î i ***tez ia w*** wt ***con te***

Fără să ezite, ea se duse mai aproape de el, din calea Femeilor şi a copiilor care ieşeau din salonul ei, aducând spre el un parfum ademenitor de portocale.

-La revedere, doamnâ Byng! Ne vedem vinerea viitoare. Ea îi mângâie pe creştet pe copii şi îşi luă rămas bun de la mame, acordând atenţie fiecărei persoane, mici sau mari, tânără sau adultă, care trecu pe lângă ea. Sau care era dusă în braţe. Chiar şi bebeluşii din braţe primiră o atingere pe obraz sau pc vârful nasului.

Când toată lumea plecă, ea se uită la el, şi el constată că nu făcuse un pas în spate, nici măcar un milimetru şi că rămăsese neper- mis de aproape, aşa de aproape, că putea simţi căldura care radia dinspre ca. Mâinile lui se fiexară, tresâltară, de parcă ar fi vrut cu disperare să se întindă şi să ii cuprindă obra2ul, sâ vadă dacă era chiar aşa mătăsos pe cât părea.

-îmi cer scuze, domnule Sommersby, zise ea cu voce joasă, de parcă ar fi şoptit un secret. Sigur că aveţi chestiuni mai importante care vă solicită atenţia. Sper că îmi veţi ierta îndrăzneala.

în acel moment, îi trecu prin minte gândul absurd că i-ar ierta orice şi înţelese cu mare siguranţă că ea reprezenta un pericol Nu avea să folosească scrisoarea în planurile ei, ci ochii căprui, gura languroasă şi sânii obraznici, talia îngustă, bunătatea, în cele din urmă, vreun gentleman avea să cadă pradă acestora fără ca măcar să-şi dea seama că fusese prins. Asta era puterea ei. El făcu un pas în spate. -0 zi bună vâ urez, domnişoară Trewloveî Apoi se îndreptă pe hol spre scări şi le cobori de parcă ar fi fost fugărit de câinii iadului.

Capito£u£6

în seara aceea, Fancy îeşidin librăria ei. închise uşa, băgă cheia... -Domnişoară Trewlove*

Ea scoase un ţipăt uşor, îşi duse mâna la piept ca să-şi ţină inima loc şi se răsuci pe călcâie. ^Domnule Sommersby.

. Leñame

Doar nu stătuse să o aştepte aici. Sigur, ea fusese preocupata * " ru cigurantă ar fi observat dacă ar fi fost acolo. El venise

- - să piec A pe ^şi_în T

vLa ei atribuia sosirii lui scopuri necurate. Oamenii mea umblau ne stradă, se duceau la tavernă sau acasă. Trăsuri, căruţe şi şarete circulau nestingherite. Copiii alergau de colo, colo. Printre toate astea, era doar o coincidenţă că drumurile li se întâlniseră din nou. În afară de asta, după întâlnirea lor de după-amiază, era improbabil ca el să caute o scuză ca să fie aproape de ea. Ea cu siguranţă nu dorea să fie în preajma lui.

-Dacă doriţi o carte, va trebui să vă întoarceţi mâine, pentru că tocmai închideam.

-Ieri părea că nimic nu vă putea opri să găsiţi cartea potrivită pentru cineva.

-Ieri nu aveam planuri.

- Sunt intrigat. Nu mergeţi cumva la Jolly Roger la cină?

Oare detecta un interes în tonul lui, speranţa că aveau să împartă din nou o masă? Omul acesta o nedumerea. Mai devreme, păruse dornic să scape destul de repede de ea. Ea nu îi datora nici o explicaţie, dar găsi un soi de plăcere perversă în a-i dezvălui că viaţa ei includea lucruri care îi ocupau mult timp.

- De fapt, am plecat într-o aventură.

Ea se uită în sus la ferestrele care dădeau spre biroul lui Mick, recunoscătoare că nu-l vedea stând acolo. După ce îi spusese că avea să cineze acasă în seara aceea, ea nu avea nevoie ca el să o prindă punând rine ştie ce la cale. își amintea o vreme când nu avea voie să facă nimic altceva în afară de a-şi îmbunătăţi şansele de căsătorie. Fusese oprită din a explora zone departe de casă, pentru că mama ei se temea că aveau să o ducă pe căi greșite, aveau să o facă să descopere alcoolul, ţigările, jocurile de noroc sau înjurăturile. Fraţii ei avuseseră toţi voie sâ facă orice doreau, în vreme ce ea era supravegheata ca de ulii. Cu siguranţă, un pic de rebeliune era bine-venită.

- Le tel de aventură?

-Nu văd de ce v-ar interesa asta

El slobozi un oftat prelung, de om chinuit
răsnun^fU * ^^ **îndoială ™P*»tâ din pricina
răspunsului meu de mai devreme...

Fíeatíi -

-Nu, deloc.------- ^rîilftvirl unui cVrtrr

O minriunA. Ei» era foarte drzamAfŢUA **câ** răspunsul **lui** urina **să** aîbA ca rezultai faptul câ aveau mai puţine **«căzii sâ** devină roprilf **prirteni şi** că domnul **Tittlefitz** urma sA aibă mai multă LmabA.

-Dumneavoastră decideţi cum vâ împărţiţi timpul, după bu- ul-plac, Aşa cum fac şi eu. Apoi n cuprinse încăpăţânarea şi decise că nu-i păsa dacă el ştia despre planurile ei. De fapt, simţea chiar o mare satisfacţie la gândul de a-] şoca, Acum, vă rog să mă scuzaţi, mi aşteaptă *petniygaff.*

El miji ochii, privirea devenindu-i mai intensă, de parca ea ar fi căpătat dintr-odată un al doilea cap.

-Dece, pentru Dumnezeu* v-aţi duce ia un *pennygaff?*

Din nou, ca nu iî datora nici o explicaţie, dar ce rău făcea dacă i-o dădea? Deşi Aiden avea un club care furniza fantezii pentru femet, ea nu avea vote să se ducă acolo şi era nevoită să-şi găsească propriile forme de distracţie. Cu un oftat, răsuci cheia în broască şi apoi o ascunse într-un buzunar secret al fustei, ştiind prea bine că acolo unde se ducea existau degete abile, aşa că toate lucrurile importante trebuiau ascunse.

- După ce voi fi prezentată în societate, va trebui să mă port cât se poare de bine, iar locuri ca acela îmi vor fi interzise.

-Ar trebui să vă fie interzise de pe acum.

Ea îşi dădu ochii peste cap la auzul dojenii lui, De ce îl interesa pe el cum işi petrecea seara?

-Mt-au fost interzise, de asta mi duc în seara asta. E ultima ocazie să văd aşa ceva.

-Singură? Fără însoţitoare? Aţi înnebunit?

•Nuc genui de loc unde să te duci cu însoţitoare. În afară dc a5U ea i-ar putea spune lui Mick, şi el nu ar fi deloc mulţumit.

-Aşa şi trebuie să fie. Vă interzic.

Ha izbucni în râs,

-Nu sunteţi în poliţia de a-mi interzice nimic, domnule Soinmer.'iby. Q seară bună, domnule!

iniorcăiidu-şi uşor umerii, ea se strecură po Inn^A ei şi porni pe i'muar. Paşii lui ^omutoşi şi Im **t** Ară ţi răsunară în jurul i i.

-Cum vreţi «a ajungeţi acolo?

' l-'irma *tir* **<lJvmt smefii]»rj|iu],ii penirii** *t***lasrlf Infci umio «Im Aurita în > »lui ui *!XIX-Itt coiul ¿nd ririri** *m* **urlr «lut ţii tiMit.il-'. t ¿rr ptiiwi** oticul* *At** ***ni**
und* Permitea i|Mţ|tiL fn.rrJ.)

-O să închiriez o birjă câteva străzi mai încolo. **Când** avea să fie destul de departe de ochii ageri ai lui Mick. -Nu puteţi merge singură. **E** periculos, domnişoară Trewlove, -Sunt pregătită.

-Hoţi de buzunare, briganzi, bătăuşi. Tot soiul de bărbaţi rău intenţionaţi care nu vor ezita să profite de o femeie singură. -Apreciez grija dumneavoastră domnu... El o apucă de braţ. Din fericire, nu era cel în care îşi ţinea săculeţul. îl lansă cu toată puterea împotriva lui. îl lovi de capul lui şi îl trimise dâtmându-se înapoi, pălăria zburându-i În stradă. El îşi regăsi echilibrul şi-şi apăsă palma de cap.

- **Ce naiba e în chestia aia? -Cărţi.**

Ea alergă şi-i salvă pălăria înainte să fie strivită de roţile vreunei trăsuri aflate în trecere. Se întoarse pe trotuar şi i-o întinse.

-îmi pare rău. Am reacţionat fără să mă gândesc, deşi bănuiesc că voiaţi sâ demonstraţi cum un ticălos ar putea încerca să profite de mine.

E! nu răspunse la presupunerea ei, dar afişă un aer vinovat,

- **De ce aţi lua cărţi la un** *penny ga ff?* **Ea ridică săculeţul,**

- **Pentru că oferă greutate în caz că sunt acostată. Am şi un pumnal mic ascuns în centura rochiei şi un cuţit pitit în cizmă.**

- **Ştiţi cum să le folosiţi?**

-Chiar foarte eficient. Deşi fraţii mei au căutat mereu sâ mă protejeze, am locuit totuşi în mahalale, şi ei nu puteau să mă păzească mereu. Aşa că m-au învăţat cum sâ mă apăr singură. Sper că nu v-am lovit prea tare. Aveţi un cap foarte frumos, şi nu aş vrea să vă fi deformat craniul.

El râse, un sunet bogat şi profund, care răsună în jurul ei şi prin. ea, instalându-i-se direct în suflet,

- **Domnişoară Trewlove sunteţi.,. Nu am cuvinte. Cu toate astea, nu pot sâ vă permit să plecaţi de capul dumneavoastră în partea neplăcută a Londrei.**

- **Din nou, domnule Sommersby, nu sunteţi în poziţia de a-mi permite ceva.**

El ridică din umeri,

- Bănuiesc că va trebui să trec pe la hotel, sâ-i dau de ştire fratelui dumneavoastră-

Ea simţi cum o cuprinde furia.

-Nu aţi îndrăzni.

-Nu pot să nu mă tem că, dacă vi se întâmplă ceva neplăcut şi el află că v-am lăsat să plecaţi neînsoţită, îmi va lua capul.

-Nu fiţi idiot! Nu o să afie.

-Oamenii **încă umblă pe stradă. Sunt sigur că unul sau doi au observat că stăm de vorbă. E foarte probabil ca vestea să ajun-gă la fratele dumneavoastră, şi nu pot să explic de ce v-am lăsat sâ mergeţi singură.**

De ce insista sâ o însoţească? După după-amiaza aceea, ea se aşteptase ca el să o evite cu orice preţ. Era pe punctul să înceapă sâ ţipe ca o scorpie.

-Domnule Sommersby, ar fi nepotrivit să fiu văzută cu un bărbat în lipsa unei însoţitoare.

-Care sunt şansele să vă întâlniţi cu cineva cunoscut?

-Una 3a o mie, aş zice, dar.„

-Prin urmare, e improbabil să fim văzuţi sau recunoscuţi de ci-neva important.

-Adevărat, dar...

-Aţi luat, de asemenea, cina cu un bărbat fără să aveţi o însoţitoare.

Aici o prinsese, dar tot simţea nevoia să sublinieze:

- **Nu am luat cina cu un bărbat. El pur şi simplu a folosit scaunul de la masa mea.**

El îi aruncă un zâmbet atât de devastator de perfect, că ea ar fi fost mulţumită să-şi petreacă tot restul vieţii spunându-i lucruri care şi-i provoace un asemenea zâmbet.
-Chestiune de semantică.
-Aş mai spune şi că Becky, ba nu, toţi angajaţii au servit drept însoţitori la acea cină.
- **Pot să accept asta. Le-am simţit privirile pe tot parcursul serii.**

El făcu un pas spre ea.

-Cum rămâne, atunci? Mergeţi singură la perrny gaff. Eu, în schimb, am decis că am chef de ceva distracţie în seara asta, aşa câ merg şi eu. Nu cu dumneavoastră, desigur. Dar, cum mergemLorraim tâatfi —
în aceeaşi direcţie, îndrăznesc să spun că va fi loc pe bancheta birjei dumneavoastră, aşa că ce rău ar fi să împărţim birja?

Era destul de rău, mai ales în spaţiul mic din birjă, îşi dădu el scama cand coapsa ci se lipi de a lui şi mişcarea legănată a trăsurii făcea ca sânul ci să se frece din când în când de braţul lui. Ea nu părea să-şi dea seama de atingeri în vreme ce corpul lui reacţiona de parcă i s-ar fi suit în braţe.

După ce plecase mai devreme din magazinul ei se simţise ca un nesimţit pcnLru că nu acceptase solicitarea ei, chiar dacă încerca să-şi justificc mo Li vele pentru care trebuia să o evite. Apoi, în drum spre Lavcrnâ, fusese şocat do bucuria pe care o simţise când dăduse colţul şi o văzuse în rochia ei modestă de cuîoarea untului, cu un decoltcu mic, pătrat, care dezvăluia scobitura de la baza gâtului şi un centimetru de piele de dedesubt. Fusese fermecat şi incapabil să se gândească la altceva decât sâ-şi adâncească limba tn punctul acela provocator din centrul claviculei ei. Ceea ce era, fără îndoială, şi motivul pentru care se dovedise atât de puţin dornic să se despartă de ea şi acum o însoţea în aventura ei. Dorinţa îl făcea din nou să ia decizii tâmpite, şi, cu toate astea, nu reuşea să regrete alegerea făcută.

Ea îl instruisepe vizitiu să îi ducă la Devils Door. El nu cunoştea stabilimentul respectiv, dar ştia destul de bine la ce să se aştepte acolo, pentru că vizitase alte asemenea locuri în tinereţe, când el şi prietenii lui aveau chef de distracţii mai neruşinate,

- Cum aţi aflat despre locul acesta?

-Când aveam cam 12 ani, un băiat care locuia în apropiere m-a invitat să merg cu el Am întrebat-o pe Gillie cu ce să rnâ imbrac - ea îşi întoarse privirea spre el şi a$a s-a terminat totuL Ea mi-a explicat că nu era genul de loc pe care să-l frecventeze o lady adevărată. Dar m-am tot gândit în decursul anilor şi am decis că, înainte sâ devin o lady adevărată, voi petrece o seară fără să fiu o lady, A$a că iată-ne!

-Ce s-a ales de băiatul acela?

El se întrebă dacă ea îl iubise, dacă păstrase un loc în inima lui pentru el.

-Şase luni mai târziu, s-a căsătorit cu altă fată care locuia în zonă.

- Doamne sfinte! Câţi ani avea când v-a invitat să mergeţi cu el?

[îl bănuia că mai degrabă vârsta băiatului, nu locul unde trebuiau să meargă provocase interdicţia impusă de sora ei.

-15. Se căsătoresc devreme în mahalale. Mireasa lui avea doar 14 ani, deşi mă îndoiesc sincer că a fost vreodată mireasă. Presupun că nu a avut loc niciodată o ceremonie. S-ar putea sâ nici nu fi avut aprobare de căsătorie. Adesea, cuplurile se mută împreună şi se declară căsătorite. Şi cine să ştie că nu e aşa? Fraţii mei plătesc pentru o aprobare pentru toţi angajaţii lor care

doresc să se căsătorească. După cum vă puteţi imagina, sunt foarte dornici să se asigure că nu vor exista copii din flori.

-A fost dificil să copilăriţi aşa, ca un copil nelegitim?

Bl ura gândul că ar fi putut cineva să o facă să se simtă inferioară.

-Familia mea a avut grijă ca asta să nu conteze. Şi totuşi, eram conştientă de asta. Copiii mei vor fi legitimi, şi asta e important pentru mine. Aşa va fi şi tatăl lor, un lord adevărat, a cărui genealogie se întinde pe generaţii. Ce minune să ştii cine a fast înaintea ta!

El întotdeauna luase drept firesc acest lucru, îl resimţise chiar ca pe o povară, să împlinească nu doar aşteptările părinţilor, ci şi aşteptările celor morţi de mult,

-în fine, asta ştiu despre teatrul acesta. Aţi fost la vreun *gaff* **vreodată?**

-Am fost.

- **V-au plăcut spectacolele pe care le-aţi văzut?**

-Sincer sâ fiu, abia dacă pot să îmi amintesc de ele. Dar, dacă v-a plăcut vacarmul din tavernă, gălăgia de la un *pennygaff* **ar trebui să vă încânte de-a dreptul.**

El o vedea din profil, dar observă cum ea îşi arcuieşte uşor buzele în sus. Oare avea vreun lord să reziste acestei mişcări seducătoare? El avea să poată, oare?

-Mă bazez pe asta.

- **Dacă îmi permiteţi, sunt surprins câ familia dumneavoastră nu vă păzeşte mai îndeaproape. Tânără, necăsătorită, locuiţi singură.**

^Nu îşi imaginează câ aş putea face ceva nepotrivit pentru că

fost cuminte în copilărie şi nu am dat niciodată de necazuri, câ se gândesc cu toţii şi câ faptul câ Mick locuieşte chiar vizavi poate sâ mă verifice oricând serveşte ca descurajare pentru orice acţiuni îndrăzneţe. O nouă arcuire a buzelor. Dar el e mult prea P^ocupat de soţia lui. E nebun după ea.

— . Xonuiiite *Ficaţii* **---------------------------------------**

- **Presupun că speraţi la acelaşi nivel de devotament.**

-M-ar bucura foarte tare să fiu la fel de adorată, dar sunt şi suficient de realistă să ştiu că zestrea mea va juca un rol destul de important în a-mi stabili viitorul. încerc să nu mă simt ca şi cum aş fi scoasă la vânzare.

El nu se gândise până atunci la asta în aceşti termeni.

-Femeile vin cu zestre de secole. Nu e o insultă să ai zestre,

-Ştiu. Sunt foarte norocoasă. Sper doar că nu va fi singurul lucru care îi va plăcea la mine.

El ar fi vrut sa-şi scoată mănuşile şi să-şi treacă degetele pe obrazul ei în semn de consolare. în schimb, îşi ţinu mâinile pe coapse, cu pumnii strânşi. Dacă nu s-ar fi retras din societate, oare ar fi întâlnit-o la bal? Ar fi fost intrigat? Ar fi fost dispus să păşească într-o capcană doar ca s-o aibă?

- **E probabil lipsit de înţelepciune din partea mea să fiu singuri cu un bărbat pe care-l cunosc atât dc puţin.**

în spaţiul mic din trăsură, vocea ei era o şoaptă joasă, de parcă ea nu era sigură că voia ca vorbele ei sâ fie auzite.

-în ce zonă din Londra ziceţi că aţi copilărit?
-Nu am copilărit în Londra. Ci în Yorkshire.
-Un băiat de la ţari. Nu mi-am imaginat asta despre dumneavoastră.
- **Dar ce v-aţi imaginat?**

-Nu sunt sigură. Un tată care a avut succes într-o afacere. Avocat, poate.
-Un bădăran, în genera], dar era priceput la investiţii şi să-şi gestioneze veniturile. Am beneficiat dc atenţia lui !a detalii,
- **Nu mai e printre noi?**

-Nu, a murit cu câţiva ani în urmă.
- **Vă e dor de el?**
- **Mi-e dor sâ am parte de sfaturile lui.**

-Cred că acum e prima oară când îmi împărtăşiţi atâtea, domnu-le Sommersby. Mâ simt considerabil mai în siguranţă,
-Nu aş profita niciodată de dumneavoastră, domnişoară Trewlove.
-Sper că nu. Fraţii mei v-ar ucide dacă aţi fnce-o, şi corpul tiu v-ar mai fi găsit niciodată.
El rânji larg în întunericul care tl învăluia.
Tantezia* urnit *cotite
-Ce sfârşit tragic! Poate aţi putea să scrieţi un roman de tipul *penny dreadfal* **despre asta. Deşi aş prefera să mă descrieţi drept un erou, pentru că eroul nu moare niciodată.**
-Din păcate, nu e cazul întotdeauna. Tatăl meu a fost un erou. A murit într-un război pe meleaguri străine, înainte să mă nasc, Dar mama mi-a povestit despre el.
-Ştiţi cine e mama dumneavoastră?
Râsul ci uşor pluti în jurul lui.
-Ettie Trevdove e mama mea,
-Nu înţeleg. Credeam că ca doar creştea copii din flori.
- Pe ceilalţi, da, dar nu pe mine. Pe mine m-a născut.
Ceea ce explica de ce fraţii ei erau aşa protectori cu ea. Nu doar dtn pricina diferenţei de vârstă, ci şi pentru că era copilul femeii care ii crescuse.
-Trebuie să fi fost remarcabil de tânără când a început să ia în grijă copii din flori.
-Abia dacă avea 20 de ani. Soţul ei murise, şi avea nevoie de o modalitate de a câştiga bani. Nu avea educaţie, vedeţi dumneavoastră, aşa că opţiunile îi erau limitate.
El se întrebă dacă acesta era în mare motivul pentru care ea îi învăţa pe alţii să citească. Motivul lui pentru a nu o ajuta îi păru dintr-odată egoist şi mărunt, mai ales că hotărârea lui de a evita să petreacă timp în prezenţa ei rezistase doar câteva ore. Nu voia să se simtă atras de ea, dar era.
Ea se aplecă uşor înainte.
-Ah, iată, am ajuns.
Trăsura se opri. Matthew plăti vizitiul, şi uşile se deschiseră imediat. După ce cobori, o ajută pe domnişoara Trewlove să coboare şi
uită la clădirea din faţalor, unde oamenii se revărsau înăuntru. -Pare o biserică.
-Una convertită, din câte înţeleg- Cât se poate de potrivit, nu credeţi, căci sunt sigură că e plină de păcătoşi?

El era sigur că nu exista adevăr mai mare. După ce plăti taxa de intrare, urcară scările la balcon şi-şi croiră drum spre băncile din faţă, care ofereau o vedere neîngrădită asupra scenei şi spre şirurile de strane aliniate dedesubt. în faţă, era mare agitaţie. Băieţi tineri, toulţ" părând să aibă nevoie de o baie, săreau în sus şi alergau de ᶜolo. colo. Femeile legănau bebeluşi urlători, fără îndoială încercând---------*Lomiuc* tfiwr/i

----

şi•L facAsAtacă. Udii bărbaţi strigau ?i se împingeau, în timp ce ^ şedeau «toţi ţi îşi fumau pipele.

Ea se uită spre el şi îfimbi.

^Atdtahaos. E minunat, nu-i aţa?

El se gândi la dineuri, la piese pe Drury Lane, recitaluri ţi pe. trieri în grâdinâ la care participase. Mult mai civilizate, mult n^ puţin haotice.

- Cred că m-ar obosi să vin în fiecare seară.

Ea aprobi din cap.

-Sunt de acord. Ar trebui păstrate pentru ocazii speciale. Deşi pentru unii dintre aceşti oameni bănuiesc că reprezintă un refugiu, mai ales pentru cei care nu pot să se refugieze în cărţi.

-Vă gândiţi mereu la cărţi?

Privirea ei se opri pe bubele lut.

-Nu întotdeauna.

Când se uită în altă parte, obrajii îi erau uşor îmbujoraţi, şi el se întrebă cât de tare s-ar mai înroşi dacă el ar ceda tentaţiei de i o saruta.

Datj înainte să poată face ceva ce n-ar trebui, un domn într-o haină care nu ii venea bine apăru pe scenă şi începu sâ facă ce credea el că erau comentarii amuzante despre americani. Mulţimea hohoti şi îl întărâtă. Domnişoara Trewlove, care nu părea să fie la fel de amuzată, se aplecă spre însoţitorul ei, cu gura lângă urechea lui, aducând spre el parfumul ei de portocale. El era sigur că acţiunea ei se datora gălăgiei din pricina căreia era greu sâ auzi ceva, câ nu intenţiona să fie aşa provocatoare, dar totuşi era. Cât de simplu ar fi fost să-şi întoarcă uşor capul şi să îi captureze gura.

- De ce li se pare oamenilor amuzant să se distreze pe seama altora?

-Ca să uite că alţii se distrează pe scama lor

Din partea lui Matthcw, individul putea sâ plece cât mai **repede** *de pc scenă. Fu urmat de olady care nu putea să fie mai în vârstă domnişoara Trewîove. Era mult prea slabă, cu fusta şi jupele prc-l scurte, dezviluindu-i gleznele subţiri şi picioarelc goale. Urlă tf» câmcc despre doi iubiţi ai cărorp5rin^ ţnccrcau StVj despartă, c^ se termină cu moartea lor, sfârcul Iiindu-lc provocat de proprii miim cu ajutorul unuipumn,l de arKmti ca să fie împreună p*^' eternitate. El se uită spre ea şi vă*u cum iţi ţterge discret UrfWfantezia* unui *contc -*

de pe obraji. Scoase o batistă din buzunar şi îşi duse un deget sub bărbia ei, întorcându-i uşor capul spre el. Cu mare atenţie, ii şterse uşor lacrimile,

- **E doar un cântec.**

-Dare aşa tragic.

Ochii ei căprui erau atât de trişti. încât el îşi dori să aibă talentul de a o înveseli, de a alunga tristeţea.

-Aşa e iubirea uneori,

-Chiar şi aşa, nu-mi imaginez că e bine să nu ai parte de ea, fie şi doar pentru scurt timp.

-Dar, după ce ai avut parte de ea, ai puLea renunţa la ea?

- **Nu ştiu. Şi cine spune că nu putem sâ iubim mai mult de o dată?**

După ce îi şterse lacrimile, el îşi îndesă batista înapoi în buzunar, mişcat de bunătatea inimii ei. Pe scenă, ploua cu monede. Fata făcu o serie de plecăciuni iuţi şi reverenţe şi se grăbi sâ-şi adune câştigul, apoi dispăru. El se aplecă spre ea şi şopti:

-O să descopăr cine e şi o să-i trimit nişte bani mâine.

Doamne sfinte, ar fi în stare să-şi golească cuierele de bani pentru zâmbetul pe care ea i-l oferi.

-E foarte generos din partea dumneavoastră, domnule Sommersby,

Nici pe departe, mai ales că putea să-şi permită cu uşurinţa asta,

-V-a plăcut reprezentaţia ei, nu-i aşa?

-Aşa e. Chiar credeţi că nu are încălţări?

- **Bănuiesc că absenţa lor face parte din costumaţie.**

Ea scutură din cap.

-Uit că aceşti oameni sunt artişti.

^Cei buni reuşesc exact asta: să te facă să uiţi că totul e teatru. Soţia lui aparţinuse acelei categorii, râzând la glumele lui, aruncându-i priviri lungi de fiecare dată când el se îndrepta spre ea. Ea întotdeauna îi zâmbise strălucitor, făcându-i inima sâ o ia la goană în aşteptarea momentului în care avea să fie lângă ea. Până când îşi dăduse seama că toate acţiunile ei fuseseră doar ca sâ obţină ce-şi dorea: ca ei să stea lângă ea la altar,

Loname *'tfcatfi -*

Lui Fancy *ii* **displăcură unele reprezentaţii, mai ales cele indecer,. te, în care oamenii se prefăceau că preacurvesc. Pentru Dumne2eu erau** şi **copii** în **public.**

Dar **era bucuroasă că venise, văzuse ce presupunea un astfe] de spectacol şi ştia că, dacă avea sa pomenească cineva vreodată desprc** *pennygaff,* **ea măcar urma să aibă habar la ce se referea.**

Era însâ mod **special bucuroasă câ domnul Sommersby o însoţise.**

Când ieşiră din teatru, ea văzu o femeie care vindea plăcinte cu carne.

-O, sunt lihnită. Aţi vrea o plăcintă?

-Mustiţiceein ea.

-Ei bine, e o plăcintă cu carne.

- **Dar ce fel de carne? De căine? De pisică? De şobolan?**

- **Serios acum. Duar pentru că e o zonă mai săracă din Londra nu înseamnă câ mâncarea nu e bunâ. Ea se duse la femeie. O plăcintă cu carne, vă rog~T~**

-Sâ fie două, bombăni el înainte să-i ofere monedele necesare.

-Nu era intenţia mea să plătiţi pentru tot £n seara asta.

- **Nu e nici o dificultate, domnişoară Trewlove,**

-Nu asta era ideea. Nu vreau să fiu datoare.

-Măcar atât pot să fac după ce m-am băgat în planurile dumneavoastră.

Fancy nu avea de gând să admită că era bucuroasă că o făcuse, aşa că se uită în jur.

Mulţimea care plecase de la teatru se dispersase şi cei care aşteptau următoarea reprezentaţie îşi croiră drum înăuntru.

- **O să stăm pe scâri, ce ziceţi?**

Fără sâ-I mai aştepte, se instala pe treptele de intrarea în teatru. El se aşeză lângă ea, cu picioarele lungi întinse dinainte. Nu era aşa aproape de ea ca în birjă, şi ei îi părea rău că nici o porţiune din el nu o atingea. Fusese foarte plăcut sâ se atingă de el în timp ce înaintau pe scâri.

-E surprinzător de **bună,** mormăi el,

-Am observat că era coadă mai devreme, când am sosit. Dacă te instalezi **cu** taraba **În** faţa unui teatru, trebuie să-ţi **construieşti** o reputaţie de marfă de încredere dacă vrei **să** ai succes.

El se uită la **ea** pieziş.

-Fratele dumneavoastră v-a învăţat asta?Fantezia unui conte

^ m ! d a t <*e TO. ca sâ nu mai spun că e şi o chestie logică. Oamenii nu se întorc să cumpere dacă sunt nemulţumiţi de prima achiziţie, zise ea ridicând din umeri Ei bine pe aici chiar s-ar întoarce, dar doar pentru a-ţi face cunoştinţă cJ pumnii lor.

Ea muşcă din crusta gustoasă şi râse uşor când umplutura groasă i se scurse pe bărbie. O şterse cu mâna înmănuşată Atât de nee leganl. Dar era absolut delicioasă.

Când el nu răspunse, ea se întoarse şi îl descoperi studiind-o cu o foame de parcă şi-ar fi dorit să lingă zeama de pe bărbia ei - sau poate că doar proiecta propriile dorinţe asupra lui.

-Am o batistă în buzunar, zise el, şi vocea îi sună aspră şi dură.

- **Cea cu lacrimile mele?**

El aprobă din cap. Ea fusese foarte mişcată când el îi ştersese cu grijă lacrimile de pe obraji şi, din cine ştie ce motiv, nu voia să murdărească batista, gândindu-se în mod iraţional cá poate el nu avea să o mai spele niciodată, păstrând lacrimile ei pentru totdeauna.

Scutură din cap.

- **E prea târziu acum. O sâ-mi folosesc mânuşile şi o să le dau jos după ce termin.**

-Vor fi distruse.

Erau deja distruse, Ea observă că el fusese destul de înţelept să le dea jos înainte de a mânca. Brusc, el se concentra **din nou asupra plăcintei şi mai luă o îmbucătură. Apoi simţi nevoia sâ mărturisească:**

- **M-am uitat printre draperii şi am văzut că mă pândeaţi de la fereastră noaptea târziu.**

- Nu vă pândesc, mă uit înspre grajduri.
- **Nu spre fereastra mea?**

-Uneori, privirea mi se opreşte şi acolo, dar nu e intenţia mea să vă spionez, domnişoară Trewlove.

Ea nu ştia de ce cuvintele lui o dezamăgeau. Poate pentru câ voia ca el să fie la fel de intrigat de ea cum era ea de el.

-De la fereastra dumneavoastră de peste drum puteţi vedea dormitorul meu, dar nu perfecţiunea a ceea ce se află în partea cealaltă.

-Va referiţi la dumneavoastră?

Râsul ei uşor pluti în jurul lor . * i

-Nu sunt aşa arogantă. Sub fereastra mea, se afla un intt ^ ^¡c pentru citit. Fratele meu a construit o băncuţă în pere e,

a cusut o pernă groasă, umplută, şi a brodat pernuţe pemril ^ Câteodată, stau acolo şi citesc până se destramă lumea.

-Nu lăsaţi faptul Că eu stau la geam să vă oprească să f^ ^ vă place

-Acum, cine e aTogant şi crede că ar putea să mă oprească dfo a face ceva ce îmi doresc? Voiam doar să ştiţi că, dacă mă vedeţT aşezată acolo, ou e pentru că încerc să vă captez atenţia, ci pentru că aşa obişnuiesc,

-O să ţin minte. Ce se va întâmpla cu librăria după ce vă veţi căsători? Veţi continua să o conduceţi?

- N-D **să prea am timp, nu-i aşa? Nu cu toate obligaţiile sociali şi cu cele de soţie. Vizite de dimineaţă, cine, teatru - să fiu văzuU peste tot, Mick încă e proprietarul clădirii.**

Bl nu dorise să i-o dea ei, pentru că legea nu i-ar fi permis sâ păstreze controlul asupra ei după căsătoric. Soţul ei ar fi putut fa« cu ea ce dorea.

-Mi-a promis că voi avea un cuvânt de spus despre cum e condusă» dar nu voi mai lucra acolo şi cu siguranţă nu voi mai locui acolo. Nu. Marianne va prelua conducerea, deşi sper să mă pot ocupa de predare. Femeile căsătorite cu lorzi fac opere de caritate. Aceasta va fi a mea.

Avea să fie o vîaţâ foarte diferită, dar ea era Încântată de posibilităţile pe care i le oferea. Provocarea era să găsească un bărbat care recunoştea potenţialul şi îl folosea. Luă ultima îmbucătură de plăcintă, se şterse la gură cu mănuşa şi începu să o dea jos.

-Aţi ratat o porţiune.

Ea se întoarse şi-l descoperi studiind-o atât de intens, încât se temu că era mânjită peste tot. Ridică o mână pe care mânuşa atârna pe jumătate scoasa. Degetele lui îi apucară uşor încheietura,

^îmi permiteţi?

Vocea lui suna atât de sinceră, încât ar fi aprobat din cap dacă el ar fi vrut să o dezonoreze, dar el nu voia decât să îndepărteze o mică urmă de mâncare pe care o ratase. Uimită, ea se uită cum eî îşi atinse degetul mare de limbă - probabil cel mai senzual gest pe care îl văzuse la un bărbat.

-Chiar aici, zise el şi îşi apăsă degetul de colţul gurii ei.

Apoi el linse ce luase pe degete, şi ea se încălzi aşa tare, că era foarte posibil ca luna să se fi transformat în soare.

-Şi aici, zise el şi atinse celălalt colţ. *Ş*| aici. Pe bărbie. Şi aici.

TRTIIFIZÎD K FI NI *conte*

Spaţiul dintre? sprâncenele ei fu locul unde degetul lui poposi. Oamenii treceau pe acolo, şi ea se întrebă ce gândeau despre cuplul de pe trepte care abia dacă se mişca. -Şi aici.

Tâmpla ei stânga.

-Aş îndrăzni sâ spun că nu am fost aşa murdară.

-Chipul dumneavoastră e perfect, domnişoară Trewlove.

-Să vă audă Dumnezeu. De fapt, viconţi, conţi,„ sper că mă vor găsi frumoasă.

-Nu văd cum ar putea altfel

Tonul lui era abrupt, plin de dezaprobare. De parcă ea ar fi luat brusc foc, el îşi feri mâna, şi ea descoperi că tânjea după alte dezmierdări de-ale lui.

-Pot să fiu cinstită cu dumneavoastră, domnule Sommersby?

-Nu pot decât sâ sper că sunteţi mereu, domnişoară Trewlove.

Ea trase aer în piept, nefiind sigură dacă vorbele ei aveau să mai atenueze tensiunea care se formase brusc între ei.

-Mă nedumeriţi, domnule. -Cum adică?

Cum să îi explice ca sâ nu pară că îi păsa cu adevărat, când, de fapt, îi păsa foarte tare, mai mult decât era înţelept pentru o femeie pe cale să plece în căutarea unui soţ.
-Nu pare că ştiţi ce vreţi.
El ridică dintr-o sprânceană întunecată.
-într-adevăr.
-Am impresia că nu reuşiţi să vă hotărâţi dacă sunt pe placul dumneavoastră. în după-a miaza asta, bunăoară, am avut senzaţia că abia aşteptaţi să scăpaţi de mine. Acum, iată-vă, v-aţi inserat în aventura mea, aţi transformat-o într-o experienţă mult mai plăcută decât ar fi fost dacă veneam singură, aşa cum avusesem de gând. Mi-aţi văzut lacrimile şi mi-aţi şters faţa, şi, cu toate astea, nu pot să scap de impresia că tocmai v-am jignit.
El slobozi un oftat prelung înainte sâ se tragă puţin de lângă işi puse coatele pe genunchi, impreunându-şi pal melc, şi se uită spre strada unde fâşii de ceaţă începeau să-şi facă simţită prezenţa.
-Am fost căsătorit **la un** momenL **dat, Nu a** fost **un aranjament** prea fericit.

inima ei tresări la mărturisirea pe care el i-o făcuse şi la tonul sumbru al vocii sale.Lorraine ' ^íeatf

a rufiiil " p'TJtf y/nmá, umplură, şi a brodat pernuţe pentru f .IK'íMÍíiia. «Iau acolo citesc până se destramă lumea. **

Nii LANAŢI faptul **cA «i** la geam **să** vă oprească **să** fa^ *VA* **plJÎ**

Arum. fiu" * a rodini 4>¡ íirwd'í că ar putea aimi oprească d a f»ii-i» îmi doresc? Vuiarn doar să ştiţi câ, dacă mă ved "[1]

-lííIÍíí, nu v peni ru râ încerc să vă captez atenţia, ci pentru ră aya obişnui*?«:.

f J **ÎJ**-l ţin mlnle. Ce se va întâmpla cu librăria după ce v¿ ᵥ rAoACori? Veţi continua *sA* o conduceţi?

N n Hă prea am timp, nu-i aşa? Nu cu toate obligaţiile sociale i u i ele d<> soţie. Vizite de dimineaţă, cine teatru - să fiu văzută jjfHlr lot. Mkk încă e proprietarul clădirii.

Iii nu dorise să l-o dea ei, pentru că legea nu i-ar fi permis şi păstreze tont rolul asupra ei după căsătorie. Soţul cr ar fi putut face ru ea n.[1] dorea.

Mi-a promis că voi aven un cuvânt do spus despre cum e con- dusă, dar nu voi mai lucra acolo şi cu siguranţă nu voi mai locui acolo, Nu. Marianne va prelua conducerea, deşi sper să mă pot ocupa de predare. Femeile căsătorite cu lorzi Fac opere de caritate Aceasta va fi a mea,

Avea să fie o viaţă foarte diferită, dar ca era încântată de posibilităţile pe care i le oferea. Provocarea era să găsească un bărbat care recunoştea potenţialul şi il folosea. Luă ultima îmbucătură de plăcintă, sc şterse la gură cu mânuşa şi începu să □ dea jos.

-Aţi ratat o porţiune,

Ea se întoarse şi-l descoperi studiind-o atât de intens, încât se temu că era mânjită peste tot. Ridică o mână pe care mânuşa atârna pe jumătate scoasă, Degetele lui ii apucară uşor încheietura.

-îmi permiteţi?

Vocea lui suna atât de sincerâ, încât ar fi aprobat din cap dacă el ar fi vrut să o dezonoreze, dar el nu voia decât să îndepărteze o mică urmă de mâncare pe care o ratase. Uimită, ea se uită cum el îşi atinse degetul mare de limbă - probabil cel mai senzual gest pe care îl văzuse la un bărbat.

- **Chiar aici, zise el şi îşi apăsă degetul de colţul gurii el**

Apoi el linse ce luase pe degete, şi ea se încălzi aşa tare, că foarte posibil ca luna să se fi transformat în soare.

- **Şi aici, zise el şi atinse celălalt colţ. Şi aici, Pe bărbie.**

Şi aici- *'J-'iiJitezîîî umii cotite*

Spaţiul dintre sprintenele ci fu locul unde degetul lui poposi,

Oamenii treceau pc acolo, şi ea se întrebă ce gândeau despre cuplul dc pe trepte care abia dacă se mişca.

-Şi aici.

Tâmpla ei stângă.

-Aş îndrăzni să spun câ nu am fost aşa murdnrâ.

-Chipul dumneavoastră e perfect, domnişoară Trewlove.

-Să va audă Dumnezeu, Dc fapt, viconţi, conţL. sper câ mă vor găsi frumoasă.

- **Nu văd cum ar putea altfel.**

Tonul lui era abrupt, plin dc dezaprobare. De parcă ca ar fi luat brusc foc. el își feri mâna, şt ea descopcri câ tânjea după alte dezmierdări de ale lui.

- Pot să fiu cinstită cu dumneavoastră, domnule Sommersby?

-Nu pot decât să sper că sunteţi mereu, domnişoară Trewlove.

Ea trase aer în piept, nefiind stguTâ dacă vorbele ei aveau să mai atenueze tensiunea care se formase brusc între ei.

-Mă nedumeriţi, domnule.

- Cum adică?

Cum să îi explice ca să nu pară că îi păsa cu adevărat, când, de fapt, îi păsa foarte tare, mai mult dccât era înţelept pentru o femeie pe cale să plece în căutarea unui soţ,

-Nu pare câ ştiţi ce vreţi.

El ridică dintr-o sprânceană întunecată.

-într-adevăr,

-Am impresia că nu reuşiţi să vă hotărâţi dacă sunt pe placul dumneavoastră, în dupâ-amiaza asta, bunăoară» am avut senzația că abia aşteptaţi să scăpaţi de mine. Acum, iată-vâ» v-aţi inserat în aventura mea, aţi transformat-o într-o experienţă mult mai plăcută decât ar fi fost dacă veneam singură, aşa cum avusesem de gând. Mi-aţi văzut lacrimile şi mi-aţi şters faţa, şi, cu toate astea, nu pot să scap de impresia câ tocmai v-am jignit.

El slobozi un oftat prelung înainte să se tragă puţin de lângă ea, își puse coatele pe gcnunchi, împreunându-şi palmele, şi se uită spre strada unde fâșii de ceaţă începeau să-şi facă simţită prezenţa.

-Am fost căsătorit la un moment dat. Nu a fost un aranjament prea fericit.

Inima ei tresări la mărturisirea pe care ei i-o făcuse şi la tonul sumbru al vocii sale.-------------------------------X^miiiit* Ht'iif/t

-Aţi **divorţat?**

-Nu, ea a murit. Dar căsătoria noastră s-a petrecut pentru q ea a aranjat să hm surprinşi într-o situaţie compromiţătoare. am avut de ales şi a trebuit să mâ căsătoresc cu ea. Aşa că, atunci când mi-aţi spus câ sunteţi dispusă să faceţi tot ce e necesar ca ^ vă împliniţi visul de a găsi un soţ aristocrat...

-Nu e visul meu.

El îşi întoarse capul ca să se uite la ea.

-E visul mamei mele.

Ea se simţi destul de ridicolă spunând asta.

- **Aş fi mulţumită să-mi petrec viaţa ca fată mare, lucrând în magazinul meu.**
- **Atunci, de ce să nu faceţi asta?**

Ea ridica privirea, dorindu-şi ca stelele să fi fost vizibile.

- **Pentru câ taţi au muncit din greu şi au făcut multe sacrificii ca sâ mâ vadă aranjata, şi eu trebuie măcar să încerc să dau tot ce am mai bun. îmi dau perfect seama că o femeie care provine dintr-un mediu atât de scandalos nu va fi soţia ideală pentru orice lord, dar mâ îndoiesc că vreunul dintre ei va găsi o lady mai pregătită sâ-i administreze casa ca mine. Pbt să fiu graţioasă, iar încrederea de sine e un alt atu. Dacă nu o să mă credeţi prea dezagreabilă, pot spune că voi fi o partidă bună.**

El chicoti uşor şi ii oferi un rânjet mic.

-Se pare câ puteţi sâ adăugaţi şi lipsa de modestie la lista calităţilor,

-Mick spune că trebuie să proiectăm exact ce vrea lumea să crea dă. Deveni serioasă şi îndrăzni sâ-i pună mâna pe braţ. îmi pare rău pentru soţia, pentru căsnicia dumneavoastră. Sunteţi văduv de multă vreme?

-În unele momente, mi se pare câ dintotdeauna; în altele, am impresia că timpul nu a trecut deloc. îi jelesc moartea, pentru că nu i*am dorit aşa ceva.

- **DaT aţi fost rănit de înşelăciunea ei,**

El o studie preţ de un minut întreg înainte sâ-i mărturisească:

- **Mi** se pare foarte dificil să am încredere **în** motivele Femeilor,

-Fiţi sigur că nu plănuiesc sâ păcălesc vreun lord ca să se însoare cu mine. Fraţii mei s-au căsătorit cu toţii din dragoste. Aş prefera şi urme2 tradiţia lor. Aşa că nu sunt prea grăbită să păşesc spre altar- Intenţionez să îmi iau timp şi să găsesc bărbatul potrivit.

6G

***fantezia* mim cotite-**

¿aci asta înseamnă fărăajtc incursiuni În *penny gaff?*

Ea zâmbi.

-Una a fost mai mult decât de ajuns. În afară de asta, voi avea firile la teatru şi la operă.

- **Fără plăcinte cu carne pe trepte,**
- **(mi va rămâne amintirea.**

El işi trecu degetele în jos pe obrazul ei, de-a lungul maxilarului.

-Chiar o veţi păstra?

_ Nu vei uita seara asta. Mă bucur că a fost loc pentru dumnea-
voastră pe banchcta hirjei.
tfl tşi lăsă mâna să cadă şi începu să trag A de mănuşi,
- E târziu. Ar trebui, probabil, să plecăm
Şi, uite aşa. vraja pe care o ţesuseră în jurul lor sc destrimi.
Probabil era mai bine.
EE se ridică, ie întinse după mâna ei şi o trase în picioare,
Continuări de parcă în seara aceea nu se întâmplase nimic
altceva decât o ieşire intre prieteni, Dar măcar se părea ci erau
prieteni.
Găsiră o birji fără prea mult efort. Si stea aproape cuibărită lân-
gă ci părea să fie cel mai firesc lucru din lume.
Când ajunseri la libririe, ea descuie uşa şi ii zâmbi.
-Vi mulţumesc mult că aţi participat la aventura mea, domnule
Sommersby.
- A fost plăcerea mea, domnişoară Trevvlove,
Odată ajunsă în interior ea încuie uşa, se sprijini de ea şi
aşteptă şi dispară ecoul paşilor lut, care se îndepărtau. Păru că
trecu o veşnici e p ană cân d sune tul d ispă ru, Iar că nd se S t i
nse, În t Ac d i n urmă, ca ¡şi dori să audă □ bătaie la uşă,
Pentru ocazia de a maţ petrece timpalAturi de el, l-ar fi primit
înăuutru, chiar dacă ştia că nu avea nici un rost.

Capiioíní?

Era aproape ora două dimineaţă cind Matthew întră în «şedinţa
lui masivă din Londra, Lăsă uşa grea din lemn de mahon
deschisă, pentru ca luminile de pe alee să alunge un pic
umbrele Şi el să recunoască formele, traversă spre masă,
scapără un chibrit
lomiiîii 'i foirii
şi aprinse lampa cu ulei care aşiepta acolo. Reşedinţa fuS(•Bţ
construita cil un sccol şi jumătate în urmă, aşa că nu beneficia
dt confortul luminii cu gaz pe care o avea casa din Ktlio Line. Dl1r
casa de acolo putea încăpea uşor în holul şi salonul din faţă,
rămV nând loc şi pentru a merge pe margini. După cc închise
uşa, el ridfcj lampa mai mult şi se uită în salon. Toată mobila,
toate portretele, tablourile şt statuile erau acoperite cu
cearşafuri albe, conferind tu şedinţei un aer fantomatic ce se
potrivea cu starea lui de spirit, Nn voia să vadă portretul lui Eli
se atârnând deasupra şemineului sau pe străbunii lui privindu-î
cu reproş în timp ce înainta pe coridor, '

De când se îmbolnăvise Elisc, somnul fusese o metresă
înşelă toare, prea puţin prezenţi pentru a l satisface. Noaptea
aceasta nu . făcea excepţie, ba era chiar mai rău din pricină că,
atunci când venea vorba despre domnişoara Trewlove* se
simţea ca un adevărat | ticălos. Era foarte posibil să □ fi judecat
greşit când venea vorbn despre ce intenţiona să facă pentru a
găsi un soţ. Cu cât petrecea mai mult timp alături de ea, cu atât
ea îi contrazicea părerea pe care | şi-o formase despre ea.

Nu ştia de ce insistase atât sâ o însoţească în seara asta.
Ea în mod clar nu-şi dorise compania lui, şi nu o putea învinui.
Avea dreptul la asta. În privinţa ei se părea că nu ştia ce voia,
Avusese de gând să o evite, dar. când se ivise ocazia de a fi în
compania ei, o apucase ca un câine flămând căruia i se aruncă

un os. Ea îl intriga, la naiba! Cu amcstecul ei de inocenţă şi de experienţă, era ca o culte misterioasă pe care el nu-şi dădea seama cum să o deschidă.

Şi îl făcea sâ se simtă vinovat din cauza felului în care o tratase din dipa în care îi căzuse scrisoarea aceea din buzunar. Când ajunse la bibliotecă, rămase pur şi simplu în uşă şi îşi luă timp o clipă să aprecieze ce fusese mereu încăperea sa favorită din acea reşedinţă i îşi dorea enorm să oaducâ pe domnişoara Trewlove aici. Şi-o imagină oftând mirată, scoţând exclamaţii de încântare văzând cele dnu.1 ,' etaje cu rafturi cu cărţi, cel de sus accesibil pe o scară spiralată, din fier forjat. Nu ştia câie cărţi se înşiruiau pe rafturi, Cel puţin douâ mii. Nu că vreunele dintre ele ar fi fost vizibile în acesl moment Personalul acoperise rafturile cu cearşafuri din pânză albă, ca s* protejeze comorile depozitate acolo. Inclusiv pe cele după care venise d.

fantezia unui conte ^

Se duse în colţul îndepărtat al încăperii, aproape de scara în spirală, punând cu grijă lampa pe o măsuţă joasă, îmbrăcată în alb, şi se întinse şi smulse un cearşaf ca să dezvăluie o secţiune de cărţi. Era relativ sigur că aici o văzuse ultima oară pe cea pe care o căuta.

Nu se putea hotărî dacă domnişoara Trewlove ar fi îngrozită că aici cărţile erau puse pe rafturi fără nici o ordine sau dacă avea să considere haosul încântător. Deşi avea bănuiala că ea şi-ar sufleca mânecile şi ar scoate fiecare carte de pe raft, le-ar organiza pe categorii, fără îndoială bucurându-se să o atingă pe fiecare în parte. Când păşise pentru prima dată în librăria ei, rămăsese uluit. Nimic din ce se afla între pereţii aceia nu fusese lăsat în voia sorţii. Totul reflecta celebrarea cuvântului scris. Ea muncise mult ca să aranjeze totul aşa cum trebuia. Nu îi spusese asta, desigur, dar era evident din felul în care totul se îmbina într-o manieră plăcută, ce dezvăluia pasiunea ei pentru cărţi.

Aşa că voia să îi ofere un cadou care să-l facă să se simtă mai puţin ca o dezamăgire, mai puţin ca un ticălos cu prejudecăţi. Prin urmare, venise aici în miez de noapte, să...

-Milord?

El se răsuci să îl vadă pe valetul care se afla în slujba familiei dinainte ca Matthew să aibă amintiri, stând în cadrul uşii, cu halatul desfăcut atârnând pe corpul său lung şi subţire, o lampă ţinută în mâna ridicată şi un... nu, nu se putea.

- Jenkins, ţii cumva un pistol în mâna aceea tremurândă?

-Da.

-Te rog, spune-mi că nu e încărcat.

- Ce rost mai are dacă nu e încărcat, vă întreb?

-Atunci, te rog să-l îndrepţi spre podea, nu înspre mine.

Valetul în vârstă se execută.

-Am auzit zgomot, milord, şi am venit să cercetez. Nu ştiam la ce să mă aştept, aşa că am venit pregătit pentru necazuri.

-Nu am făcut zgomot. Am fost silenţios ca moartea.

-Chiar şi aşa, v-am auzit. Ce faceţi aici, domnule? Vă mutaţi înapoi? Să scol servitorii şi să începem să punem lucrurile la punct?

-Nu trezi pe nimeni. Caut pur şi simplu un exemplar din Mr. *Wîlliam Shakespeares Comedies, Histories, & Tragedies.* **Găsi o uşoară ironie în titlul original, căruia îi lipsea acelaşi apostrof pe care îl reclamase lipsă în denumirea librăriei domnişoarei Trewlove.PublicaiA cândva** *h* **ţumJhtalca sccolului ,0 XVII-lea, carte* în prele conţinea versiunile ordinale ale pieselor sale, Unul d,[Urţ ítrilmnit luí Matthcw reuşise să cumpere unul dintre cete di,ıτ 750 dr exemplare caie fuseseră tipărite. Ai idee unde aş putea sj o £is«c?**

Jenkins işi suci gâtul, uitându-se prin bibliotecă, cu ochii mart de parei o hoardă de invadatori şi-ar fi făcut brusc apariţia.

-Nu, milord, Deşi cred că exemplarele cele mai rare se afîi 5uşi acolo.

El făcu semn din cap spre rafturile din capul scărilor.

-Ai putea avea dreptate.

Sc duse spre birou, singura piesă de mobilier ncacoperiti. Un bol marc din argint era plin, de dădea pe afară, dc bucăţi de pergament

-Invitaţiile pc care lc-aţi primit, domnule.

Jcnfcins sc apropie. Chiar şi în papuci, cl nu făcea nici un zgo-mot* Bărbatul învăţase de mult şi stăpânească arta de a nu fi aurrit sau văzut ca o intruziune când intra într-o încăpere. Adesea, ieşea fără să ño observat.

-Cum nu erau pc lista lucrurilor pe care şi vi le trimitem, nu am fost foarte sigur ce să fac cu ele,

JVruncâ'le în foc", i-ar fi provocat probabil valetului un atac de apoplcxie. Mauhcvv era destul de sigur că unele evenimente hrceu- seri deja. Cu toate astea, tot mai avea o urmi de politeţe în cl şi ştia câ ar trebui măcar să trimită mesaj de primire.

-O să le iau cu mine.

- Prea bine, domnule.

Jenkins părea mult prea uşurat de răspuns.

- **Pe viitor, te rog să le incluzi la scrisorile pe care mi le trimiţi o dată la câteva zile.**

Dacâ părea ceva urgent, mesajul îi era adus pe dată. Altminteri, nu vedea nicî un motiv pentru a-l hăitui mereu pu lacheu.

- **Cum doriţi, domnule!**

Atunei, avea să le poată arunca în fnc, şi Jenkins nu avea şi mai fie nevoit şi se îngrijoreze din pricina lor.

-O altă chestiune pe care te rog şi o rezolvi pentru mine. Qnd o şi flisese cartea, o î-o las pe birou cu un bilet. Lui o foaie iW liâr tic din sertar, în muie peniţa în cerneală şi scrise mímete lui Faiuy Trewlove şi adresa librăriei pe hârtie. Vreau să impachetcsi cartra

'Fdiitvziit trmii *couic*

tu biletul acesta şi şi o trimiţi h adresa. Nu iolonl poţta, Ştampila poştei ar indica oficiul poştal de unde îşi începuse cAlAtoria, şi *v|* *mi* voia ca ca sA şi ie ci venea din Mayfair, Nn trebuie sA albi însemna *Ac* nici un fel care şi indice de unde provine. Si o livreze un lacheu, dar şi nu fie imbricat în livrea şi şi nu folosească nici una dlnire trăsurile cu blazon, ti un cadou, dar trebuie sa fie unul anonim.

-Va fi livraţi cu cea mai mare discreţie. Sa va ajut sil căutaţi cartea, milord?

- Nu. ţi-am întrerupL deja prea mult somnul. Noapte buni, Jenkins!

- O şi dau dispoziţie să fio puse lucrurile la loc mAine-dimineaţi, domnule. Se uiti la unul dintre rafturile de cărţi dezveliie şi apoi îşi întoarse privirea spre Matthew. Noapte bunA, milord.

în timp cc valetul se îndepărta cu paşi tăcuţi, Matthew sc întoarse la rafturile unde văzuse cartea ultima oară. Volumul era mai inalt decât multe altele, ceea cc avea să-l facă mai uşor de găsit, dar familia sa colecţionase un număr impresionant dc cărţi mari. Cea pe cârc o căuta era probabil pusă bine, Nu se îndoia ci domnişoara Trewlove avea să acorde acesteia grija necesară.

Era un cadou scump, dar nu cunoştea pe nimeni care si4 aprecieze mai mult. Trei ore mai târziu, găsi volumul exact acolo unde spusese Jenkins că era, la etajul superior. îl puse cu mare grijă pe birou, mai scoase o foaie de hârtie şi cumpăni asupra mesajului care trebuia să îl însoţească. în cele din urmă, cu un scris perfect, aşternu cuvintele pe hârtie: „Are nevoie de cineva cârc să îl iubcască, să îl aprecieze şi să îl preţuiască",

în timp ce ieşea din încăpere, avu senzaţia prea puţin confortabili că se referise mai degrabă la cl decât la volum.

CapitoCuf8

-Cred că *Piatra lunii* vă va plicea, într-adevăr, foarte mult, domnule Harpei*.

Pancy nu se îndoia că şi domnului Sommersby i ar plicea romanul cu mistere şi sc întrebi daci 11 citise.

j>mJtm* -HtiirJî

-Abia aştept & citdomnişoară Trcwlove, ceea ce nu p, tram să 5Tun să mă învăţaţi literele.

-Aţi IPA-âţat rapid. Mă bucur tare mu!t că sunteţi de părere EL, menta î efortul.

OdatA tranzacţia încheiată şi domnul Karper plecat, ca stud;, magazinul dintr-o privire. Două doamne intraseră împreună şi cercetau zona unde era cel mai probabil şi găsească o poveste <*Tf sâ implice o mare iubire, în timp ce un domn se uita la cărţile de călătorii. Ea se oferise deja şi ii ajute pe fiecare dintre ei. dar preferau şi caute sinpuri. Ha inţelejea asta, cu siguranţă. Înainte şi aibj magazinul ci. petrecuse ore în şir în alte librării sau căutând pc Li tarabele cu cărţi povestea perfectă pe care să o ia acasă.

Sâmbăta era, de regula, riua ei favorită, pentru că implica mai puţini clienţi. Mai mulţi oameni, inclusiv o mamă cu trei copii, se aflau la etaj în salonul de lectură. Marianne avea grijă de lucruri ia etaj. Fanq- trebuia şi angajeze pe cineva ca şi o ajute pe asistenta ci în orele când ca insă^i nu avea să fie disponibila. Ideea â* a-l inireba pc domnul Sommersby daci nu voia slujba ii trecu prin minte, dar o alungi rapid. Nu ş ti a de ce era aşa hotărâtă să găseaţi motive ca şi l aibă prin preajmă.

Poate pentru câ, la fel precum cartea pe care o vânduse, el era un mister.

GopoţeJul de deasupra uşii scoase un clinchet, şi un domn mai În vârstă, ducând un pachet învelit în hârtie maro, legat cu sfoară, se opri şi se ui ti înjur, cercetând fiecare cotlon. Întotdeauna o mira ci încă erau oameni în zonă pe care nu-i cunoştea, dar zona ew În continui dezvoltare şi creştere şi tot mai mulţi oameni se mutau aici.

- **Burţi dimineaţa, domnule. Cu ce vă pot ajuta?**

FJ ist întoarse privirea spre ea şi îşi scoase pălăria, dezvăluind ochii de un cenuşiu palid,

- **Domnişoara Fancy Trowlove?**

-Da,

Ei Se îndreptă spre ea cu mişcări perfecte şi uşoare, pârând iO se mişte topiţi, dănd în acelaşi timp impresia câ nu se mi^.i deloc, cu păţii alât de straniu de silenţioşi, de parei i ar fi dispîâcut sA provoace or ice fel de deranj.

Când ajunse ia tefeb«, pus(f pachetul pe ea în aceeaşi nuni«* respectuoasa în c,irci 1 ar li prezentat reginei.
'fiNltr/hl UIlMÎ 1'tUHl[1]

-Un cadou peni t u ilumiwavoiwtrA,

În timp co pAlArla îşi tnticpiNi cAUloria înapoi «pre creytHul lui, ol sc întoarse po un cftlc/U şi se liuIncpiA Unii spre uyA.

- **l)c la ci no c?**

El nu se opri ŞI nu IHBUA»

-Cine sunteţi?

FArAalt cuvânt, el desthlîtc uşa şi ieşi clin iiiiifrizln. Hn fte^r-lbl după el, dar, când ajunse po trotunr, el dîspArme, iăcAnd-o *sA* **se întrebe dactt nu cumva fusese un mira}, îmA, cAnd se întoarse În tejghea, pachetul fneft era acolo. Truse de funda şi desfăcu sfoara şi apoi îndopări,\ cu grijii hflrtto** *ca* **sA dezvăluie o carte mai mare, legată în piele, conservată superb, deşi era veche. Ridică biletul care sc afla pe ea, adânc mişcai A de cuvintele scrise acolo de o mană meticuloasă.**

-Hi bine, ai fost, cu siguranţă, adusă în Incul potrivit, şopti ea, deschizând cu grijă cartea.

Privirea îi căzu pe titlu, şi ca scoase o exclamaţie dc surpriză, du- căndu-şi mâna la gură. Ediţia aceasta rară trebuia sA coste o avere.

-Sunteţi bine, domnişoară Trewlovc?

Ca îşi ridică privirea sA se uite În celc dotiA femei carc se uitaseră la cărţi. Semănau destul de tnult ca sA fie surori. Una din ele vcncn destul de des. Cealaltă nu mai fusese pănâ atunci în magazin.

-Da, sunt foarte bine. Mulţumesc cA m-aţi întrebat. Aţi găsit ceva pe placul dumneavoastră, domnişoară Sear?

-într-adevăr, eu şi sora mea vom lua *Lornn Doone.*

Ea puse volumul pe tejghea. Iniţial, povestea fusese publicată în trei volume, dar popularitatea ia crcscusc dup A ce apăruse într-un singur volum nu foarte scump.

- **Cred că o să vă placă foarte mult.**

- **Nu văd cum ar putea sâ nu ne placă, nu dac A e aşn romantică precum se spune.**

- **Ne plac poveştile de dragoste, zise a doua domnişoară Sear,**
- **Sunt şi favoritele melc,**

Odată ce încheiară tranzacţia şi cele două ieşiră din magazin» Fancy îşi îndreptă atenţia înapoi la ediţia Shakespeare. Nu îşi putea da seama cine i-ar fi putut trimite o asemenea comoară. Cu mare grijă, o duse în birou şi o puse pe masă.jftimmiiVJlrtii/i Straniu **cum primul** gând fu **«4-1K^1^ J,í? flmmlMl Sommersby PÂ'I povestea»* despre Nu SE îndoia R A el ar fi la fel dr ufmit ca ea.**

PE I0, parcursul lilel, se duse periodic În birou CJ flA *r ullr L, carie, sA-ţi alingA degetele de coperta aproape n plHr.

Oare fusese vreodatA citita sau servise pur ţi simplu drept premiu, ceva pe care sA 1 posezi ca sA tc f,>v·1? Acum- 1 ci> dar În ce scop?

To.itA dup-VAtniaza se gândise b sosirea ei. După ce Inculc, Jşi duse gAndurile cu ca la tavernă, nerăbdătoare nA împartă vestea cu domnul Sommersby, CAnd nu-I zAri pe nicăieri, sc aşeză la o mas A aproape tic fereastră, poziţfonAndu-se ca sA aibă vedere neîngrădită asupra uşii, pregătită atragă atenţia din clipa în carc intra.

Doar cA cl nu apăru,

- **Dup A cum ||/ imaginezi, desigur, simt cea mai populară femeie din Londra În momentul ăsta.**

Alezat confortabil pc fotoliul tapiţat din biblioteca marchizei de Pairhavcn ş| sorbind din scotch ul excelent. M.uthew iţi putea foarte bitic imagina asta, dar. pc de altA parte, .tor.i lui atrăsese iti totdeauna atenţia. Părul ei negru şi ochii verzi garantau asta.

-Toate femeile mă vizitează ca să afle informaţii despre tine. Ea li adresă n privire sugestivi. Şi cc pot SA le spun. te intreh?

Era aceeaşi întrebare pe carc io punea de flecare dat A când venea în vizită.

-Sunt în că în doliu. Mi am luat o pauză de l.i societate. Am zburat spre Lună. Nu-mi pasă. Sylvie. Spune-le ce vrei.

Ha dădu vinul de Xeres pe gát ca un marinar care ajunsese în prima cârciumă după mai mulţi ani pctrecuţi pe mare. Un lacheu se grăbi spre ca şi-i umplu paharul.

- **Nu ieî lucrurile «tea în serios. Nici măcar nu .ştiu unde locuieşti în prezent. Pe străzi, cumva?**
- **Nu fi dramatică, draga mea, zise Fairhaven, tonul lui oferindu-i consolare şi încredere.**

14915613

E! trebuia să recunoască talentul surorii lui. Urmând exemplul mamei ei, ea pornise după titlul soţului său. iţi aminti cum surprinsese o conversaţie în care mama lui o certa curând după

--------------- 11 *tcz* kt Wtu I «ti *t£* _____________

cc îşi făoise ieşirea în societate, .Ai un decolteu frumos. Foloseşte l ca şi atragi bărbatul care-ţi place!"

Se părea că ea făcuse exact asta. Dar, spre deosebire de mama ei. **Sylvie reuşise să cucerească şi inima soţului ei.**

-Faptul că şt-a făcut apariţia ar trebui să te asigure că ar* erră ¿e el însuşi, chiar dacă pare şi-şi fi pierdut briciul,

El aproape că zâmbi la asta. îl plăcuse întotdeauna pe FairbaveiL

-Ai un valet? întrebă ea.

-Na

Faţa ei se schimonosi de parcă el ar fi recunoscut că fuma opiu.

-Savurez solitudinea, independenţa.

în afară de asta, casa lui era prea mică pentru personal care sî locuiască acolo. Funcţiona foarte bine cu doamna Bennett care venea În fiecare dimineaţă ca să strângă după el.
-îndrăznesc să spun, draga mea, că arată mai sănătos acum de-cât când era la Londra, cu două luni în urmă. Era aşa palid şi tras la faţă atunci-
- Şi slab. Da, ştiu. Acum, parcă te-ai mai implinit un pic. Te to-peai din picioare, şi eram aşa îngrijorată. Ştiu că moartea lui Elise a fost dificili, dar la fel a fost şi căsnicia. Mi-aş & dorit U reuşeşti să o ierţi pentru că te-a pus în poziţia de a 6 nevoit să te căsătoreşti cu ea.

Până la un punct, chiar reuşise, deşi lui Elise ii spusese că o iertase de tot, în speranţa că drumul ei spre lumea cealaltă avea să fie mai uşor. Chiar dacă nu mai era furios pentru trădarea eîт nici nu putea uita aşa uşor faptul ci fusese manipulat. Elise ii jurase că nu intenţionase şi-l păcălească, dar hoţul prins întotdeauna isi susţinea nevinovăţia.

Când începuseră să apară femeile în vizită după publicarea **scrisorii, el le studiase pe toate, întrebându-se cum plănuiau sâ-l prindă în capcană. Toate fuseseră foarte dornice să i capteze atenţia. Cu atat de multe care îşi disputau rolul de contesă, competiţia era feroce. Cât de multe aveau să decidă să ia măsuri drastice ca să obţină ce îşi doreau? El ştia foarte bine că nu pe el, personal, il voiau, ri titlul lui.**

-Vorbind despre iertare, m-ai iertat că i-am îndeplinit dorinţa Elisei?

*Elise Îi încredinţase scrisoarea surorii lui.f * **
t **¿rt-iiifis Hr.íMi**

-Nu \t com^n itoprniA«»"- Nu (U*t <* nccamh vca UdhUnK«

- ou ţnţekg <W « nu hiţdqţi ci « rhwr í í tfmlst | mţfţrmlUu*

.. t^irTT1 ^ yvtem desp* jJtava? Profiţi U nuiimum de *™ n, tr diNiuhaluri

fj tf Kjrarni U iaU în societate, înflorea. El bănuia că şi dom - i u n Trnctovc avra jJ, o faci. Se întrebă dacă fusese mulţumită if p*;hftul tind soM<e şi nu « îndoia ci fusese livrat, pentru că .Ynfcns era de încredere şt "gur se ocupai dc sarcină. îţi dorea să ţi fcwi în magar.m. uitându-sc la cirţi, « deschisese pachetul ta şi ii pom vodca reacţia. Deţi ştia că era un obicct incredibil de Tilorrrt. un cadou mult prea scump de oferit unei lady, nu avea nici uti rt-f;rr! ci i-t trimisese. Se îndoia cá ra I ar fi acceptat dacă ar fi fîiut dt undi- venea. Anonimatul fusele singura metodă posibilă.

-O, da, se entuziasma Sylvîe, scoţându-l din gândurile lui. Sigur ci vjnt Acostat A ta ftefarc eveniment, în special de mame care vor *%X tj-* **asigure « te voi alerta în privinţa faptului ri fiicelc lor sunt disponibile. A» JVM dc unde sá alegi, şi ştii.**

Din pricini afurisitei ***dc*** **scrisori. Ar putea să o aibă şi pe Fancy TrrwJow daci ar vrej. Nu trebuia decir să-i mărturisească identitatea lui, şi ca i-ar cădea la picioare, la fel ca toate celelalte. Doar că e] nu voia ca ca şi El dorea sti din puc i na scrisorii ori a titlului său sau pentru ta » putea plasa pc un piedestal în societate. Tânjea să fie dorit firi inaie tr] rial Ir beneficii carc veneau la pachet cu cc era el.**

Voia r.J *e üimti djn nou asa cum se simţise noaptea trecută. Timpul petrecut alătun dc ea fu&esc înviorător. Fără flirturi insistente, firă ¡n-tr de atenţie. Pur ţi simplu, savurând unu] compania ccknlaJt. ¡refereauprr prietenie, firi presiune ţi firi aşteptări.

-0 s4 participi la balul dutcîui şi al ducesei de Tbornley?

fcl jjisise invitaţia În teancul pe care iJ luase din reşedinţa sa în *w+\r* **mlii aJ" dimineţii.** *Şi o* **închipui pe Fanty strângând la piept** ***« moarej ¿în Junts.*** **J>** ***toţi*** **şi 1 inviţi ţi pe contele de Rusemoni**

-Ahuiforl, Numai d«pie asta se vorbeşte. Nici n a? îndrăzni sa nu ini dur. Ai primit -i tu frtviuţlr Ar trebui să mer^-i.

-! ÍU am fJief şi f,u «cnut de toate mámele care participă.

-Nu vei gfej mriodaU fericirea dări şi ai izolat. Serins, M.itthew irebuie ^ ***tiirrv*** **nm departe. Ai deja** ***?7*** **de ani, ţi familia noastră**

■—■ 'J^iWtvíii mwí tvrjtr--------------------------

tr tendinţa ** so Înmulţea SE A nui RH-U - dacA nui amJtai, a ar pu ic ji sA nu Jt moştenitor.

- **Nu sunt iii cAut arca unei iepe de prăsii ă. Sylvie,**

- **Nu** am viul să sugerez cA ai **fi** dar, cit sipuranţA, cu puţin efori, .ii putea sA găseşti ° femeie care să ţi se potriveascA. mai potrivitA d«At Etise* aş zice.

Fu salvat să mai răspundă la comentariile surorii sale când sosi valetul să anunţe cA cina era servită, li urmă pe cei doi în sufrageria oficiat A, **unde fiecare tacâm de argint era perfect**

aliniat. Dtntr-o- dată. simţi dorinţa să se aşeze pe treptele unui teatru vulgar şi să mănânce o plăcintă cu came. ştergând firimiturile de pe o gurA incredibil dc încântătoare.

Fancy nu iţi deschidea magazinul duminica. Era zi **de odihnă, deşi ea rareori se odihnea. În dimineaţa aceea, fusese la biserică împreună cu mama ei şi apoi ajutase la pregătirea unei mese delicioase. Toţi fraţii ei, cu excepţia lui Beast, şi partenerii lor erau adunaţi la masa lungă din stejar care domina încăperea din casa mică unde fuseseră crescuţi cu toţii. Pe măsură ce familia se extinsese, fraţii ci mlocuiserâ masa, dar venise vremea pentru una mai mare, mai ales dacă, cu puţin noroc, soţul lui Fancy avea să li se alăture la prânzul dc familie care avea loc o dată pe lună, duminica, atunci când se adunau ca sâ schimbe veşti. Se părea că, în ultima vreme, viaţa fiecăruia mergea în direcţii diferite, aşa că dcciseseră să nu piardă legătura unii cu alţii.**

- **Incâ două nopţi, draga mea, şi apoi vei păşi din lumea asta monotonă într una palpitantă. Eşti emoţionată?**

Fancy râse uşor,

- **Nu eram până să aminteşti tu despre asta, mamă.**

Se străduise sâ nu se gândească la balul care urma să Albă **loc curând, la cum avea să se schimbe totul. Deşi pachetul primit în dimineaţa anterioară îi ţinuse mintea ocupată.**

-Vei purta rochia albă cu perle?

În timp ce cumnatele ei sugeraseră să se duca la Paris ca sA-şi comande rochiile de bal, ba chiar se oferiseră sâ o însoţească, ea decisese să o folosească pe croitoreasa lui Gillie. Tânăra femeie, extrem de priccputA cu acul şi aţa, se străduia să-şi construiască o afacere, ajutată de faptul câ una dintre clientele **ei era acum ducesă,**

Lui Fancy ii plăcca ideea dc **a rămâne** 1.1 **Londra, pentru ca mama ei să o poată însoţi şi să o ajute la alegerea materialelor.** Ştiind **câ mama ei nu avea să ia parte la baluri, voise să o includă** în **cât mai** multe **aspecte legate** de **debutul ei,**

-Cusiguranţă. E favorita mea.

-Cum o sâ-ţi aranjezi părul?

-O să trecem cu ea pe aici în drum spre bal, mamă, ca să o vezi în toată splendoarea, zise Miel*.

- Asta ar fi minunat, Mick,

Mama ei se întinse şi îşi puse mâna peste a lui Fancy, aflată pe masă.

Fancy şedea întotdeauna în stânga mamei ei, aproape de inima mamei, aşa îi spunea femeia când Fancy era mai mică şi mama ii spunea unde sâ stea.

-0 să ai o viaţă minunată.

-Am deja o viaţă minunată, mamă. Sunt fericită, mai mult decât fericită,

- Dar o să fie şi mai şi. Mi-am dorit atât de mult asta pentru tine. E un vis devenit realitate, ştii? Să o văd pe fata mea tratată regeşte.

Ea era departe de aşa ceva, deşi cu siguranţă se simţise specială ultima dată cănd fusese în compania domnului Sommersby. Chiar se bucura ci rcuşiserA să lămurească lucruri Ic intre ei.
-Ştiu, mamă,
-0 să-i cucereşti pe toţi.
-Cu siguranţă, o sâ încerc, zise Fancy. Apoi, pentru că nu voia sâ se mai gândească la prezentarea ei În societate, se întoarse spre soţia lui Aiden, Selena. Cum se simt surorile tale în Europa?
Selena avea trei surori. Constancc şi Florence erau gemene, de aceeaşi vârstă cu Fancy. Alice avea 17 ani. Fratele tor era contele de Camberley,
Selena zâmbi uşor.

-Judecând după scrisorile pe care le-am primit, se distrează de minune. Gemenele sunt îngrijorate că vor fi prea în vârstă ca să facă îi partidă bună la anul, când își vor face debutul în societate, dar înțeleg că e mai înțelept să aștepte. Vor avea un sezon mai de succes după ce Camberlcy se va pune pe sine - și domeniile lui - în ordine.---------____________________________ Fantezia unui *com----_*

întinse braţul şi~şi mângâie soţul pe mână ,fi^ caldă de dragoste şi recunoştinţă pent£
pe fratele ei să * pună ordine în finanţe, ca ^^ « în înalta societate, ¥ «poziţia

- Sper să le transmiţi şi din partea mea toate cele bune când le vei sene. Şi cine şt,e? Dacă merge totul bine pentru mine anul aces- ta, voi da un bal în cinstea întoarcerii lor,

Gemenele ar fi trebuit să fie prezentate În societate cu un an în urmă. dar, cand soţul Selenei murise, toţi respectaseră perioada obligatorie de doliu. Deşi moralitatea Selenei era acum pusă sub semnul întrebării pentru ca se recăsătorise la doar câteva luni de la moartea soţului, ea fusese ducesă ani buni şi ştia cum să lase impresia de putere. Surorile ei nu aveau să sufere prea mult din pricina scandalului ei. Ce era un scandal într-o familie care nu avea nici unul? în vreme ce familia lui Fancy nu avea decât scandaluri - fie câ era vorba despre circumstanţele naşterii lor, fie despre drumurile pe care o apucaseră în viaţă. Fiecare adusese scandalul şi în viaţa celor cu care alesese să se căsătorească. Născuţi din păcat şi crescuţi în păcat, se părea câ erau toţi destinaţi să moară în păcat. Fiecare sezon îi marca drept păcătoşi.

Chiar dacâ mama lor îşi citea Biblia în fiecare zi. De mai multe ori încercaseră sâ o convingă să ia o slujnică, poate şi o bucătăreasă. Dar ea refuza orice i-ar fi făcut viaţa mai uşoară. Uneori, Fancy se întreba dacâ mama ei se pedepsea pe sine din cine ştie ce motiv.

Nu fusese însâ în stare să mai protesteze când băieţii renovaseră casa şi o transformaseră într-un cămin cald şi confortabil. Mia nu-i putea împiedica să îi livreze cărbuni la intervale regulate. Proprietarii de magazin ii ofereau mamei ei orice dorea pe credit, pentru că ii cunoşteau pe fraţii Trewlove şi ştiau că aceştia îşi achitau datoriile, Fancy nu era încă în poziţia de a contribui, dar, după ce se căsătorea, avea sâ o poată face. Poate chiar sâ o convingă pe mama ei sâ se mute la ea, ca sâ o poată răsfăţa, dacă bărbatul cu care urma să se căsătorească avea sâ fie aşa generos. Acesta era ţelul ev: să găsească un bărbat care să o accepte, dar sâ îi accepte şi familia.

După masă, când copiii fraţilor ei se treziserâ din somnul de după-amiazâ, Fancy se juca cu ei, imaginându-şi câ peste un an ar putea avea propriul copil. Lorzii erau foarte dornic, să iş. as.gu« moştenitori cât mai curând posibil şi ca era hotărâtă sa fie o soţie

19

Xtnrrtnu 'rícatíi*

. nAr cind se gândi la băiatul pe care l-ar putea avea

Când intră mai târziu în aceeaşi după-amiază m librărie Fancy nu se putu abţine să nu se gândească la domnul Sommersby şi la cum o neînţelegere aproape că îi împiedicase să devină prieteni. Desi poate că era excesiv de optimistă în privinţa asta şi ei erau mai degrabă cunoştinţe decât prieteni. îşi dori chiar ca ei să ia parte la bal - un chip cunoscut în mulţime. Ca gentleman înstărit, ar putea fi chiar bine primit. Deşi el locuia aici şi nu într-o zonă mai elegantă a Londrei şi probabil nu socializa cu aristocraţia.

Acum, dacă voia să petreacă mai mult timp cu el, trebuia să o facă aici Deşi poate că ea savurase seara petrecută împreună mult mai mult decât o făcuse el. La un moment dat, când degetul lui mare trecuse peste faţa ei, i se păruse că el era pe cale să o sărute, îşi dorise să o facă. Din dorinţă, mai mult decât din orice alt motiv, dar şi din curiozitate. Nu voia să fie complet inocentă când îşi făcea debutul Ştia prea bine că bărbaţii care aveau să danseze cu ea sărutaseră, fără îndoială, ameţitor de multe femei. Nu erau socotiţi imorali din pricina asta. Dar femeile trebuiau să rămână pure, curate, neatinse. însă, uneori, ea îşi dorea să se murdărească un pic.

Cum era copil din flori, nu avea să fie niciodată privită drept pură. Putea foarte bine să facă ceva care să merite judecata asta.

Poate că ea ar fi trebuit să-l sărute, să fie măcar un pic rebelă.

Dar nu voia să facă nimic prin care să-şi riște visul, visul de a găsi un bărbat care să o iubească, în ciuda originilor ei. Singura ei teamă era că avea să vină o vreme când urma să fie nevoită să aleagă între a împlini visul mamei ei şi a-l împlini pe al ei. Simţea cum i se agită stomacul de fiecare dată când se gândea că ar trebui să se mărite cu un bărbat pe care nu-l iubea. Să accepte în corpul ei un bărbat care nu u mişca inima probabil ar distruge-o.

Parca simţindu-i gândurile sumbre, Dickens se frecă de piciorul ei. Se aplecă şi-l luă în braţe.

-Sunt doar o gâsculiţă proastă, care se îngrijorează pentru lu-
buZ7MZ r? Să nU 56 întâmPle nidodatâ' trebuie să mă bucur de libertate cât timp o am. Şi e o zi minunată.
anucfsă b înCtPerile îl ?use P* Dickens pe pat şi se apuca sa îşi schimbe rochia elegantă pe care o purtase la biserică

80*fanu:ut unui

ni etxictt mult mai puţin sofisticat ft> prmne pr fJ|p 0 mai mici. Vântul aproape cA i o smulse pn f„ ni |Vrnj|i^ 1(Ufr LAnJ m ii *e indreptaseri »pwbimki. 0 piliră, b<>r 'm
mai mici avea să fie mai potrivita.

Scoase cheia din săculeţ ţt o Usâ să aluncce ¡n buzunar S- despic coltul camerei şi işl lui zmeul. Dîckens miorÎJii. Se Indrep ti spre el şi il mângâie u^or pc cap.

-Pa, osâ ies un pic.

Odată ajunşi afarâ, trecu de grajduri şi Ar strada pe care locuia domnul Snmmersby. mergând mai departe pe Ungi celelalte - îtrAzt și case. până ajunse în parc. Mick rezervase câţiva acri de pimint unde oamenii sA se plimbe cu copiii sau unde cnpiii puteau ţi ie joacc fără teama de a fi călcaţi în picioare. Un lar fusese creat în <-en im, cu puieţi dc copaci plantaţi ici ţi coln, urm.lnd c^ la un moment dat să asigure umbri.

Ea se îndrepţi spre zona deschişi, unde zmciele se înălţaudep Şi-l ridică pe al oi. testă vântul înainte de a face câţiva paşi. auzi pocnetul când briza ii prinse zmeul şi simţi cum frigea de el. Dădu drumul la mosorul de sfoară, 11 încetini, apoi se opri şi se uiti cum zmeul zbura, dnrindu-şi să fie şi ea acolo sus, să zboare tu el, Onc-U era de nerăbdătoare în privinţa balului, se şi temea de el, se temea sâ nu^i dezamăgească familia, să nu se dezamăgească pe ea. Oare daca nici un lord...

-Acelea sunt cărţi, pe zmeu! dumneavoastră[7]

îşi întoarse capul şi fu şocată de bucuria care se răspândi în ea Li vederea lui Matthew Sommersby, care stătea lângl ea, privind o aproape afectuos. Covorul gros de iarbă ii estompase sosirea

- Fratele meu, Aiden. le a pictat pe hârtie pentru mine li trrihil de priceput - a creat toate tablourile din magazinul meu.

Acum, bit ea câmpii.

- Nu aţi cinat la Jolly Roger seara trecută
- Nu. Am cinat la sora mea.

-Aveţi n sori?

Din cine ştie ce motiv, ea avtwese impresia cA el CM singur pc lume.

-Da. li mai În vArtlA decAt mine, Poate şi fie < am puruniltoare şi bigărcaţa uneori.

Cum era cea mai mici din familie, ea lnH*Kea wpe< tul IM

¿iimrfvi* 'Wrtiiii

- '„., " - I» «<»"'"" "»...

chwtiuni.

-Atunci. O a-o FViUţlr

-Nu mimd 5UtiH-rodw.il noi tiniariijn.iWAnfhn.iiru i„,Mtrj a murit Sora mea ECĂ^ORILĂ c........ An* CI furi, Oropll* mkA v zburdalnica. Mi am dat ««un prea tArsiu ră nr f. i r«UiJi v. irec pe la librtria dumneavoastră* r»Vi «umplr o rarU-, Vru foi » af#u data viitoare când ii voi vizita,

- Mi bucur I;i vă ajut r.a .ILE^RŢI car HM *prrirttA.* Apoi dădu scama râ st bucura rlr oritr stu/.A pentru a fi În r.rjrup;mja tnjP Ncvnnd ¡îi i dea vreun moliv ra F;i plece, IM îl Întrebi: Mu av^i un zmeu?

- **Nu,**

-Aţi **vrea să-l** ţineai **pi? al meu un pk?**

-Nu v-aş priva dt pliterea asta, pf care evident o navuraţi, în urma eforturilor dumneavoastră,

- **Plăcerea mea ar fi ţi mai mare dacă v-aţi distra pi dumn<wv<f;ri tră un pic,**

De^i piliria Îi umbrea faţa, ceva întunecai, asomenua unui fior, ii scâpără în ochi înainte ca el şi-şi ferească privirea,

-Fratele dumneavoastră a fost înţelept şi rezerve teren prnlru un parc. Va spori valoarea caselor şi le va face mult mai atractive pentru chiriaşi.

- **M-a lăsat să plantez puieţt Mă uit la copiii care se joaci** nici **ii mi-i imaginez peste ani ru propriii copii hArjnnindu-sf la umbra pe care o vor da copacii,**

EJ se uită dîn noula enr

> Vă place să dăruiţi oamenilor, chiar dacă nu sunteţi Ar fată ca să ii vedeţi primind darurile,

Wf™ P"» tare, fie ea «e ienă de «Mut ele lui,

H un TfTT de Parcn" rr fi **b™* 1« fUrârl**

ın defeit **al meu, presupun**

A eⁿnîia lui ^ ^ "" Trewlove,

JB -eau o u.oară ten^ţiX " ^ ^ ^

82

- *F<mriviii «miuvuri

-Nu e chiar aşa.

Ea ştia cA el coiwidora greşit faptul ca **lord drept soţ, HI se uîiâ din nou la ea. «starea** Uyiui

- **Ba este.**
- **Prefer şi fim cinstiţi unul cu celălalt, domnule Som™ u**

c^Sn"Eâscsc nid un dcfe"

O ficu să se simtă de parca ar fi zâmbit cu tot corpul

-Accept asta ca pe un compliment,

încuviinţând din cap, el îşi reîndreptă atemia spre cer

- **Care este amintirea dumneavoastră favorită legată de înălţatul unui zmeu? întrebă ea.**

-Nu am înălţat niciodată un zmeu.

-Niciodată?

-Părinţii mei nu permiteau astfel de frivolităţi.

-Nu e frivol dacă aduce bucurie şi te ajută să te relaxezi. Trebuie sâ încercaţi.

-Fie îl voi scăpa, fie va zbura prea aproape de soare şi va arde, fie îl voi face să se prăbuşească în o mie de bucăţi. Oricum s-ar întâmpla, nu are să vă mai fie de folos după aceea.

-Aiurea. Dar, dacă s-ar întâmpla, pot sâ construiesc oricând altul. Vântul se va lupta să vă fure zmeul, dar aici dumneavoastră sunteţi domnul şi stăpânul. Vâ voi ghida. Fără sâ stea pe gânduri, păşi în faţa lui. Puneţi-vâ mâinile peste ale mele, acolo unde stau pe fus.

- **Domnişoară Trewlove, nu sunt sigur că e înţelept.**
- **E doar un zmeu, domnule Sommersby, Haideţi, nu fiţi sfios!**

Păru să treacă o veşnicie până când braţele lui o invăluirâ şi mâi

*nile lui se aşezară deasupra mâinilor ei pe **mânerele** din lemn ale bobinei pe care Beast o sculptase pentru ea ca **sâ îi** fie **mai** uşor sâ controleze sfoara care ţinea zmeul legat de ea. Nu se **gândi**se cum aveau să se lipească braţele lui puternice, musculoase de părţile ei laterale, cum pieptul lui avea sâ se apese uşor de spatele ei. Se simţea ca o omidă într-un cocon, trecând prin faza transformării, deşi nu ştia ce avea să iasă în cele din urmă la **iveală,** în ciuda faptului că avea **straturi** de haine pe el - cămaşă, **vestă,** haină - dogoarea dinspre pielea lui încă reuşea să se amestece cu a ei. Aţa tare dogorea, că ea se simţea precum cearn de la lumănan¿orraine '¡(eath*

r,minchil »menJn|»u r-l ¡ .'"!'■"■ <" '"i"¹ ""'"-MI

S5íi *l*» ><» ?>█"""" Me *ä......................*.......

de a-snrimea palmelor lti¡>

Mírica *lUg°l¡ ifcjS^ndurt. I"** *«*«* *V™ ™,*,*

fopMnd^mtr-o maniera plicul Jl.

-V.1 pUt aventurile lui Wck Turpln? lie auzi Intrebind.

-Chíar foarte mult-

líl tvi Incita* rapuUura l»' ^"nRând JAnp¿ urechea ei, vorea lui profunda **McAnd i reacţionez* părţi TndepArtatc din rorp, de parei şi-ar fi lipit bu/elr acolo, respiraţia lui caldA trccAnd uşor peste ureche spre obraz, trimiţând o senzaţie de- plăcere prin ea. Trebuia s.l se controleze, doar ţinea o lecţie nici,**

-O şi îmi scot mâinile uţor de sub alr dumneavoastră...

- **Aţ prefera sA nu o faceţi.**

Oricftt de mult îşi dorea asia, şi fie ţinută în br,iţele lui ar.tfel era teribil de nepotrivit.

- **M-ain gândit ci var plicea şi ţineţi bobina, ca r¡A aveţi ti vx* pcrienţA compleţi.**

Ha simţi cum el i şi strânge mai tare mâinile peste ale ei,

-Sunt cAt se poate de mulţumit cu experienţa mea,

O, **vocea aceea. Aspră ţi răguşi li. Ha** se **gândi ci nici o** orchestră **din lume nu ar putea cinta o melodie care şi rivalizeze** cu ea **şi sA creeze o reacţie de o asemenea îndrăgostire în pieptul** ei. **Daci nu inceta cu asemenea fonduri nepotrivite,** se **temea** cA avea **şi leşine, iar ea nu leşinase În viaţa ei - deşi În şcoala pe care o** absol**vise i se dăduseră lecţii despre cum şi facă asta cu firaţie. lía considerase că era o pierdere de vreme ridicolă, dar cum ar fi fost** sA **fi ştiut atunci ci apropierea unui bărbat putea şi o facA să** simtă **cum corsetul i se slramteazi încetişor, fâcându-i respiraţia** dificlâ. **Ven.se vremea SA se concentreze asupra motivului pentru care se afla strânsă de braţele lui.**

-Simţiţi cum briia împinge zmeul*

-Da.

p^rn^l^T'«"* " SinRUr Sc simte vântul acoto sus, doar cu pisanie cârc şi-i ¡,„¿ companie?

-Va avea frunzele cu car[, . - plantaţi de dumMw»tT ' * " V<" CK*U CopaC"

•FimxezM unui űmti'

U zâmbi încântat* de recunoaşterea măruntelor ei eforturi cir e aveau însă efect pe termen lung, la fel «|ecţillc de chjt ^ ^ preda Era imposibil să ştii cum cele mai mici acţiuni ar pUUa face o diferenţă incredibili,

-Da, va aveaT dar va mai dura ani buni. Vreţi să ridicăm zmeul mai mult, sâ-i dam mai multă libertate?

- **Dacă doriţi.**

-Vom întoarce bobina uşor, dând drumul cu grijă la mai multă sfoară. Trebuie să fim atenţi, ca sâ ne asigurăm că nu pierdem interesul vântului. Altfel, zmeul va cădea.

-Fiaţii dumneavoastră v-au învăţat asta?
-Ei m-au învăţat tot ce e important. S-au asigurat, de asemenea, că am tot ce ei nu au avut: păpuşi, haine, zmeie, Mama susţine că ei şi-au trăit copilăria prin mine. Ei nu au prea avut copilărie, ştiţi. Nu a fost vina mamei, doar că aşa e viaţa în mahalale. Cred că am desfăşurat destulă sfoară,
Ea se uită peste umâr ca să vadă bucuria de pe chipul lui. descoperi câ privirea lui intensă era concentrată asupra ei şi i se păru ci el ii studia profilul de ceva vreme.
- Nu vă uitaţi la zmeu.
-Am găsit ceva mult mai interesat.
- Nu v-ar plăcea să fiţi acolo sus, cu zmeul?
- Prefer să fiu aici jos... cu dumneavoastră. Pielea lui bronzată de soare se întunecă, de parcă el chiar s-ar fi îmbujorat, şi el îşi întoarse atenţia spre zmeu.
-Am călătorit într-un balon cu aer cald cândva.
-Serios? Mi-ar plăcea să pot face asta. Trebuie să fi fost minunat sâ vezi lumea de acolo, de sus,
-A fost de parcă aş fi păşit în paginile unei cărţi, ca sâ vizitez un cu totul alt târâm. Aproape câ rni-am dorit să pot rămâne acolo sus. Acum, mă bucur că n-am făcut-o* Altfel, nu aş fi învăţat cum să înalţ un zmeu.
El îşi lăsă mâinile să alunece uşor de pe ale ei şi făcu iute un pas în spate. fácán d^î sâ se s i m tă abandonatâ şi i ntris tată.
-Vă mulţumesc, domnişoară Trewlove, că v-aţi împărţit zmeul cu mine.
Ea se întoarse parţial cu faţa spre el, atât cât era posibil pentru a putea menţine şi controlul asupra zmeului.
. Lorraine
simţi de parei inima era pe cale să se înalţe alături de zmeu.
-Acum, sunteţi dispus să predaţi?
~Sunt dispus să văd despre ce e vorba. La ora şapte, corect?
^Veniţi un pic mai devreme, ca să vă pot explica unele lucruri
înainte sâ sosească oamenii.
El îşi atinse pălăria.
-Luni.
în timp ce el se îndepărta, ea îşi dădu seama că nu era nevoie să călătorească în coşul de răchită al unui balon ca să ştie cum e să pluteşti.

CapitoCu(9

Privind în jur prin salonul de lectură al domnişoarei Trewlove, Matthew îşi aminti de una dintre fabulele lui Esop care avertiza că, atunci când un om se află faţă în faţă cu tentaţia, e foarte probabil să cedeze. Aşa se întâmplase după-amiaza trecută. Nu ar fi trebuit să se apropie de Fancy Trewlove şi cu siguranţă nu ar fi trebuit să facă un pas în faţă şi să-şi pună braţele în jurul ei. Chiar şi acum, dacă ar fi avut un creion în mână, ar fi putut schiţa exact unde *se* lipise de corpul ei.
Cu ea în braţe, remarca surorii sale de a-şj găsi o femeie care sâ i se potrivească se tot rostogolise în mintea lui ca acrobaţii de la circ.

Lăsând la o parte vânătoarea eî după un titlu, cum ar fi dacă Fancy Trewlove ar fi cea care i se potrivea? Ce era rău în a explora această posibilitate? Nu putea sâ nege faptul câ era intrigat de ea şi Că u pîacea compania ei. Era improbabil ca ea să încerce sâ-l prindă !n capcana căsătoriei, pentru că nu ştia câ el poseda ceea ce ea î*i dorea cu disperare să obţină.

*tfeatfi^*

Sau ceea ce familia ei dorea ca ea să obţină, dacă ea spusese ade- varul despre visurile ei.— rKiiurczict imul amtf _____

Era fascinat de sala dc clasă improviyata Fr, pupit«, fe* aderate. CA leva doar jo;rp~- CMlis « o («furie ori un pahar. Sau niţte p^^™ soMâ necivilizatâ se instala pe una dini,o canapele so/a| clc^u scaunele din apropiere.

Cu toate astea, camera era învăluiţii într-un aer confortabil foarte asemânator cu cel dintr-o bibliotecă. Într^un colţ 5e afla un teanc de perne, pe care, ştia asta, se aşezau copiii cănd o ascultau citind pe domnişoara Trewlove, Pe pereţi, de jur împrejur, se aflau tablouri create de fratele ei. Animale stranii din pădure şi creaturi mitice, citind. Dar cel mai intrigat era de cel care era agăţat deasupra şemineului. O reprezenta pe domnişoara Trewlove, aşezată pe o canapea, cu cărţi împrăştiate pe jos în jurul ei.

Când se uitase în încăpere, cu câteva zile în urmă - chiar trecuseră doar câteva zile? nu observase tablourile şi nici rafturile pline cu cârţi de ambele părţi ale şemineului. El fusese fascinat de ea, cu toată atenţia acaparată de ea. Aşa era mereu în preajma ci.

Chiar şi în parc, după ce o observase, fusese pierdut, intenţionase doar să facă o plimbare de după-amiază prin natură şi(în ioc de asta, primise o lecţie despre cum se înalţă un zmeu. Chiar dacă relaţia lor nu se transforma în ceva permanent, el voia să devină una dintre amintirile despre care ea avea sâ vorbească mai târziu, vota să fie mai mult decât doar la periferia vieţii ei.

- Mâ bucur că aţi venit ca să vedeţi ce reuşim să realizăm cu lecţiile pe care le oferim, fcisc ea, apropiindu-se de el.

Ea nu fusese în încăpere când ajunsese el. Judecând după par fumul puternic de portocale care o înconjura, el presupuse că ea işî terminase baia în apartamentul dc deasupra. Asta îl făcu să şi-o închipuie afundându-se într-o cadă cu apă fierbinte, pc pielea ei formăndu-se rouă care se aduna în mica scobitură de la baza gâtului ei, cea care îl fascinase în timpul aventurii Inr.

- Fata de jos mi-a spus că pot să urc.

-Da, Marianne păzeşte uşa, ţinând afara eventualii **clknţ. V permiţând doar intrarea elevilor, deoarece magazinul** este **inc us pentru scara asta. Păreţi că studiaţi totul** îndeaproape. Găsiţ. iotul **pe placul dumneavoastră?**

Lonainc tfeatfi

, - a oa nP nlacul lui. Oare ar renunţa la vânarea unui titlu ca

P« U urmă, prin el, ar obţine CG

^ -Yncă nu reuşesc să îmi dau seama prea bine unde aş putea hv

^Celema' Tidte păreau să fie de ficţiune, dar observă şi unele biografii şi cărţi de istorie, cât şi cărţi de călătorie.

-în mare parte, sunt poveşti pe teme sau subiecte despre care mi-a plăcut să citesc. . .. v .

-Pare ciudat să trimiţi clienţii aici sus, în loc sa ţii cărţile la parter.

- 0, astea sunt pentru citit aici sau pentru împrumutat.

El se întoarse spre ea. Ea purta o rochie de un vişiniu-închis, cât se poate de cuminte şi încheiată până sus la gât, ascunzând acea scobitură fascinantă, lucru pentru care el era recunoscător. Nu avea nevoie să îi fie distrasă atenţia sau ca trupul lui să se revolte şi să cedeze dorinţei.

-O bibliotecă de unde lumea să poată împrumuta? -Exact. Doar că eu nu cer abonament anual. Oricine poate veni şi poate lua o carte acasă.

- Ce îi face să aducă înapoi cărţile?

-Ei bine, sper că bunele maniere. Dacă, însă, nu aduc cartea înapoi, presupun că este pentru că aceasta şi-a găsit locul în inima lor, şi nu îi penalizez pentru asta.

- Cum vă puteţi permite asta?

-Donaţii. În mare parte, de la membrii familiei mele, de la câteva dintre cunoştinţele şi prietenii partenerilor lor de viaţă. Chiar şi lecţiile pe care le predăm se bazează pe generozitatea aitora. Pe raftul de aici, zise ea şi îşi îndreptă braţul spre lateral, avem abecedare. Fiecare elev nou primeşte unul, pe care îl poate lua acasă, ca să poată studia relaxat. Una dintre provocările cu care ne confruntăm este faptul că oamenii au grade diferite de cunostinte când ajung aici, plus că unii învaţă mai repede decât ceilalţi. ' '
ca lă şcolT* ^ " ^ ^ ^ ConfUZ dacă aţi aVea trimestre'
adun!^, ^ a,Co-rd' ^ nU SUnt în Stare să refuz Pe ^eva dacă şi-a adunat curajul să intre pe uşă şi să ceară ajutor. -Caţi elevi aveţi?
-------------------'fimrtfgfu unui conte -______ _

ţţa ildli;ft «Un umeri, VUIMM, O du*Ui A o dată, dc^i du cele mai multe ori nu vin toţi Muma, lAinllia aau viaţa Intervine uneori. O altă provocare mwliUcţll« n \m\\M o persoana şi sâ o îndrumi în dire^ ţţa potrivii a.

Ml se parc cii m fi mult mai puţin de muncă dacă aţi avea un OIWIUAI slrlcl.

LA un momenl dai, voi avea. Sper ca într-o bună zi să am o ¡jiiuU adrvAvatâ, cure se va ocupa do nevoile adulţilor analfabeţi.

||a a* întoarce şi ndresii un zâmbet radios unui domn Înalt şi slab cu un p,\r de un roşu izbitor, îmblânzit într-o frisurâ modernă. Dommilc TIU leliţa. UI se apropie prevftaMor, privirea lui suspicioasă mutându-se de LA Matthevii la Vancy,

- Domnişoară Trewlove*

-Suni aproape siguri* câ-l cunoaşteţi pe domnul Sommersby. Ul iv închiriata.

-Casa de la numărul 8G de pe Etlie Lane.

— Aveţi o memorie bună, zise Matthew, impresionat fără să vrea de talentul tânărului.

-Domnul Treydove se aşteaptă să cunosc chiriaşii şi să mă ocup rapid de orice probleme ar apărea. Ajută dacă îmi amintesc unde
locuim*

-Sunt sigură câ depftşiţi aşteptările fratelui meu, domnule Tittlelîlz, zise domnişoara Trewluve.

Bărbatul se uită la ea cu atâta adoraţie, de parcă ca l-ar fi proclamat direct re^e* Oricine îl vedea îşi dădea seama că

secretarul avea o atitudine tandră faţâ de sora şefului său, fapt care, observă Matthew în inad absolut egoist, nu era reciproc. Ea îl privea doar cape un prieten.

-Domnul Sommersby se gândeşte sâ ne ajute cu predatul în serile când cu nu voi fi disponibilă.

Dispariţia bucuriei de pc faţa tânărului fu evidentă. -Fot sâ mă descurc şi fără ajutor. Negreşit, ţi fusese lezată mândria. -Nu pot să vâ cer atât de mult. -Puteţi sâ-mi cereţi orice, domnişoară Trewtove. Ba se întinse şM mângâie pe umăr.

. Lomiinc

profiţi d„ p».™..«» *

strânge inima. Doar nu era gelozie!

¡!se^s glăbi să traverseze camera şi i se aruncă în braţe, apucându-l cu braţele pe după gât, iar el o prinse uşor şi o strânse la piept. Lejeritatea lor sugera că făcuseră asta de mn de ori.

-Fratele ei, îi explică Tittlefitz încet. Nu vine prea des pe aici.

-Nu-i plac cărţile?

Tittlefitz chicoti cu voce joasă.

-Prea ocupat să terorizeze părţile mai întunecate ale Londrei, din câte înţeleg.

Beast îi dădu, în sfârşit, drumul surorii sale. Matthew înţelegea de ce se alesese bărbatul cu numele ăsta. Prezenţa lui aproape că înghiţea încăperea. Poseda o încredere de sine care indica faptul că nu era un tip cu care să te joci.

-Nu te-am văzut de mult! zise domnişoara Trewlove. -Am fost ocupat, dar fetele astea vor să înveţe să citească, aşa că am decis să le aduc la tine.

Matthew privi când ea se întoarse spre fete - fete care, după părerea lui, erau femei, probabil mai tinere de 25 de ani, chiar dacă aveau un aer obosit, şters, asemenea hainelor care fuseseră spălate de prea multe ori - şi le salută cu entuziasm.

- Suntem aşa bucuroşi să vă avem aici. Ea le făcu semn lui şi secretarului să se apropie. Permiteţi-mi să îl prezint pe domnul Tittlefitz, unul din profesori. Şi domnul Sommersby, care se gândeşte să înceapă şi el să predea. Dumneavoastră sunteţi?

vririZZI "Ti'" ^ SUtUră Şi dGStul de durdulie " î?i îndreptă ™ r -el ?1 f-fU ™ PaS în fa*ă-

cu rochia încheiată

asupr^atributpT " " * ^^ t0t atragă atenţia

asupra atributelor cu care era dnfaes j . .

ca un şarpe pe cale sâ atace ' ™

O-Ceatfi -

-Nuăstaernnf'^măbucursă ™truitâ, frumosule.

Ttļimvm unui emite

-IK ap ^ admise ea şi-i fiVtu cu ochiul lui M,uh,v* l'oaie lecţii.

P

-Eu sunt Lity, zise cealaltă fată, mai UmidA, nici pt. rN.piartn h fel do Îndrăzneaţă ca Lotiie. Ştiu unde litere, destul cât sâ-mi «criu numele, Doar că nu ştiu cum sA Ic folosesc pe celelalte cât rui Însemne ceva.

-Qnd vom termina, domnişoară Lily, veţi fi Jn stare să citiţi «i şi scricţi ce vreţi, zise domnişoara Trewlove cu o Încredere care sr transferă şi asupra celor cu îndoieli. Mergeţi cu domnul Tiuiefuz, vă va da abecedarele.

-O să vâ las acum, zise Beast, Voi, fetelor, să luaţi o birjă înapoi,

-Mulţumim, Beast. ziseră ele la unison, înainte să pornească după Tittlefitz.
Matthew simţi cum Lottie îl plesneşte uşor peste fund cănd trecu pe lângă el. A, da, aceste doamne experimentate care înfloreau noaptea.
Beast oftă din greu,
- Dacă vă fac necazuri, daţi-mi de ştire. Uneori, aleg să fie mai năzdrăvane, în special Lottie,
-O sâ fie bine amândouă* Odată ce vor **începe lecţiile, vor fi cap tivate de învăţătură. Ea îl mângâie pe braţ, Nu-ţi face griji!**
Dupâ ce o mai îmbrăcişâ pe sora lui o dată, el plecă.
Ea se întoarse spre Matthew,
-Domnul Tittlefitz se ocupă de elevii mai noi, îi învaţă literele şi unele cuvinte de bază, S-ar putea ca domnişoara Lottie să fie dezamăgită când îşi va da seama de asta. Deşi sunteţi bine venit să staţi în cercul lor şi sâ observaţi cum progresează cu ele, dacă doriţi.
Hl nu-şi putu reţine un zâmbet,
-Aud cumva gelozie în tonul dumneavoastră, domnişoară Trewlove?
-Sigur că nu. Doar că se pare că ea se arată interesată de dumneavoastră.
- **Bănuiesc că ea e interesată de toţi bărbaţii. Cum credeţi că a ajuns sâ fie în compania fratelui dumneavoastră?**
- **Beast are o inimâ de aur. întotdeauna găseşte fiinţe necăjite sau care au o viaţă grea şi face tot ce poate** ca **să** le Imbunălă- **ţească existenţa. Ea se aplecă în mod conspirativ** spre el. Bănuiesc

yl. Lotrame

■ j -ambele sunt,adică și l^tse strădui^

drum «^. Nu mi apucău să judec, domnule Somroersby. Dac,1 ,ași

s, ne „tuncL Când ,unl

eu ocupați.

Ochii ei reflectau dezamăgirea pe care o simțea, și el se s.mț, iritat de gândul că Îi dăduse motiv să îi găsească defecte.

- Nu te judec. Ar fi ipocrit din partea lui dacă ar face-o. Apelase și el la prostituate când era mai tânăr. La uncie scumpe, desigur, dar care făceau aceeași muncă precum cele mai sărace, care trăiau în mahalale. MuJte femei pe care le cunosc nu ar fi atât de deschise ca dumneavoastră. Sunteți absolut remarcabilă.

Ea își plecă ușor capul, de parcă s ar fi jenat, apoi se uită ia el printre genele ei lungL

- Nici pe departe.

El nu se putu abține să nu se gândească la faptul că ea, nefiind acceptată în copilărie, devenise mai tolerantă față de alții.

- Dacă trebuie să vă țin locul, cred câ ar fi cel mat bine să stau în cercul dumneavoastră.

înainte ca ea să poată răspunde, niște pași îi atraseră atenția, O femeie trecu pragul și se poticni, oprindu-se la vederea lui. Obrajii i se înroșiră atât de puternic, încât el fu surprins că nu iz- bucni în flăcări.

-Bună seara, doamnă Bennett, zise domnișoara Trewlove. Cred că îl cunoașteți pe domnul Sommersby. FI se gândește să îl ajute pe domnul Tittlefitz în serile când eu nu voi fi disponibilă.

Menajera lui făcu o mică reverență. -Domnule Sommersby. - Doamnă Bennett, e o plăcere să vă văd'

Trewlove" ^ ^ ^ ^ alc domnișoara

lii se gândi că era imnosihil r* f-^t-. - dar o *(¡cu,* „ el * dldu Tjt 'T* f

ea venea aici aL - , , P că Ga ^a oripilată că el s(ia câ

-ISSRFC »»-R SE UN BI,ET -

Oĺcarfi

9 trecuse Pe acolo. Mu știa să scrie.

Fantezia urnii conte -

-Mu am nici o îndoiala în privința asta.

Doamna Bennett ridică abecedarul ei, un pic jerpelit la colțuri, cu cotorul îndoit.

- E un dar să poți citi.

-Care este ușor de împărtășit, o asigură domnișoară Trewlove, îndrăznesc să spun, doamnă Bennett, că veți preda și dumneavoastră în curând.

-A. încă nu am ajuns acolo. Dar sper câ o voi face în curând. Soțul meu știe să citească, dar nu prea are răbdare să mă învețe.

- Bănuiesc că e prea obosit la finalul zilei, după ce și-a folosit toată răbdarea cu muncitorii dc pe șantierele de construcții, zise el. Dar eforturile dumneavoastră sunt lăudabile, doamnă Bennett. Să înveți ceva nou, orice, e întotdeauna o provocare.

îmbujorarea ei începu să se estompeze. Ha părea cu adevărat recunoscătoare pentru cuvintele lui, El complimentase multe

doamne, dar laudele fuseseră întotdeauna mai tachinatoare, uşoare, un flirt, şi femeile luaseră admiraţia exprimată ca şi cum li s-ar fi cuvenit,

-Instalaţi-vă, şi vom începe să lucrăm imediat, zise domnişoara Trewlove.

Doamna Bennett îşi plecă uşor capul şi trecu de Matthew. Oare cum urma o reţetă dintr-o carte? Nu putea. Singura ei opţiune era să gătească ce învăţase de la mama ei, de la o rudă sau de la o prietenă a ei, amintindu-şi fiecare ingredient şi gramajul. Era impresionat fără să vrea câ reuşea să ţină nu doar casa ei, ci şi pe a lui,

-A fost jenată de prezenţa mea, zise el încetişor,

- Oamenii se tem să nu fie batjocoriţi, înjuraţi sau umiliţi pentru că nu posedă cunoştinţe pe cane alţii le consideră fireşti.

~Le oferiţi mândrie.

-Le oferim abilitatea de a citi, între aceşti pereţi, oferim un loc unde nu sunt judecaţi. Unii oameni învaţă rapid, alţii mai greu. Ne asigurăm că nu se simt niciodată ruşinaţi - chiar dacă nu reuşesc să stăpânească această abilitate.

- Şi dacă sunt la Fel ca soţul ei şi nu am răbdare pentru asta?

Ea zâmbi blând.

-Atunci, înseamnă că v-am judecat greşit.

jVnjiifi* WfìJ'

Nuof.cn«,Nudac^cnţiatuipUiiIIrfmkrn&V*** fiJ«.u

n.p « studia fnop« « - ^ ° * f?*-

L bănui că fa.» trimis de fel* - F * * d *

când fusese încarcerat, el ave, tendinţa să le ofere ajutor celor «r* avtau nevoie de cl cartd erau eliberaţi. El se alătură grupului domnului Tittlefîtz.

Alţi trei dintre elevii curenţi - doi bărbaţi şi o femeie - se aii. rurară arcului tor. Făcură cu rândul citind cu voce tare, ceilalţi urmărind povestea în abecedarul Itir. Când vreunul dintre d greşea, ea îl îndemna uşor spre cuvântul corect, ajutând cu pro nunţia. Deşi de căteva ori ea îşi pierdu ritmul şi sc poticni, dom nul Sommersby fu acolo să a ajute. Era deconcertant să il aibă aşa aproape, aşezat lângă ca, cu faţa spre elevi.

Plămânii îi erau plini de parfumul Arăta aşa splendid de mas- cui în în jacheta şi pantalonii albaştri, vestă gri şi cămaşă albă plus o lavalieră perfect înnodată. Privirea ei continua să se îndrepte spre el şi, din când în când, privirea lui se oprea asupra ei. Obrajii i se încălzeau, şi ea iii îndreptă atenţia la activitatea lor, Nu putea decât sa creadă că ceva se schimba intre ei şt putea doar să spere că nu era lipsit de înţelepciune să găsească motive ca să îl aibă prin preajmă.

După o oră, apărură mai mulţi valeţi de la restaurantul hotelului, ducând prăjituri mici, biscuiţi, ceai. Ea se ridică şi bătu din palme. -Au sosit gustările. Vom face o mică pauză acum. în [¡mp ce oamenii se răspândeau prin încăpere, valeţii puseră gustările pe o masă de lângă uşi şi începură să servească,

- Fratele dumneavoastră oferă gustările şi băutura, presupun, **zise domnul Sommersby încetişor peste umărul ei, provoc a iul u-i cu apropierea lui o senzaţie de plăcere care îi alunecă pe** coloană.
Avu nevoie de fiecare bucăţică de demnitate pe care o poseda ca "U T PC *-tB pt'mru ^e lui să o cuprindă, aşa cimi se întâmplase cu 0*1 în urmă.

Ea se răsuci spre eL

-Pot să vă pre^u-sc nişte ceai?-—______________ 'Fiînrcziii unui emite --------------

-Nu, mulţumesc. După asta, o să mă duc să beau un pahar de scotch.

-A fost atât de îngrozitor?

El scutură încet din cap.

- Nu, dar te face să te simţi umil când îţi dai seama de câte ori ai considerat cititul ca fiind ceva firesc. E remarcabil ce vă străduiţi să realizaţi aici, domnişoară Trewlove.

-E un lucru mic, de fapt. Apreciez cum m-aţi ajutat mai devreme, când m-am poticnit.

Privirea lui îi cercetă alene chipul, de parcă ar fi căutat ceva.

-De ce v-aţi poticnit?

„Pentru că mă simt atrasă de dumneavoastră şi peste două zile voi fi la bal, sperând să atrag atenţia cine ştie cărui lord..."

-Pff, e tare cald aici, nu-i aşa? întrebă Lottie şi se înghesui între Fancy şi domnul Sommersby, care fu nevoit să facă un pas în spate ca să evite ca femeia să se lipească de el.

Fancy privi fascinată cum Lottie îşi desfăcu trei nasturi de la corsaj şi apoi îşi trecu degetul peste pielea dezgolită.

-Ai vrea să mergi afară, frumosule, unde e mai răcoare?

-Nu, mulţumesc.

Femeia îşi mută privirea spre Fancy.

-Ea e o lady adevărată, să ştii. N-o să-ţi dea nici măcar un sărut.

Fancy aproape că o îmbrânci pe femeie la o parte ca sâ-i dovedească faptul că se înşela lipindu-şi gura de cea a domnului Sommersby. Gândul acesta o făcu să se oprească brusc.. Ce era în neregulă cu ea? Chiar se gândea să îl sărute? Nu putea să nege că se întreba cum ar fi ca gura lui să se apese peste a ei.

- Nu mi-ar plăcea deloc să trebuiască să-i povestesc lui Beast despre comportamentul dumneavoastră nepotrivit. Aţi putea să vă faceţi singură o favoare şi să vă întoarceţi la lecţii.

Lottie îi făcu cu ochiul domnului Sommersby.

-S-ar putea să primeşti până la urmă sărutul ăla pe care ţi-l doreşti.

Ea plecă legănându-şi şoldurile într-o manieră atât de exagerată, încât Fancy fu surprinsă că nu îşi disloca nimic.

Ultimele ei cuvinte o făcură să-i vină greu să se uite la domnul Sommersby. în schimb, decise să îi studieze cu atenţie bărbia.

Era unul din cele mai bune exemple ale lucrării frumoase a naturii. Bărbia se desfăcea spre

XOtTiJItW 'Jii'ill'l

un mrtl» jwtemie. ,>.«««. bine definit - dat. pe de al„ p„,(

t*tuî U el era frumos. Jr

A, *trtb***ui sA ne întoarcem la lecţii, zise ea dispreţumd felul în**

IJu- vocea ei suna aproape umilâ şi un pic agitată.

«Nu greşea prea mult. sA ştiţi

Privirea ci o întâlni buisc pe a lui.

- Despre rât de cald e aici?

- Despre faptul câ îmi doresc sâ vă sărut.

Capitofuf 10

Nu ar fi trebuit să spună asta. dar, la naiba, era greu să nu-şi dorească să-i devoreze gura când femeia aia era pasională în

privinţa fiecărui lucru din viaţa ei. O privi cum se înroşeşte şi dă din cap sacadai, înainte să bombăne ceva despre faptul câ trebuia să se întoarcă la lucru. Apoi îşi adună elevii în jurul ei ca o raţă bobocii sau poate un cavalcr armura. O tulburase, şi nu asta fusese intenţia lui. Cu toate asiea, simţise nevoia sâ confirme măcar faptul că era atras de ea,

Chiar credea că bărbaţii care aveau sâ participe la baluri nu aveau sâ vrea sâ îi guste gura delicioasă? Câ oricare bărbat aflat în compania ci nu se întreba cum ar fi sâ îşi apese buzele peste ale ei, sâ LE **desfacă şi să lase limba să ii alunece înăuntru ca să îi** cunoască **interiorul catifelat şi** sA **ii afle gustul?**

Dacă mai continua cu gândurile în direcţia asta, avea sâ se în târcascâ şi sâ se facâ de râs. Uşuratica sigur ar observa şi ar atrage atenţia asupra lui sau măcar l-ar tachina fArâ milâ mai târziu. A^ câ se concentrâ asupra pârului ei, cât de mătăsos era şi cum şuviţele negre, grele, s-ar revărsa peste mâinile lui dacă ar ajuta o sâ-î"« scoatâ agrafele care le ţineau în frâu. Se foi inconfortabll în scaunul său. Gândurile de genul Asta nu îl ajutau.

Aşa că se concentrâ la faptul câ atenţia ei nu era îndreptat* **asupra lui, ci asupra celorlalţi, care se străduiau sa InţeleajţA** cuvinte **le care spuneau povestea unei tinere care spera să poală particip* la un bal unde sâ atragă atenţia unui prinţ - aşa cum domnişoara**

Ţrewlovc **visa sâ atragă atenţia unui** lord **la balul la cane urma să participe. Şi-o imagină condusă pe ringul de dans, cu ochii strălucind de bucurie, îşi închipui zâmbetul pe care l-ar oferi partenerului de dans. Avea să cunoască destui alţi bărhaţi, să se îndrăgostească de ei, poate că unul urma să o ducă într-o călătorie cu batonul cu aer cald - dacă urma sâ îi pese destul de lucrurile care ar putea să îi placă. Dacă ea nu avea sâ fie doar zestrea cu care sâ umple cufere goale. Daca avea sâ ştie să treacă peste circumstanţele originii ei ca să aprecieze femeia remarcabilă care era.**

Ea dispunea de priceperea şi inteligenţa de a conduce o librărie. Dispunea de generozitatea de a face cărţile disponibile pentru cei care nu şi le puteau permite. Se străduia să îmbunătăţească viaţa celor ignoraţi oferindu-le darul cititului. Ea nu judeca oamenii, nici mâcar femeile care îşi câştigau pâinea întinse pe spate. Ea însemna bunătate şi amabilitate şi vedea doar binele din cei aflaţi în jurul ei.

Dându-şi seama de zgomotul cărţilor care se închideau, el îşi dădu seama că pierduse şirul poveştii, câ nu mai ascultase pasajele citite* Nu conta, nu în seara asta. Nu era profesor, ci doar observator.

Oamenii se ridicară. Oferind cuvinte de încurajare, ea îi imbră- ţişă pe toţi înainte ca ei să se îndrepte spre uşă. Ba chiar avu ceva consolator de spus pentru elevii cu care lucra domnul Tittlefttz. în timp ce secretarul începea sâ facă ordine, răspândind scaunele prin încăpere, ea nu fu nevoită sâ strângă

gustările, pentru că valeţii strânseseră tot, aşa câ se întoarse spre Matthew.

- **Ce părere aveţi?**
- **Este o activitate lăudabilă.**

-Veţi participa?

E] încuviinţă scurt din cap.

- **În serile când nu veţi fi disponibilă.**

Zâmbetul ei dc fericire aproape câ-l ingenunche. De ce trebuia sâ fie atât **de recunoscătoare?**

- **Dumnealui vă va ajuta, domnule Tittlefitz.**
- **Excelent!**

Tonul bărbatului nu denota prea mult entuziasm, iar Matthew râmase cu impresia că el nu considera asta chiar „excelent".

~Ne vedem miercuri, atunci. Noapte bună, domnişoară Tnewlove! Domnule Sommersby.

___________________________^t'itrfi ^—- " --

-Bucuraţi-vi de restul serii, îl Sncurajă ea. El aprobâ scurt din cap şi îndrepta spre ieşire, surpri^. ₒᵤ | pe **Mattheiv cu disponibilitatea de a-l lăsa singur cu dom**$_{nj}$**. *oara Trewlave. deşi presupunea ca tânăra ei asistentă** mai **era şi** pe **undeva.**

- O. domnule Tirtlefitz? strigă ea când el ajunse la uşă. El se opri brusc şi se întoarse.

-Aţi fi aşa amabil să o conduceţi pe Marianne acasă? ieste prea departe de aici, şi, chiar dacă ştiu că Mick se străduieşte sâ ţină străzile în siguranţă, e totuşi întuneric.

-Voi fi bucuros sâ o conduc, domnişoara Trewlove. -E îndrăgostit de dumneavoastră, ştiţi? zise Matthew după ce nu mai putu auzi paşii bărbatului pe scâri.

Ea se îmbujora, obrajii ei căpătând o nuanţă de un roz perfe. -Şriu asta, dar nu l-am privit niciodată altfel decât ca pe un prieten. Ea îşi strânse buzele, aflând o expresie uşor vinovată. Marianne însă Îl place destul de mult.

El işi înclină capul într-o parte, aruncându-i o privire dojeni-toare. în tinereţea lui, petrecuse ore în faţa unei oglinzi exersând o serie de expresii care sâ-i pună pe oameni la locul lor sau sâ-i facă sâ dispară mai repede,

-Faceţi cumva pe peţitoarea, domnişoară Trewlove? Cu un rânjet, ea ridică degetul mare şi arătătorul cu doar puţin spaţiu Între ele.

-Poate doar un pic. Sunt perfecţi unul pentru celălalt, dacăeî ar reuşi sâ o observe.

-Când eşti fermecat de alta, e greu să observi orice altceva. -Vorbiţi din experienţă?

-Din nefericire. Presupun că lecţiile au loc la aceeaşi oră miercuri.

-Da, deşi elevii vor fi alţii. Cei mai mulţi dintre ei nu au timp decât de o oră pe săptămână. -Nu veţi fi deloc aici?

Se temea că, în absenţa ei, seara urma sa fie destul de Cu toate astea, avea să reziste, dacă nu din alt motiv, măcar peni'¹» a o race fericită.

-O să trec pe aici înainte de bal. - Sunteţi emoţionată? *'Fantezia* **unui ¿cute**

-Nu, am incrcdere absolut A în abilitatea dumneavoastră de a-i ghida pe elevi în lecţia lor de lecturi.

El nu se îndoia dc faptul r.l ea înţelese anume greşit întrebarea şi punt Eî **că astfel ii oferise şi răspunsul, desi îşi dorea să îl afiede la ea.**

-Cu privire la bal.

Ea aprobă din cap.

-Cam da. Nu sunt sigură că faptul că am rude din aristocraţie *c* **suficient pentru a li acceptată.**

-Fiţi aşa cum sunteţi, domnişoară Trewlove. îi veţi cuceri.

Râsul ei uşor răsună în jurul lor şi prin el de parcă centrul pieptului său era Steaua Nordului.

-De parcă aţi şti ce acceptă nobilimea şi ce nu. Se întoarse pe un călcâi. Haideţi cu mine!

El o urmă pe scări în jos * Şoldurile ei nu se legănau la fel de mult ca ale lui Lot tic şi, cu lóate astea, era mai provocatoare din **pricina asta. Mult mai provocatoare. Era mic A de statură, dar avea o atitudine cu carc reuşea şi umple locul rle prezenţa ci, la fel ca fratele ei mai devreme. Ceva la ca o făcea imposibil de ignorat, de ncluat în** scamă, **te făcea** să **vrei să studiezi fiecare aspect al ci, plus sufletul, inima şi gândurile, convingerile şi visurile. Niciodată până atunci nu găsise o femeie aşa fascinantă, nu tânjise să înţeleagă perfect totul despre ea, să înţeleagă fie carc aspect al ei şi cc n făcea să fie cine era. ít plăcuse foarte mult** sâ **îşi ţină braţele în jurul ei, să o simtă lipită pe toată lungimea dc et, să îşi treacă mâinile peste catifeaua obrajilor ei.**

Librăria era tăcută, într-un mod confortabil. Undeva, se auzea ticăitul unui ceas. \L\ râmase la uşă, aşteptând să plece, în timp ce o lumină de la un felinar îndepărtat se revărsa prin fereastră asupra ei. creând un joc de lumini şi umbre fascinant, curburi adânci şi Linii **ispititoare. Ea era tentaţia personificată, şi el avu dintr-odată imaginea absurdă a ei ridicând mâna şi desfăcând trei nasturi care urmau linia gâtului ei şi trecându-şi degetul peste lungimea pielii dezgolite,**

-Pot să vă arăt ceva?

„Chiar te rog. Chiar şi un singur nasture desfăcut»,"

Se scuturi de gândurile astea. Ajunsese cu ele prea departe, şi ea merita ceva mult mai bun de atât,

-Ce doriţi să îmi arătaţi?

1,111,1111/ '//rpJih .... i)1(1||hu

tacrir mi im roal-l almijir Irt nrt,

OirnuA HnmnAiul Moartea »ţm* lutul. ......A W n ....

,lwt(i(AlMiui se .1Il.1o vinlo.l «»'«IA r r im ... ' ' ^ hu» :,

„|(

(kMliM ilr.NIA<iilit fn..........ni.....otoii ....p „„ ^

(aitPAJTC^H'i OltUttlWi'H«' t'l

Conţine Vet şi m iilr oi Ijiliwlr rtlr . .Iih b'l ... (Jfit|r|

ra i u veneraţie*

Atmue <o ftrtjA mai^nea vitrinei, ţ/1 ^ I 1 tmi 1"ioţol r„-

aptopiadp PiumariMi iNo .... AiWmln nţl

«MM,^

A lest lipâritâ 10 m.iiMtif ILR MHr DE FU ^ 1(1 UIMFI FLIJ^
toţi atcfli .lui, un în'tl KA mal i-xinie pira molie rwni|i| fl^j
idee cit dc rar.i este o asl iei de t ai leV
ll|ft1USCţâ4ViaveA5.Wiapu'cWemiill Oial mtill dri ni n for LI-»»
râ?trâmoţiUuiiimlL iiuimoll dei.lt ,n l.nf ii ftenemţllJi* viitiM^ -
OKU aţi ajubs ÎN punesla rl? Ea se uit A l.i el, io o expresie
lucruntalâ, -Tocmai ast.tp. No prea ştiu. A venii oo tloooi tnaj În
vAr^lAyi mi-a lăsat-o, *W|r|* nki o explfcaţie.
Jcnkins- Ar fi Ircliutl sâ şlie tâ omul nu avea laae trralM m
sarcina altcuiva.
Ea oftă şi-şi fluturfi mâna.
-Câţiva pmprielari dclihrflrli ţi câţiva OejţUtiLuii tîe .mii« hil.lţt ştiu ci
întotdeauna mft Interesează rArţi ueob^miile, dai ,vtU.„ va loreai.ă o avere.
-Aţi putea să o vtndeţi, casă finanţai lecţiile, Ha se ţillâ urăt la
el Jc parcă tocmai ii cresc(lieiâ coar nr M I WHII -Nu e genul tic-
lucru pe care să-l vinzi. l>ar.l ar li fu-, ar <re! ml să o done/ unul
muzeu < Dar pare aft stea foarte li Inc airi, şi nlrt nu-mi vine sâ
mâ drspari de ea,
- Mai ales că aţi avui şi posibiliiaten de a o expune. -Oh nu. Am
pus pe hârtie ce voiam apoi în am dus la dom nul lienneit,
înainte s.1 merjj iorl la biserică, l<l a foit -im.il^F îS o
construiască penlru mine din resturi de la ciitwtnici"!* lut Micit
şi mi-a adua o În dimineaţa asta, Mi-a* dori doar uă î Ine n
trimifi-o,
-Cineva care voia KA O avrţi, mâ ^ndesc. -Dar de ce?

ciula puM Ittitll calul dr dar, domniţi,Tn-wl„vr Mfl induse că atuim-va pe lumea asta ar puira avea mal ,,.uhă dcf-i.

Fa limbi uşor,

-Aici s ar putea sA aveţi dreptate, Dintre toţi oamenii pc tare ii cunosc, în-am gândit ci dumneavoastră aţi apreciau cel mai mult.

Ce aprecia el ora faptul că intuise te bucurie avea să ii aducă ei volumul acela.

Ha se uită în sus spre el şi ii susţinu privirea vreme de un moment mai lung, de parcă ar fi aşteptat ceva, mai mult decât cuvinte despre o carte. El era incredibil de tentat să îi cuprindă faţa în mâini şi să ii spună că era un giuvaer rar, asemenea versiunii originale a pieselor lui Shakcspearc,

-Ar trebui sâ plec.

Cuvintele sunară aproape gâtuite. Se întrebă cum ar reacţiona ea dacă s-ar apleca şi ar sărut a-o. L-ar opri, oaTc? Îşi păstra buzele acelea pentru lordul ei - sau ar fi dispusă să experimenteze gustul pasiunii şi plăcerii,

-Sunteţi bine-venit şi luaţi o carte cu dumneavoastră. Nu cu împrumut, ci de tot. Aşa le mulţumesc celor care mi asistă în întreprinderile mele din domeniul educaţiei.

-E de mirare, domnişoara Trewlove, că reuşiţi să scoateri cit de cât profit cu înclinaţia dumneavoastră de a le dărui oamenilor cărţi fără să acceptaţi vreun ban la schimb.

- Nu m-ar deranja dacă mi-aţi spune Fancy.

O curtoazie pe care nu i-o oferise domnului Tittlcfitz. o curtoazie pe care ar fi nebun sâ o accepte, pentru că sâ o vadă într-o lumină mai puţin formală l-ar face sâ lase garda jos, i ar permite sâ treacă de zidurile lui de apărare când oricum ea ajunsese în punctul în care le zdruncina zdravăn. Cât de uşor ar fi să lc permită sâ se prăbuşească, sâ sc deschidă posibilităţii de a o avea în viaţa lui inlr un mod mai permanent. Dar trebuia mai întâi sâ testeze apele cu ea. Iii trăise situaţia proverbială prin care căsătoria în grăbi du cea la regrete îndelungate, Nu avea sâ mai facă aceeaşi greşeai A.

-Noapte bună, domnişoară Trewlove!

Ea ii oferi o tentativă de zâmbet, iar el regreţi câ ar fi putut sâ o rănească, cu refuzul lui de a accepta să-i spună pe numele mic,

■■ Noapte bună, domnule Stmunersby!

Lorraine

El nu se duse direct acasi, ci se plimbi în *M* pe q *l n,*ini *de* gânduri haotic în timp ce dezbătea înţelepciune ^^SV-cin* era. Dar cum altfel ptfy şi « ^ sentimentele ei pentru el nu erau mfluenţate de porţia Când se întoarse în cele din urmi la caia lui, urmi rutma obişnui« de a-şi turna un pahar de scotch, de a se duce la etaj în dormitor şi de a privi pe fereastră. . . . .

Doar ca în seara asta fu întâmpinat de o ima^ne splendidă. Fancy Trewlove şedea în colţul ei de lecturi despre care ii povestise, sprijiniţi cu spatele de perete- FJ putea vedea o parte din

ca, pieptul, umerii, capul, gcnunchii îndoiţi pc care se sprijinea cartea. Apoi ea se întoarse uşor, ridici *o* mâni şi îi făcu semn. O acţiune atât de simplă, dar care pâru sâ atingă ceva adânc în el Fără să se gândească prea mult, puse paharul deoparte şi împinse un scaun în dreptul ferestrei sale, lui o carte şi se aşeză, Cu puţin noroc, avea să creeze impresia că citca, când ei de fapt o privea pe ea, intrebându-secum simpla ei vedere putea să îi aducă atâta linişte în suflet, ştiind câ, atunci când ea avea să se retragă la culcare, el urma să se viseze făcând dragoste cu o librăreasă.

CapitoCuCll

În după-amiaza următoare, în magazinul de dulciuri numit cu totală lipsă de imaginaţie „Magazinul de dulciuri", Matthew studia selecţia de dulciuri din vitrină. Avea chef de zahăr dar fără urmă de lămâie, şi studiase deja borcanele de pe rafturi fârâ sâ găsească nume interesant. Când sună clopoţelul de deasupra uşii, nu s* osteni sâ privească într-acolo, fiind concentrat sâ se uite la nişte bomboane roşii, tari,
"fTÎ ZiUa\domn^arâ Trewlove, doamna cu pâr arginti" din spatele tejghelei, cu entuziasm
u int0ar5e f^eia asta zâmbea tot timpul? Era întotdeauna bucuroasa sâ vadâ oameni?
tfeatfi
Somm"' F,oWerS' PrÍVÍtel' » ^ DOmnU'5
'Fantezia unui conte

-Domnişoară Trewlove.

Rochia ei galbenă îi amintea de soarele care se revărsa peste un cămp de trifoi. **Ea** părea să lumineze şi cea mai apăsătoare zi, cu atât de puţin efort.

Ba se îndreptă spre tejghea şi puse o bucată de hârtie pe ea.

-Acestea sunt dulciurile pe care aş dori să le am pregătite pentru ora de lectură de vineri.

Doamna Flowers - acum ştia numele femeii, mulţumită domnişoarei Trewlove, şi regreta că neglijase să se prezinte singur. Era un lucru aşa mic să te adresezi cuiva pe nume, iar el văzuse schimbarea imediată la vânzătoare de parcă ar fi fost salutată de cineva din familia regală. Femeia luă hârtia şi se uită pe ea.

-Ooo, bomboane cu căpşune. O să le placă micuţilor!

-Mă gândeam că se vor bucura.

- **O să facă mizerie, să ştiţi.**
- **O să am cârpe umede la îndemână, ca să le şterg degetele lipicioase.**

-Dar dacă vă vor murdări cărţile...

-Aş prefera să se uite la ele cu degetele murdare decât să nu se uite deloc.

El nu-şi putea închipui ca mama lui să fi avut aceeaşi atitudine. în copilărie, fusese îmbăiat şi îmbrăcat în haine curate de fiecare dată când venea de afară sau înainte de a se prezenta în faţa ei după-amiaza, pentru ca ea să îl întrebe cum îşi ocupase timpul. Bănuia că domnişoara Trewlove avea să le ofere copiilor ei mai mult decât doar o jumătate de oră pe zi, că ea nu avea să întrebe cum îşi petrecuseră ziua pentru că avea să fie implicată în joaca, în studiile, în viaţa lor. Ea urma să îi îmbrăţişeze şi nu avea să le lase nici o îndoială că sunt iubiţi.

-Atunci, o să pregătesc pentru vineri comanda, ca să fie livrată înainte de prânz. Pot să vă mai ajut cu ceva?

- **Cred că o să mă uit un pic.**

Ea se apropie de el până îi simţi parfumul de portocale.

-Vă plac dulciurile, domnule Sommersby?

-Din când în când. Doar că acum nu ştiu sigur ce aş vrea.

- **Mie îmi plac caramelele. ,**

-Hmm... Nu am mai mâncat de când eram copil. O sâ iau o duzină de caramele, doamnă Flowers.

¿orrainc'tíeatfi ---

-Prea bine, domn uh,

-O oá íau ţl Ja fel, domntywjm 'JYewJove,

- **PuncţMe pe faci ura mea, doamnă** I'luwfwi,

-Vi rog, nuf O «S daţi naştere Ja zvonuri.

Zvonuri cá probabil era intentat de ea, Juilecâml dupa i(ij(f în care doamna Flowera trn uita la ei, íic îndoia ct1 o cunip.irailr,j de un penny av'ifl rid conteze foarte mult. Iisa oricum avea tjá |,jr feascâ în vreun fel BAU altul. Cum el era de ÎMJJI.1 vreme ■][,! >(,,,, ^ bârfe, nu era deranjai de fondul de a fi mai muJt, mai f^rjf| erau doar bârfe nevinovat«,

- **(î doar modul meu de a** *vA* **mulţumi** *di* **m aţi primit)n zon;.r j„ afară de asta, când veţi fi prezentai în rtutielnh:, veţi deucoperl rfl nimic nu opreşte poveştile ncnzaţionale, Aţi face bine uit le ac< epi .-iţi.**

IJupi ce plai i pentru cumpăraturi, íj InLinao yi ei punguţa ţl« *urrná* afară, Ca ifi biftA ím fid ia t o caramea în fjur/i. Hf o privi cum iţi răsuceşte buzele şi curn tyi *iraca* limba peste bomboana tare, Nu ştia dacă vizuse vreodată ceva mai senzual ca mfycírJle pecari nu le putea vedea, *ci* doar iji le imagina - cum ea sugea, maneta ţi tyi plimba limba pc suprafaţa tare. Doamne, trebuia űíH/i corii roteau gândurile nebuneşti.

Ea rămâne acolo, ne vrând parcă t>â-J **pá** răa *naucA,* aţa cum nici el **nu voia id-şi ja la revedere.**

-Aveţi planuri pentru ultima seară Înainte de începerea oficială a sezonului?

În ochii ei sclipi un pic de maliţiozitate.

-Am auzii că Regele Focului are spectacol la Whilechapel. Intenţionesî să mă duc üá văd. Sunt destul de i;i£ur.1 *cA* **ar fi Inc în birji. dacă aţi dori să vă pctreceţj seara bucurându-vâ de speclncolc de strada.**

-Aţi crescut în Whi techa peí? o Întrebă el câteva ore rnni líirziu, În timp ce na plimbau p". strada aglomeraţi, unde oamenii se îngrămădeau ca şi vadă mai bine acrobaţii ţi jonglerii sau bărbaţii car« mergeau pe picioroange.

- Mu, dar în apropiere.

Matlhev/ **fusese** la **serbări, Lârguri, carnavaluri. Ce** observa acum **ii amintea de un carnaval, dar era în oraş, pe străzi, nu la ţari P<r pajişte, cu suficient spaţiu în jur, J:J bănuia că mulţi dinire aceşti- ftirifttta imiţi**

oamrwi «o AWto mijloacele financiare ca s v u r , ^ 1* ţan\> a¥a cA artiştii aduseseră taletitel -

îval ai o Atmosfera veseta. aici cre;is eră un

0*r fit ouda iTÎvolit^ii fi a cekr car* căutau şi , . , privmu lui sc îndrept mereu n*» 1 * ţn Wa U^, nevoia aitL^W de a fi apredaţL P-t/tÍu ai cu care el îşi a M ^ ¿ umn ttttun, transportat A în mod miraculos într-o altă lume L nu nutaa. nu gisea detecte. Se afunda pur şi simplu în ambianta

N u-şi putea imagina nici o femeie dintre cunoştinţele lui care să pi$easc,\ îndrAcneaţA printre cei care păreau sâ nu se fi îmbăiat de ceva vreme sau ale cSvov haine erau zdrenţuite ori ponosite şi să le sAinbeascA. salute de parca ar fi fost prieteni pe care nu-i mai vAsuse de mult»

- îi cunoaşteţi pe oamenii ăştia? întreba el în cele din urmă, ->íu i-am mai văzut până acum, dar nu diferă prea mult de toţi ceilalţi oameni pe cave îi cunosc. Se luptă să-ţi ducă existenţa, tăcând ce pot mai bine cu ceea ce au, sperând la o viaţă mai buni pentru copiii lor, bucurându-se de o seară fără griji. Mai devreme. se agăţase de braţul lui ca şi se asigure că nu aveau şi fie despărţiţi şi acum îl strânse uşor. Nu vâ place cât de mult se distrează toată lumea?

Lui ii plăcea cât de tare părea ea sâ se distreze, fără griji, fără să se gândească la ce o aştepta în seara următoare. Ca soţie a unui lard, avea şi găzduiască evenimente, şi el nu-şi putea imagina ca ceva de care ie ocupa ea ar putea fi anost sau plictisitor. Ea avea să găsească o modalitate de a face totul interesant şi palpitant. -O, acolo el Haideţi!

Ea il apucâ de mână şi, deşi purtau amândoi mănuşi, gestul păru mult mai intim decât atunci când îl luase de braţ.

Se trezi acoperind mâna ei micuţă cu a lui, mult ^ de micA. începea sâ înţeleagă de ce familia ei ua m^ extreme ca sâ o vadă bine situata - în rândul nobilumi -u nu Simţeau nevoia sâ o protejeze, să se asigure căn^1«^ nimic râu. Cu toate astea, el era sigur că ea menta gr. lo, ^ aici, croindu-şi drum printre oameni, fâcandu-! pe

£orraine tfeatfi

ta o parte de parcă ar fi trecut regina printre ei. Nimeni nu Se SIJ pâra ş| nu reacţiona cu furie, Ea avea abilitatea de a domoli pe 0rici; ne, ba chiar să-i facă pe oameni să se simtă vinovaţi că reprezenta o barieră spre destinaţia ei.

Cu multă eleganţă şi foarte încrezătoare, ea îşi croi drutn până în faţă, tTăgându-l fi pe el după ea. Era plin de lume, oamenii stănd înghesuiţi unii în alţii, intinzându-şi gâturile ca să vadă ttiaj bine ce se întâmpla în cercul pe care îl creaseră. El se strecură în spatele ei şi îşi puse braţele în jurul ei, aşa cum făcuse atunri când înălţaseră zmeul împreună, doar că acum nu exista nici o bobina pe care să o ţină, aşa că îşi strânse mâinile

peste abdomenul ei. Mu se îndoia că, dacă ea ar fi avut ceva împotrivă, i-ar fi tras un cot în stomac sau l-ar fi călcat zdravăn pe picior în schimb, ea se sprijini de el, de parcă acolo ar fi fost locul ei dintotdeauna.

Şi la naiba dacă nu simţea şi el la fel.

Ea îşi întoarse uşor capul şi aproape că strigă pentru a se face auzită în hărmălaia din jur.

- Nu e minunat?

în cele din urmă, el îşi îndreptă atenţia spre motivul pentru care veniseră aici. Domnul care se plimba prin spaţiul gol ce îi fusese creat avea aproape doi metri, probabil chiar mai mult. Era lat în spate, muşchii fiind perfect vizibili, pentru că nu era îmbrăcat decât în pantaloni şi cizme. Pielea lui neagră sclipea în lumina torţei pe care o ţinea în mână.

- Priviţii zise ei cu voce bubuitoare. Minunea care a fost odată dragon!

Luă o înghiţituri dintr-o ploscă pe care o ţinea în mănă. se plimbă prin perimetru, înainte sâ se întoarcă în centru şi şi le ofere privitorilor o alta demonstraţie a abilităţii sale de a controla focul, O data, de două ori, de trei ori.

Matthcw o simţea pe domnişoara Trewlove tremurând de încântare În braţele lui şi chiar îşi dorea ca el să fi fost răspunzător pentru acel tremur, pentru încântarea ei. Dar nu putea nega faptul câ Regele Focului merita adulaţia cu care era copleşit în timp ce oamenii lui adunau monedele care ii erau aruncate la picioare.

El dă du torţa şi plosca altcuiva şi făcu o plecăciune adâncă îna-
inte de a-şi ridica braţele.-------------------------*fantezia* unui courc ---------------_

-Vă mulţumesc, prieteni, Vă rog să fiţi atât de amabili şi să faceţi loc şi altora, ca să poată vedea reprezentaţia care va începe

În cincisprezece minute.

Matthew îşi cobori gura la scoica delicată a urcchii ei, ca să nu fie nevoit să strige.

-Presupun că trebuie sâ ne mişcăm.

-încâ nu.

Uitându-se în direcţia în care privea ea, el îşi dădu seama câ Regele Focului se îndrepta hotărât în direcţia ei. De parcă ar fi anticipat sosirea lui, ea se desprinse din braţele lui Matthew, ceea ce lui ii provocă o reacţie instantanee de respingere faţă de acel bărbat,

-Bună. Fancyf

El se aplecă şi depuse un sărut pe obrazul pe care ea îl întoarse spre el, şi Matthew avu nevoie de tot controlul ca să nu-l pocnească pe individ în nasul lui perfect.

-Ultima oarâ când te-am văzut, înghiţeai foc,

- M-am plictisit de asta. Am decis că să sufiu foc e mai palpitant,

-Cum faci?

-Secretele meseriei, dulceaţa mea.

„Dulceaţa mea?" Un nas însângerat devenea o probabilitate tot mai mare.

Fancy - la naiba, daca tipul ăsta putea sâ i se adreseze aşa, Matthew putea să se gândească şi el! a ea mai puţin formal - se întoarse uşor.

-Regele Focului, fă cunoştinţă cu domnul Sommersby,

- Domnul? repetă Regele Focului. Ce nume ridicoli Credeam că eşti destinată pentru un duce, fata mea.

„Fata mea?" Un nas însângerat şi un ochi învineţit, poate, se cam cuveneau. Şi toată lumea ştia câ ea era în căutarea unui lord?

-Nu suntem căsătoriţi, zise ea. Doar doi prieteni care se bucură de o seară de divertisment.

-Presupun că fraţii tăi nu ştiu despre eh

- Nu, iar tu nu o sâ le spui,

-Când aş avea ocazia? Nu i-am văiîut de un car de vreme. Se uită cercetător la Matthew, Ai grija de ea, prietene!

Plecă apoi cu paşi mari, în vreme ce asistentul lui se străduia să se ţină după el,

-Mu aţi spus câ îl cunoaşteţi,
/(Vtirinr 'Wr,'fii
I tw..(,..i slMilllimlu M-!<■'> i>» l'«'-'
JZStit... ....
<|e admirai« w«'-
îmi pul iiiiaftli«* cft«^'
«a Îţi Înclini wţn)r «puii
l^reţl iţrloH^
-Nufiii atawitttal . , „ it . , .
Hr* el <Lul dr abiuni peniru «nftn«W. Ha 'I «P«* de braţ.
-Mcrpiii 0A vedem ce alic dlnl^l* ne mal afLupMf

tn rupUArlc, l'ancy ne bucurase întotdeauna de nerile cAri'I ntrf jr.iW deveneau cadrai unui festival Unii dintre nceţti oameni tribu din reprezentaţiile»ceetea, în vreme ce nlţU fyi prezentau talente)*: doar cu acele oca/.ll cftnd puteau iiA-ifi ImparLrt atenţia. Îi» bdnuia <j> mi era o viaţă uţoarS, dar, pe de altă parte» prea puţine lucruri erau uşoare În mahalale.

Dar, în seri ca aceasta, totul era atAt de viu i/i de plin de energie. Şi cu siguranţă ea savura faptul că putea înnpârtăi/l asta cu domnul Sommersby. Iii părea în acelaşi timp fascinat yi prevăzător, rJt paTcft îîc aştepta să fie atacat în orice moment. De^i ea ştia câ trebuia doar să spun A „Eu sunt l'ancy Trewlove" şi toate personajele negative s-ar răspândi ca potărnichile, Aşa cunoscute erau reputaţia ii puterea fraţilor ei în această parte a Londrei. Chiar dacă Mick, Aiden şi Finn nu mai erau parte din mahalale, aşa cum era lieast acum, fusese o vreme când domniseră peste ele, Oricine avea cât de tf t minte evita să îi supere pe cei din familia Trewlove. întotdeauna se termina prost - şi nu pentru familia Trewlove.

Hi ii plăcea foarte mult să meargă la braţ cu domnul Sommersby, V mni mult ^lul ^ care cl Îşi misca usor corpuJ ca sâ 0 protejeze dacă cineva care băuse prea mult părea şi se apropie de ea. Mişcările lui erau subtile, dar ea le observa totuşi. Deşi se părea că ea remarca până şi cele mai mici lucruri la el. Atentia lui r fi lIT rC ^ u e mi?Ca "mttUna 111 to*te direcţiile, de parcă w «S 04^ ^ b orice *

Mana lui

dinbu utrs e J m " Fo1u1 Subtîl «" — ™ mon.de

buzunar Ş1 le dădea copiilor de Sculţi pc Ung, c,re trccem, Atât

'ftlFIlVZfit IIHll/ *COtlU'*

deuiuUe monede, fficAnd-o să creadă că era un obât r-i pe trlri! ţj când sc alin într-o zonă mal săracă din Londra, ŞUmic la ce să n« aştepte aici şi venise profiţiL

Aici. era haos în seara asta. Căruţuri tu mâncare, cu băutura, jocuri de-a alba-ncagra. Un înghiţitor de săbii. Câteva corturi mici se întindeau de-a lungul zidurilor. înăuntru, rit; găseau tot soiul de lucruri do văzut pentru un penny. O contors ion Istă îşi făcea reclama ca fiind o cutie omenească dc puzzle.

-E imposibil să-ţi dai seama unde începc şi unde se termină! striga cel care îi făcea reclamă.

Dar Fancy era atrasă de un bărbat rotofei cu un început de chelie care striga despre destrăbălare şi răutate,

-Haideţi veniţi unul, veniţi toţi sâ vedeai decadcnţa în toată splendoarea ei! Apoi îi prinse privirea şi începu sâ-i facă semn într-o manieră exagerată. Haideţi, lady! Haideţi şi vedeţi ce nu v-au văzut ochii vreodată!

-Ce crcdcţi că e? £1 întrebă Fancy pe domnul Sommersby.

- Dacă e ceva ce nu aţi mai văzut, atunci e probabil ceva ce nu ar trebui sâ vedeţi.

Cuvintele lui nu făcură decât sâ-i stârnească şi mai mult curiozitatea.

-Mă duc să văd.

-Domnişoară Trewlove, nu ştiu daca e înţelept.

- Nu e ca şi cum aş înghiţi foc. Puteţi sâ veniţi cu mine dacă vreţi.

îndrăzneaţă, se apropie de bărbat şi îi întinse un penny. Cu un gest elaborat, el ridică încet clapa de la cort, şi ea fu un pic uşurată când domnul Sommersby o urmă înăuntru, în spaţiul mic şi îngust. Un felinar aprins stătea lângă un stereoscop, pe o masă micuţă.

Ea se uita în jur.

- Credeți că asta e?

-Aşa se pare. O să mâ uit...

-Nu, Eu prima.

Ea trase adânc aer în piept şi ridică stereoscopul, uitându-se prin cele două cercuri de sticlă la imaginea care părea destul de reală cât sâ îţi vina să o atingi. Era cât se poate de conştientă de faptul că pieptul domnului Sommersby îi atingea umărul şi că acea atingereLorraine (hfeatfi -

_ fără îndoială, răspunzătoare pentru dogoarea care o cuprinse-

seT- şi iiufotograka dezamăgitoare la care se uita.

vSuî era aspră lângă urechea ei, răsuflarea lui caldă aţin-

^otaleîntinsâpe o canapeaîn... doar în desuuri.

Doar că aproape că nu avea desuuri pe ea. Umflătură unui sân era clar vizibilă, sfârcul ascuns, deşi părea că materialul era pe cale să alunece de tot. -E rândul meu. -Categoric, nu.

Ea trase aparatul de la ochi şi îl strânse la piept. -Nu trebuie să vedeţi o femeie dezbrăcată. El nu se mişcă, fiind încă incredibil de aproape. -Am mai văzut femei în desuuri, domnişoara Trewlove. De fapt, mi-a făcut mare plăcere să îndepărtez acele desuuri.

Vocea lui devenise mai profundă, mai joasă, de o adâncime unde secretele erau mai bine împărtăşite, şi ea se trezi dintr-odată că respira cu greutate, imaginându-şi degetul lui alunecând de-a lungul dantelei şi dând mătasea jos, tot mai jos, până când nu mai era nimic acoperit.

Ea tremură de dorinţă în timp ce imaginile o bombardau.

-Nu e drept.

-Poftim?

Ea se uită la el, netrebuind să se uite prea departe, dându-şi seama că gura lui era incredibil de aproape de a ei. Dogoarea, pasiunea, dorinţa se intensificară. Era greşit, atât de greşit, deloc necuvenit. -Unde e fotografia cu bărbatul în lenjerie?' El făcu ochii mari.

-Vreţi sâ vedeţi un bărbat în lenjerie?

n " 7? °?Ul Care făcea redamă susţinea că voi vedea ce ~ VăZUt Pe mine în stând în faţa

acuSSî " 'r™ ?i Privirea i ^ intensifică de parca

nuiască aşa cumochinuişe e^pe ea^^ nevo*a

-De fapt, m-am văzut fără absolut nimic pe mine. 110

Fantezia **imm conte ^**

El rămase nemişcat, atât de nemişcat, de parca s-ar fi putut sparge daca s-ar urni. Ochii lui dogoreau în aşa măsură, încât ea avu impresia ci s-ar putea aprinde. Nu avea prea multa experienţă când venea vorba despre bărbaţi, dar nu se îndoia că asista la naş- te rea dorinţei.

-Jucaţi un joc foarte periculos, domnişoară Trewlove.

-Chiar aşa fac?

încet, el îşi înclină capul, nu spre gura ei, aşa cum se aşteptase Fancy, ci spre gâtul ei, chiar deasupra urechii, unde pielea era mult mai sensibilă decât îşi dăduse ea seama. 0 sărută, muşcă uşor şi îşi trecu limba peste pielea delicată, şi senzaţiile incredibile circulară pânâîn degetele ei de la picioare. Când el îi luă lobul urechii în dinţi, ea aproape scoase un strigat de plăcere. Genunchii 1 se înmuiarâ. Stereoscopul îi alunecă din mână şi căzu ta pământ. Nu-i păsa, nu-i păsa de nimic altceva decât de călătoria gurii lui pe partea de jos a maxilarului ei.

Toată agitaţia de afara dispăru. Nu auzea decât respiraţia lui şi gemetele joase.

Când el se retrase, ea aproape că se rugă de el să se întoarcă. -Dumneavoastră sunteţi cel care joacă un joc periculos. Ar fi vrut să nu para atât de fârâ suflare, să-i fi dat impresia că se controla mai bineţe ânje tul lui era diavolesc de răutăcios.

-Dar eu înţeleg regulile. Să nu credeţi mâcar pentru o clipă că nu sunt tentat să vă sui pe masa aceea şi să vă posed aici şi acum. Dar v-aş ruina, „Ruinează-măr Oare chiar gândise aşa ceva?

- Nu cred câ sunteţi pregătită să plătiţi acest preţ.

Ea nu avea să fie dezamăgită că el era un gentleman, nu un ticălos. Ştia ce se cuvenea. Să fie ruinată nu se potrivea cu planurile ei.

Deşi avea impresia că el nu se referea exact la ruinarea ei, ci mai degrabă la faptul că ea nu avea să mai găsească alături de alt bărbat satisfacţia pe care ar simţi-o cu el. Ea ar fi putut sâ-l eticheteze drept arogant dacă nu ar fi fos t convinsă ca spunea adevărul

Părând să înţeleagă câ ea nu avea un răspuns inteligent la afirmaţia lui, el se aplecă, ridică stereoscopul şi il puse la loc pe masa.

- Nu aveţi de gând să vă uita ti? întrebă ea. Aţi plătit, -Oh, am primit destul de banii mei.

j malw f)li4fiiÎi

A <|,irdi fî^iul d* mu IU »lw iltu M« ciulul mllrl, A r u i A , a | M » H f t « . ^ « A v,i mm) ce, un jienny, lemnul Si>iiuwMH»>y I hlAilu,^ «"pari*, |?ilv„ ntseAIl-i«A 1«nAiwhirllr t'«* ml II mliuA V.lim .ir Dar flium vm wvM flă W Inlii'lw •'■"►l pMWllill nAt rnmmh uri kml pe iiuemVl doream* l<> 1,mlt nl I«1

Capilofuf 12

- A fost o dat A ca ulrUo... dai,..

-Niciodată, zise MaltUrw blftiuK

Cititoarea, o femele cârti pilrea ohosltA de vtnţa, cu pinii I>I«ıK1 strftnaîntr-un cuc dezordonat, rldîcA privirea spre î l. cu ochii albaştri pali/i.

-B greu sA citeşti,

- l,a început, Dar devine mal uşor şi chiar merit A provocarea de a învAţa,

Ca îşi întoarse atenţia înapoi la abecedar, avAnd mai mult noroc cu cuvintele care urmarA. Cartea era cea pe care o foloseau şi în şcoli La început, era Înşirat alfabetul, apoi veneau doufl pnvcţtl. Ea reuşise sfl citească Cenuşăreasa cu Pancy şi acum sLrAduia ¡tA dovedeascA şi *Scufiţa* Jtoţte« lîl bănuia cA, pentru cei mai mulţi, abecedarul primit de la Fancy era prima k»r carte, Pentru unii era. fort îndoia!,^ prima pe care o ţineau în mftnA,

Patru al ie persoane şedeau în cerc cu ol. urmărind texlul În abecedarele lor, aştept An du-ţi rrtndul pentru a cil i cu voce tare.

El se străduia sA nu-i facA po cei din Jurul tor sA se jeneze c.W se poticneau. Chiar dacA nu citeau perfect, se strAduiau, i}\ asta 0 adevărat* realizare - sA încerci sfl devii mal bun, să faci ce c nevoie ca sA îţi atingi scopul,

Exact aşa cum Hancy se străduia sA îşi îmbunătăţească viaţa participând ta balul din seara asta, ca sA a trag A atenţia vreunui lord-

111 era tentat sA-i dea o list.l cu indivizii pe care sA-i evite, dar atunci ea s-ar întreba de unde îi ştia, şi el ar trebui şi mărturiseai faptul cA era imul dintre ei şi cA despre el era vorba în scrisoare*

Fantezia unui conte —

publicată. Contele de Rosemont. Ea l-ar privi diferit atunci, iar el nu voia să fie privit de parcă ar fi fost un premiu pe care ea îl câştigase.

Era distras continuu de bocănituri, ciocănituri şi paşi care se auzeau de la etajul de deasupra. Cu o oră mai devreme, o mulţime de cameriste intraseră şi urcaseră la apartamentul lui Fancy. El bănuia că erau slujnicele trimise de Lady Aslyn. Mintea lui tot zbura la ce se întâmpla acolo sus în timp ce o pregăteau pentru seara care putea foarte bine să o pună pe direcţia care avea să o ducă departe de micuţul ei magazin.

Nu ajuta faptul că în noaptea anterioară ea îi pusese în minte imaginea cu ea stând goală în faţa oglinzii. Probabil fusese pregătită o baie. Ea îşi afundase corpul gol în ea. Aburul se ridica să îi dezmierde şi să îi acopere pielea, câteva picături adunându-se ispititor în scobitura gâtului. Apa, poate şi săpunul erau parfumate, şi ea avea să se ridice din apă ca o nimfă din lac, purtând parfumul florilor de pe pajişte cu ea. Cineva avea să folosească o pânză moale cu care avea să îi şteargă picăturile de apă de pe corp. Altcineva avea să îi perie părul lung, negru şi mătăsos. îşi imagină cât de minunat ar fi să îşi afunde degetele în părul des şi să i-l aranjeze pe umăr, ca să îi lase ceafa neacoperită, unde să poată depune un sărut fierbinte pe ambele laturi ale coloanei. Ultimul gând îi provocă o reacţie în jumătatea de jos a corpului, ceea ce îl făcu să se foiască în-confortabil pe scaun, o reacţie cu care ar fi trebuit să se obişnuiască de acum, pentru că se întâmpla de fiecare dată când se gândea să îi atingă oricare parte a corpului cu buzele. Gura, degetele, sânii...

Doamne, trebuia să se controleze. Slavă Domnului, zgomotele de deasupra păreau să se fi liniştit. Dintr-odată, se auziră paşi uşori din direcţia scărilor. Aliniate frumos, semnalizând mândria realizării lor, parcă o victorie într-o campanie militară crucială, cameristele trecură pe lângă uşa deschisă.

în încăpere să lăsă liniştea. Nu se auzeau cuvinte bâlbâite sau încurajări, fata cu scufiţa roşie fusese abandonată, povestea ei neputând să se compare cu suspansul care cuprinsese pe toată lumea, toţi având privirile aţintite spre cadrul gol al uşii, pe unde trecuseră servitoarele. Pentru că, dacă îşi terminaseră treaba şi plecaseră, atunci nici ea nu putea

fi prea departe. Aşa că, asemenea celorlalţi, şi el îşi concentra atenţia spre cadrul uşii, într-o anticipare pe care nu o mai simţise de ani buni, care îl cuprinse şi crescu. Vârful nasului
£t»mrmi* *watlt*----------------
îi fu cuprins de o mftncitrime catv rftm« Klmnjatft, pentru ^ nici un muşchi LUI voia rf 1«

Apoic^păru.iiluil^t^^«^ Rochia ei albă. P* care a. fi p«Liit o puart« şi dacA ar ^ prezentată ruinei, i so mula frumos p*< corp, snh iniindiM sAnii şi talia micii, soldurile rotunde* La gât un şira« de perle. IV, niaturale fuscserA cusute şi pe corsajul rochiei şi sclipeau iu [Umihl lămpilor cugar,, clipind În timp ^ ea intra în încApere. La închefetb. ră ii atăma un evantai. Avea mănuşi lungi, de mMase, până dincolo de coate, şi el tşi imagină un domn care se plimba prin jţrâdină în căutarea unui colţ întunecat unde să poată să i le ruleze înjosea să-i sărute pielea astfel dezgolită,

Părul ci negru fusese strâns Într-o coafură elaborată, fixată cu piepteni din sidef care contrastau cu negrul şuviţelor ei. Ochii căprui păreau mai mari mai luminoşi. Obrajii îi erau uşor îmbujoraţi, fără îndoială ca urmare a agitaţiei cu care aştepta seara balului. Ea zâmbi cald, blând.

- Am VTut să vă urez tuturor o seară plăcută înainte să plec, -Arâ... arătaţi splendid« domnişoară Trewlovo, se bâlhâjdomnul Tittlefitz.

-Mulţumesc, domnule Tittlefitz, sunteţi mult prea amabil Mă simt asemenea Cenuşiresei. după toată atenţia pe care drăguţele cameriste mi-au acordat-o.

Ea îşi lăsă privirea să alunece spre Matthews. Doar atunci îşi dădu el seama că, la un moment dat, sosirea ei il făcuse să se ridice. Ea aştepta ca el să spună ceva. Era cluar convins de asta, desi nici un cuvânt rostit de el nu ar putea să o descrie. Dar nu putea sâ o lase să plece fără un strop din încrederea ei zdruncinată,

-Nici o femeie de acolo nu va putea să strălucească mai tare CA dumneavoastră.

Obrajii ei se înroşiră mai tare. Flutură din gene, nu într-o manieră cochetă, ci de parcă ar fi fost mişcata de complimentul lui mărunt. Sau poate era jenată că el spusese aşa ceva. Ce ar h vrut sa audă de la el? Orice ar fi fost, el ar fi rostit vorbele după care tânjea ea - doar să fi ştiut care erau. Ea se uită ia bărbatul mai tânăr.

-Veţi închide aici când terminaţi astâ-seara, domnule Tîttlefitr?
"Da, domnişoară. Nu trebuie să vă faceţi cri». Eu şi domnul Sommersby avem totul sub control.'Frtfiirzki urnii i'i'iiit"

-Şi o veţi conduce pc Mar ian ne acasă?

_pa, domni ştiarit.

El nu îşi putu reţine un zâmbet. Era cea mai importantă nvnr.\ clin viaţa ei, şi totuşi încă se gândea la mlalţi, strAdultulu să facil pe peţitoarea, iar el se întrebă dacă se pusese vreo da 11 în mori t^n ist înaintea altora,

-Atunci, vă urez noapte bună.

Cu o graţie demna de o prinţesâ, ea dispăru din raza lor vizuală.

Să fii prezentată în societate era o chestiune foarte emoţionantă, care se transforma uşor, uşor înlr-una obositoare şi plictisitoare în timp ce Fancy stătea lângă Gillie şi primea oaspeţii care coborau pe scara impresionantă, spre salonul decorat cu multă ftrijă - candelabre sclipitoare, stucatură bogat ornamentală şi tavan pictat după ce erau anunţaţi cu voce profundă şi bubuitoare de majordomul îmbrăcat în livrea roşie cu împletituri din fir de aur şi pantaloni cenuşii până la genunchi, completaţi de ciorapi albi care îi puneau în evidenţă gambele frumoase care păreau naturale. Ea ştia prea bine că valeţii erau foarte mândri de gambele lor şi chiar mergeau până într-acolo încât să şi le căptuşească uneori cu unele false.

Rochia de culoarea lavandei a lui Gillie nu era aşa decoltată ca a altora, dar, pe de altă parte, sora ei nu-şi expusese niciodată prea mult feminitatea. Ducele ei îi era alături, ochii lui reflectând tandreţea şi dragostea pe care Fancy spera să le-o inspire şi ea unui tânăr lord, îşi dorea foarte mult ca mama ei să fi fost aici ca să vadă toate astea, dar aceasta nu se simţea la locul ei în toată această extravaganţă. Un perete era placat doar cu oglinzi ceea ce făcea sâ pară că erau mai mulţi oameni aici decât erau de fapt, încăperea era înaltă cât două etaje, fiind tăiată în două de un balcon care o înconjura la jumătatea distanţei spre tavan, Plante în ghiveci, ferigi şi alte plante verzi erau aliniate la perete,

Peste tot păreau să fie flori. Totul era fermecător. Era lumea în tare mama ei îşi dorea ca ca să păşească, şi, cu toate astea, biata femeie nu se considera suficienL de merituoasă încât să fie prezentă în seara asta.

0, jj vizitase casa lui Gillie, dar doar când era numai familia prin preajmă. Se jena să întâlnească pe oricine îi era considerat superior. Refuzul mamei ei de a-şi recunoaşte propria valoare o întrista pe Fancy.- Zorrainc tfcath —

Călătorise în trăsură cu Aslyn şi Mick. A^a cum promisese^ ^ opriseră mai întâi la casa mamei ei, pentru ca aceasta sa o poaU vedea pe Fancy imbricată de bal. Mama ei plânsese la vederea ei. lacrimi de fericire, susţinuse ea. Fancy îşi dorea cu disperare ca - c4. ra aceasta să fie un succes, să o ducă cu un pas mai aproape de a o ajuta pe mama ei să-şi îndeplinească visul ca Fancy să aibâ 0 viaţă eleganta,

Pe drumul spre bal, Aslyn şi Mick o chestionaseră ca să se asigure că ştia cum trebuia sâ se adreseze oricui era posibil să participe la bal. Teama cea mai mare a familiei ei era ca nimeni să nu vină. Era o teamă care nu se îndeplinise. încăperea gemea de oameni. Mu era într-atât de vanitoasă încât sâ creadă că veniseră toţi di ti pricina ei. Nu, ea bănuia că majoritatea veniseră să se holbeze la soţia ducelui de Thornley şi sâ vadă dacă se ridica la înălţime când găzduia primul ei bal. Deşi Gillie părea mult mai relaxata decât se simţea Fancy.

Nu o ajutase să-şi stăpânească emoţia atunci când ducele de Thornley îi spusese în treacăt la sosire că lui Bertie îi părea rău, dar afaceri de stat îl împiedicau sâ participe, Bertie, prinţul de Wales, viitorul rege.

Thornley îi rostise numele de parcă ar fi fost prieten bun cu prinţul, jucând tenis şi polo împreună. Probabil aşa era. Ea niciodată nu se gândise la faptul că soţul surorii ei vorbea cu familia regali şi ca, fără îndoială, o făcea cu acelaşi aplomb pe care îl arăta şi la întâmpinarea oaspeţilor care aşteptau să fie primiţi. După ce saiuta pe cineva, el se întorcea spre Gillie şi zicea:

-Ducesă, vreau sâ îţi prezint pe Lord Oarecare şi pe Lady X sau pe Lord şi pe Lady *Z* sau pe ducele Cutărică,

Gillie afişa zâmbetul cu care ii primea pe toţi în taverna ei şi ii tăcea sâ se simtă bine veniţi.

Mă bucur. Sora mea, domnişoara Trewlove destule alinai i î aiKy pritTli câteva înclinări scurte din cap, * —a săruturi pe vâ, din douăzeci 1 instrument ^ ^ £e ^^ ^ foarte antrenantă la cânta o m»^

î antrenantă Şi aş a continuă totul 116

Fantezia tomf citiri

Carnetul elaborat de bal(sub forma unui evantai cu un creion mic legat cu aţă pe care îl primise de la o tânăra cameristă când sosise, ii atârna de încheietu^ nu avea trecut nici un dans rezervat în el. Nici un vals, nici un cadril, nici o polcâ. îşi spuse că era pentru că bărbaţii nu ştiau cât avea să stea ea la primirea oaspeţilor, dar înţelegea câ se aştepta de la ea să stea să salute timp de două ore, până la ora zece şi jumătate, asta daci oaspeţii care coborau scările nu se terminau mai devreme.

Ea îşi dorea să o fi rugat pe Gillie să îl invite pe domnul Sommersby, pentru că ea cu siguranţă ar fi făcut-o, deşi nu era din rândul aristocraţiei, doar ca o favoare pentru Fancy. îşi dorea să se uite spre scări şi să îl vadă coborând. Desigur,

atunci, el nu ar mai fi disponibil să o ajute cu lecţiile, deşi putea să ajungă mai târziu aici. Oamenii o făceau, acesta fiind şi motivul pentru care coada nu părea să se mai sfârşească.

Când intrase în salonul de lectură, domnul Sommersby îi atrăsese atenţia imediat. Felul în care se ridicase încet, ca fermecat. în timp ce domnul Tittlefitz se uita la ea de parcă ar fi fost o minune care trebuia adulată, domnul Sommersby o privea de parcă ar fi fost un boţ de frişca pe care ar vrea să-l lingă încetişor. Era un gând absurd în momentul aceia, pentru câ dogoarea din ochii ei era co pîeşitoare. Ea fusese surprinsă că el nu traversase încăperea spre ea, ci rămăsese pe loc, degetele strângând abecedarul, Se întrebă dacă lăsase urme pe carte.

Reacţia lui mai mult decât orice altceva îi mai calmase emoţiile, o asigurase că rochia şi coafura elaborată nu o făceau să pară ridicolă, încercând sâ ajungă la ceva aflat prea departe pentru ea. Felul în care el se uitase la ea o convinsese ca, dacă ar fi fost acolo, el cu siguranţă ar fi cerut sâ ii rezerve un dans. Măcar dacâ ar face-o şi alt domn,

Bra straniu, într-adevăr, sâ constate că făcea comparaţii între fiecare domn care îi era prezentat şi domnul Sommersby. Părul nu » era destul de negru, nici ochii destul de verzi, nici umerii clestu laţi. Vocea nu era destul de bogată. Nici unul dintre cuvintele Politicoase rostite nu îi trimitea fiori delicioşî pe şira spinării, conjurând imagini despre gesturi interzise şi nopţi sufocante,

Ea se gândise - sperase - câ el ar putea să o Sărute de noapte faună după ce o condusese până la uşă. Dar el se abţinuse, fi asta era

bine Sti.1 tâ O lady de calitate nu umbla sâ se sărute cu bărbaţi, ju e a s e strfduîa să fie o lady de calitate.

Deşi rămăsese cu impresia ca ele nu erau toate mai presus de reproş. Se părea că nu toate doamnele soseau împreună cu soţii lor, nu toţi soţii veneau împreună cu soţiile. Era complicat să înţeleagă cuplurile, sâ îşi dea seama cine era cu cine, mai ales când erau prezentaţi la câteva persoane distanţă. Pe de altă parte, cu siguranţă nu se aşteptau de la ca să reţină toate numele persoanelor cărora le era prezentată - deşi probabil că da. învăţase mici trucuri ca sâ le poată reţine. Lord Winters cel cu nasul roşu şi Lady Wimers cu obrajii roşii sosiseră amândoi parcă ieşiţi dintr-o furtună de iarnă. Era decisă să nimerească toate numele când drumurile aveau să li se întâlnească din nou, ca sâ îi impresioneze cu realizarea ei. Voia sâ rămână în amintire mai mult decât ca fiind doar o bastardă, voia să aibă altceva în afară de circumstanţele naşterii ei să o deosebească de toţi ceilalţi care nu fuseseră crescuţi de Ettie Trewlove.

-Aţi întârziat, se răsti Gillie.

Fancy se uită de la bărbatul căruia tocmai îi fusese prezentată, Lord Brockman cu chelia lucitoare şi zâmbet larg - Brockman cel lat şi chel şi simţi un val de căldură la vederea fraţilor ei, Finn şi Ai den, alături de soţiile lor frumoase, Lavinia şi Selena.

-Am amânat anume sosirea ca sâ vă dăm un răgaz de la a saluta străinii, zise Aiden. Ne-am gândit că v-ar plăcea să vedeţi pe cineva cunoscut.

Gillie miji ochii,

- **Nu vă gândeaţi deloc că aşa veţi petrece mai puţin timp printre aristocraţi?**

-Da, ei bine, şi asta, admise Aiden

-Acum, sunteţi aici. Asta e tot ce contează, cu» ? ' InCepU Finn

6ândit că, după o orâ, v-aţi bu-

S ^ Deşi, ca sa fiu cLrit, am fost -

^Î^S^^ - Mama ar trebui să vad.

- **A trecut doar o oră?**

-Mă tem că da.

mt pîsoiaai"1'0*™6 î* ° hnbiâţjşă uţor, dându-i un sâ'

tfcatfi

-Arâţi minunaL 118

fantezia ti mii ¿sute

_presupun ci Beast nu a venit, zise ea, mai degrabă ca o constatare decât ca o întrebare.

- El **nu e genul care şi vină la astfel de evenimente, zise Finn.**

-Nici unul **din noi nu e, interveni Aiden. Şi totuşi, iatâ-ne!**

-Este mai important pentru voi, cu soţiile voastre, să fiţi acceptaţi de societate, zise Gillie ferm. Mai ales dacă speraţi să vă fie acceptaţi copiii-

Fancy se strădui să nu se simtă jenată de originile ei simple şi umile şi chinuită de gândul că avea să se lupte cu aceleaşi provocări de a-şi vedea copiii acceptaţi. Chiar dacă nu se ştia nimic despre părinţii adevăraţi ai lui Gillie, cei trei fraţi care participau în seara asta !a bal ştiau cine ie erau taţii şi că le curgea sânge nobil prin vene. în vreme **ce ea ştia ci nu putea să revendice nici măcar un strop.**

Aiden îi ridică încheietura,
-Ce e asta?
- E un carnet de bal.
- Ştiu ce e. A trebuit sâ suport lecţiile lui Mick.
Mick avusese cândva o iubită care îl învăţase foarte multe despre nobilime şi etichetă, şi el le împărtăşise cele învăţate şi fraţilor săi. Când ajunsese destul de mare, o invăţase şi pe ea, deşi nu îi spusese şi de unde ştia toate astea.
- De ce nu sunt nume pe ea?
o provocare să ştii când voi fi disponibilă, pentru că nu sunt sigură când voi termina aici.
El miji ochii auzind minciuna ei şi oftă.
- Cât trebuie să mai stai aici?
-O oră, cel mult.
El luă creionul şi îşi scrise numele lângă un vals, apoi îi făcu cu ochiul. Selena il atinse pe braţ.
-Ţinem coada în loc. Depuse iute un sărut pe obrazul lui Fancy. Va dura un pic, dar, până la urmă, se va umple.
Ea râmase optimistă, sperând că Selena spunea adevărul. Fim solicită şi el un dans după ce o salută. Lavinia o îmbrăţişâ.
-Primul e întotdeauna cel mai greu,
Se simţi şi mai încurajată.
- E mai promiţător decât m-am aşteptat,
Nu era chiar adevărat. Sperase ia mai mult decât numele fraţilor ei pe carnetul de bal. Lavinia îi oferi un zâmbet înţelegător.
-O să fie maj bine.
i iMlillUr J Ît'iilfl
t « V * a r . p c ţ,v ^
nu puica M se Iniâmpte îndeajuns de rrpede.
ft^em uiWmrtiiiuarA. Nnerl. mai bâlrâm, dclmianu. , d e l m A o ocaitlf de o danw. de a flirta şi poate a capliva vrflln domn. Oamenii erau polilleoşi, dar dfeianţl cu ea. IV do altă fMrţ(1 era aristocraţia.
Atât de mulţi oameni murmuraseră că era o plăcere sj 0 Cu. TKHSCA, încât pierduse şirul, nu mai ştii nici num.Irul. nici numele. Chi.1r şi la micul joc pe rare il jucase, asociind nume cu personaje, începea să greşească. Erau prea mulţi pe care sâ îi ţină minte. Ap«ij Îşi dâdu scama c.l nu mai întindea mâna ni mânui şi nici nu mai afişa sâmbetr.
-S-a terminat, zisei borne. Haide să plecăm înainte să sosească următorul rând de oaspeţi.
El întinse mâna spre ducesa lui, şi mâna eî alunecă într-a lui cu mare uşurinţa. Fancy nu era surprinsă. Văzuse apropierea dintre ci de nenumărate orit Fia işi dorea o asemenea relaţie, în care multe lucruri erau comunicate printr-o simpli atingere sau privire. SA te cunoască cineva atât dc bine!
Gillie le fâcu semn lui Micit şi lui Astyn sâ sc apropie.
- Miek, vei dansa cu Fancy,
Cuvintele ei nu erau o întrebare, ci o poruncă. Având o tavernă şi o cârciumă, ea era obişnuită să le ordone oamenilor.
- Desigur. El
îi fâcu semn soţiei. Vei avea următorul dans. -Şi pe loatedupâ aceea, replică ea cu o sclipire în ochi. Ducele ridică

un braţ şi făcu semn orchestrei. Muzica se opri, şi toată lumea se întoarse spre Ihornley - atât de putcrnică era abilitatea lui de a comanda audienţei doar prin prezenţa lui. Apoi el luă mâna lui Gillie şi o aduse mai aproape de el, încurajând o şi d ia de braţ,

-Eu şi ducesa mea vă mulţumim tuturor că aţi venii în seara ING oucurăm că sunteţi de faţă Ja debutul surorii ei în societo^' *n° Un4r4 <*«]>(şi* **noi ii uram toate rolo bune.**

Opr,vi« aruncau orchestrei, un nl. Rcst. tn. tineᵐS;e nU ' PP "Sti> ^^^ As(" c pun Ş. alte .nstrumente carc dădură viaţa Urf«iM *dc mntiahi'^*

În timp * r mulţimea ui? nsp.ltidrm la marginea ringului dr- dam inari^t cu cretA pe)wₜ ducele i^i conduse soţia în centru, o luAlri bm^ii incijm Aă o învârtă pc parchet. După ce terminară LUI RM, Mstk o conduse pe Fancy pe ringul de dans.
- Primul meu vals oficial ini *t-o* sala de bal, zise ea uşor, stMduin- du-sc să mi işi dezvăluie emoţia, concentrându-so la chipul lui drag,
Unadinlre primele ei amintiri era cuca uitându-se din prituţul ei şi văzându-l deasupra, în timp ce ii cânta numele iar şi iar, ca să o adoarmă, ChiaT şi atunci când ea avea doar doi sau trei ani şi cl 16 sau 17, el fusese protectorul ei, fiind mai degrabă un tatâ decâi un frate.
-Era aşteptat de muk.
-Tu ai făcut asta posibil
El clătină iute din cap.
-Gillie a făcut toate astea.
- Dar tu mi-ai plătit şcoala unde am învăţat să mă comport ca o lady. Tu mi-ai oferit încrederea de a nu-mi păsa că ne urmăresc aşa mulţi ochi în momentul acesta.
Pin fericire, curând, ducele ridică din nou braţul, alte cupluri li se alăturară, atente la paşi, ca să nu se ciocnească unele de altele. Cu toate astea, zări priviri speculative, curioase, când şi când câte un gest de respingere. Nu credea că cineva avea să o insulte, cu atât de mulţi dintre membrii familiei ei prezenţi, dar nimic nu putea să-i oprească pe oameni să o ignore.
-Eşti la fel de bună ca oricare dintre ci. zise Mick.
-Darₕ spre deosebire de tine, eu nu am sânge nobil în vene.
-E tot roşu. Fancy, în afară de asta, tu nu eşti originile tale. Nici unul nu suntem. Suntem ce reuşim să ne facem a fi. Tu eşti pro prictară de librărie. Şi faci treabă bună cu lecţiile tale de citit seara. Nu ai de ce sA le ruşinezi.
-Sper ca unii domni de aici să gândească la fel.
-Sunt nişte proşti dacă nu o fac, şi nu accept să te căsătoreşti cu un prost,
F.a râse uşor.
- Prouipun câ dacă 11-0 sA mă invite nimeni la dans o să fie pentru că Mr it-mde line.
- IJat;4 raiul oameni buni, atunci n-ar trebui să se tramă.
F/în mintea ei trecură imagini cu domnii Sommersby Şi liitlefitz, răni f^i sacrificau serile ca ii ajiiU* pe alţii devină mai *-lorramc* buni. Se gândi la domnii care se aflau la bal şi care nu erau la fe| dc |1uni pentru câ erau în câutare de d^tracţie - şi, dacă nu ar fi fost prezenţa lor, atunci nici ea nu ar fi fost aici
-Ai întâlnit mulţi asemenea lorzi la clubul tău?
Ducele de Hedley îl ajutase pe Mick sâ devină membru tₐ White's, Mulţi presupuseserâ că o fâcusc pentru că Aslyn era pUpi. la ducelui. Dar ducele era şi tatăl lui Mick, fiind cel care il plasase în braţele lui Ettie Trewlove. Barba neagră, deasâ a lui Mick ascundea gropiţa din bărbie care era aşa asemănătoare cu a Ivii Hedley, dar nimic nu putea ascunde ochii albaştri pe care îi aveau amândoi.

P
il

-Câțiva. încep să mâ accepte. Ridică din umeri. Sau măcar îmi acceptă perspicacitatea când vine vorba despre afaceri. Este motivul pentru care mă abordează.

Dicţia lui era la fel de elegantă ca a domnului Sommersby

Do ce se gândea ea întruna la el? Fiecare gentleman pe care îl cunoştea pălea prin comparaţie cu el. Nu doar fizic, ci şi în maniera în care se prezenta. El ar fi fost imposibil de ignorat coborând scările spre sala de bal. Dacă ar fi fost în momentul acela pe ringul de dans, i-ar fi atras, cu siguranţă, privirea. Ea nu părea în stare sâ nu se gândească la el Venise aici ca să cunoască un lord, să devină parte a aristocraţiei.

-E vreunul despre care ai o părere foarte bună? Oricine despre care crezi că ar putea fi un soţ bun?

„Care ar putea să mâ iubească? Care ar putea să-mi ofere un motiv pentru care să nu regret că m-am căsătorit cu el? Care să meargă la *pennygaff* cu mine sau să se bucure de o seară de spectacole de strada alături de mine?"

-Ar trebui să-l întrebi pe Aiden. El îi ştie pe cei care au datorii. Ar fi înţelept să ii eviţi pe aceia.

Era acelaşi ton pe care il folosise când o surprinsese că împărţea bomboanele pe care i le adusese de la Brighton cu un băiat cu cinci Caei sâ te mulţumeşti cu unbăiat de pe aici", umr cu în? " f" ani Pe ^ * de a se Hm.l-
despre asta! ™ * apâmi* în minte P** ^ pomenească el
O-fcatfi -

inima?3f ^ " ^ dintrG tipL? Trebuie sâ îmi ignor ^rnlma nu e

întotdeauna înţeleaptă. Trebuie să o urmezi cu fantezia unui cant?

-Eşti aşa un expert în amor.

Cuvintele erau tăioase şi mergeau direct la ţinta.

El îşi curbă buzele într-un zâmbet strâmb,

-Ai cunoscut-o pe soţia mea?

Ea nu se putu abţine şi râse uşor

-Cred că ai avut noroc.

-Am avut, într-adevăr. Şi vreau ca şi tu să ai la fel de mult noroc.

Muzica se opri. Ea se desprinse din strânsoarea lui şi îl bătu pe braţ.

-O să fac 0 partidă deosebit de bună şi voi fi atât de fericită, incât o să vă plictisiţi de mine să mi tot laud cu asta.

A]den Trewlove adora viciile şi păcatele. Avea un local cu jocuri de noroc cunoscut drept Cerberus Club, plus Elysium Club, care se ocupa să îndeplinească fanteziile femeilor. Pentru multe femei, una dintre acele fantezii era să nu fie nebăgată în seamă îa bal. Nu mai participase la un bal formal până în seara asta, dar sa vadă cum nici un domn nu îi cerea surorii ei onoarea de a dansa îl făcu sâ înţeleagă în sfârşit de ce veneau femeile în sala de bal a clubului său, între acei pereţi le era garantat un dans.

O, Fancy dansase. Dar fiecare gentleman care o invitase la dans era înrudit cu ea într-un fel sau altul. Mick şi Finn erau fraţii ei, datorită mamei ei. Thorne era înrudit cu ea prin Gillie, Lord Kipwick, prin Aslyn. Lord Collinsworth, prin Lavinia. Lord

Camberley, prin Selena, Dar nici unul dintre ceilalţi gentlemeni nu se apropiase de ea, naiba să-i îa pe toţi!
-Te încrunţi teribil.
El se uită la frumoasa lui soţie. Ea fusese ducesă, văduvă de trei zile când o cunoscuse. Oamenii încâ se refereau la ea ca la Ducesa. În inima ei ea era doamna Aiden Trcwrlove, şi asta era tot ce contase între ei - ce era în inima lor.
-Nimeni nu dansează cu ea.
-A dansat de mai multe ori. L-am rugat pe Kit să o invite. Vicontele Kittridge. Unul dintre prietenii cei mai dragi ai Selenei.
-Cineva pe care-l cunoaşte prin tine. Vorbesc despre tipii ăştia pe care abia i-a cunoscut.
-E ieşirea ei în societate, prezentarea ei. Durează o vreme pânâ c*md domnii se apropie de o debutantă.
El îi aruncă o privire semnificativă.
Lorraine ofeatd
-Cât timp ţi-a luat ţie, la primul tău bal, să îţi umpli carnetul dC b Cinci minute, zise ea. Dar eu am fost crescută în societate.
-Şi ai fost promovată drept cea mai frumoasă femeie din Londra.
Probabil asta a ajutat.
Zâmbetul ei fu blând, dar luminos.
-Nu, bănuiesc că nu.
-Ar fi trebuit să aduc nişte bărbaţi de la clubul meu. -Cu oameni de genul ăla vrei să se căsătorească? Ea îl mângâie pe braţ. Răbdare, iubirea mea! El scutură din cap.
-Nu am aşa ceva când vine vorba despre Fancy. Nu vreau să o văd rănită sau dezamăgită. Nu lipsesc mult.
El dădu să plece de lângă ea, dar ea îl strânse de braţ, ţinându-l lângă ea.
- Nu stârni necazuri.
-Vreau doar să vorbesc cu cineva, şi după asta toate se vor aranja.
-O să mai vreau un dans când termini. El îşi trecu degetele pe obrazul ei; aproape că ar fi sărutat-o pe gură atunci şi acolo. O iubea.
- 0 să-ţi ofer trei. Apoi, pentru câ era soţia lui, îşi apăsă buzele pe fruntea ei. Te iubesc, Lena.
-Găseşte-ne un alcov întunecat undeva, şi o să-ţi arăt cât de mult te iubesc.
Râsul ei răsună în jurul lui în timp ce înainta prin sala de bal spre un cerc de trei bărbaţi care chicoteau şi râdeau de parcă nu ar fi avut nici o grijă pe lumea asta. Dacă descoperea că râdeau de sora lui, fiecare avea să sufere o moarte lungă şi dureroasă. -Dearwood.
Cei trei amuţiră pe loc, iar cei doi al căror nume nu fusese rostit fugiră asemenea gândacilor surprinşi brusc de lumină. Familia lui chiar voia ca Fancy să se căsătorească cu unul dintre idioţii ăştia? Contele se întoarse spre el şi înghiţi vizibil în sec. - Trewlove.

-Am biletele tale cu datorii. Bărbatul făcu ochii mari. -Aici? La tine? El oftă.-—- r.inhvw unm ttijilt

l J L tuWil meu. 1 fcllieJiA i U stiM mr.i, 71 voi r f laturi* dc mine va î» consideran <a plAtiu tulpini |)#'.uwfi»d * vni ip li^ttr iieairâftMor când sUtea < \i gura MaA, Dar tiu nirj inAiiitf O o inviţi ringul de dan*.

y Rlrbatu) strânse din buze. Încuviinţând scuri din cap, ţi ir în (ívuícpc \m călcâi

- DcflTWood?

Contele sc opri brusc şi se uilâ peste umArt expresia trm.lt na rr ác pe faţa lui sugerând că se temea râ Aiden avea sâ işi retrasa oferta,

-Transmite discret mai departe râ »feria e deschisă !?i altora care im i dat orea *zA* **bani,**

Plimbându-se cât se putea de discret prin mulţime, dincolo df' ringul de dans, Fancy rofuzA sA se apropie de scaune, să se aşesti: şi să se transforme singură într-o tânârâ care sc fofilează. fia nu se asteptase sA fie acceptatá pe loct ştia câ urma sA fie obiuctul curi ozitâţîi multora, Cu toate astea, anticipase ca mAcar câţiva dintre gentlemenii necunoscuţi pana în seara aceasta aveau sA se arate măcar un pic interesaţi de a-şi satisface curiozitatea şi aveau să o invite la dans.

Trecu de grupuri mici de câte doi sau trei stând de vorbA, fe rindu-şi privirea sau srrangánd cercul când o vedeau apropiindu-se. Nu era chiar o jignire directă, dar, cu siguranţă, nici n invitaţie de a li se alătura, Nu era atât de nepoliticoasă câl sâ se ba pe pestr ei. în timp ce trecea pe lângă ei. auzea frânturi de conversaţie. „Destul de drăguţă", „Cinci mii pe ani". Probabil tot o referire la ea. Fiecare dintre fraţi contribuia cu o mie de lire pe an la zestrea ei.

„Scandalos..."

„Pare destul de plăcută..."

„Unde e sala de jocuriT"

Aici se opri, se aplecă spre ei şi zâmbi, spunând:

-Sus pe scări în dreapta, a treia uşă.

iJoinnii se uitară la ea preţ de mai multe secunde, de parcă nu mai primi seri niciodată răspuns În întrebările lor de la o femeie, ji apoi fuKjra atât de repede de parcă le ar fi şoptii cA avea lepră.

»Originea e importantă..."

„îmi place zâmbetul ei,.."

„Am cumpărat o şareta nouă.,."

jliimrîitf "Hrtini

Selecţie bun* ^ lidiioruti hi f* cu gustări.. *KÎ H«. durfM o proprietară de tavernă. *î>uv\ ce* **termină al treilea tur pnn sală, opri un valet aflat în tre. cere Ari o au* de şampanie excelentă de pe tava pe care accsta 0 bil msa pe dietele deslAcute. Se răsplătea cu un pahar după fiecare tiu de sab. ca sâ-şi adune hotărârea de a mai facc un tur printre oaspeţi. Cumnatele ei stătuseră la început în preajma ei, până când le convinsese să se ducA sâ danseze cu soţii lor, că se descurca şi singuri. în afară de asta» nu voia să lase impresia vreunui lord â trebuia cocoloşiţi. Aceştia aveau, cu siguranţă, nevoie de o soţie care putea sâ aibă srijâ de ea insâşi.**

Doşi trebuia totuşi să se întrebe: dacă doamnele nu o considerau ca aparţinând societăţii, oare domnii aveau să o facă? Ea înţelese puterea pe cnre o aveau femeile, mai ales când venea vorba despre societate. Gentlemenii puteau să facă legile ca să guverneze ţara. dar doamnele făceau regulile care stabileau comportamentul acceptat.

Poate că ar trebui să găsească o cale de a câştiga favorurile doamnelor, Nu era nimic mai presus de o mamă care sâ-i sugereze fiului ei să se uite mai bine la domnişoara Trewlove.

-Scuzaţi-ne, domnişoară Trewlove,

Se întoarse spre vocea feminină neaşteptată şi fu întâmpinată de trei lad>\ care păreau agitate şi surescitate, cu zâmbetele tresărind pe feţele lor asemenea flăcării lumânării pe cale să rămână fără fitil, de parcă nu erau foarte sigure că ar trebui să discute cu ea. Eanu-ţi dăduse până atunci seama câ părul blond putea avea atâtea nuanţe înainte să le vadă pe cele trei împreună. Grâu, lună, paie.

Ea le oferi un zâmbet primitor,

-Lady Penelope, Victoria şi Alexandria.

Cele trei făcură ochii mari.

- V aţi amintit numele noastre, zise Lady Penelope. Trebuie să fi fost ce puţin două sute de oameni ia primire.

Ş. ea le fusese prezentată aproape tuturor. nea^t^^A^? ^

E Un P* «^L joc, vedeţi dunv bS e ^ ^-voastră au o nuanţă nec-

rXvtctr?/ ' imi amîtUc*te dc P™ y " ^adar, Penelope.

i ° asa regală, că în mod firesc m-m

Si eu^M ^T* ™me, mi-aţi rămas în minte.

Şi eu? întreba nerăbdătoare Lady Alexandria,^micrid imtd

U dumneavomUiA a tnst tui |ilt mal lumpUi-il. IWhhi <|um »eavwwt«* e iuumiiwA, ni t«ale flanel* rare tml auiini<w de v^lni-lli* cui^ st^ nisio^oti^ spre ţArm, şi ui om gAmlli la e.ui M l.i umuaş la ocean, Aloxamli ia.

1Î remaivabîl domnişoară Treivlovo, latdy iVnelope, şi *V.*uuv dectae efl IM liderul RI[1] tipului ţii timp te rei:tul tinerelor apnitau tnUI»tatii din c ap,

Aşa cum am spus, iMmJm pe rare-l Joc. MA njntă «rt inii amintesc numele oamenilor care tml viv.il iweA librăria,

Se^Andise cA laptul rA îşi amintea numele tor după doar o pre rulare putea sA i facA pe clienţii şi pe elevii ei sA se siiutA speciali.

Hi bine, mi se pare strAlucit. Va trebui sA încerci|*m şi* noi, Alte aprobări din cap,

-B primul dumneavoastră sezon, nu-i aşa? Păreau aşa tinere - dac A aveau 17 ani - şi o fAceatl sA se şi ml A hătrănă sau măcar foarte experimentat A,

- Aşa este, într-adevAr, -Cum merge pAnA acum?

-Foarte bine, de fapt. Am avut vizite de la Inei domni. Prietenele mele dragi au avut două*

-Dar nu ne-am hotărât asupra nimAnin, zise repede Lndy Alexandria,

-Pare mult prea devreme, adăugă Lady Victoria. -Sunt perfect de acord, zise Fancy, Nu aveţi de unde să ştiţi pe cine mai cunnaşleţi pan A la fi naiul sezonului.

-De asta v-am şi abordat, zise Lady Penelope şi se înroşi, ui- tandu-se spre prietenele ei drept încurajare. Aveţi cumva idee dacă ducesa l-a invitat pe Lord Rosemont?

Se părea cA Fancy nu era singura care fusese mişcată de scrisoarea respectivă, -Pa, l-a invitat, -Ştiţi cumva dacă a şi venit? -Nu l-am întâlnit la primire.

-Se spune că a plecat din Londra, se Smbufnă Lady Victoria. Speram să nu fie adevărat,

zvoneşte, de asemenea, că şi ai fi închiriat o reşedinţă în altă parte, nu stă în casa lui obişnuită din Londra, pentru cA, potrivit fratelui meu, încă îşi face apariţia în parlament când c nevoie,

Lonainc O-featfi

•ufturî Lady Penelope. Aşa că sperasem că avea să participe la ^

Nea promis fiecăreia câte un dans când l-am vizitat. -L-aţi vizitat?

-Mmm. Nu cred că există o lady necăsătorită la Londra care să nu o fi făcut. - _

Ceea ce explica de ce plecase din Londra. Ea se simţea destul de inconfortabil că şi ea îşi dorise un moment cu el în care să îi ofere condoleanţe.

-Nu sunt surprinsă că nu l-am întâlnit încă la baluri. Sora mea mai mare mi-a spus că în anumite cercuri e cunoscut drept Rosemont Pustnicul. Ea o cunoştea pe Lady Rosemont, vedeţi dumneavoastră, şi mi-a spus că ea participa adesea fără el la evenimente. Sora mea a fost chiar şocată de devoţiunea pe care contesa a exprimat-o în scrisoare. Aţi citit-o? -Da, am citit-o. Ea oftă melodramatic.

V
i
l

- Cred că toate ne dorim un bărbat care să ne iubească aşa.
- Domnişoarelor.

La auzul vocii profunde, Fancy se întoarse şi făcu o mică reverenţă.

-Lord Dearwood.

- Cum v-aţi amintit numele lui? întrebă Lady Penelope, şi se părea câ lordul fusese uitat.

„Căprior tânăr cu zâmbet încremenit." -Cerb în pădure, zise ea în schimb.

-Cât de ingenios! se entuziasma Lady Penelope. Dar eu m-aş fi gândit la căprioare în pădure.

-Nu există metodă corectă sau greşită, o asigură ea pe tânăra fată. Funcţionează orice vă ajută să vă amintiţi.

- Despre ce e vorba? întrebă Lord Dearwood.

-Domnişoara Trewlove joacă un joc, ca să poată retine numele tuturor.

- Ei bine, nu chiar pe al tuturor, zise ea, şi căldura îi încălzi obra-)n. Uneori, nu funcţionează şi uit ce am asociat persoanei şi gândesc câ ar fi fost mai simplu sâ-i fi memorat numele.

Mi-ar plăcea să aflu mai multe despre asta la un moment dat, dar acum domnişoară Trewlove, speram să îmi faceţi onoarea de a-mi acorda un dans.

------------------------- 'fiitifrcm torni avi 1v - —-----------------

Colo tt*i tiner« tody chicotit A vesele în cor înainte să dispară, în

cLn\ erau mai tinere ca ea.

F ancv î> râmhl loriului Deanvţuid. Nu era ne atrăgător, probului tuai în vArstA decât fraţii eit şi ceva la ei indica faptul că era un b,\rhU care se bucura piva mult de vicii - sau cel puţin de mânca- 1v ţi vin. Poate că era doar felul în care nasturii îi întindeau vesta peste piept.

-A? fi onorată, milord.

El îi flferi braţul şi o conduse pe marginea ringului de dans.

-Vom aşteptaşi se termine valsul, e în regulă?

-V-ar deranja să-mi semnaţi carnetul de dans în timp ce aştep-tăm? M-am gândit să-l păstrez ca suvenir.

-Sigur că semnez,

în timp ce il privea scriindu-şi numele, nu se putu abţine să nu se gândească la bărbatul cu mâini mai largi, degete mai lungi, cu mimări mai elegante. Trebuia să înceteze să se mai gândească la domnul Sommersby.

-Vă place balul până acum?

- 0, da, mai ales acum, că veţi dansa cu mine.

Ea simţi cum se înroşeşte de la decolteu până la rădăcina părului la auzul cuvintelor flatante rostite cu atâta sinceritate.

- Este foarte amabil din partea dumneavoastră să spuneţi asta, milord.

-Nu, deloc, li datoram o avere fratelui dumneavoastră.

Ea simţi cum încremeneşte.

-Poftim?

Rânjetul lui larg îi amintea de unul zărit la cimpanzeii de la grădina zoologică,

-îmi anulează datoriile de la pariuri.

Ea nu îţi mai putu controla tonul vocii.

- Dacă dansaţi cu mine.
- Exact, El făcu semn spre ringul de dans, unde unele perechi se retrăgeau şi altele le luau locul, începem?

" Cu toată graba.

Era o senzaţie ciudată să fie ţinuta de un bărbat pe care abia îl ^noscuse, şi ea era recunoscătoare că la cadril atingerile şi durata 0r erau limitate. Ceilalţi care le serveau drept parteneri în acest dans erau sumbri, şi ea se întrebă dacă îşi doreau ca ea să nu fie acolo, deşi surprinse câteva priviri piezişe, de parcă ar fi fost curioşi,

Lorraine tfeatk -

dar nu voiau sâ se ştie că erau. Deşt poate că ştiau adevărul despr? sLtie şi se simţeau la fel de inconfortabil ca ea ca fusese neVoie de mită pentru ca un bărbat să danseze cu ea.

CapitoCuCl3

Era dificil să se concentreze asupra cititului când privirea lui Matthew se tot îndrepta spre fereastra întunecată de peste drum. El mutase un scaun în dreptul ferestrei şi îşi ocupase poziţia după ce se întorsese de la lecţiile de lectură. De când Fancy le urase noapte bună, el fusese chinuit de imagini cu ea la bal, dansând cu un lord după altul.

Chiar dacă partea decentă din el îşi dorea ca în carnetul ei de bal să existe semnături în dreptul fiecărui dans, partea egoistă din el spera ca ea să nu se bucure de atenţia acordată.

La naiba cu toate astea, se simţea ca un ticălos.

După ce se întorsese acasă, se gândise să se ducă la bal. Avea ţinuta de seară la îndemână. Dumnezeu ştia de ce decisese valetul său să o pună în bagaj. Cu siguranţă, nu avea de gând să participe la evenimente oficiale, deşi era întotdeauna posibil să apară o obligaţie de care să nu poată scăpa.

Mai devreme, se ostenise să îşi pregătească o baie. Stând în apa fierbinte, îşi oferise timpul să obţină o perspectivă asupra lucrurilor şi să analizeze dezavantajele de a participa la bal. într-un colţ al minţii îşi amintea de promisiuni de dansuri pentru cel puţin două duzini de femei, aşa că s-ar fi trezit cu carnetele de dans fluturate pe sub nas ca pe nişte morcovi în faţa unui cal în mişcare. Dar mult mai important era faptul că ar trebui să îi explice totul lui Fancy. > vrut să-l cunoşti pe contele de Rosemont. Ce chestie! L-ai cunoscut deja. Eu sunt."

El se imagină cum îi dădea vestea cu un râs uşor şi un zâmbet larg Din nefericire, nu şi-o putea închipui pe ea primind vestea cu lafeldemultă voioşie. S-ar simţi rănită, cu siguranţă, arfi^f" Să îşi dezvăluie identitatea într-un cadru atât de public era o id*e îngrozitor de proastă.

Tanuzia unui *conte*

Dar, daci ea reuşea să treacă peste faptul că el nu dezvăluise identitatea când se cunoscuseră, el nu avea să-şi mai poată da seama dacă ce se năştea între ei - prietenie sau ceva mai mult - era influenţat de titlul său.

Ar putea sâ încerce să-l atragă într-o seră? „Orice e necesar.4'

Aşa spusese ea, şi sunase a promisiune, a jurământ chiar. Deşi ea susţinea câ nu s-ar deda la înşelăciune, el învăţase că nu te puteai încrede întotdeauna în vorbele unei femei.

îi plăcea chiar câ ea nu îi ştia identitatea, că, atunci când se uita la el, nu o făcea prin filtrul titlului său. Aşa că ieşi din baie hotărât să rămână acasă şi sâ o lase să se bucure de seara ei. Să flirteze, sâ danseze toată seara, să aibă debutul la care spera. Chiar dacă nu îl includea pe contele de Rosemont, Se uită încă o dată spre fereastra ei. Balul avea să continue, cu siguranţa, până la două dimineaţa. Pentru el, minutele care treceau se transformau în eternitate,

Dupâ al cincilea dans de după cel pe care îl dansase cu Dearwood, ea era mai mult decât nemulţumită de informaţiile adiţionale pe care le dedusese şi porni în căutarea fraţilor ei. Chiar dacă erau înalţi, în mulţime se aflau des Lui bărbaţi de aceeaşi statură, şi asta făcea căutarea mai dificilă. Ea îşi dorea ca Beast sâ fi participat şi el. El era mult mai înalt decât restul, ceea ce l-ar fi făcut mai uşor de depistat. Apoi îl zări pe unul dintre ei în partea îndepărtată a înci- perii, aproape de unul din cele două şemineuri. Grăbi pasul spre el... ~Nu vă supăraţi, domnişoara Trewlove,

Ea se opri brusc în clipa când un domn înalt, cu umeri înguşti, paşi în faţa ei, Cum îl chema, oare? Doamne sfinte, avea chestiuni mai importante la care să se gândească, - îmi faceţi onoarea dea dansa cu mine? Blond. înalt. Ochi albaştri. Viking. Fiorduri, ^tîu în momentul acesta, Lord Beresford. Ea dădu sâ treacă de el, dar el o apucă cu degetele inmânuşatc de braţ. Prmrea dezaprobatoare pe care i-o aruncă ea îl făcu sâ-i dea drumul imediat, pârând totuşi contrariat.

-Damuse face, pur şi simplu, domnişoară Trewlove. Să refuzaţi invitaţia la dans a unui gentleman,

______________________1'iTlYiUNf 'j/ftir/î - ------------

_Nu o refuz categoric. Doar că nu pot accepta acum, Ha rldfca încheietura la care atârna carnetul de bal. Mat am câteva dansuri Zombik, AJeyeţi-I pe cel pe care-l «tonţi, numai nu pe acesta,

' Cu mare atenţie şi foarte încet, el îşi înscrise numele de pircă s-ar fi aşteptat ca ea să-l folosească drept model la brodat la un moment dat. li zâmbi radios.

-Un vals,

-Mâ bucur. Acum, vă rog să mâ scuzaţi.

Fără să mai aştepte permisiunea, ea îşi croi drum printre oameni, trebuind să se mai oprească de două ori ca să permită nerăbdătoare ca doi domni să-i semneze carnetul de bal. Cine ar fi crezut că nu avea să se bucure de o asemenea atenţie. Ajunse în cele din urmă la fraţii ei(bucuroasă că Giîlie era şi ţa acolo, ca să ii poată înfrunta pe toţi odată, recunoscătoare şi că nu mai era nimeni prin preajmă. Se părea că, atunci când cei din familia Trewlcve se adunau în număr mai mare, oamenii erau dornici să păstreze distanţa. Fraţii ei păreau veseli, sporovăind, râzând şi ştirbind din ceea ce părea să fie scotch. Probabil din rezerva personală a lui Gillie.

-Nu aveţi deloc încredere în mine?

Se înLoarseră toţi atât de iute la auzul vorbelor ei, că nu ar fi surprins-o să afk că ameţiseră toţi de la mişcare.

-Despre ce vorbeşti? întrebă Gillie sincer. Sigur că avem încredere În tine.

-Atunci de ce mituiţi bărbaţi ca să danseze cu mine?

-Poftim?

- Aiden taie datorii de la club, Finn oferă servicii de reproducere *şi* antrenament pentru cai, iar Mick oferă sfaturi de investiiii. Vreţi « spuneţi că nu aţi oferit nimic ca să-i convingeţi pe bărbaţi sil danseze cu mine?

Gfflfc strâng din buze şi se uită urât la fraţii ei.

-Vui. idwţUorl Doar n-aţi făcut asta.

- Nu dansa nimeni cu ea,

os V* W,1Cii şi as Prt' « putea Si vadâ râl *do* M-

întotdeauna SE pr^upa c, fanrlfc

Pic mp»™» ™ « . daca asta ii mai «În» «»

* « -« ^ * la■píintivhí muri amii'
Nu aţi crezut că pot sâ-i farmec şi singuri?
.1 un moment dat, da. Un dans, şi îi faci s.Vţi mănânce din mimă
- r)ar nu se mişcau destul de repede pe cât mi-ar fi convenit.
-Nu fie trebuie sâ-ţi convină.
- Dacă vor să se însoare cu tine, cu siguranţă că da.
Eт îşi iubea fraţii, dar. în momentul de faţă, cel puţin unul dintre ii avea nevoie de o palmă peste ceafă.
^Am încercat să facem ca seara să fie de neuitat pentru tine, zise Finn, părând uşor plouat.
El era col mai sensibil dintre fraţi,
-Ei bine, cu siguranţă, aţi reuşit asta, Ea întinse mâna spre Gillic. îmi dai voie?
Sora ei se uită la paharul pe care il ţinea în mână,
-E scotch.
-Am presupus asta.
Gillie îi întinse paharul şi Fancy luă o duşcâ zdravănă şi se linse pe buze.
- Ai mai băut şi altă dată scotch.
-Nu sunt chiar aşa nevinovată precum credeţi.
-Cele tăcute nu sunt niciodată, zise Finn blând,
- Dar sunt destul de ofensată.
-Am vrut sâfacem bine, zise Mick încet.
-Ştiu câ asta aţi vrut, E singurul motiv pentru care n-o sâ fiu supărată pe voi prea mult. Dar, dacă gentlemenii au impresia câ le oferiţi cine ştie ce compensaţii ca sâ îmi acorde atenţie, atunci nu vor dansa niciodată cu mine din proprie iniţiativă. Vor vrea sâ fie recompensaţi, şi, ca să fiu cinstită, ar trebui să fiu eu. Ea făcu o grimasă. Şi zestrea pe care voi toţi aţi pus-o la bătaie.
El se încruntă.
-Ar trebui sâ te vrea fără zestre. Dar originile noastre te împiedici sa fa acceptată fără zestre. Cu toate astea, odată ce nobilii ăştia vor ajunge să te cunoască, aşa cum a sugerat A ideii, te vor iubi la fel drt muii ca noi.
Era imposibil sâ ceri să ai o familie mai iubitoare şi mai încu datoare ca a *el* Ea mai luă o înghiţitură şi permise căldurii sâ o taxeze.
"Apreciez sentimentul. Dar, după toi ev aţi făcut în decursul joilor ca să ajung aici, e timpul să mă aruncaţi din cuib şi sâ mă ^aţi sâ zbor. Sunt câL se poate de capabilă să zbor,
jLiimrrih' 'JfriifJi
^E greu sâ că al nescut.
-Ti hmc. am crescut.
Muikj ic opri- Ea goli paharul înainte sâ i l Intindâ lui Q\\]it
U\ ridici încheietura
-Mai am un dans, aşa că trebuie să plec. Vă rog s* nu ^ interveniţi,
-Cred că au fost îndeajuns de dojeniţi, zise Gillie.
Dar. ştiindu-i pe fraţii ci, ea se temea câ ii tâiaseră, fără ^ ^ aripile.
- Aş îndrăzni sâ zic câ a fost un mare succes, anunţă Aslyn cu cntudasm în timp ce trăsura ii ducea înapoi spre hotelul lui Mici
Se părea că Miek nu ti spusese soţiei sale motivul marelui succes

-Da, am fost foarte surprinsă de toată atenţia.
După ce ii înfruntase pe fraţii ei, ea nu îi mai chestionase pc partenerii ei de dans cu privire la motivul pentru care o abord.v seră. Nu voia sâ ştie dacă nu aveau noroc la pariuri, în investiţii sau în creşterea cailor. în schimb, se interesase de domeniile lor.de hobby-uri, de pasiunile lor. Unii păruseră uşor deranjaţi câ eise interesa aşa de ei, dar se bucuraseră de ocazia de a vorbi despre ei înşişi.
-La balul următor va fi şi mai bine.
Urma să aibă loc miercurea următoare şi sâ fie găzduit de fraţii tutori ai lui Aslyn, ducele şi ducesa de Hedley, Din nou, oamenii aveau să vină din curiozitate, pentru câ aceştia nu găzdui au. de regulă, evenimente. Dar o făceau acum pentru câ ii rugase Mick- Familia ei începea sâ ceară favorurile înapoi. Mu voia să dească Ja costul acestora sau la ce însemna pentru mândrii lor pentru ra ea să poală avea viaţa de poveste pe care şi o pentru i?a. Ceea ce făcea greu sA nu li ierte pentru greşeala d^ caiâ din «ara aceasta.
-Am cumpărat nişte pământ la periferia Londrei, zise M'tk O să îl adaug la ir.estnra ia.
-Nu.Cuvântul era scurt şi la obiect. Apreciez, dar mi ai <rf"lt deja mult prea muli. Lecţii, permisiunea
deafdnsîdâdirrttn^;
tru hbrârie, o zestre care îmi asigură un v. nit anual, piu* V*10*
Nu voi putea sâ mă revanşez,..
-Familia nu trebuie sâ se revanşeze,
-E încăpăţânat, Fancy, zise Aslyn.
fantezia unui *conte ^*

-Da, bine, *şi* eu. Pentru cele mai multe lady, o zestre de cinci mii ¿e lire ar fi mai mult decâL de ajuns. Dar a mea e de cinci mii de lire pe an, atât Limp cât voi trage aer în piept, ceea ce intenţionez sâ fac pentru multă vreme, E aşa cum am discutat mai devreme. Nu puteţi continua să-i tentaţi pe gentlemeni să mă vrea. Dacă nu sunt mulţumiţi de zestre aşa cum e, nu merită să fie luaţi în calcul. Aş fi mai fericită ca fată bătrână, având grija de librăria mea. Poate că atunci m-ai lăsa să o cumpăr de la tincn

^Ştii motivul pentru care nu am pus clădirea pe numele tău. Când te vei căsători, soţul tău ar putea face orice doreşte cu ea. Să o transforme în bordel. Nici tu şi nici eu nu am avea controlul asupra acţiunilor lui.

- Dar dacă nu m-aş căsători?

-I-ai frânge inima mamei, Fancy.

Dar cu inima* cu visele ei cum rămânea? Dacă se trezea îndră- gostindu-se de un bărbat fără titlu? Cu toate astea, ea aprobă pur şi simplu,

-îmi amintesc când te-ai născut, cum te-a legănat în braţe, cu lacrimi în ochi. Nu o văzusem plângând până atunci, A fost întotdeauna puternică. De la bun început a avut visuri pentru tine.

-Da, ştiu.

- Aş fi mort dacă n-ar fi fost ea.

Ştia şi asta* ştia că nu toţi care se îngrijeau de copiii din flori erau aşa atenţi cu copiii pe care îi luau.

-Nu sunt nerecunoscătoare Mick, dar, te rog... nu mai adăuga nimic la zestrea mea.

-Cum dorești, dar un lord va fi foarte norocos sâ te aibă, draga mea. Intenţionez sâ mă asigur că e demn de tine.

Ea se uita pe fereastră şi avu sentimentul că măritişul ei cu un nobil avea să fie încununarea tuturor eforturilor sale. Deşi ştia că multe tinere ar fi invidioase pe situaţia ei, uneori se trezea dorin- du-şi să nu fi avut nici o zestre, pentru ca să nu apară îndoieli cu privire la motivele pentru care un bărbat îi cerea mina. Asta dacă avea să i-o ceară cineva. Chiar nu se grăbea să-şi găsească soţ. Nu ar fi dezamăgită dacă ar avea două sau trei sezoane. Librăria o susţinea. Deocamdată, asta era tot ce îi trebuia.

-Mi-ar plâcea să mă duc la mama dimineaţă, ca să îi povestesc CUITI a fost.

"Nu o să pomenesc...

. XnnviiiiC

-Mu, n-o să pomenesc despre intervenţia ta ţi a celorlalţi, a as,

Despre ce e vorba? intrebâ Aslym - O sâ-ti explic mai târzîu.

I^ar fi plăcut să fie o muscă pe perete cand Mick avea să 11 Spţln|

Bănuia câ a ei cumnată urma sâ aibă o reacţie asemănătoare cu a

IU1 GU « oră vrei să fie gata trăsura? întrebă Mick. ^U^apte.

în întunericul din trăsură, întrerupt doar din cand în cand de câte un felinar de pe stradă, ea văzu sclipirea zâmbetului lui Mick.

-Cele mai multe lady ar dormi până la prânz după ce au parti-cipat la un bal.

-Vreau să mă întorc suficient de devreme cât să deschid librăria la timp,

-Cred câ oamenii ar înţelege daca ai deschide mai târ2Îu decât de obicei.

-Sunt]a fel de serioasă ca tine în privinţa afacerii mele, Mick. O să deschid la ora nouă.

Când trăsura se opri în faţa hotelului, Mick sari afară, apoi o ajută pe Aslyn să coboare şi se întinse după Fancy, De îndată cc ea atinse pavajul, se ridică pe vârfuri şi îi depuse lui Mick un sărut pe obraz.

-Noapte bună] -Te conduc până acasă.

-Micit, stau peste drum. Nu e nimeni prin preajmă. Era trecut de două dimineaţa, şi străzile erau tăcute, toate magazinele fiind închise peste noapte. -Chiar şi aşa.

El o conduse până la intrarea magazinului şi aşteptă ca ea şi închidă uşa în urma ei şi să o încuie.

tfeath

C^id încuiase, domnul Tittlefitz lăsase lumina aprinsă, ca să o ntampmela venire. Umbrele alunecau peste rafturile de cărţi. Cu spatele lipit de uşă, ea inhala parfumul drag de cerneală, Uf această A ?1 "r* ^ CărtL DaCâ ar tf* ° modalitate de a captura itoaTeaeTr^^r^lumânări * - *^ar arde prin toată vi; e Taib nlhrT " S§ Se &imtă consolată. Spera ca soţul

'FiiH *tczui* mim *conte*

Scdesprinse de uşA ţi se duse l.i eta)h

limp ce apropia de aparţnmentuM. " ' "Vrrm,rlJ£rAbiţun

Nu şlia ce cJ mâna, ŞTIA doar c.l nu . l * s, u,,c, dr saL„. din ÎiăSr, palidâ. şi w îndrept Aspredormilor,..prlndu I., „„¿T" periile erau trase.

Fu cuprins* de bucurie, rAldurA ş\ uşurare nA-l vad a r* domnul Sommersby stArnl ru braţele Întins* şi desfăcute, ru mâinii 1p IT„ pr cadrul ferestrei În ciuda orei 1 Ar aii, el incA era tnua, privind âfa ră, manşetele neincheiate făcftnd să ii alunece mAneril* iu jo% fuaic. şi ea se IntrebA dacA el aşteptase întoarcerea ei. îţi lip, fruntea de sticla rece şi se temu cA el ar considera-o deosebit de îndrăzneaţă dacA i-ar bate la uţA la o nrfl atAt de târzie. Fira ridicol t;\i dr mult tAnjea să discute cu el, săi povestească despre seara ri

Apoi el dispăru.

Dar ea rămase acolo, aşteptând ra el sA stîngA lumina înainte să se bage ın pat, Oare tn\\ bărbaţii ru care dansase se ¿¡¿ndeau la ca în acel moment? Se întrebau dacA ea adormire, dacA Îi purtase cu ea în vis? Ha nu ar face-«. Nici măcar pentru unut. Dar domnul Snnunersby...

O umbră căpătă formA ii atrase atenţia, mer^And iute printre grajduri, cu un pas deosebit de hut.W.U, ii trimise inima la fialop. un ritm care se accentuA cAnd auzi o bătaie la uşa din spate, care ducea la depozit. Curierii erau cci care foloseau intrarea aceasta, ca sA nu ii deranjeze pe clienţi. Dar pentru un domn care locuia după colţ era cel maî direct drum spre magazinul ei.

Ea alergă din apartamentul ci şi în jos pe scări, rostind În gând ca pe o litanie „Sosesc. sosesc!" pânA când ajunse la poarta lata şi trase ivărul, deschizind-o larg- Lumina de pe strada abia dacă ajungea aici. şi ea nu se gândise să aprindă lumina, aşa că el aproape se pierdea în întuneric, dar, cu toate astea, ea avea impresia că îl vedea foarte clar. ,

- Voiam să mă asigur că sunteţi bine, zise el cu vocea încordată de parcă s-ar fi temut pentru viata ei, de parei ea ar fi oslt ple«t, într-un safari şi îşi petrecuse seara înfruntând animale sălbati« care erau hotărâte sA o devoreze.

Poate că aşa şi fusese. în spare•

-Am supravieţuit Şi sunt Întreagă- E3 u ^ Intraţi! Ceaţa face să fie destul de rece afară.

¿omiitH* 'Hriilli
Ñu na a** deasă Inc* ii^At sâ nu sc mai *ârca*că nim.r, t|4f
vAUţunîinrqmsnAsAsrjdunr.
FI ţTfiu pragul ii ™ Im hi** U?A ,n imnJI lui Acum' CA «Ul^u amănd™ miimtiu, depoul pfcca incredibil de mic, Poate ci drw pn•rcnta]U1 umplea spaţiul. Ea observase asta şi înainte, maniera Sn faxt cî domina mediul în care se afla, de parcă ar fi fost drept„l lui şi fie la comanda.

- lui] paie râu, dar nu am ce băutură să vă ofer. -Cird că am băut destul scotch în seara asta.

Ea ii simţea intensitatea privirii cu care o cerceta, de parcă ar fi fost în căutare de răni.

- Înţeleg că debutul dumneavoastră a fost un succes.

O Afirmaţie, nu o inlrebare, dar care cerea totuşi răspuns. Ea puf ni uşor, urând faptul că glasul ii suna aţa dur ţi plin de amărăciune

- Nu, nu chiar.

Simţind arsura din spatele ochilor, ca refuză sA cedeze în faţa lacrimilor.

-Ce s-a întâmpla!? Tonul lui era cel al unui bărbat nemulţumit, pe cale ceară socoteală altora pentru acţiunile lor,
-Familia mra avea speranţe mari, dar mă tern că au fost năruite. Am dansat cu fraţii şi cumnaţii mei, cu fraţii sau prietenii buni .11 cumnatrlor mele - întotdeauna eunoşLinţe, într-un fel sau altul. După ce am dansai tu toţi. m-arn plimbat printre oaspeţi prrţ de câteva dansuri. Eram observată, dar nu abordată, nu mi w adrr-:.i nimeni, Cam ca un r*ponat de la grădina zoologică. Sau al unui tratnj d<* curiozităţi. Veniţi să vedeţi fata născută din flori
- Faney, nu.
rl nu // mai spus*** pini atunci pe numele mic ţi nici palma mib mai cuprins«* Vr*od»tA obrazul cu aiău lamlieţe Ea nu+'fJ fcwl* sigma cjjr din cele tlouă lucruri îi făcu mima să se simţi de parii f, fon din <-ară ţi r A|r să Uf topească
- Oamenii sr Im. de wj fr Continuă el
Ea «UTUIA inert din cap, rwuno»ato*re că dr^-wk bUndr >' taldr lămit^i-ră fibraruî rj,
-tinattmn a mm |)mţf ^^ (IIP„,ni>
au începui & mi if„iXv b ^ ^ ^ ^ ^ ^ ^ ^ Ik
complezenţă. Ap rA an, iiie<rpu(Ak pj|f, I(|f ^
Păci duetul lui „ure Jtu ,, UI£r , f(U|i ^ ri

nu ar fi gfrii pui*jtfa fc4 mirțUfifieitcft *KiMfLZui tJ a EtJi *conte*

pari ci fraţii moi le ofereau favoruri celor care dansau cu Am f0*1 I,ei!tLI P(ialL% ruşinată. pentru ci sunt sigura '-'"uută lumea ştia. Aristocraţia bârfeşte, iar *în* seara asta eu le am oferit subiectul

Lorzii aceia sunt nişte proşti, fiecare dintre ci. Nu aş fi avut nevoie de mit A ca să Îţi cer onoarea de a dansa un vals cu tine.
Ea ii oferi un zAmbet trist.
-Par Ui nu ai fost acolo. Şi tu eşti prietenul meu.
Ceva - iritare, furie - apăru pe chipul lui. Ei ridici privirea spre uvan. Maxilarul lui se încorda şi se Tel ax A, de parei ar fi ajuns la o anume conduzic, şi işi plec A privirea spre ea.
-ValscazA cu mine acum!
Ea tise uşor ?i dclicat-
- Nu avem orchestră.
- Mu avem nevoie de orchestră. Mâna tui se desprinse de pe obra ?w\ ei, cobori pe braţ ţi se agiţi de degetele ei inmAnuşate. începu să o conducă afam din depov.it. Care este melodia ta favorită?
-Vahulde nun*tâ al zAnri.* Prima pe care am dansat la întâiul mEU bal.
-Ştiu valsul. Daci ai avea un pian, ţi l-aş putea cănta.
-Cinţi la pian?
Ea sc aşteptase ca el să o duci la etaj. în salon, unde era mai mull spaţiu - deşi işi dădu iute scama că el nu ştia asta.

El se opri, în schimb, în mijlocul spaţiului care despirţea tejgheaua ei de pereţii cu rafturi plasate perpendicular pe ea. se întoarse cu faţa spre ea şi ii dădu drumul. Ea aproape că-i apucă mâna din nou.
-Mama mea a insistat. Cind eram băiat, uram lecţiile. Dar ea mi-a spus că, dacă exersam supus, urma să am degete mdemănaticc. Am descoperit că mă fac foarte popular printre doamne.

Felul seduci tor în care se uita la ea o fi cea şi respire greu, şi. când se gândi la degetele lui făcând mat mult decăt să-i dezmierde obrazul, simţi dorinţa puternică să îşi desfacă rochia şi 5â-l invite sa cânte o melodie pe pielea ei. De ce atunci când era cu el nu era mulţumită sa fie despirţiţi de câţiva centimetri? De ce gândurile ei generau imagini de piele dezgolită şi membre împletite, de sărutări ?i îmbrâiişirj?

Ha nu ştia dc ce era acum mai emoţionată decăt fusese la bal, de ce era foarte important sa nu se poticnească, să danseze perfect,
ou sa-l impresioneze, să ii demonstreze că lecţiile nu fuseseri
_---------------------- *£<trr ii iftc 'tfcti r /i*
pierdere devreme şi de tom. Cu un oftat rare săi calmeze ernoţh|ţ puternice, ca i$i P^ "lâna într a lui, simţindu-sc mai bine c4ţţd el i^t strânse degetele în jurul ei. Cu mana cealalta, el o ruprinse de talie, fi ea ii puse mâna pe umăr, ţinuta ei fiind perfectă,

E! începu Să fredoneze şi o conduse pc parchet, dincolo de raftu. iile care găzdui au cărţi despre diferite Lări, continente şi faună să, batică, pe lângă ele şi în sus pe culoarul unde puteai găsi informaţii despre constelaţii, spre un şir unde biografii aduceau la viaţâ per_ sonaje din vremuri de mult apuse. Ocoliră

iar şi iar, trecând pe Un- gâ romane romantice şi poveşti cu detectivi, de Dickens, Bronte şi Austen. Valsul acesta era mai bun decât cele dansate mai devreme, pentru câ o ducea pe un traseu care includea tot ce iubea şi adora, Toatâ noaptea tânjise să găsească un bărbat care să se uite la ea de parei ar fi aşteptat toată viaţa lui sâ o ţJnă în braţe. Matthew nu-şi luă nici o clipă ochii de la ea. Ei ii plăcea să se gândească la el mai degraba ca fiind Matthew decât domnul Sommersby. în timp ce valsau prin încăpere, intre ei se înfiripă o intimitate, ca un val de ocean trimis la mal de o furtună. Ea era conştientă de absolut totul despre el. Mirosea **a apă de colonie, dar pe sub acest parfum se simţea esenţa lui şi o urmă din scotch-ul pe care îl băuse mai devreme. Înainte să vină la ea, nu se ostenise să se îmbrace cu vestă, lavalieră şi haină, ji plăcea că avea doar cizme, pantaloni şi o cămaşă cu câţiva nasturi descheiaţi, aţa ca îi vedea foarte bine gâtul şi un pic dîn marginea de sus a pieptului.**

Ha ar fi fost dispusă sa danseze în braţele lui până în zori. Dârei încetă să mai fredoneze şi încetini paşii până când se opriră, tăcuţi, Doar respiraţia lor se mai auzea. însă el nu-i dădu drumul de tot. 0 mână încă rămase pe talia ei, în vreme ce cealaltă se desprinse dc a ei şi o atinse pe obraz, fşi trecu degetul mare peste buzele ei. Totul în ea se incordă, de parcă el ar fi atins-o în locuri care nu fuseseră vreodată atinse de un bărbat,

-Pot să vă sărut, domnişoară Trewlovc? Vocea lui era răguşită, ca a unui bărbat în deşert, care petrecuse ani întregi fără apă. Gura ei se uscă dintr-odatA. Abia dacă aprobă " f * c i observă şi îşi cobori încet buzele spre ale ci. Blândeţea care ii însoţea gesturile, de parcă s-ar fi temut să r» sparg4 - sau poate câ simţea că el era primul care să-ţi permită asi* dc »«^ţi şi încerca sâ o ia cu binişorul. Pe talia ei, degetele lui 140. Fantezia urnii «iitc ---------------------------------^

tresăriră înainte să se strângă mai bine 111 jurul ci. Cealaltă mână îi lăsă obrazul şi o cuprinse şi ea, lipind-o foarte bine de toată lungimea lui. până când sânii i se sLrivirâ de pieptul lut.

Spre uimirea ei, el îşi deschise uşor gura, iar limba lui o atinse delicat pe buze, înainte să le desfacă. Apoi limba lui o mângâia pe a ci, jar şi iar, aspră şi mătăsoasă în acelaşi timp. Cu un geamăt profund, el începu să o sărute mai adânc, până când ea simţi efectele până Sn vârfurile picioarelor.

O, Doamne! Ea se agăţă cu braţele de gâtul lui înainte ca genunchii să ii cedeze şi ea să se facă de râs căzând pe jos, îşi surprinsese de nenumărate ori fraţii sirutându-şi soţiile, dar niciodată nu înţelesese ce lucru minunat era. Cum te încălzea de sus până jos şi iţi provoca furnicături între coapse. Cum te făcea să tânjeşti ca degete abile să acţioneze ca prin magie, şi, chiar dacă nu era sigură după ce anume tânjea corpul ei, ştia că el avea mijloacele dea-i os toi dorinţa care creştea în ea spre un climax înfierbântat.

Ea îşi dădea seama vag că el o împingea spre ceva. Fundul i se lovi de ceva tare - tejgheaua, înţelese ea cu mintea înceţoşată. Apoi, cu gura mereu peste a ei, el o ridică pe lemnul lustruit, desfâcându-i picioarele în mod scandalos, ca să poată sta între ele, mai aproape de ea, şi, cu geamăt gros, începu să o sărute şi mai fierbinte, explorând fiecare adâncitură de parcă viaţa lui ar fi depins de felul în care putea să-i descrie gura în toate detaliile.

Conştientă de oftaturi uşoare şi scâncete dornice în jurul ei, avu nevoie de câteva clipe ca să înţeleagă că ea le scotea. Senzaţiile pe care el le stârnea la viaţă în ea ameninţau să o descompună cu totul. £1 îşi trecu gura peste bărbia şi peste gâtul ei, spre ureche, unde ronţăi uşor lobul înainte să şoptească:

-Am permisiunea să vă sărut pe sâni, domnişoară Trewlove? Doamne sfinte, ea aproape că se topi de tot de dorinţă. Scandalizată. ea ştia care ar trebui să fie răspunsul cî, „Nu. Nu. Categoric nu" -D... da.

Gura lui cobori uşor spre decolteul rochiei ei, în timp ce mâna urca să ii cuprindă un sân, să strângă şi să îl ridice uşor. îşi agăţă un deget în mătase şi reuşi cumva să elibereze globul până când acesta se înălţa tensionat spre el El îi luă sfârcul în gură şi începu să sugă. Plăcerea o fulgeră ca un curent. Cu un strigăt uşor, ea îşi dădu capul pe spate îl încercui cu picioarele, lipîndu-şi punctul cel mai intim

loirciiuc l-fcalfi --------------------

de el Doamne sfinte! Acţiunile ei fură întâmpinate de creasta da dorinţei lui, şi ea nu voia altceva decât sâ se frece de ea fări care să-i despartă.

Limba lui se învârti în jurul areolei, domolind ceea ce gustase Ha îşi simţea vag degetele încurcate în păru lui, palmele apăsate pe

capul lui în timp ce el îi cuprindea din nou sfârcul cu gura. Se simţca păcătoasă, atât de păcătoasă să aibă aşa multă piele în fierbinţeala gurii lui, mângâiată catifelat şi mătăsos. Nu cunoscuse niciodată o senzaţie mai sublimă, mai copleşitoare... mai necesară. întregul corp striga parcă spre el să continue, să meargă mai departe - chiar dacă nu ştia ce presupunea asta. O, văzuse câini în rut la grajduri, şi, chiar dacă ştia că acela era finalul acestei călătorii, nu se gândise câ drumul într-acolo includea un asemenea vortex de pasiune.

Nu că ar fi avut planuri să-i permită să ajungă la finalul călătoriei. Nu puteau sa rămână decât la început, la începutul potecii, câtă vreme el cerea permisiunea şi ea rămânea în control, dar fiecare terminaţie nervoasă, fiecare muşchi, fiecare centimetru de piele ţipa ca ea să cedeze, sa renunţe la a fi perfectă şi dincolo de reproş, să îi permită să o conducă spre climaxul suprem. Scâncetele ei deveniră mai puternice, oftaturile - mai gălăgioase. Aproape că ţipă de pasiune.

Un scârţâit şi un şuierat...

-Fir-arsăfie!

Gura lui nu mai făcea minuni peste sânul ei, şi ea ieşi din starea aceea de beatitudine când realitatea, sub forma lui Dickens care i se urcă în poală, sugerând că era a lui, se năpusti peste ea. Oricât de mult îl iubea, în acel moment era destul de deranjată de intruziunea lui.

Scuturându-şi mâna, domnul Sommersby se retrase uşor.

-Te-a zgâriat?

-M-a atins. Nu a dat sângele.

-îmi pare aşa rău.

Ea ridică motanul şi se uită în ochii lui verzi, adormiţi.

Dlck[ns] Apoi îl puse deoparte pe tejghea, de unde acesta să îfascunda «3 '' c4tm Sărutări Pe pielea sensibilă înainte

-De unul nu te-ai ocupat absolut deloc 142

fantezia u n i r i conte

Abia dacii îi venea să creadă că îndrăznise să spună aşa ceva, El îşi ridică privirea spre ea. un colţ al gurii curbat într-un zâmbet: ironic.

-Da, dar lucrurile ar putea scăpa de sub control dacă nu mă opresc acum. E posibil ca motanul să-ţi fi salvat virtutea.

- Dar de ce ai început?

- Pentru că mi-am petrecut o bună parte din noapte imaginân- du-mi cum cine ştie ce gentleman te ademeneşte în grădină ca să faci exact asta. Pentru că te vreau, Fancy, dar îmi place mult prea mult de tine ca să te fac inaccesibili pentru altcineva, tocmai acum, când sezonul abia a început.

Ei făcu un mic pas în spate, îşi puse mâinile pe taJia ei, o cobori de pe tejghea şi ii cuprinse obrazul În palmă,

- încă eşti hotărâtă să te căsătoreşti cu un lord?

- Familia mea ar fi distrusă dacă nu m-aş căsători cu un nobil.

- Poate ar trebui să te gândeşti la ce vrei tu.

-Vreau ca ei să fie mândri de mine. Vreau ca tot efortul şi banii pe care i-au investit în mine să nu fi fost degeaba. Poate că la următorul bal cineva va dansa cu mine din proprie iniţiativă - şi restul va veni aşa cum trebuie. îţi mulţumesc pentru vals, A fost un mod minunat de a încheia seara,

El ezită, şi ea se gândi că ar putea să o ia din nou în braţe. în schimb, el se îndreptă spre depozit. Deschise uşa, se uită afară, apoi se aplecă şi depuse un sărut pe buzele ei, înainte să păşească afară.

După ce închise uşa, ea îşi apăsă degetele pe buzele umflate. Familia ei ar putea înţelege, oare, dacă ar renunţa la planurile lor ca să îşi urmeze propria dorinţă?

CapitoCufl4

Fancy luă sărutul cu ea la culcare şt, când se trezi, incă putea să-l simtă pe buze. Primul sărut pe care îl primise fusese cutremurător în complexitatea sa. Ultimul sărut fusese cutremurător în simplitatea sa. Era genul de sărut care vorbea despre a inult mai marc intimitate decât cea creată de pasiunea dezlănţuită. Era pTenul de sărut care te marca drept aparţinând celuilalt.

£orraitie 'ifcatfi -——---

r ar,ste eânduri care o frământau, se îndreptă cu trăsura fipre . TLmei ei. Când ajunse, le alunga, ii mulţumi valetului doboare şi se îndreptă spre uşă. O deschid p,?j nZui modestei case unde îşi petrecuse copiJăna când nu era ple.

Lă sâinvet, cum să devină o lady adevărată.

-Ai venit la ţanc, draga mea, zise mama ei din bucătărie. Am pregătit ceaiul pentru tine.

Intră balansând câte o ceaşcă de ceai pe farfurie în fiecare mană, şi Fancy simţi din nou cât de mult o iubea pe această femeie cu ochii căprui care se încălzeau şi sclipeau la vederea ei. -Stai jos, draga meaf

Fancy se aşeză pe unul din cele două scaune din faţa şemineului, în vreme ce mama ei se aşeză pe celălalt, punând farfuriuţeie cu ceşti pe masa mică dintre ele. Se lisă pe spate şi zâmbi, de parca nimic nu ar putea să o bucure mai mult decât o vizită din partea lui Fancy,

-Acum, povesteşte-mi tot[

-Ah, mamă, mi-aş fi dorit să fii acolo. Nimic nu poate descrie totul aşa frumos. -A venit lume? Ea îşi dădu ochii peste cap.

- Foarte multă lume. Sala de bal era plină. Abia dacă mă puteam mişca prin ea. Gillie era aşa frumoasă şi sigură pe ea. A fermecat pe toată lumea.

- La fel şi tu, pot să pun pariu.

-Am încercat. Uite, ţi-am adus ceva! Bâgă mâna în săculeţ şi scoase de acolo carnetul de bal şi i-J întinse. Carnetul meu de bal, Primele dansuri nu sunt completate, pentru că stăteam la primire, dar, după cum vezi, au fost destui domni dornici să danseze cu mine.

Mama ei nu trebuia să ştie de ce dansaseră cu ea. Supărarea ei pe traţu sai se mai atenuase pentru că eforturile lor îi oferiseră un carnet de bal cu nume pe care altfel nu le-ar fi avut

" mulU —^ de bal.

P^auistS t0tUl ^^ fl0rii^ o*hestr*- «k*11 SE

merit* olTouTS^^^^ genderTlerii? E vreunul care să

144

***fantezia* unui *conte* -**

„Matthew." Dar cum să-i expbce asta mamei ei?

-Gentlemenii au fost toţi foarte drăguţi, politicoşi, respectuoşi. Nu ar îndrăzni să fie altfel, ca să nu-şi piardă avantajele.
-Frumoşi, pariez că da.
-Daᵣ cei mai mulţi. Dar sunt mai interesată de cum mă tratează decât de cum arată,
-Te-a făcut vreunul dintre ei să răai?
Ea scutură din cap.
- Nu, din câte îmi amintesc.
Deşi Matthew o făcuse uneori.
Pe chipul mamei ei se aş temu o expresie visătoare, urmată de o expresie pierdută, de parcă trecutul i s-ar fi prezentat în faţa ochilor.
-Soţul meu mă făcea sâ râd. O, am avut şi vremuri tare bune.
-Şi tata? El te-a făcut să râzi?
De parcă ar fi fost trezită dintr-un vis plăcut, ea tresări uşor şi îşi îndreptă din nou atenţia spre Fancy.
-Sigur că da, draga mea. Altfel, nu aş fi fost cu el. Acum, spune-mi tot despre bărbaţii cu care ai dansat.
- Nu prea sunt multe de spus. M am simţit bine discutând cu ei, dar nici unul nu mi-a făcut inima să cânte. Ea se mută pe marginea scaunului. Mamă, dacă bărbatul care ar putea să-mi facă inima să cânte nu e lord?
Chipul mamei ei se schimonosi în repetate rânduri, de parcă se străduia şi nu îşi arate dezamăgirea.
-Trebuie să-ţi urmezi inima, desigur, dar nu ar fi drăguţ dacă asta ar duce şi spre un ducat?
Ha avea senzaţia că mama ei nu ştia ce îi cerea. Ca mulţi alţii, ea plasa aristocraţia pe un piedestal.
-Nu sunt a^a mulţi duci disponibili, şi Gillie a luat deja unul. Chiar trebuia să sune ca un copil răzgâiat?
- Doar că... e un domn care vine la librărie şi e foarte drăguţ. Mă tot trezesc gândindu-mâ la el destul de des. Sincer, mamă, bărbaţii pe care i-am cunoscut aseară par să fie toţi la fel. Nu am remarcat pe nimeni.
-Ai putea să cunoşti pe cineva la următorul bal,
~Da, presupun. Nu am lăsat să treacă destul timp, nu-i aşa?
Mama ei o studie preţ de câteva secunde.
~Spune-mi despre domnul care vine la librărie,

Ce **putea să-i spun A ca să nu se dea de gol că petrecuse timp cu el fărA însoţitoare, că ¡1 sărutase** *şi* **ii permisese să facă ceva ce nu ar fi trebuit?**

- **ft plac romanele** *pcnny dreadfuL* **Îmi ţine locul la cursurile de rit It în serile când nu pot fi acolo. L-am văzut cum împarte monede copiilor. ŞI are aşa multă răbdare cu Dickens. Când e prin preajmă, parcă toi corpul meu zâmbeşte. Şi m-a făcut să râd de câteva ori,**

„Mi-a şters ţi lacrimile."

- **Parc foarte drăguţ. Crezi că a pus ochii pe tine?**

Ea zâmbi, simţind cum i se încing obrajii.

- **Nu. cred că e doar prietenos. „Excesiv de prietenos," Dar nu vreau să dezamăgesc,.. închise ochii şi oftă. A fost doar un bai, o seară, zise ea şi îi deschise iar. Sunt sigură că voi cunoaşte un lord care să-mi taie răsuflarea.**

- **Câtă vreme eşti fericită, draga mea, asta e tot ce contează.**

La ora opt, Timmy Tubbins avea o expresie cinstita pe chipul murdar şi ochii mari, oneşti şi căprui cu care nu reuşise niciodată să-i susţină privirea. Din cauza lui Matthew, acum, când examina cartea zdrenţuită cu mai multe pagini desprinse, se îndoia de bâiat,

- **Unde zici că ai găsit-o?**

- **în Whitechapel, pe stradă, zăcea acolo, abandonată.**

- **Nu pe tarabele cu cărţi, de unde ar fi putut fi uşor luată din- tr-un căruţ sau o cutie?**

- **Nu, domnişoară Trewlove. Asta ar însemna furt, nu-i aşa? Mu sunt hoţ.**

El părea cu adevărat ofensat că ea punea la îndoială originea descoperirii lui şi ea se simţea vinovată că o făcuse. Era una dintre cărţile cele mai bune pe care i le adusese. Cu un pic de atenţie, ea putea să o restaureze ta gloria de altădată, pentru că devenise chiar pricepută la restaurarea de cărţi, mai ales că ura să vadă cum se sfârşea viaţa unui volum.

-Unşiling, atunci.

Rânjetul lui îi aduse două gropiţe în obraji, şi ea bănuia că acele **gropiţe o făceau să îl creadă. Băiatul ridică o mână care era chiar** mai **murdară decât faţa.**

-S-a făcut.

Ha scoase o monedă din poşetă. Băgă mâna În cutia de onix şi scoase unul dintre banii din lemn pe care Gillie începuse 'FlinrtVlil IÏMHI i\1M[,'

îi împart A în efortul tio ai hrăni pe cei caro nu j mirau ***uA tir*** **lu.t noascA singuri- îi întinse ambele obiecte, căci bănuia că <>l Îţi,**

..a.

şc sosirea în aşa fel încât să se asigure că avea asigurata

... ttt.il

târzie deprins, ca să nu ii chioräie maţele până a dmu dimineaţă.

-Du-te la cârciumi şi ia-ţi un castron de supă!

El îşi atinse şapca

- Mulţumesc, **domnişoară,**

Se grăbi spre uşă, trântind-o după el. I'ancy făcu <t Kiiiuasii la auzul bubuitului şi se îndepărtă de tejghea ca sA salute În-i vizi tatorî noi.

-Bună ziua, Lady Penelope, Lady Victoria şi Lady Alexandria! Ce plăcut să vă revăd!
-încă vă amintiţi de numele noastre, zise Lady Penelope zâm bind larg.
- **Nu am cum să le uit. Ce vă aduce aici?**
-Dumneavoastră, desigur, Ne-a plăcut foarte mult cum am dis-cutat ieri-seară şi am vrut să vă vizităm,
-Nu am avut ocazia să mai vorbim după ce v-a invitat l ord Dearwood la dans, zise Lady Victoria.
-Doamne, aţi avut aşa mulţi parteneri de dans, că probabil aţi tocit pantofii,
-Nu chiar.
Deşi fusese pe aproape.
-LadyAslyn a informat-o pe mama că, dacă vrem să vă vizităm, să mergem la reşedinţa ei de la hotelul Trewlove, continuă Lady Penelope, dar, când am coborât din trăsură, Alexandria a observat numele librăriei - The Fancy Book Emporium şi ne am gândit că trebuie să fie a dumneavoastră! Ce nume ingenios!
-Ne place foarte mult, zise Lady Alexandria. E un joc de cuvinte cu numele dumneavoastră, nu 1 aşa?
-Este, da, deşi nu toată lumea îl înţelege, Unii cred că e nevoie de apostrof şi de un „s",
-Asta ar strica numele.
-Aşa cred şi eu,
-Aşadar, chiar deţineţi un magazin, iise Lady Victoria,
'Nu, fratele meu il deţine. Din pricina legii privind femeile că-sătorite şi proprietatea.
~0,da, **afurisită** treabă!

~ Dar, trecând peste asta, pot spune c* e al meu. Eu decid cc cărţi pun la vânzare. Ilu aranjez totul, creez aranjamentele din vitrine.
Aţi dori sA vă fac un tur?
Lady Penelope se uită la prietenele ci. Toate aprobară din cap,
-Asta ar fi minunat.
Pane y le-o prezentă pe Marianne - nu era sigură că o văzuse pe vănzătoarea ci vreodată aşa fascinată - şi, în timp ce aceasta sc ocupa de tejghea, Fancy le duse pe cele trei lady sus în salonul de lecturi,
-Vai, ce drăguţ! zise Lady Penelope. E ca un salon obişnuit, doar că arc multe cărţi.
- Oamenii le pot împrumuta sau le pot citi aici.
Ea se uită la Fancy, cu una din sprâncenele ei delicate ridicate.
-Am înţeles câ aveţi o librărie, ceea ce înseamnă că vinde ţi cărţi.
-Aşa este. La parter. Aici, o biblio te că, unde se găsesc cărţi pentru împrumut. Dar nu există taxă de abonament.
-Cum o susţineţi, atunci?
- Din donaţii.
Sprânceana reveni la locul ei, şt ea păru chiar uşurată.
- 0, înţeleg. Cât de ingenios! Pentru ca oamenii care nu-şi pot permite cărţi să poată totuşi citi.
-Exact.
Ea continuă sâ le spună şi despre lecţiile de citit.
-Ce muncă de binefacere depuneţi, domnişoară Trewlove, zise Lady Penebpe, în timp ce prietenele ei zâmbiră şi aprobară din cap. Cred că gâsiţi totul foarte satisfăcător,
- Aşa este.
- Dar dacă vă căsătoriţi cu un bărbat care nu vă va permite sâ vă continuaţi activităţile? întreba Lady Alexandria.
- Ei bine, nu mă voi mârita cu un astfel de bărbat, vorbi Fancy fără să gândească,
Cu toate astea, ştia că rostise adevărul. Indiferent de cât de mult dorea să şt mulţumească familia, nu se putea căsători cu un bâr- bat care ar face-o nefericită. Sau ar putea? I-ar cerc familia să facă acest sacrificiu?
Lady Victoria părea șocata.
- Puteţi să alegeţi cu cine vă căsătoriţi? Nu cred că părinţii mei mi ar permite asta. Le pasă prea mult de poziţia lui - de poziţia lor.

-SA sperăm câ lucrurile se vor aranja astfel încât bărbatul pe care ¡1 să fie cel pe care il vor vrea drept ginere.
_ Nu ştiu dacă trebuie neapărat sâ-l iubesc, dar aş prefera să îmi placă de el.
-Toate vom face partide splendide, zise Lady Penelope,
- Sunt sigură câ aşa va fi, fu şi Fancy de acord.
-O, Doamne, pe raftul acela e o pisică? întrebă Lady Penelope.
Fancy se uită la raftul de cărţi aflat în dreapta şemineului şi a văzu pe Dickens tolănit între Austen şi Bronte.
-Acela e Dickens. Veghează asupra lucrurilor pentru mine.

-îmi plac animalele, dar mama nu mi-ar permite niciodată să ţin unul în casă.
Ea se duse spre raft, ridică braţele şi se uită peste umăr la Fancy
- **Zgârie cumva sau muşca?**
-Nu, îi place să fie ţinut în braţe.
Cu grijă. Lady Penelope îl luă de unde se cocoţase şi-l cuibări în braţele ei.
-Ce drăguţ e! Stă singur aici peste noapte când vă întoarceţi la reşedinţa dumneavoastră?
-Am un apartament aici, la etajul următor.
Cele trei lady clipiră, de parcă ar fi avut dificultăţi în a înţelege cuvintele ei,
-Locuiţi aici... singură? întrebi Lady Victoria.
-E cât se poate de sigur.
-Sunteţi aşa independentă, zise Lady Alexandria. Să locuiesc cu mama poate fi uneori un coşmar. Trebuie să ştie tot ce fac în fiecare moment al zilei.
-Cel puţin, nu aveţi o soră care îşi bagă nasul peste tot, încercând sâ vă găsească jurnalul. îşi duse mâna la buze şi se uită la Fancy cu o sclipire de veselie în ochi. Îl ascund în coşul de fum de 'a şemineu. Nu-i place sâ se murdărească, aşa că ştiu câ nu se va uita niciodată acolo.
Pancy nu mai auiise alte tinere vorbind despre familiile lor. 0 făcu să-şi dea seama de cât era de norocoasă să o aibă pe a ei.
-Aţi don ₑâ bem un ceai în grădinile hotelului?
- **îmi place încăperea asta prea mult şi urăsc gândul de a-l părăsi P* Dickens, zise Lady Penelope. Ar fi posibil să luăm ceaiul aici?**
În timp ce cele trei lady se instalau, Fancy dădu fuga la restantul hotelului şi vorbi cu majordomul, apoi se întoarse jVM'itnir 'Jiivilii
bmusahivWl, Puţin mjA Italii. personalul hotelului ₜuluₛccai unUiitmi. Crf«' l.uly uwl nutll dec/li a-at fi cuvenit îvntiu o vwitA de dimineaţă, o jumAiate de or A întreg, ilar Pancy selnuufAdeviiU.VsmHliuli A foiusc rAţlva pafi spre a fi acceptat*.

Capit o fu f 15

Vineri searAₜ Matthew stătea aşezat Într-un fotoliu larg din piele într-una dintre multele aono de relaxare din biblioteca de la Podgers. sorbindu-şi scotch-ul, Valetul care ii adusese băutura o făcuse far.* să scoată vreun sunet, Gentlemenii şedeau în jur şi vorbeau cu ¿las sein», nun murele lor fiind abia audibile. Totul era atât de liniştit, de demn, de rafinat, AtAt de al naibii do plicticos! Deloc precum evenimentele pline de viaţă la care participase alături de Fancv. O evitase de când cu sărutul. Şi ii lipsea teribil.
- **Doamne sfinte* Rosemout, pe unde te-ai ascuns? întrebă Lord Beresford vesel în timp ce se aşeza pe un fotoliu din faţa lui. Nu te-am vA^ut la nid unul dintre baluri.**
-Am avut treabă în altă parte. După ce a fost publicată scrisoarea lui Elise, am descoperit că m-am întors prea devreme în societate.

Beresford se încruntă. Era cu câţiva ani mai mare ca Matthew, incA mise căsătorise, dar circulau zvonuri că era destul de fascinat de amanta lui.

- Îmi pare rAu, bătrâne! Nu m-am gândit. Presupun că e dificil să ie întorci la atâta veselie după o pierdere atât de tragică. Nu e prea uşor să mergi mai departe, îndrăznesc să cred.

-Nu.chiar nu e.

- Deşi contesa ta chiar ţi-a acordat permisiunea. Ce mai scrisoare a scris! Absolut şocant, de fapt. Am avut nevoie de o clipă ca să-mi amintesc cA nu mai e printre noi.

El era mai mult decât pregătit să schimbe subiectul.

-Ai pus ochii pe vreo debutanta interesantă sezonul acesta?

Beresfbrd ridici din sprâncenele lui groase, castanii.

-Ai pierdut tot ce era palpitant. FAtuca Trewlove a fost prezentată în societate.

'Fantezia unui conte -

Avea o mână strânsă pumn şi cealaltă strânsă în jurul paharului atât de tare, încât se temea să nu-l spargă. Nu-i plăcea deloc să audă că Fancy era numită fătucâ, nu că nu ar fi folosit şi el cuvântul cu referire la alte femei, dar ea merita un ton mai respectuos. Avu nevoie de toată stăpânirea de sine ca să nu se năpustească asupra bărbatului din faţa lui.

-Am valsat cu ea la balul lui Thornley, continuă Beresford. E o micuţă foarte arătoasă.

Matthew îşi puse paharul deoparte, pentru că se aştepta ca acesta să i se sfărâme în mână în orice clipă. Nu se aşteptase ca furia - sau poate era gelozie - să îl invadeze când şi-l imagină pe Beresford invârtindu-se cu Fancy pe parchetul sălii de bal.

-Am auzit că au fost oferite recompense pentru oricine dansa cu ea. Tu ce ai primit la schimb?

-Avantajul companiei ei. Nimic altceva. Nu joc jocuri de noroc şi nu am datorii. Grajdurile mele sunt în stare bună şi investiţiile mele sunt solide.

El se bucură pe loc pentru Fancy, fiindcă avea un admirator adevărat, chiar dacă simţi înţepătura geloziei pentru că altcineva se interesa de ea.

-Aşadar, ţi-a plăcut?

Beresford se uită în jur de parcă ar fi fost pe punctul de a spune ceva ce nu ar fi trebuit. Se aplecă uşor în faţă şi se uită la Matthew.

- E frumoasă şi nu chicoteşte, nu se fandoseşte. Pare să fie o femeie inteligentă.

Asta era puţin spus.

-M-a întrebat despre familia mea şi despre hobby-urile mele. Niciodată o altă femeie nu m-a întrebat ceva. în general, vorbesc despre ele şi despre vreme. Sincer să fiu, ea chiar a fost o încântare.

Exact asta şi era. Categoric.

- Dar e născută din flori. Tatăl ei ar putea fi un criminal.

El fu cât pe ce să dezvăluie că tatăl ei era erou de război, dar atunci ar fi trebuit să explice de unde ştia asta şi lucrurile s-ar fi putut complica.

-Nu cred că pornirile criminale se moştenesc.

-Dar, chiar şi aşa, sânge pătat şi toate cele. Un bărbat ar putea sâ piardă putere şi prestigiu luând-o de soţie.
Sau ar putea câştiga. , .

-Thornley s-a căsătorit cu sora ei, care e tot copil din flori.- Lorraine

-Ele un duce din cele mai puternice familii din Anglia. P0at e a4 faca tot ce vrea şi nu va suferi prea mult din pricina asta. Noi doi suntem doar conţi.

Era adevărat căThornley provenea dintr-o familie incredibil de puternică, dar Matthew putea să îi ţină piept în materie de putere, prestigiu și influenţă,

-Atesta e motivul pentru care nu te însori cu amanta ta?

Beresford se întrista brusc şi se aşeză la loc în fotoliu. -Datoria înainte de iubire. Primele cuvinte pe care le-am învăţat.

Aceleaşi cuvinte le auzise de nenumărate ori şi Matthew, Fuseseră motivul pentru care se însurase cu o femeie ştiind totuși că trădarea ei avea să îl împiedice să o iubească. Când era în compania lui Fancy, trecutul nu mai conta. Ea îl făcea să creadă că potenţialul pentru dragoste se afla aproape, trebuia doar să îndrăznească să înșface iubirea.

Lui Fancy îi plăcea foarte mult să privească oamenii cum se plimbau prin librărie, luând cărţi de pe rafturi, deschizându-le, citind câteva cuvinte, punându-le la loc. Sau strângându-le la piept şi aduci ndu-le la tejghea ca să le cumpere. în după-amiaza asta de sâmbătă, se aflau acolo mai mulţi oameni decât de obicei, şi faptul că îi ajuta să își aleagă cărţi îi ţinea gândurile ocupate, ca să nu se gândească la Matthew sau la faptul că nu-l mai văzuse de la sărut.

Tocmai o ajutase pe o femeie să aleagă o carte, când răsună clopoţelul de la intrare şi Matthew începu să îi domine din nou gândurile. pentru că el apăru pe uşă.

- Domnule Sommersby.

Ea se întrebă de ce vocea îi părea aşa agitată când rostise deja numele lui de sute de ori, oricând îl sărise în visele sale.

-Domnişoară Trewlove. Cum vă simţiţi în această după-amiaza frumoasă?

»Minunat, acum, că v-aţi făcut apariţia!"

- Foarte bine, mulţumesc. Dar dumneavoastră?

-Un plc neajutorat. Am nevoie de o carte pentru nepoata mea şi speram că îmi veţi da o sugestie.

- Câţi ani are?

-Patru.

tfeatfi -

Era o conversaţie banală, şi, cu toate astea, ea savura vocea lui profunda pe care ar asculta-o şi dacă ar citi ghidul bunelor maniere, 152

fantezia unui conte -

fără să se plictisească. Câtă vreme se revărsau cuvintele din el, ei nu îi păsa despre ce era vorba.

-Dacă doriţi să veniţi cu mine...

El o urmă în partea din spate, unde erau pe jumătate **ascunşi în spatele rafturilor de cărţi din centrul librăriei, rafturi în jurul cărora valsaseră. Ea îngenunche.**

-Ţin cărţile pentru copii pe rafturile de mai jos, pentru ca ei să aibă uşor acces la ele.

El se lăsă pe vine alături de ea, balansându-se pe vârfurile picioarelor, şi ea observă fără să vrea cum pantalonii se întindeau

pe coapsele lui şi cât de masculin arăta cu coatele sprijinite acolo şi palmele împreunate în faţa lui.
-Aţi fost destul de scump la vedere, şopti ea cu voce joasă.
-Am decis că era nevoie de un pic de distanţă între noi.
Acum, cu siguranţă nu era prea multă. Ea simţea căldura pe care el o emana, iar atracţia pe care o simţea pentru el dădea impresia că el era luna şi ea, mareea oceanelor. Sau poate că ea era luna, dar nu conta, de fapt, când atracţia dintre ei era aşa puternică.
-Am crezut că poate v-a displăcut nerăbdarea mea de ultima dată când am fost împreună.
- Mi-au displăcut propriile acţiuni. Slavă Domnului că a intervenit motanul dumneavoastră!
Ea îi zâmbi cu viclenie.
-Eu l-am cam bombănit pe Dickens pentru că a intervenit.
-Ar trebui să-l răsplătiţi pentru că a pus capăt acţiunilor mele. Lucrurile între noi aproape că au mers prea departe, domnişoară Trewlove.
Chiar aşa fusese. Ea ştia asta. Şi dorise asta. Oare ce era în neregulă cu ea? Existau destui bărbaţi chipeşi, dar care nu o făceau să se simtă de parcă îi captiva pe deplin, de parcă ei se agăţau de fiecare cuvânt pe care îl rostea ea, de parcă le-ar fi păsat de ce avea ea de spus.
- După cele petrecute între noi, mi se pare că ar trebui să-mi spui pe nume.
-Fancy.
Vocea lui era joasă şi profundă, misterioasă şi seducătoare.
-Matthew.
Ea nu îi spusese niciodată pe nume - cel puţin, nu cu voce tare, nu în faţă.

El îşî închise brusc ochii, slobozind o respiraţie tremurată, Când ii deschise, intensitatea privirii lui o făcu să creadă că el găsise rtu. mele lui rostit de ea la fel de seducător pe cât îl găsise ea pe ei -Cartea?
Vocea lui răguşită o alertă în privinţa faptului că el căuta şi^j distragă atenţia. Un lucru bun, deoarece cineva intră pe culoarul lor> o coti şi dispăru după alte două rafturi de cârţi.
- Acestea de aici, zise ea şi îşi trecu degetele peste cotoare, au ilustraţii frumoase. Poveştile sunt simple. Ea se aplecă parţial în faţa lui şi simţi o satisfacţie când îi simţi palma lipita de spate, susţinând-o. Această carte conţine multe dintre fabulele lui Esop. Sunt suficient de scurte ca ea să nu-şi piardă interesul cât i le citeşti,
-Ţi s-a desprins o şuviţă din coc.
- Serios?
Ea îşi ridică mâna, dar el îi apucă încheietura şi o opri. -Dâ-mivoie mie!
Ea nu se clinti în timp ce degetele lui îi atinseră obrazul şi capturară cele câteva şuviţe rebele cu degetul mare şi cel arătător, as- cunzându-le cu grijă.

-Ai un păr foarte moale.

- **Ce păcat că fiecare şuviţă a ta e la locul cil El îi cuprinse obrazul în palmă.**

- **Fabulele lui Esop, zici?**

-Da. Uite! Ea scoase cartea de pe raft şi i-o întinse. Ilustraţiile sunt minunate.

- **La fel ca tine?**

-Nu poţi să-mi spui că lucrurile între noi au mers prea departe şi apoi sâ flirtezi cu mine.

- **E doar flirt dacă vorbele nu sunt rostite cu toată sinceritatea. Ea auzi vag clopoţelul de la intrare.**

-Matthew..,

- **Domnişoară Trewlovel Domnişoară Trewlove! Ah, aici sunteţi.**

3e,mtf ?ESte Umăr s Pre intrarea pe culoar şi o văzu pe camerista lui Aslyn zâmbind larg şi fără suflu. Fancy se ridică iute. Matthew o urmă. -Nan.—___________Fantezia unui *conte—----------*
Fancy se holbă la cameristă de parcă ar fi vorbit într-o limbă străină,
-Doi vizitatori bărbaţi?
- Da, domnişoară, Lady Aslyn i-a primit până la sosirea dumneavoastră .
-Ei bine, asta e o surpriză.
-Vreţi să vâ ajut sâ vă schimbaţi şi să vă aranjaţi un pic coafura?
Ea bănuia că Nan se gândea câ ar fi trebuit să^i aranjeze pârul într-un stil mai elaborat decât un simplu coc. Cât despre haine, erau potrivite. Amândouă reflectau cine era, şi ea voia să fie cât se poate de cinstită cu orice gentleman care s-ar arăta interesaL de ea. Uneori, purta haine simple şi părul nu era coafat cu orele pentru ca fiecare buclă să stea îa locul ei.
-Mulţumesc de ofertă. Nan, dar nu cred că trebuie să ne ostenim atât pentru un ceai de după-amiază.
Femeia păru că se întristează, dar nu spuse nimic.
-Am nevoie de câteva minute ca să termin cu acest client. Voi veni imediat,
-O să aştept la uşă.
Ea se întoarse spre Matthew
-Trebuie să plec, dar cred că nepoata ta se va bucura foarte mult de carte.
- Hai mâine cu mine la o plimbare cu barca!
Ea deschise gura şi apoi o închise.
El avea dreptate, trebuia să păstreze distanţa intre ei, Dar dacă ieşeau sâ se plimbe cu o barcă mare şi stăteau în capete diferite.,.
- Dimineaţă mă duc cu mama la biserică.
- Dupâ-amiază, atunci. Să zicem la ora unu?
Ea aprobă din cap.
- Ne vedem în parCj da?
-Adu o însoţitoare, dacă doreşti.
Ea îi oferi ceea ce spera să fie un zâmbet obraznic,
- Cred că am depăşit faza asta. Ne vedem mâine! Ea se grăbi prin librărie spre uşă. Mă întorc curând, Mariannc,
^Da, domnişoară.
Ea auzi agitaţia răzbătând din glasid femeii.
- E doar un ceai, Marianne.
-Cu doi domni.
- Nu trebuie sâ tragi cu urechea.
Lovminc Scatii —
Cuvintele ei nu sunau nici prea sever, nici prea ferm, aşa că zătoarea continuă să zâmbească.
-Asta va fi prima dintre multe astfel de vizite, îi spuse Nan când Pancy ajunse la ea. Ascultaţi doar ce vă spun. -Hai să nu mă logodeşti înainte de cinăt Nan râse.
-Ah, coniţâ. Meritaţi să aveţi tot ce e mai bun, şi aceştia doi chiar sunt tare chipeşi.
Erau, într-adevăr, iar ea gândise exact la fel când îi cunoscuse.
- Lord Beresford. Domnule Whitley.

Beresford era conte, Whitley era fiul cel mare al unui viconte.
- **Domnişoara Trewlove, răspunseră ei la unison.**

Ea se aşeză pe scaunul pe care Aslyn îl eliberase discret ca să se mute pe altul, aflat într-un colţ de unde putea supraveghea fără şi intervină.

Ambii domni se întoarseră la locurile lor de pe canapea. Ceaiul fusese pregătit şi turnat şi toată lumea îşi ţinea farfurioara şt ceaşca de ceai, pentru a sorbi o înghiţitură. Odată ce puse ceaşca la loc pe farfurie, Fancy li se adresă domnilor:

-Este foarte amabil că aţi venit sa mă vizitaţi. -Aş fi venit mai devreme dacă aş fi ştiut că Whitley va fi aici, zise Beresford.

-Eu aş fi venit mai târziu, zise Whitley.

Ea nu avea impresia că cei doi domni se displăceau. Era mai degrabă vorba despre faptul câ nu voiau să împartă atenţia. -Ce citiţi în momentul de faţă, domnule Whitley?
- **Ei bine, nu citesc, beau ceai.**

Ea reuşi cu greu sâ se abţină să nu-şi dea ochii peste cap-
- **Doamne sfinte, omule, nu se referă fix la momentul ăsta.**
- **Lotd Beresford are dreptate. Ce carte se află pe noptiera dumneavoastră sau pe fotoliul favorit din bibliotecă? Ce carte are un semn de carte în ea, ca să reţineţi unde aţi rămas?**
- **Cărţile mele sunt pe rafturi. Nu le citesc.**
- **Nu citiţi cărţi? -Nu am timp.**

° Pe^oanâ să nu găsească timp pentru plăcerea
- **Cum vă petreceţi timpul? 156**

Fantezia unui conte

-Crichet, Polo. De curând, am început să mă antrenez pentru maraton. Prefer exerciţiile fizice în loc sâ stau pe loc.

Ea presupuse că ar trebui să fie onorată ca el decisese să stea pe loc aici,

-Şi dumneavoastră, milord? Citiţi ceva interesant? ^ *Poveste despre două oraşe.* **-Sunteţi un fan al lui Dickens, atunci? -Aşa este.**

-Un băieţel mi-a adus un exemplar destul de zdrenţuit din *Micuţa Dorrit.* **Lucrez ca să îl restaurez, - E un hobby al dumneavoastră?**

-într-un fel. Se potriveşte cu librăria mea şi pot sâ vând exemplarul după ce a fost reparat. V-ar interesa un tur al prăvăliei mele?

-Doar nu aveţi de gând sâ lucraţi după căsătorie, nu-i aşa? întreba domnul Whitley, -Ei bine, nu.

-Atunci, ar fi o pierdere de vreme, nu-i aşa? I-ar permite să o înţeleagă mai bine. Dar, la cum stăteau lucrurile, începea să simtă că el era o pierdere de vreme.

-Ei bine, asta a fost lămuritor, domnilor, dar trebuie să ma întorc la activităţile mele,

în afară de astaT era nepoliticos ca vizita unui domn sâ dureze mai mult de cincisprezece minute, şi cu siguranţă acestea se scurseseră.

Ea se ridică, iar cei doi o urmară. -A fost o plăcere milord. Domnule Whitley. Beresford făcu un pas în faţă, îi luă mâna şi depuse un sărut pe dosul palmei,

-Sper că îmi veţi face onoarea să dansaţi cu mine la următorul bal la care veţi participa, -Va fi plăcerea mea.

Domnul Whitley arăta de parcă ar fi vrut sâ-l împingă pe Beresford la o parte. De îndată ce acesta se dădu din drum, Whitley îi luă şi el mâna,

- Până când drumurile ni se vor întâlni din nouţ Plantă un sărut pe mâna ei>

Pentru ca ea nu purta mănuşi, simţi saliva curgându-i dintre buze. De îndată ce Îi dădu drumul, ea îşi duse mâna la spate iVniNiit"

Atent vc fustă, JsperAnd că nu urma sA aibă vreo. JSSÎÎ^ buzole apăsat, pe Mo el. U fntna.se ^

-Mii, domnule, vă urez o şi bună amândurora, zise ^

dTii SSt l-t ii chem* un valet ca să ii conducă fc De îndată ce se întoarse, ridică din sprâncene spre hancy.

-Bîbine?

Faucy sc lăsă să cadă pe un scaun.

-Beresford pai e în regulă, dar Wlutley... Cum se poate să existe oameni cărora să nu le placă să citească? Nu no-am potrivi nicicum.

Aslyn ae aşeză pe canapea,

- Nu am nici un sfat când vine vorba despre curtat, pentru câ logodna mea cu Kipwick şi căsătoria cu fratele tău au fost foarte ne convenţionale în privinţa asta. Nu pot decât să te sfătuiesc să-ţi urmezi inima.

Din fericire, inima ei o conducea spre un bărbat care nu era deloc ce îşi dorea mama ei,

-Unehiu Matthew!

- Dulceaţă]

Matthew se apleca şi o luS pe braţ pe nepoata lui, râzând când ea îl pupă umed şi zgomotos pe obraz.

Fetiţa se dădu pe spate, miji ochii şi arătă spre pachetul pe care el îl ţinea în cealaltă mânâ.

-Cee asta?

-Uncadou pentru tine,

O puse jos la loc şi se aplecă. Intinzându-U, bucurându-se de încântarea ei când rupea hârtia maro - iute şi eficient - cu degetele ei micuţe, ca să dezvelească volumul pe care i-l sugerase Fancy, Nu intenţionase să o invite la o plimbare cu barca, dar, când aflase ca veniseră domni în vizită la ea, fusese cuprins de o nevoie primordi**ala şi posesivă de a o revendica pentru el, iar invitaţia fusese** rostită **înainte să apuce să analizeze înţelepciunea acţiunii sau sâ se gândească prea mult la ea.**

-O cai te! exclamă Tillie, Ce-mi placef

Se aşeză imediat pe jos şi începu să o răsfoiască.

-Tillie! O lady nu stă niciodată pe jos.

i^jr/i

t-l lâmbi şi se uit A îa sora lui. lira cu doi ani mai maro ca el, era căsătorit A deja de şase ani şi în că nu adusese un moştenitor pe lume.
- Cu siguranţa, e iertată când acţiunea ei a fost declanşată de încântarea faţă de o carte,
-O râsfeţi.
-De parcă tu nu.
U se îndreptă de spate, se duse spre ea şi o sărută iute pe obraz,
-Azi ai mai multă culoare în obraji. Am fost îngrijorat. Ai fost destul de palidă ultimele două dăţi când am venit în vizită.
El îşi aminti o vreme când nu observa lucruri precum tenul unei femei.
-Ai zice chiar că radiez?
- Da, chiar aşa.
Ea ridică din umeri şi îi oferi un zâmbet misterios.
-Sunt însărcinată,
E] îi luă mâna şi i-o strânse,
- Sylvie, asta e minunat!
-în patru luni. Era cât pe ce să îţi spun ultima oară când ai fost aici, dar am vrut să aştept până când scăpăm de greţurile matinale. Oricum, acum se pare că au trecut, aşa că suntem încrezători că totul va fi bine. Fairhaven e teribil de încântat. Mâ rog să avem un moştenitor. El susţine câ nu-i pasă, dar e marchiz. Sigur vrea un fiu căruia sâ-i lase totul moştenire. Aşa cum vrei şi tu. Ea îl atinse pe obraz. Arăţi mult mai sănătos. Mă bucur să văd asta.
-Sunt mai în apele mele zilele astea.
În parte, datorită lui Fancy Trowlove.
-Mă bucur. Am să-ţi cer o favoare înainte să ni se alăture Fairhaven.
Ea sc aplecă asupra fiicei ei.
-Haide, Tillie, podeaua nu e un loc potrivit pentru o lady, Să ne retragem în salon, unde putem sta cum trebuie.
-O iau eu,
El o ridică în braţe, râsul ei Încântat IncAlzindu-i inima.
El se întrebă dacă Fancy fusese certată în aceeaşi manieră în co pil arie, nefiindu i permis să fie cu adevărat copil, întotdeauna ton ştientâ de cum ar trebui să se comporte în lor dc cum ar li vrut să se comporLe, Spera că familia ei nu fusese la fel de severA ca sora lui,
Lorraine tfcatfi
în salon el o aşeză pe nepoata lui pe colţul canapelei, unde fetiţa deschise imediat cartea. Sora ei se aşeză alături de fiica ei şi îşi trecu iubitor degetele peste părul ei negru. El se aşeza pe un fotoliu din apropiere, savurând imaginea liniştită şi simţind o durere în piept, pentru că viata încă nu îi oferise momente similare.
Cu mâna în continuare în părul fiicei ei, Sylvie se uită spre el.
-Apropo de acea favoare. Găzduiesc un bal la finalul lunii, şi ar fi o mare realizare pentru mine dacă ţi-ai face apariţia. Aşa cum

am amintit, toată lumea vorbeşte despre tine. Ar trebui să vină şi ceva bun din pauza pe care ai luat-o de la societate.
Ceva bun venise deja. Se bucura din nou de viaţă.
- Nu am nici o intenţie să mă avânt în turbulenţa sezonului social.
-Dar ar fi ocazia perfectă să îţi croieşti drumul înapoi în societate. Am invitat cele mai populare debutante.
El ştia deja că nu era interesat de cele care îşi făcuseră apariţia la uşa lui.
-E cumva şi Fancy Trewlove pe lista aceea?
Ea ridică brusc capul şi clipi des.
-Deocamdată, nu. Nu am decis încă dacă sa o invit. De unde ştii despre ea?
-Librăria ei este în aceeaşi zonă cu casa pe care am închiriat-o. De fapt, cartea pentru Tillie am cumpărat-o de la ea, în după-amiaza asta. Presupun că ai cunoscut-o la balul Thornley.
-Da, aşa e. Mi s-a părut frumoasă, elegantă şi încrezătoare. Dacă te uiţi la ea, nu-ţi dai seama că e... Ea se uită spre fiica ei, înainte să şoptească: Nelegitimă.
-Mi se pare că termenul trebuie folosit mai degrabă cu referire la cei care nu aderă la legi, nu la cei care nu au nimic de spus în privinţa circumstanţelor naşterii ei.
întregul ei corp tresări, de parcă el ar fi aruncat cu pietricele în ea.
-Asta e, cu siguranţă, o abordare nouă. Nu sunt sigură că timpul petrecut evitând societatea ţi-a făcut bine, dacă ai în cap doar idei din acestea stranii.
El era jenat să recunoască faptul că existase o vreme când ar fi feluTdd°eafiFanCy^^ându-se mai degrabă după origini decât după
-Invit-o pe domnişoara Trewlove la bal. 160
fantezia unui conte
Sora lai încremeni, şi el nu era sigur dacă ea mai respira. Foarte maniera tip îşi împleti degetele şi îţi aşeză mâinile în poală, cu privirea ageră ca a unui vultur.
- De ce aş face asta?
-Pentru câ te-am rugat eu<
-Nu e acceptată.
-O invitaţie la balul tău ar face-o să fie.
-Ce reprezintă ea pentru tine?
-O prietenă. A fost foarte bună cu mine. Ea doreşte să se învârtă în lumea ta, iar eu vreau să o ajut, ca sâ-i fte mai uşor.
Nu îi plăcea neapărat ideea ca ea să danseze în braţele altor bărbaţi, dar nu era atât de egoist, încât să nu-i ofere ce işî darea.
-De regulă, când un gentleman spune despre o femeie că a fost bună cu el înseamnă că ea şi-a desfăcut picioarele pentru el.
Furia care îl cuprinse aproape că-l făcu să tremure.
-Vorbele astea nu sunt demne de tine.
Obrajii ei se înroşiră.
-îmi ceri să îmi risc reputaţia.
-Îţi cer să dai dovadă de bunătate,
-Vei participa?
-Nu, zise el şi se ridică. Nu cred că voi rămâne la cină.

Ea se ridică la rândul ei şi îi puse o mâna pe braţ.

- Nu vreau să mă cert cu tine. Eşti singurul meu frate. 0 să mă gândesc să o invit dacă te gândeşti să participi.

El aproba din cap. Poate că. până la finalul lunii, avea să o cucerească pe Fancy într-atât încât sâ-i poată spune cine era, în cazul acesta, intenţiona sâ rezerve toate dansurile ei de la bal.

Capitofuil 6

Dacă Matthew voia să păstreze distanţa între ei, atunci cu siguranţă alesese ambarcaţiunea perfectă pentru a-şi atinge scopul. Era cu fundul plat, Fancy stătea într-un capăt, ţinându-şi umbreluţa de dantelă pe care i-o dăruise Mick cu câţiva ani în urmă, iar Matthew stătea în celălalt capăt, impresionând-o în timp ce stătea h echilibru şi conducea barca înfigând prăjina în apă şi împingând.

. lorraine

Am presup^uS că mergem să vâslim, *zise* ea, MaXw o asteptase într-o şaretă aproape de intrarea m parc. Se părea că acest gentleman înstărit dispunea de propnd TnijW de transport, doar că acesta era incomod de adus prea rapid, _ prefer să conduc cu prăjina, zise el. .Eo barcă cu vâsle de o formă foarte ciudată. El o închiriase de la un domn care avea mai multe disponibile. Din când în când, treceau pe lângă alte locuri de unde se puteau tn^ chiria bărci sau unde acestea puteau fi returnate după ce te saturai de plimbări pe râu,

- E o barcă cu fund lat. De aceea se foloseşte prăjina, nu vâslele.

- O. Ai căzut vreodată în râu?

-O dată, pe când învăţam cum să controlez prăjina. Deşi mai erau oameni în jur, toţi se aflau în bărci cu vâsle, înainte să se desprindă de mal, el îşi dăduse jos jacheta şi îşi suflecase mânecile. Ea fusese destul de impresionată de antebraţele lui puternice, venele proeminente indicând faptul că avea forţă În braţe. Ei îi plăcea felul în care barca aluneca Lin, creând impresia că şedeai pe apă. Era o mişcare calmă şi relaxantă, şi ei îi plăcea sâ se uite la Matthew.

-Nepoatei tale i-aplăcut cartea? -Foarte mult. în special ilustraţiile, -l-aicitit din ea?

-Nu de dau asta. Pânâla urmă, nu am mai rămas la cină.

-Deci... tu şi soţia ta... n-aţi avut niciodată copii?

-Relaţia noastră foarte încordată şi dificilă făcea lucrul acesta improbabil.

- îţi doreşti copii?

- Cu femeia potrivită, da

*HsiiSSS^* îndrâ7ı ni ea să intrebe_

fi suflat-o în ri, "f r j ı P™ tru că a!tfel briza probabil i-ar ascunsă de ea. Ochii lui erau Umbre ^ privirea imenşi, şi „ avea J"1 , ,r mai verz> î" lumina soarelui, mai £ă a gâsea *mult* rnai fascinat *a* Sâ Vadă direct Prin eaı ?tia întâlnise până atunci. pe oricare b*rbat pe care 3

O-fcatfi

-o gurâ delicioasă, făcută c

- fantezia unui conte -

-Ochi arzători care se potrivesc în budoar O voce răguşiLâ care-mi şopteşte lucruri lascive în ureche.

Ea pufni şi îşi dădu ochii peste cap,

-Cred că ai descris-o pe Lottie.
El râse, un sunet bogat şi profund, şi ea se gândi că era genul de râs care îl fâcea să fie bărbatul potrivit,
-Cred că fiecare bărbat îşi doreşte ca soţia să fie destrăbălată în dormitor.
Ea se apleca în faţă, îşi puse cotul pe o coapsă şi bărbia În palmă.
- **într-adevăr?**
- **Nu vrei ca bărbatul tău să fie un pic destrăbălat când vine vorba să te atragă în pat?**

Ei nu-i venea să creadă că discutau un astfel de subiect pe râu, în spaţiu deschis, unde oricine putea să asculte - chiar daca nu era nimeni în acel moment în preajma lor. Se uită spre copaci.
- **Nu sunt sigură că ştiu destul despre asta ca să stabilesc exact ce vreau. Ea se uită în sus la eL Presupun că, atunci când vine vorba despre asta, în dormitor sau nu, vreau să simt că pot să fiu la fel de deschisa cum sunt cu tine.**
- **Simţi asta în privinţa celor doi gentlemeni care te-au vizitat ieri?**

Ea scutura din cap.
- **Unul din ei nu mă interesează deloc. Nu ştie să aprecieze cărţile, Celălalt... a fost destul de drăguţ, presupun, Nu sunt sigură că am răbdarea necesară pentru chestia asta cu curtatul. Vreau o legătură instantanee, şi până acum nu am avut aşa ceva.**

„Cu excepţia ta,"
Desigur, nu intenţiona sâ-i mărturisească asta,
- **Chiar îţi pasă doar de gura, ochii şi vocea unei femei?**

-Sincer, sunt mai interesat de acţiunile ei. de felul în care tratează oamenii, de lucrurile la care ţine, de lucrurile de care nu-i pasă. Celelalte calităţi pe care le-am numit ar fi o completare frumoasă, dar nu o cerinţa,
-Vrei să te căsătoreşti?
Privirea lui se mută până când păru că se uită dincolo de ea, nu neapărat ca să se asigure că nu avea loc vreo coliziune cu altă ambarcaţiune, ci pentru că apa avea un efect calmant asupra gândurilor sale.

- **Nu m-am gândit cu adevărat la asta. Când am cunoscuta soţia mea, am fost cucerii rapid, şi ea a profitat de asta. Eram tânăr şi prost. Acum nu mai sunt nici una, nici aha - şi mult mai prevăzâ- tor. Se uită din nou la ea. Sau cel puţin încerc să fiu.**
- **Mă tem că vreun lord va pretinde că c cucerit de mine ca să-mi câştige mâna şi de fapt nu îmi va dori decât zestrea. Vreau iubh re, dar ştiu că nu e un lucru pe care aristocraţia îl caută de regulă. Avantajele financiare şi politice sunt mult mai importante. Membrii familiei mele pot oferi avantajul financiar, şi acum, că s-au căsătorit cu aristocraţi, cred că vor avea şi ceva influenţă politică. Vreau un bărbat căruia să nu-i pese deloc de toate astea. Aşa că nu poate să fie sărac. Trebuie să aibă propria putere şi influenţă şi să nu aştepte de la mine să i le ofer. Chiar acum, când încep să înşir cerinţele, îmi dau seama câ fac exact ce nu vreau ca el să facă. Şi anume, bifez ce cred că l-ar face perfect,**

- Nimeni nu e perfect.

Dar Matthcw Sommersby se apropia de perfecţiune.

- În cele din urmi, nu doresc decât sa fiu iubită,

-Presupun că asta e tot ce vrem cu toţii, zise el. Asta şi nişte . ceai. Ţi-e foame?

Ea râse uşor.

^Da, un pic.

El făcu semn din cap spre mal.

-Tragem aici la mal şi ne bucuram de nişte gustări.

Matthew fixă barca de o tufă mai „ duse pătura şi coşul de răchita sub o salcie şi se întoarse să o ia pe Fancy. Ea arăta ca soarele în rochia ci galbenă, ca o lady impecabilă cu umbreluţa albă şi ca o fată de la ţară cu boneta din paie.

Cu un picior în barcă, el căută să o ţină nemişcată şi Ü oferi mâna.

-Ţine-te de mine, ca să te echilibrezi.

Ea iii puse mâna în palma lui, şi e] o strânse, oferindu-i sprijinul, UmlCe ea ™ barca legânându-se uşor la mişcările ei.

- E în regulă, o încuraja el. Nu o să te las să cazi în apă.
- Am depună încredere în tine.

El fu şocat de cât de mult însemnau pentru el cuvintele ei. Când ea mcepu să se clatin, uşor. el îi puse mâna tiberâ pe talie. Ea încremem. Ochn 1, se întâlniră. Ar fi putut sâ se uite în adâncimile

ci căprui pentru tot restul vieţii, şi nu ar fi reuşit sâ îi descopere toate faţetele. Ea era elegantă şi graţioasă, perfect potrivită pentru aristocraţie.

Era aventuroasă şi amuzantă, perfectă pentru lumea în care trăia acum. £a nu avea sâ facă niciodată parte din amândouă, cea din care venea şi cea spre care se ducea, Nu se îndoia că urma sâ aibă succs în orice avea sâ întreprindă. Urma să se mărite cu un lord.

Iar drumurile lor aveau sâ se încrucişeze la viitoare baluri şi evenimente sociale, pentru că Sylvie avea dreptate, La un moment dat, el avea să fie nevoit sâ se întoarcă în societate, sâ găsească o femeie cu care să se căsătorească şi sâ producă un moştenitor care să asigure linia familiei. îşi închisese inima, decisese că nu avea nici un rol în modul în care urma sâ îşi aleagă viitoarea soţie. Dar acum, cu această femeie care se încredea complet în el, îşi dădu seama că fu- sese la fel de nesăbuit în decizia de a nu-şi implica inima ca atunci când ii permisese lui Elise sâ îl seducă. Fie că voia, fie că nu, inima se implicase deja, îl împingea spre Fancy Trewtove. Ar putea sâ o lase să afle adevărul, dar el voia sâ o câştige fără avantajul LitJului.

-încet, nu te mişca, murmură el. îi dădu uşar drumul la mânâ şi şl-o coborî pe a lui pe talia ei, aşa că acum o ţinea cu ambele mâini. Pune-ţi mâinile pe umerii meif

Când ea făcu asta, el o apucă bine, o ridică şi o depuse pe mal. Ea era uşoară, la fel ca ramurile sălciei sub care aveau să se aşeze în curând, iar el nu prea voia să îi dea drumul, dar, când picioarele ei atinseră pământul, el slăbi strânsoarea şi îşi trase şi celălalt picior de pe barcă pe mal,

-E straniu să stau pe pământ după ce am fost pe apă, zise ea încet. Mă simt de parcă încă ne-am mişca.

-0 să treacă, dar poţi sâ te ţii de mine până te simţi mai sigură pe picioare.

Păru cel mai natural lucru din lume să îi ofere braţul şi ca ea să se agaţe cu ambele mâini de el, aproape lipindu-se de el. în timp ce o conducea spre copac, făcu paşi mici şi conştientiza că devenise un obicei de fiecare dată când mergea alături de ea. Oare câte aspecte din viaţa lui erau conduse de dorinţa de a se asigura că ea se simţea confortabil în prezenţa lui? Cât de des făcea ceva doar pentru că ştia câ asta urma să o încânte?

Cum avea să se simtă când un gentleman avea să vină în vizită, nu doar pentru o ceaşcă de ceai, ci pentru o plimbare în parc?. Lorraine

Nu voia Sâ se gândească la braţul ei agâţat de al altuia. Nu voiasâ se gândească la cum avea să se uite ea în ochn altuia.

Când ajunseră la salcie, ea se desprinse dc el şi împreuna întinseră pătura, După ce se alezară pe ea, el deschise coşul de răchita,

- Chiar ai de gând să faci ceai? întrebă ea. El zâmbi şi scoase o sticla de vin roşu, -Nu, prea mare efortul.

Ea râse şi-şi desfăcu boneta, o dădu jos şi o puse alături lângă ea. El îi întinse un pahar.

- Pahare adevărate.

- Nu credeam că ţi-ar plăcea să bei din sticlă. El scoase şi un platou şi dădu la o parte şervetul cu care era acoperit. Se pare că avem nişte brânză, pâine, mere şi struguri.

- Doamna Bennett a pregătit toate astea?

- Chiar ea. El se întinse pe o parte şi se sprijini în cot. Nu mi-am dat seama că nu ştia sâ citească până nu am vâzut-o la tine la clasă. Nu ştiu cum reuşeşte să-şi ţină casa.

Ea studie paharul de vin preţ dc o clipă,

-Cred că oamenii care nu ştiu să citească găsesc alte metode pentru a ţine minte lucruri. Mama nu a fost niciodată prea pricepută la citit. Cunoştea cele mai multe litere, cred, dar îi era greu. Cu toate astea, a crescut şase copii. Şi toţi am ajuns foarte bine. - Ea e motivul pentru care predai cititul? Fancy aprobă din cap,

-Sper sâ am o şcoală adevărată pentru adulţi, la fel ca şcolile pentru cei defavorizaţi. Să înveţe nu doar să citească, ci şi alte lucruri care să îi ajute să-şi îmbunătăţească veniturile, viaţa. Trebuie doar sâ fac rost de un soţ care să fie dispus să accepte tot ce sper eu să realizez.

^-E meritoriu. Sunt sigur că nu vei avea probleme în privinţa

-Nu pQt decât să sper. Ea se întinse şi apucă o bucăţică de brân- in £ură curioasă. Cum ai devenit un gentleman înstânt? Cum iţi câştigi traiul?

întrebi ^ * îmP5rtâ ^erâ, ea avea tot dreptul să uTto*Tnit foaTte mUk de U Utâl A® * proprietăţi.

Nu toţi cei care aveau proprietăţi erau nobili

tfeati\ -

■fiuirtzui unui iiiiifc-

-Am câţiva chiriaş care lucrcază pământul. Mi ¡n«W cnal cu **omul meu de afaceri, ca * discutăm deJpt "'nT °T proprietăţile mai profitabile. Picea asta ta „ se** &»**

sale aveau şi acopere costurile dc întreţinere asociate tu ITvea un comitat, un domeniu st un conac. îmi place, de asemenea s5 i„v" tesc - şi mi ţi pricep. 1

-Aşadar, nu ai *lucrat* **niciodată?**

-B nevoie de foarte mult efort, înţelegere şi pricepere să ad_ ministrezi proprietăţi, oameni şi bani. Aş fi zis că fratele tău te-a invaţat asta.

Ca să nu mai vorbească despre îndatoririle sale în Camera Lorzilor, nu că ar fi fost pregătit să îi povestească despre partea asta a vieţii sale.

-Nu am vrut să-ţi insult eforturile.

Ha sorbi din vin şi se uită în sus spre copac.

-Gentlemanul cu care mă voi căsători va avea, probabil, activităţi similare. Sau poate nu le va avea deloc. Lorzii în general nu prea muncesc. Nu-mi pot imagina ce fac toată ziua.

-Nu le subestima contribuţia. Au îndatoririle lor în Camera Lorzilor. Asigură muncă pentru lucrători şt fermieri. Gândeşte-te la oamenii din ţara asta care au de lucru ca servitori. Foarte mulţi lucrează în casele nobililor. Lorzii au mereu chestiuni de care trebuie să se ocupe. Nu e ca şi cum ar sta şi ar tăia frunză la câini toată ziua. Au responsabilităţi. Câteodată, e o povară grea.

-Chiar ai respect pentru aristocraţie.

El nu intenţionase să vorbească atâta despre asta, dar era necc* sarea ea sâ înţeleagă că se căsătorea cu mai mult decât doar un titlu.

în vreme ce fraţii ei se căsătoriseră cu aristocraţi, nici unul în afară de thornley nu mai era parLicipant activ. E adevărat că, pentru femei, alegerea soţilor provocase scandal iar aristocraţia nu era prea iertătoare, dar nu erau adesea văzuţi în mijlocul acţiunii . ^ îndreptă, puse paharul deoparte şi se trase spre ea până cano
şoldurile li se lipiră . îi luă faţa în palmă. ,

-Vei fi răspunzătoare pentru chiriaşi, fermieri. lu * t°ri. Vor veni la Line când vor avea probleme, când se vor M | ^ Vei conduce un conac, poate mai mul. de unul ^Ţ0fmde titluri are domeniul. Vei superviza şi reşedinţa din uwm - ^ te vei duce, îl vei reprezenta pe el, oamenii te vor as» ■
Lorraim tfeatfi
ir* nentru asta, dar ai grija ce alegi. HI va fi la fel de
că eşti pregătită ypi fi tu a lui•
mult o reflexie a iap ^ ^ iaU Q decizie prIpItâ- ^
j^S^S^^ pe care le voi avea ca sele de £EConÎu^eaPp™prlului
tnagasin m-a pregătit la fel de bine « «ice altceva pentru asta.
Intenţionez sa 11 fiu de mare ajutor soţului meu, şi mă asigur că nu va regreta niciodată câ a riscat
cu mine. . . , . -

-Orice bărbat care regretă că te are alatun de el ar h un prost. Cred că eşti prea deşteaptă ca să te căsătoreşti cu un prost.

-Nu sunt aşa deşteaptă precum crezi. Probabil nu ar trebui să fiu aici cu tine.

- De ce eşti aici?
- Pentru că îmi place foarte mult de tine. Pentru că îmi place compania ta. Şi, chiar dacă lecţiile mele m-au pregătit pentru toate sarcinile şi responsabilităţile mele, nu am învăţat cum să farmec un bărbat ca să mâ vrea. Aşa cum am menţionat, familia rnea a muncit din greu ca să mâ ţină pură şi departe de intenţii răutăcioase. Drept rezultat, mă simt cumva... novice când vine vorba să fiu singură cu un bărbat. Nu ştiu să sărut cum trebuie...

-Nu am gâsit nici un defect sărutărilor tale, dulceaţă, -Mi se pare mie, totuşi, că poate ar trebui să mai exersez, ca să mă asigur că stăpânesc tehnica.

El îşi trecu degetul mare peste buza ei de jos.

- Daca exersezi la baluri cu alţi domni, vei avea o reputaţie care nu îţi va fi de folos. îţi sugerez un singur profesor - unul care va ţine lecţiile secrete.
-Aipe cineva în minte?
Cuvintele şoptite fură rostite încet, seducător, şi corpul lui reacţiona de parcă ea l-ar fi dezmierdat pe piele cu ele. -Nu eşti chiar aşa inocentă precum pari.
Unele cărţi inter**se. aşa că ştiu unele lucruri, dar ci-
la naiba dacâVn de ?arcâ * -P^nut - ţi
în acel moment nu simţea că aţa şi era De parcă ea
fantezia unui conte ^
îi aparţinea. Fiecare faţetă a ei. Inima, sufletul, corpul. Ah, da mai ales corpul, în timp ce ea se răsucea spre el, cu sânii apăsaţi de pieptul lui, cu un picior ridicat peste coapsa lui, prinzându-l ¿1 fustele. Mâinile îi alunecară pe umerii lui, una oprindu-se pe ceafa lui, alta alunecând pe braţul lui şi apoi cuprinzându-l pe la spate. El o învălui cu corpul lui şi o întinse pe jos.

Ea avea gust de vin bun şi de ceva mai mult, ceva unic al ei. Suspinele ei moi erau mai dulci decât trilul păsărelelor din copaci sau decât freamătul frunzelor în briză. Oricât îşi dorea să îi desfacă rochia, să o dezgolească, se abţinu, pentru că ştia că în orice clipă cineva ar putea da peste ei. Acest loc era foarte popular printre doritorii de plimbări pe apă. Cu ceva noroc, intruşii ar fi străini, şi un sărut ar putea să fie considerat acceptabil. Dar să fie surprinşi făcând mult mai mult... nu ar risca să o umilească într-atât. Oricât tânjea corpul său să o posede complet.

Dar nu voia ca ea să exerseze cu nimeni altcineva, să exploreze gura altcuiva. Ea era îndrăzneaţă în timp ce-şi trecea limba peste a lui, în timp ce îl trăgea în gura ei, sugând. Geamătul lui jos răsună între ei în timp ce el îşi ducea mâna spre fundul ei şi o lipea de el, ca să îşi dea seama ce efect avea asupra lui.

îşi desprinse gura de pe a ei şi îşi trecu buzele peste partea de jos a maxilarului ei. Ea slobozi *un* mieunat firav.

-Îţi place asta?

-Da.

El îi luă lobul urechii între dinţi, ronţăi, apoi dezmierdă cu limba. Alt miorlăit.

-Si asta?

- Da. Am crezut că doar gurile erau implicate în sărutări. ^

-ua. /mi crezui. uuoi —-------r-

asta sim-aş asigura că şi tu ai 169

- Dar se cade?

-Probabil că nu. Dar aş savura face acelaşi lucru.

- Cât de plictisitor ar fi asta? El continuă să îi exploreze gatul, coborând tot mai mult. Dacă nu ar exista posibilitatea să fim sur
prinşi, aş săruta fiecare centimetru din tine. Ea clipi. -Fiecare?
El o sărută pe vârful nasului. -Fiecare centimetru.
Lon ciinc'tfcatfo
- Aî vrea să sărut fiecare centimetru din tine?

_ Doar dacă ai vrea.
Ea își linse buzele.
- M ai considera destrăbălată dacă aş face-o?
-AH, Doamne!

El îsi ingropă faţa în curbura gâtului ei. Niciodată în toaLă viaţa lui nu îi provocase un simplu gând o dorinţă atât de mare, dar viziunea gurii ei mişcându-se peste fiecare centimetru de piele de pe el». Ea se foi sub el

-Te rog, stai liniştită!
-Mă împungi.
-Asta e corpul meu, care îţi semnalează că te doresc.
-Oh!
-Pari surprinsă.
-Nu ştiu dacă am mai fost dorită vreodată.
-Bănuiesc că ai fost.
-De ce?
- Pentru că. Fancy, eşti o incântare irezistibilă.

Ea râse uşor, întregul ei corp scuturându-se sub el. Doamne, ii plăcea sunetul delicat, aerat al râsului ei, asemenea unor clopoţei de Crăciun.

-Cum facem ca să nu mă vrei?

Asta nu avea să se întâmple. Chiar dacă ar poseda-o complet, tot ar vrea-o din nou. Ştia asta cu siguranţă. Dar înţelegea şi ce întreba ea.

-Ca sâ îmi distrag atenţia, parcurg fabulele lui Esop.
Ea râse din nou.
-Nu ştiu nici una care să se potrivească situaţiei.

Nu, dar ea reuşise să-l distragă. Trase adânc aer în piept, el se desprinse de ea şi se ridică, se Întoarse cu spatele şi se aranjă.

-Cred că ar trebui sâ încheiem dupâ-amiaza.
ti nu o auzi când se ridică, dar braţele ei îl cuprinseră din spate, şi ea îşi hpi obrazul de spinarea lui.
cu i^TTiepTQtUm c U i t u l i a?a? descoperi mai mult,
Mă bucu^11 maÎ mulL * *tat -- mai mult. Mă bucur că ţi s-a părut agreabil.

proasTşlUaiPn^ Aarto W faci codată vreo investiţi

tenţaw fecţlT^ s*^^011^ * * * ^ * * ^

El râse şi se întoarse să o cuprindă în braţe, - în momentul de faţă, nu sunt interesat să sărut decât o singură persoană - şi anume, pe tine.

CapitoCufl/

în după-amiaza următoare, folosind o lamă subţire, dar ascuţită, Fancy desprindea cu grijă coperta de piele de pe cartea pe care i-o adusese Timmy Tubbins exact când Marianne bătu în tocul uşii. Ea ridică privirea de la birou şi se întrebă de ce era vânzătoarea ei aşa încruntată şi cu gura ţuguiată într-o expresie supărată,

-E un domn aici ce doreşte să vorbească cu tine,

- *Care* **doreşte să vorbească cu mine.**
- **Domnul. Domnul ce e afară.**

Ea îşi închise ochii şi şi-i deschise iar. Marianne era deşteaptă, dar crescuse fără prea multă educaţie,

Deşi gramatica ei se îmbunătăţise considerabil de când lucra în prăvălie, încă apăreau mici provocări.

- **E un domn** *care* **vrea nu** *ce* **vrea.**

Marianne păru confuză. Fancy flutură din mână, expediind-o.

-Nu contează, vom discuta mai târziu. Trimite-l înăuntru!

Apoi se ridică. Nici jumătate de minut mai târziu, un bărbat subţire, mic de statură - se îndoia că i-ar ajunge vreunuia dintre fraţii ei până la umăr - intră cu pălăria în mână şi o geantă în cealaltă.

- **Domnişoara Fancy Trewlove?**

-Da, domnule? Cum pot să vă ajut?

-Eu sunt cel care a venit să vă ajute. Radiind încrezător, el se apropie şi îşi puse lucrurile pe birou. Numele meu e Paul Lassiter. Sunt avocat. Unul dintre clienţii mei doreşte să facă o donaţie ca să finanţeze biblioteca şi eforturile dumneavoastră de a-î educa pe acei adulţi care învaţă să citească.

-Oh!

Ha abia dacă ştia ce să spună. Până în acel moment, toate donaţiile veneau de la familia ei sau de la familiile soţiilor, soţilor sau prietenilor. După căsătorie, spera să poată avea mai mulţi donatori.

El deschise geanta, scoase un pachet învelit în hârtie maro lCgat cu o sfoara şi îl puse în faţa ei. încetişor, ea desfăcu funda şi dădu hârtia la o parte, dezvelind un teanc de bancnote.

-Cinci sute de lire, zise el.

Ea ridică privirea şi se uită la el.

- Cine este acest client?

-Cineva care doreşte să rămână anonim.

Cineva? Un bărbat? O femeie? Ar putea să fie Lady Penelope? Ea cu siguranţa se înviorase când aflase că biblioteca se întreţinea din donaţii. Sau era altcineva?

-De ce ar fi această persoană atât de incredibil de generoasă?

-Crede în cauza dumneavoastră, Avocatul îşi luă pălăria şi geanta. O zi bună vă doresc, domnişoară Trewlove,

-Aşteptaţi. **Eu... îmi vine greu să înţeleg asta. Cu siguranţă,** îmi **puteţi spune ceva despre acest suflet generos. Ne-am cunoscut? De unde a aflat, el sau ea, despre cauza mea?**

-Am făcut lucrul pe care am fost însărcinat sâ-l fac. Folosiţi cu încredere banii.

El făcu o plecăciune înainte să iasă. Ea râmase Sn tăcere pentru câteva minute înainte să se ridice, să închidă uşa şi să pună banii în seif.

- **Mă duc să vorbesc cu fratele meu, Marianne. Nu lipsesc mult,**

- **Foarte bine, domnişoară Trewlove.**

De îndată ce intră în hotel, urcă scările ca o furtună, până ajunse la etajul unde se aflau birourile lui Mick. Deschise uşa de sticlă pe care scria „Trewlove" şi zâmbi când domnul Tittlefits se ridică din spatele biroului lui când o văzu intrând.

-Domnişoară Trewlove, cum pot să vă ajut?

-Fratele meu e disponibil?

- **Pentru dumneavoastră, domnişoară, sigur este.**

El se grăbi spre uşa care ducea spre sanctuarul interior al lui Mick. bătu scurt, deschise uşa şi se uită înăuntru.

-Sora dumneavoastră doreşte o audienţă.

0 audienţă? Doamne sfinte, se purta de parcă fratele ei era rege. Nu reuşi să audă cuvintele, dar auzi vocea lui bubuitoare. Secretarul deschise uşa mai tare ŞI **făcu un pas în spate. După ce trecu de usă, ea auzi cum se închide cu un clic în urma ei.**

Mick era deja în picioare.

-Ce s-a întâmplat?

fantezia unui conte -

- **Nimic. Aşa cred. Ea se apropie de biroul masiv. Tocmai m-a vizitat un avocat. O persoană anonimă a donat cinci sute de lire pentru cauza mea. Nu ştiu ce să fac cu ei.**

Cu un pufnet puternic şi prea puţin măgulitor, el îşi încrucişa braţele la piept.

- **Nu păreai să ai dificultăţi în a-ţi da seama ce sâ faci cu banii pe care i-ai primit de la mine.**

-Asta e altceva. Banii tăi vin în sume mai uşor de administrat şi nu mâ fac sâ mă simt vinovată. Dar asta... Nu ştiu cine i-a trimis. Ai amintit vreodată despre acţiunile mele cuiva?

-Doar în treacăt, unui investitor sau doi.

-Creai că ar putea să fi venit de la unul din ei?

El ridică din umerii laţi.

-E posibil. Ce s-a întâmplat, Fancy? După ce te căsătoreşti, o să ceri tot soiul de contribuţii. Vei avea mai multe donaţii decât vei şti ce să faci cu ele. Cu siguranţă, unele vor fi anonime.

-De ce? De ce nu ar vrea cineva sâ îi fie recunoscute contribuţiile?

- **Poate îi place să facâ fapte bune fără să fie recunoscut. Sau se teme că, dacă generozitatea îi este cunoscută, alţii vor veni cu mâna întinsă. Acceptă darul cu recunoştinţă.**

- **Dar nu ştiu cui să-i mulţumesc.**

- **Dacă voia mulţumiri, ţi-ar fi spus cine e.**

-Bănuiesc că nu poţi să afli cine e,

-Draga mea, n-aş face-o nici dacă aş putea. Câteodată, am făcut lucruri în secret pur şi simplu pentru că nu voiam ca oamenii să

se simtă îndatoraţi Poate că simte acelaşi lucru. Dar, oricare ar fi motivul, trebuie onorat,
Ea oftă. Fratele ei avea dreptate. Cu toate astea, nu putea sâ nu se întrebe cine era misteriosul binefăcător,
-Ei bine, presupun că ar trebui să mă întorc la prăvălie şi să mă gândesc cum pot valorifica această contribuţie,
-După ce te vei căsători cu un lord, vei primi mult mai multe, bănuiesc. Sâ te mişti în lumea aceea va aduce cu sine mari avântai e, Fancy.
Nu dacă bărbatul nu o iubea.
- **Rămân optimista că îmi voi găsi fericirea acolo. Ea se apropie de el şi SI îmbrăţişă. Mulţumesc.**

în seara aceea, când Fancy intri în salonul de lectură ca shl nreeătească pentru sosirea elevilor, fu surprinsă să-I găsească pe Matthew acolo, uitându-se la pictura de deasupra şemineului.
-Bunâ seara!
El se întoarse şi **îi** zâmbi, cu o plăcere autentică reflectată în **ochii lui verzi.**
-Bunâ seara!
Nu era ca şi cum s-ar fi simţit nelalocul ei, dar i se părea că ar fi trebuit să se salute cu un sărut sau o îmbrăţişare în loc de acest salut stângaci.
- **Nu trebuie să particip la nici un bal în seara asta,**
- **Ştiu, dar mi-a făcut plăcere sâ predau data trecută şi m-am gândit că ajutorul meu ar fi bine-venit. Nu am nimic urgent de rezolvat.**
- **Mi-ar plăcea foarte mult şi sunt sigură că îi va plăcea şi lui Lottie.**

El râse. Sunetul vesel care vibra din adâncurile lui o făcu să simtă de parcă pieptul i s-ar umfla ca să cuprindă întreaga lume.
- **Poate că eu aş putea lucra cu bărbaţii şi tu cu femeile.**
- **Cred că e o idee foarte bună.**

Ea se apropie de el până când tivul fustei ei se atinse de vârful cizmelor lui.
- **Mă bucur că ţi se pare că eforturile mele merită-**
- **Poate că sunt doar o scu2ă ca să pot petrece mai mult timp în compania ta.**
- **Mă bucur şi de asta. Judecând după căldura pe care o simţea în obraji, ea era aproape sigură că se îmbujorase. S-a întâmplat cel mai straniu lucru în după-amiaza asta.**

-într-adevăr?
-Un avocat a venit să mă vadă, din partea cuiva care dorea sâ facă o donaţie anonimă pentru bibliotecă şi pentru celelalte eforturi **ale mele. Cinci sute de lire.**
-Cum îi vei folosi?
El vorbise calm, de parcă nu ar fi fost o sumă astronomică.
-Pentru cărţi şi alte materiale. Nici nu-mi vine sâ cred că am atâţia bani de care să mă folosesc. Am încercat să aflu cine ar fi putut fi atât de generos.
- Poate ar trebui pur şi simplu să accepţi acest noroc.
-Presupun că ai dreptate. Noroc ce sporeşte, pentru că acum mai am un profesor.

Un profesor care se dovedea a fi o distragere. El Si dusese pe bărbaţi într-un colţ al salonului, dar vocea lui încă ajungea până la ea de fiecare dată când vorbea. Era de parcă ea ar fi observat fiecare aspect al lui. El era aşezat aplecat, cu coatele pe coapse, cu abecedarul strâns între mâini şi concentrându-se la citit împreună cu domnul Davidson,

Matthew reprezenta tot ce îşi dorea de la un soţ. Cineva interesat de lucrurile care contau pentru ea. Cineva care voia să facă mai mult decât să-şi petreacă timpul mergând la baluri, operă şi teatru. Cineva dispus să îşi sacrifice timpul ca să ajute la îmbunătăţirea situaţiei altora. Cineva care ridica ochii dintr-o carte şi îi captura privirea cu la fel de multă precizie precum îşi atingea ţinta săgeata lui Rob în Hood - cel puţin, judecând după foiletoanele cu aventurile lui pe care i le citiseră fraţii ei. Se părea că ea nu se putea sătura niciodată de intensitatea cu care o studia Matthew. Chiar şi din cealaltă parte a încăperii, ei i se părea că era lângă ea.

Când lecţiile se terminară, ea simţi o înţepătură de gelozie când Lottie se îndreptă provocator spre Matthew şi îşi lăsă mâna să alunece pe braţul lui. El îi spuse ceva, iar râsul ei gutural răsună în încăpere. Fancy fu tentată să o apuce pe femeie de păr şi să o târască afară în bol - sau măcar sa o informeze că nu mai era bine-venita să înveţe aici. Dar nu avea de gând să fie atât de meschină. Lottie se străduia să devină mai buna. Fancy trebuia să respecte asta,

-Dacă vă consolează cumva, a flirtat şi cu mine mai devreme.

Ea pufni uşor, râzând, şi se întoarse spre domnul Tittlefitz.

-De ce mi-ar păsa dacă flirtează?

- Nu cred ca vă pasă că flirtează, ci mai degrabă cu cine flirtează.

- Nu am nici o pretenţie asupra lui.

El îi aruncă o privire sugestivă care indica faptul că ştia că ea avea o astfel de pretenţie. Dar ea nu era deloc sigură de cum s-ar simţi familia ei în privinţa lui. Dacă nu i-ar iubi pe toţi atat demult...

-Nu am ştiut că va ajuta şi în serile în care sunteţi disponibila,
zise el. .

-Nici eu, dar cred că a funcţionat bine, şi fiecare dintre elevi a
avut mai mult timp să citească cu voce tare.

El aprobă din cap. .

- Ei bine, trebuie sâ plec. I-arr promis lui Marianne Câ o voi con-

Ea zâmbi.

-Mulţumesc pentru asta. Sunt mai puţm preocupată când ştiu câ e în grija dumneavoastră.

Ca întotdeauna când primea un astfel de compliment, el se înroşi.

-îmi place să vorbesc cu ea* Mă facc să râd. Ea simţi o uşoară strângere în piept. -Chiar aşa?

El se îmbujora şi mai tare.

-Nu trebuie să o fac să aştepte. O să mă ocup de tot miercuri, când nu veţi fi aici.

în vreme ce se uita cum el se îndepărta, simţi o mişcare în aer şi ştiu câ Matthew era acum alături de ea. îşi întoarse atenţia spre el şi îşi dădu seama că erau singuri în cameră, că Lottie dispăruse,

- **Lottie pare să fie cucerită de tine.**

-E cucerită de toţi bărbaţii despre care crede că au ceva monede în buzunar.

- **Am impresia că tu ai mai multe decât doar câteva. -Am destul cât să fiu într-o situaţie bună.**

Privirea lui îi cercetă chipul, şi ea se întrebă dacă el şi-ar fi dorit ca degetele lui să facă cercetarea. Cu siguranţă, nu ar fi deranjat-o.

- **Nu te-am auzit să-l rogi pe Tittlefitz să o conducă pe Marianne acasă.**

-M-a informat deja că asta intenţiona să facă. -Acţiunile tale de peţitoare par să fie cu folos. Ea îşi ridică nasul, într-o ejcpresie cât mai suverană. -Sunt destul de mulţumită de faptul că eforturile mele funcţionează.

-Presupun câ acum îţi vei folosi talentele pentru tine. Ea îşi trecu limba peste buze şi se simţi satisfăcută când privirea lui se opri la gura ei.

- **Balul următor e miercuri. După ce am avut vizite de la doi gentlemeni şi de la trei domnişoare, nu mă mai stresează la fel de mult ca până acum. Ar putea chiar sa fie distractiv.**
- **Evită să ieşi la plimbări prin grădină.**
- **Crezi că vreun gentleman ar încerca să profite? -Ar putea.**
- **Noi suntem singuri aici, şi tu nu o fad.** 176

- **Dar vreau să o fac şi, tocmai pentru că vreau, acum o s.Vij apun noapte bună.**

-Din punctul meu de vedere, nu trebuie «a iii aţa onnrabiL

- **Lorzii au standarde foarte ridicate puntru femeile cu care vor sâ se** câsatoTească.

Şt dacă ca decidea că nu voia să sc căsătorească cu un lord? Nu-i puse însă întrebarea asta. Faptul că el era atras de ea ***¡ţi*** **dorea să o sărute nu însemna că voia să se şi însoare cu ea. Poate că ea era în pericol să-şi urmeze inima cu înclinaţii romantice spre un bărbat care o considera o femeie doar pentru pal, nu şi pentru căsătorie.**

-Aşa şi trebuie. Dar, chiar şi aşa, ce strică un sărut?

Ea se ridică pe vârfuri. îşi puse palma la ceafa lui şi îi cuprinse gura de parcă ar fi fost dreptul ei sâ facă asta. Simţea

o dorinţă puternică să îl roage să vină la bal, să o aştepte în grădină. Ea ar putea sâ i se alăture acolo, pentru ca el sâ profite de ea - dar în aşa fel, încât la întoarcerea în sala de bal nimeni să nu observe nimic.

Nu-şi putea închipui pe nimeni altcineva sărutând-o aşa, cu atâta pasiune şi dorinţă, punând atâta din el în acea acţiune. Gemetele lui se amestecară cu oftaturile ei, creând muzica perfectă pentru un vals. Ea se temea că, după ce valsase cu el în prăvălie, nu avea să îi mai placă să valseze în sala de bal. Ar putea să danseze cu alt domn şi sâ nu sc gândească la cât de minunat fusese să danseze în braţele lui?

La primul ei bal, îi comparase pe ceilalţi bărbaţi cu el dar acum avea mult mai multe termene dc comparaţie. Plimbarea cu barca, picnicul, gustul vinului pe limba lui. Gustul dc scotch. Gustul lui, întunecatj bogat şi plîn de arome. Putea chiar să detecteze o urmă de aromă de caramea. Nu se putea opri să zâmbească la gândul ăsta.

El se retrase, cu ochii înflăcăraţi dc pasiune şi dorinţă.

-Ce ţi se pare aşa amuzant?

- Cred că ai mâncat o caramea mai devreme,

-M ai făcut dependent dc afurisitele de caramele şi nu pot sâ mănânc una fără să mă gândesc la mişcările senzuale ale gurii talc când sugi o caramea.

-îmi place să sug dulciuri.

-Ah, Dumnezeule! Mârâitul lui răsună în jurul ci, iar strânsoa- rea lut slăbi atât de brusc, încât ca aproape că-şi pierdu echilibrul. HI făcu doi paşi în spate, apoi alţi do». Trebuie sâ plec de aici înainte

să mă conving că ai ştiut exact ce imagine vor declanşa în mintea
mea cuvintele tale. (

Ea rostise vorbele absolut inocent, dar reacţia lui o făcu să-şi amintească de cum supsese el din sânul ei, şi se întrebă dacă ea ar putea să-i provoace plăcere în acelaşi fel.

-Există părţi din tine pe care să le sug?

-Doamne, Fancy!

El se întoarse pe călcâie şi se îndreptă spre uşă.

-Te-am ofensat cumva?

-Nu, dar mi-ai amintit cât eşti de inocentă.

Ea se grăbi după el în timp ce cobora scările.

- Lottie s-a oferit să sugă ceva pentru tine?

El se întoarse aşa iute, încât ea aproape că se ciocni de el, riscând să cadă cu tot cu el de-a dura pe scări. El miji ochii şi o studie preţ de un minut înainte să răspundă.

- De fapt, chiar s-a oferit.

-Te vei duce la ea acum?

Privirea lui se îmblânzi, şi el îi puse un deget sub bărbie şi o mângâie cu degetul mare pe buze.

-Nu.

-Te-a făcut să râzi.

-A zis ceva amuzant. Nici nu-mi mai amintesc acum ce. Dar îmi amintesc fiecare cuvânt pe care mi l-ai spus tu vreodată.

De parcă nu i-ar fi capturat deodată un colţ al inimii, el îşi continuă drumul pe scări în jos. Ea se grăbi să-l ajungă din urmă, dar picioarele lui erau mult mai lungi, şi ea ajunse la baza scărilor exact la timp ca să audă zgomotul uşii care se închidea.

După ce încuie, ea stinse lumina şi aproape că pluti pe scări în sus. Câteodată, el spunea cele mai mişcătoare lucruri, aproape poetice în simplitatea lor.

După ce se schimbă în cămaşă de noapte, îşi luă cartea de pe noptieră şi se duse la fereastră, deschise draperiile şi zâmbi la vederea lui Matthew, o umbră înconjurată de lumină în fereastra de peste drum. Se aşeză pe banchetă, îşi trase picioarele în sus şi, după ce îşi aranja pernele la spate, deschise cartea, pretinzând că era atenta la ea în timp ce privea pe sub gene spre el. Aşa cum făcuse şi

2 K u n se ∗ o des_

Cu un oftat de fericire, ea începu să citească, simţind că parcă nu erau separaţi de grajduri, ci împreună în aceeaşi încăpere sau măcar 178

Ea tocmai trecuse de ducele şi ducesa de Hedley după ce îi salutase şi le mulţumise că organizaseră balul şi o induseseră şi pe ea, când îi zări pe Aiden şi pe Finn, alături de soţiile lor, aşteptând-o'. Mick şi Aslyn încă discutau cu ducele şi cu ducesa.

-Aţi ajuns devreme. Nu mă aşteptam să vă văd înainte de zece şi jumătate, îi tachină ea când fiecare din fraţi se aplecă şi depuse câte un sărut uşor pe obrazul ei.

-Voiam să te prindem cât mai repede posibil, înainte ca domnii să înceapă să te invite la dans, zise Aiden. Le-am transmis că nu vor mai exista alte stimulente din partea fraţilor Trewlove.

-Mulţumesc! Chiar apreciez asta, deşi sunteţi mult mai optimişti decât mine în privinţa domnilor care mă vor invita la dans.
Cu toate astea, era destul de sigură că Lord Beresford şi domnul Whitley aveau să îi semneze carnetul de bal.
-Am motive să fiu optimist. în privinţa ofertei pe care am făcut-o domnilor la ultimul bal... Ar trebui să ştii că trei dintre ei mi-au cerut să nu le anulez datoria. Se pare că le-a plăcut să danseze cu tine.
O sclipire de bucurie îi apăru în suflet.
-Cu adevărat?
-Ţi-am spus eu că, odată ce vor petrece timp alături de tine...
-Dar tot nu era metoda potrivită de a aranja asta.
-Da, trebuie să îţi dau dreptate în privinţa asta. Băgă mâna în buzunar şi scoase o bucată de hârtie îndoită. Numele, în caz că ai vrea să îi priveşti un pic mai favorabil.
Ea strânse pergamentul în mână, fără să-şi poată stăpâni un zâmbet larg.
- **O, Aiden, cred că tocmai mi-ai luminat seara.**

— Tantezia unui conte -

în aceeaşi lume. Era liniştitor, ceva ce avea să îi lipsească nespus când nu urma să mai locuiască aici.

CapitoCuCl8

- **Nu-i acorda prea mult credit, zise Finn cu un rânjet, că i se urcă la cap. O să-ţi dau de ştire dacă cineva va face uz de oferta mea, ca să poţi să-i priveşti încruntată.**

Lorrainc 'tfearfi

^Nimeni nu tc-a abordat în legătură cu oferta ta privind caii şi reproducerea?
-Nu până acum.
-Atei, pare că se împart veşLi bune, zise Miele cand cl şi Asly$_n$ **li**
sc **^Sc pare că nu toţi gentlemenii apelează la favorurile pe care le-aţi** anunţat **săptămâna trecută ii spuse ea. A venit cineva la tine pentru sfaturi de afaceri?**
-Au venit câţiva, zise el, ridicând din umeri, Dar sunt deja căsătoriţi. Ar fi trebuit să pun condiţii mai clare.
-Avem o întrunire de familie? întreba Gillie când ea şi Thornley intrară în cercul lor.
Fancy le spuse veştile pe care i le împărtăşiseră fraţii ei, - Asta chiar e o veste buna, deşi am încredere în tine şi **ştiu că nu ai avea nevoie de ofertele lor, zise Gillie,**
- **Mulţumesc pentru încredere.**

-Dâ aici carnetul de bal şi lasă-ne să ne rezervăm dansurile.
-Mu, zise ea şi le oferi un zâmbet blând, casă mai atenueze din asprimea deciziei. Nu dansez în seara asta cu nimeni din familie. Fac excepţie pentru prietenii sau familiile voastre - se uită la soţiile fraţilor ei - dar nu dansez cu voi patru. Sunt foarte sigură că voi avea nevoie de dansurile respective pentru alţi domni. Gillie o îmbrăţişa.
- **Îmi place încrederea ta.**

Ea **trase adânc aer în** piept **şi răsuflă** apoi **încet,** -Hai sa **vedem** cât **voi reuşi să o menţin!** Spre **surprinderea ei, nu fu deloc dificil** sâ**-şi menţină încrederea.** Odată **ce familia ei sc îndepărtă, domnii începură să o** abordeze, **iar, în cinci minute, o jumătate de duzină de dansuri fuseseră deja rezervate, Ba** chiar **îi** fură **prezentaţi doi lorzi care nu** participaseră **la balul Eui** Gillie.

Marchizul de Wilbournc fu primul care o conduse pe ringul de dans. Ea era recunoscătoare pentru vals, pentru *că îi* permitea şi vorbească mai intim cu el îi povesti aespre librăria ei şi despre eforturile de a-i învăţa pe adulţi să citească. „O investiţie în viitor!" Nu n ceru o donaţie. În schimb, îi ceru părerea despre cum ar putea sa şi extindă programele, unde credea el câ ar putea avea succes cu predareaşî în alte none din Londra.

Acordă toată atenţia ei fiecărui lord care a invită la dans. Un domn avea părul alb-argintiu şi era uşor adus de spate, susţinut de un baston. Nu o purtă ca vântul pe parcheta ci abia dacă se urni, iar, când melodia se termină, el o bătu pe mână.

-Am auzit că sunteţi încântătoare, domnişoară Trewlove. Vă mulţumesc că aţi avut răbdare cu o relicvă ca mine.

Ea zâmbi cu căldură.

-A fost o plăcere, Excelenţă,

-AH, dacă aş fi cu 40 de ani mai tânărl

în timp ce o conducea cu paşi înceţi, ea nu îl grăbi. Următorul partener comentă despre amabilitatea ei de a dansa cu bătrâiorul duce.

-Nu am fâcut-o pentru laude. Consider doar că nu e chiar aşa dificil să dai dovadă do bunătate.

Ea dansa deja de doua orc când avu. în sfârşit, un dans nerezervat şi se bucură că putea să se aşeze fi să se odihnească un pic, dar, în drum spre colţul celor care stăteau retrase, trioul cu părul blond o opri,

- **Doamne, domnişoară Trewlove, dar ce populară sunteţi în seara asta, zise Lady Penelope. Abia aşteptam să putem vorbi, încă de când am sosit, dar aţi dansat neîntrerupt.**

-Cred că încă sunt un fel de curiozitate,

-Vreţi **să** sugeraţi **că sunt** toţi **asemenea pisicilor?**

Ea râse.

- **Nu. Doar că nu sunt sigură ce părere să am despre interesul pe care mi-l arata.**
- **V-au vizitat nişte gentlemeni? întrebă Lady Victoria.**
- **Doi. Lord Reresford şi domnul WhitLey.**

Fiecare dintre cele trei lady făcu câte o grimasă.

-Gură-Umedă Whitley, zise Lady Alexandria şi apoi se lumină ia fată. 0. aşa pot să-i ţin minte numele,

-Darîi ştii deja numele, făcu Lady Victoria.

-Da^ dar, dacă ar fi să îl uit vreodată..,

Lady Penelope îşi dădu ochii peste cap.

- **Va sărutat vreodată mâna, domnişoară Trewlove?**
- **Da, aprobă Fancy>**

-E foarte drăguţ, dar,., saliva nu prea. Nu m-aş mulţumi cu d dacă aş fi în locul dumneavoastră,

- Nu cred că ne potrivim. El nu citeşte.

- E în formă bună, totuşi Foarte priceput la polo.

Ea îşi dădu vag seama că muzica se oprise din nou şi îl ^ri pe

Lord Beresford îndreptăţise spre ea.

-A fost o plăcere, domnişoarelor,

-Salutaţi i pe Dickens din partea mea, zise Lady Penel ope.

-Aşa o sâ fac.

Lord Beresford sosi şi îi oferi braţul, cu un gest elegant.

- Domnişoarelor! Domnişoară Trewlove, cred că acesu este dansul nostru.

-Aşa este* domnule,

începură să se învârtă pe parchet, şi ea se trezi gândtndu-se că nimeni nu dansa aşa de minunat precum Matthew,

Era târziu cârd ajunse înapoi în hotelul lui Mick şi ea în siguranţa în interiorul prăvăliei ei. După ce reduse flacăra lămpii cu gaz, ea se îndreptă spre etaj, unde o strălucire palidă de lumină ajungea până jos. La jumătatea drumului, pe micul palier, scările o coteau brusc la dreapta, şi lumina deveni mai puternică. Domnul Tittlefiţi lăsase, pesemne, lumina aprinsă ca ea să nu bâjbaie pe întuneric. în capătul scărilor, ea văzu că lumina nu era pe hol, ci venea din salonul de lectură. Secretarul trebuie sâ A uitat să o stingă.

Intră în cameră şi se opri brusc la vederea lui Matthew, aşezat într-un fotoliu lângă şemineu, aşa adâncit într-o carte, că nu o auzise sosind. Fu şocată de bucuria care o cuprinse, de parcă ar fi călătorit prin bme singură şi uitată şi ajunsese dintr-odată acolo unde îi era menit să fie. Ea îşi închipui plăcerea d e a ridica privirea din propria carte şi de a-l zări acolo. El încă era îmbrăcat cu jachetă, cravată şi vestă. Avu impulsul de a-l dezbrăca de hainele deranjante, dar el era relaxat, de parcă ar fi fost obişnuit să le poarte până târziu în noapte.

-Sunt surprinsă să te găsesc aia, zise ea uşor.

încet, de parcă nu era deloc surprins de apariţia ei, el îşi ridică privirea în timp ce închidea cartea şi o punea deoparte. Se ridică, şi, ca întotdeauna, ea fu uluită de cât de elegant se mişca, de parcă era obişnuit să fie privit şi hotărât să aibă o mină încrezătoare.

"Am decis să folosesc biblioteca ta în timp ce te aşteptam. Cum a fost seara ta?

Ea se duse spre canapeaua de lângă fotoliul lui şi se aşeză, recunoscătoare când el se aşeză la loc, studiind^ cu acei ochi verzi

incredibili. își scoase carnetul de bal de la încheietură, i-l întinse și îl privi în timp ce el îl studia.
Dickens sări pe canapea şi se făcu ghem la celălalt capăt. După ce îşi scoase mănuşile, ea îşi îngropa degetele în blana lui şi aşteptă răspunsul lui Matthew.
El ridică privirea în cele din urmă şi se uită la ea,
-Aproape fiecare dans rezervat.
Ea nu se putu abţine să nu zâmbească.
-Şi fraţii mei nu au mai făcut oferte.
El se sprijini de spătar şi ridică un picior încălţat în cizmă, proptindu-l pe genunchi. O poziţie aşa relaxată, masculină, de parcă tocmai se instalau să petreacă seara împreună.
-Te-a impresionat cineva?
-Marchizul de Wilboume a fost destul de şarmant. Lord Beresford, care m-a vizitat săptămâna trecută,..
- Beresford te-a vizitat?
-Da, el a fost unul din cei doi gentlemeni care au făcut-o. îl cunoşti?
-Cred că am citit ceva despre el în fiţuicile de scandal.
Afirmaţia era surprinzătoare,
-Nu eşti genul care să citească fiţuici de scandal,
- Citesc orice. Probabil erau la sora mea şi le-am văzut acolo.
- Ei bine, eu nu pun mare preţ pe bârfe, şt el pare destul de drăguţ, Trei tinere debutante mi-au urat bun venit. Am discutat cu ele o vreme. Matroanele încă se ţin la distanţă,
- Matroanele sunt întotdeauna dezaprobatoare şi dificil de cucerit,
- Mama nu e. Ea a fost severă în copilărie, dar întotdeauna a reuşit să mă facă să simt că pot realiza orice mi-aş dori. Uneori, cred că ar fi mai uşor să le invit pe toate aici, ca să vadă cine sunt cu adevărat. Dacă aş găzdui un eveniment, ai veni?
El se foi în scaunul lui, simţindu-se brusc inconfortabil.
- Nu ştiu.
Ea nu îl învinui că ezita. Dacă cineva nu era educat să se mişte printre aristocraţi, putea să se simtă nelalocul său, mai ales când fiecare cuvânt, fiecare expresie, fiecare acţiune era judecata. Se uită ^£^pre Dickens şi, pentru că era mai uşor sâ-l privească pe el decât pe Matthew, ea mărturisi:
*. £orrainc *Hcath —— -*
.Numai U tine m-am gândit în noaptea asta, mai ales când am valsat* ^ ^]ovește podeaua şi dinspre fotoliu răz-
a L I Z 1 A u o i el era îngenuncheat în faţa ei, luându-i mâna ea cum o făcea el de parcă luna şi stelele s-ar învârti În jurul ei, de parcă ea exista doar pentru plăcerea lui.
- M-am gândit la tine. Aproape ca am înnebunit intrebandu-mâ cu cine valsai.
- Duci, marchizi, conţi şi viconţi. Am conversat. Le-am pus întrebări, am încercai să ii cunosc mai bine. să aflu dacă vreunul mă face să râd. Mama m-a sfătuit să găsesc pe cineva care să mă facă să râd,
- Mama ta e o femeie înţeleaptă,
- N u pot să-mi dau seama dacă vreunii dintre aceşti domni e fermecat de mine. O, rostesc cuvintele potrivite, fac ceea ce

trebuie, dar nu pot să nu mă gândesc la fabula favorită a lui Esop şi mă trezesc că sunt prevăzătoare în privinţa complimentelor lor.

-N-ar trebui să fii. El îşi înclină uşor capul şi îşi atinse buzele de ale ei. Fără îndoială, te adoră la fel de mult ca mine. -Chiar o faci?

-Îmi doresc foarte mult să te sărut, domnişoară Trewlove, şopti el. respiraţia lui caldă atingându î obrazul,

-Şi eu imi doresc foarte mult sa o faci, dar poate ar trebui să îl închid pe Dîckens la mine în dormitor,

-Nu e nevoie. Nu va interveni. Eu şi blănosul suntem prieteni de-acum. I-am dat o cutie cu sardine de mâncare.

Râsul ei fu întrerupt de gura lui peste a ei, şi nimic altceva din seara asta nu se simţise aşa plăcut, aşa perfect. Ea nu ezită să-şi desfaca buzele, să-i ofere acces deplin. Asta era ce îsi dorea pentru tot restul vieţii ei: pasiune, foc, dorinţă

^T* aSU aUtUrÎ de el ar o lovitură pentru

p™7m e T™* nU dMuSC Vre"n ^ ^ vrea ceva

™i rC Ce ^ savureze plăcerea,

ajuta deloc să îi calme« î nd,Lhl *** hMxM peStC * Ci Şi ^ fusese un

succes CM ° ciudâ serii care

*^ * simtă atât de p^ ^ ^cu^ ^ el putea să o fel- Fantezia* unui *conte--*

Braţul lui o cuprinse pe după talie, şi el o trase uşor de pe canapea la el în poală. Îi susţinu spatele şi o aplecă uşor, schimbând unghiul sărutului, adâncindu-l. Din proprie iniţiativă, mâinile ei îi atinseră capul, degetele afundându-se în părul său bogat. Ea voia cu disperare ca el să fie la fel de recunoscător că o ţinea în braţe pe cât era ea de recunoscătoare că era în braţele lui.

Dar el era mult mai experimentat. îşi trecu mâna în jos pe spatele ei şi îi apucă fundul fără ezitare, cu o siguranţă care anunţa mult mai clar decât orice cuvinte că el era familiarizat cu anatomia femeii, că ştia cum să atingă, cum să apese, cum să mângâie în feluri care să înnebunească o femeie - în cel mai bun mod posibil.

în vreme ce ea era novice, abia învăţa despre fizicul masculin. Dar ce specimen minunat era el! Musculos şi bine făcut, tare la atingere în timp ce mâna ei îi explora umerii şi spatele. în vreme ce plăcerea ameninţa să o distragă, ea era decisă să îl cunoască un pic mai bine, să îi ofere la fel de mult cât îi oferea şi el ei.

în timp ce ea îşi trecea degetele de la o mână peste bărbia lui ţepoasă, el gemu uşor şi îşi duse gura într-o călătorie spre urechea ei, unde îi ronţăi lobul şi dezmierdă cu limba cochilia sensibilă. Cum învăţa cineva toate zonele diferite unde o dezmierdare intimă făcea să ţi se înmoaie genunchii? Ea simţea de parcă întregul corp îi era în pericol să se topească.

Dintr-odată îşi dădu seama că el nu o mai susţinea, că ea era întinsă pe covorul gros Aubusson şi că el era cuibărit lângă ea, cu capul sprijinit pe un cot. Ridicându-şi gura de pe a ei, el îi susţinu privirea în timp ce îşi trecea degetul peste decolteul ei, unde pielea se întâlnea cu mătasea. încolo şi-ncoace, încolo şi-ncoace. Apoi se opri, degetele sale adăstând deasupra umflăturii căreia nu îi acordase atenţie după primul bal.

- Da? făcu el cu vocea aspră, chinuită a unui bărbat capturat, încercând să se elibereze.

-Da.

Cu un mârâit profund, el se apucă să dezvelească ce voia să cucerească. Când dantela, mătasea şi şireturile fură trase în jos şi sânul ei eliberat de constrângeri, el îşi lăsă capul în jos şi i-l luă în gură. Nu doar sfârcul, ci cât de mult putu, limba lui alunecând pe deasupra Şi în jur. Apoi supse de parcă ea era o bomboană tare care trebuia consumată cu răbdare şi hotărâre, savurată şi apreciată.

Loirainc (hfeatfi

v - Î înfiose degetele în părul lui, ţinându-l în loc, chiar şi atunci * A 'gurile i se ridicară, centrul feminităţii ei lipindu-se de el în dmp ce corpul îşi căuta eliberarea. Dacă Dickens intervenea acum, avea să-l omoare, se gândi el.

Ea constată că Matthew îi ridica fusta şi jupa cu o mana mare, până când ajunseră ca un fel de deluşor în talia ei. O

apucă intim, îi dădu drumul sânului şi depuse sărutări în jurul şi peste el, înainte să îi prindă privirea, cu ochii înflăcăraţi. încet, deliberat, el introduse un deget pe la marginea desuurilor ei şi îl lăsă să alunece spre centrul feminităţii ei. Ea scoase o exclamaţie de uimire la senzaţia minunată şi simţi cum începe să pulseze pentru el. -Da? întrebă el.

-Da, răspunse ea încuviinţând din cap agitată. El o mângâie o dată, de două, de trei ori şi chicoti când ea slobozi un chiţâit. în tot timpul acesta nu-şi luă ochii de la ea, susţinându-i privirea, ştiind că o făcea să-şi piardă controlul, savurând asta. Ea se întrebă dacă a doua zi oamenii aveau să se uite la ea şi să ştie că fusese atinsă atât de intim. Părea că nişte senzaţii aşa profunde şi ameţitoare ar trebui să lase o urmă pe care lumea să o vadă.

Iute şi agil, el practic coborî pe corpul ei, până când capul lui fu la îmbinarea coapselor ei. Cu ambele mâini, el îi desfăcu picioarele, dând desuurile la o parte, până când ea îi simţi respiraţia. Plină de promisiuni, privirea lui o susţinu pe a ei preţ de un minut înainte să dispară în spatele deluşorului format din fustele ei.

Limba lui dezmierdă ce atinseseră şi degetele cu câteva momente în urmă, şi ea strigă de extaz. -O, Doamne!

Ea voia să-i spună să se oprească, dar se temea că avea să moară dacă o făcea. El supse, dezmierdă şi tortură cu mângâieri uşoare, *Inc* uH m1 *T* Î™ 6-Ea nu ?tiuse că posibil să simţi atâtea ZZfIT- K60^- ZWa Şi era ţintuită la pământ în acelaşi în râs sau în lacrimi Ea -străduia să t^leJ^sZT " ^^ 86 înâl*ă> Pnn ceruri, printre stele, er e urcaia W ch ^^ * le*ată de * V dădu vag seama că - * îndrepta fustele, încercând să îi bănuia ea^era as^âtiător^u al^i1 *mb* Mttefita* ** ^

-Ai suflat foc acolo jos. 186
, car^ed wi-h CarnScam

El chicoti cu voce profundă şi îşi băgă degetele prin părul ei încă strâns.

-Te-am aşteptat cu cele mai bune intenţii, dar constat că sunt uşor deturnat când eşti tu aproape. Cu toate astea, nu vreau să plec. Dar ştiu că, dacă rămân, mâine-dimineaţă nu vei mai fi virgină.

Cât îşi dorea ca el să rămână, cât îşi dorea să-l cunoască pe deplin! Dar ştia ce provocări trebuiau să înfrunte femeile distruse, Fraţii ei fuseseră aduşi toţi la mama ei din pricina acestor erori de judecată.

Ea îşi trecu vârfurile degetelor peste obrazul lui.

-Sunt tentată. Dar e un preţ prea mare de plătit pentru plăceri vremelnice.

Pentru ea, plata ar fi fost zdrobirea tuturor visurilor - ale ei şi ale familiei ei.

-Mu pot să accept ce îmi oferi,

-Aşa şi trebuie. Lorzii din Londra sunt nişte proşti dacă îţi dau motive să te îndoieşti de sinceritatea complimentelor lor.

-Poate că eu sunt nesăbuită pentru că vreau să mă căsătoresc cu unul.

-Nu eşti nici pe departe nesăbuită. Eşti cea mai puţin nesăbuită femeie pe care am cunoscut-o. După ce îi mai sărută sânul încă **o dată, el îl ascunse în rochie- Se rostogoli de pe ea şi se ridică, apoi întinse mâna şi o ridică şi pe ea. Ar trebui sâ plec acum.**
îşi puse un deget sub bărbia ei, îi ridică faţa spre el şi îşi atinse buzele de ale ei. Un gest care ar fi trebuit sâ fie nevinovat, dar, cu toate as tea, ea simţi atingerea până în vâr fui picioarelor. Era de parcă întregul ei corp era acum acordat la al lui, de parcă prin acţiunile lui ar fi creat o conexiunc mai strânsă între ei.
El se întinse şi îl mângâie pe Dickens pe cap,
- **Bravo, motanel**
- **0 să-l răsplătesc cu altă cutie de sardine.**

Matthew nu obiectă când ea îl luă de mină şi coborî scările alături de el.
-O să ies prin spate. Mai puţine şanse să mă zărească cineva.
La ora asta din noapte, nu erau prea mulţi oameni pe afară, dar ea aprecie faptul că el era aşa atent să nu îi strice reputaţia.
Când ajunseră în depozit, el trase zăvorul, deschise uşa şi păşi afară. Ceaţa deasă, grea aproape că îl învălui. Se uită spre ea.

Somn uşor!Ea sc îndoia că avea să poată dormi şi aproape că-l

rugă să mână. EL dispăru însă iute în cenuşiul de afară. închise uşa şi îşi upi urechea de ea. străduindu-se să îi audă paşii, dar erau estompaţi, îndepărtaţi. Curând, nu mai auzi nici un sunet. Schimbată pentru totdeauna, ea avea să păstreze mereu amintirea lui făcând lucruri delicioase, desfrânate cu ea. De ce o făcuse? De ce îl lăsase?

Dar se părea că între ei existase de la bun început o atracţie, ceva profund în fiecare dintre ei care îl chema pe celălalt.

Ea simţise asta din clipa în care el intrase în librărie,..

Auzi zgârieturi, trosnete. Un pas încett urmat de altul. Corpul ei părea să zâmbească. El se întorsese. Deschise uşa şi încremeni la vederea bărbatului care stătea acolo.

Nu era Matthew Sommersby.

Buze groase, uscate se întinseră deasupra unor dinţi înnegriţi.

-Salut, fiica mea.

CapitoCuCl9

Fancy se holbă la bărbatul zdrenţuit, cu pălăria şifonată trasă pe ochi, cu părul unsuros atârnând în şuviţe nepieptânate până la umeri, cu barba ciufulită, probabil cămin pentru păduchi. Degetele mănusitor sale erau doar nişte rămăşiţe, lăsând să se vadă degetele - murdare şi soioase - de sub ele. Hainele lui ponosite şi rupte atârnau pe corpul său slab ca un schelet.

Iute, ea se grăbi să trântească uşa, dar el îşi propti piciorul în prag, oprind-o. împinse uşa şi o făcu sâ îşi piardă echilibrul şi sâ se dea în spate. Ea se îndreptă de spate şi se uită urât la el.

-Nu eşti tatăl meu. Tatăl meu a murit.

-Asta ţi-a spus maicâ-ta? Biata! Niciodată nu a părut să mă placă.

Atunci, cum naiba putea să fie tatăl ei? 1 se încreţea pielea la gândul că acest bărbat ar atinge-o pe mama ei. Mama ei nu ar 6 tolerat asta niciodată. Nu i-ar fi permis niciodată să stea în preajma

-Minţi! Mama nu te-ar fi lăsat niciodată să o atingi.

-Ai fi surprinsă ce acccptă o femeie ca sâ tină un acoperiş deasupra capului ei şi al copiilor.

I se făcea rău şi avea să îşi verse cina peste cizmele lui julite. -Te-aş ruga să pleci acum.

- Ei haide, fatol Nu aşa repede. Nu am luat lucrul pentru care am venit. M-am gândit că ar trebui să sparg încuietoarea ca să intru, dar tu ai fost aşa drăguţă să îmi deschizi uşa, îmi închipui că aî crezut că sunt tipul care tocmai a plecat. Cum s-ar simţi mama ta să ştie că te distrezi cu domni scara târziu?

Ar fi ruşinată şi distrusă. Dezamăgită, întreaga ei familie ar fi dezamăgită. -Domnule,,,

-Dibble mă cheamă. Ea ar fi trebuit să-ţi spună măcar asta Pe tatăl ei îl chema Sutherland. David Sutherland. Fusese soldat. Un erou. Nu era individul acesta dezgustător, creatura asta murdară din faţa ei,

-Trebuie să pleci.

- Mama ta se lauda peste tot cui vrea să asculte despre prâvă- liuţa ta. Şi că ai fost prezentată în societate, El rânji, şi privirea lui dispreţuitoare o studie din cap până-n picioare, iar ei îi veni să-i pocnească faţa ca să-i şteargă expresia odioasă. Zice că feLiţa ei osâ se mărite cu un lord. Au ajuns şi până la mine toate poveştile astea, Şi am început să mă gândesc şi eu la fetiţa mea. Acum, că ai aşa o viaţă bună, elegantă, poţi să îi dai câte ceva şt tatălui tău, Cincizeci de lire ar ajunge în seara asta. Doar nu aî vrea să apar pe la vreunul dintre balurile alea fandosite, nu? Să mă prezint.

Cel puţin, părea să recunoască faptul că nu era o persoană cu care cineva să se bucure că era asociat. Dar cu siguranţă nu era o înşelătorie, Şi nici un servitor în Loate minţile nu ar permite cuiva aşa jerpelit şi murdar sâ intre în casa unui aristocrat.

-Eşti nebun dacă îţi închipui că o să-ţi dau măcar un penny.

-Ah, fatol Nu fi aşa!

Bl acţiona rapid şi o apucă de bărbie înainte ca ea sâ poată reacţiona şi îi ridică faţa, ameninţând să o sufoce, pentru câ putoarea lui o făcea sâ se înece şi să vomite.

- **Hu mă obliga să te învăţ bunele maniere, aşa cum am făcut cu "iama ta. Nu e o lecţie prea plăcută...**

- **I-aţi mâinile afurisite de pe eal**

Vorbele mârâite erau sălbatice, înspăimântătoare chiar **şi pentru ea. Dibble reacţiona instantaneu, întorcându-şi capul surprins, cu othii mari, strânsoarea lui slăbind în timp ce se întorcea..,**

Matthew îl pocni cu pumnul pe Dibble direct în figură, făcând să i ţâşnească sânge din nas şi pe el să se poticnească în spate şi să cadă la podea. Aproape ca o umbră, Matthew se aplecă peste bărbatul căzut, îl prinse de cămaşă, îl ridică uşor şi îl pocni din nou. Dibble mârâi. Altă lovitură, şi el se lăsă moale.

Gâfâind, Matthew se îndreptă şi o cercetă cu o expresie îngrijo- rată. Cu o grimasă, el îi atinse maxilarul. O durea, şi probabil că deja dădea semne că avea să se învineţească.

-Te-a lovit şi în altă parte?

-Nu. O minciună. Cum să explice durerea pe care i-o produsese în suflet? Susţine că e tatăl meu.

-Am crezut că tatăl tău a murit în război.

Ea încuviinţă din cap, apoi clătină din cap.

- **Mama mi-a spus că l-a iubit pe tata, dar cum să iubeşti aşa ceva?**

- **Poate minte. Ai nişte funie să-l leg, înainte să mă duc după poliţist?**

-Nu, dar am sfoara de la zmeu.

-Mă descurc cu ea. O aduci, te rog?

Ea alergă sus în apartamentul ei, luă o foarfecă şi tăie sfoara de la zmeu, apoi se grăbi înapoi la parter, unde o aştepta Matthew. Când ajunse, el îl rostogoli pe bărbatul pe nume Dibble pe burtă şi întinse mâna după sfoară.

-Pot să-l leg eu.

-Să-l legi strâns.
El îi strânse braţele lui Dibble laolaltă. Ea îngenunche şi începu să înfăşoare sfoara de la zmeu în jurul şi pe sub încheieturile bărbatului.
-Zicea că-l cheamă Dibble.
- Nu l-ai mai văzut niciodată?
-Nu.
- Fancy, probabil minte. O parte din jocul pe care îl joacă pentru a pacali pe cineva să-i dea ce vrea să obţină.
ha voia cu disperare ca asta să fie adevărat, dar bărbatul vorbise aşa încrezător.
- Ce crezi că se va întâmpla cu el?
al^t^In <âteva ^ - * M«*
Ea simţi oarecare consolare la cuvintele lui, vrând ca Dibble sâ fie închis mâcar şi pentru că era o mizerie de om,
-Gata, ebine. Taie sfoara şi leagă capetele!
în timp ce încerca să poziţioneze foarfeca, hi dădu seama că mâinile îi tremurau prea tare. Matthew îşi puse mâna peste a ei
-E în regulă.
Luă foarfeca şi tăie el capetele sforii. Apoi trecu la picioarele lui Dibble.
-Nu vreau să se ridice şi să fugă cât sunt plecat.
-Am o tigaie, Pot să-l pocnesc cu ea în cap dacă se trezeşte.
-Bravo! Aşa te vreau.
Cu Dibble legat fedeleş, Matthew o mângâie pe obraz,
-Nu lipsesc mult. închide uşa, trage zăvorul, în caz că are prieteni. Nu deschide până nu te strig eu.
-Să fii atent!
El îi aruncă un zâmbet încrezător.
- Mă întorc, îţi promit!
Băgă mâna în buzunar şi scoase batista, pe care o îndesă în gura lui Dibble.
-Asta aşa, în caz că se trezeşte. Nu trebuie să-i auzi cuvintele oribile.
Apoi el plecă, iar ea rămase singură cu groaznicul bărbat. După ce închise uşa cu zăvorul, Fancy se apropie de el, se lăsă pe vine şi îi studie chipul, căutând orice trăsătură familiară, căutându-se pe sine în chipul lui.
Era imposibil să-ţi dai seama cum arăta odinioară nasul lui, pentru că părea să ft fost rupt sau lovit de mai multe ori. Ea se întrebă dacă era boxer de meserie. Nu-şi putea închipui ca era un boxer de prea mare succes. îşi aminti că avea ochii negri, dar era destul de sigură ca ea moştenise ochii mamei ei. Păr negru, dar aşa era şi al mamei ei.
Obraji rotunzi. Ai ei erau înalţi şi cu pometi ascuţiţi El avea o aluniţă pe maxilar, lângă ureche. Ea nu avea aluniţe. El decise brusc ochii, şi ea căzu în fund de surpriză. începu să se zbată mcer când să scape de legături şi să geamă. r _nmi

-N-o să reuşeşti sâ te eliberazi. Ai putea sâ „o-p consumi energia.■a « ei el se °Pri i! se ^ ^ SpUSe CeVa> Spre _' ă cuvintele prin batista din gură. Se dâdu
A*rt>a nu reuşi sa mţeied£<* ^
„sîrJ^-ptr,
usiVfu mai bucuroasă ca oricând. Nu mai întâlnise pc nimeni care să lc dădea politiitilor indicaţii cu atâta autoritate. Aceştia erau foarte politicoşi cu el, părând dornici să se asigure că îl mulţumesc, în prima seara când îl cunoscuse, avusese impresia că era obişnuit să comande. Acum, avea o dovadă şi mai bună că el era un bărbat nu doar dispus să preia comanda, ci care o şi făcea cu uşurinţă.

Dibble protestă tot timpul cât poliţiştii înlocuiră legăturile slabe cu cătuşe din fier şi lanţuri la mâini şi picioare. îl scoaseră farâ prea multă blândeţe de acolo. După ce plecară, Matthew se uită din nou la ea.

-Tremuri. -Mi-e doar frig.

HI închise uşa, o zăvori, se duse la ca şi o luă strâns în braţe.

- E în regulă, draga mea. E în regulă. Eşti Tn siguranţă. Hai să te duc sus în apartament!

-Am bărbia lui.

Matthew încremeni preţ de o dipă înainte îşi ducă degetul sub bărbia ei şi să-i ridice faţa ca să se poată uita în ocliii ei.

- Bărbia ta e mult mai frumoasă şi mai drăgălaşă ca a lui.

- De ce sâ vină aici şi să spună aşa ceva? De ce să susţină că e tatăl meu dacă nu e?

-Poate e un şarlatan. Ce voia?
tatâW ^^ " ^ ™ ^ ^ Un W * sPună lumii Câ e3tC
ziarele de S i " C â n d " n d , ajunge şt în despre hotelului fratelui tău nT ^ Un artkol din ^
Pe faptul că poate nu sti, Bărbatul s-a bazat
~ Cred că e posibil să fi1 f tăU
^.rF™ ™
192 -Voiam să mă duc să o vizitez dimineaţă, să-i povestesc despre bal. Trăsura lui Mick va fi pregătită pentru mine.

-Să te însoţesc?

Bunătatea lui fu cea care o copleşi, lacrimile ameninţând să i se reverse.

- Nu, cred că e mai bine dacă o văd singură. Apreciez însă oferta.

-Ce faci?

- Te duc în braţe până sus.

-Pot să merg.

- Ştiu, dar, dacă te ţin, pot încerca să te încălzesc.

Ea îşi sprijini capul în curbura umărului său, în timp ce el începea să se îndrepte spre scară.

-Eşti mai puternic decât credeam.

-Nu e nevoie de prea multă putere atunci când porţi în braţe un nor.

-Sunt mai grea decât atât.

-Nu cu mult. Când ajunseră la apartamentul ei, el o duse în dormitor, care era uşor de găsit pentru că era singura altă cameră şi o puse uşor pe pat. Cu tandreţe, îi dădu jos pantofii. Ai încredere să îţi desfac şnururile?

Ea aprobă din cap. El veni în spatele ei, şi ea fu cât se poate de

conştientă de degetele lui care se mişcau de-a lungul şirei spinării, neoprindu-se la rochie, ci desfăcând şi şireturile corsetului. Când termină, el o îndemnă să se întindă şi puse o pătură peste ea. Se întinse alături de ea, o luă în braţe şi îi lipi faţa de pieptul lui, începând să o mângâie pe spate prin pătură şi prin haine.

-O să te încălzesc cât ai clipi.

Dinţii i se opriră din clănţănit în timp ce el îşi descheia vesta şi cămaşa.

-Bagă-ţi mâinile aici!

-Nu pot să fac asta, degetele mele sunt ca gheaţa.

-Pot să rezist la un disconfort de moment. Nu pot să suport să te văd suferind.

îi **luă una din mâini şi o lipi de pielea lui netedă şi caldă. Auzi cum şuieră brusc şi se încordează.**

-îmipare rău.

Când ea vru să-şi retragă mâna, el o opri.

pa făcu întocmai cum i se spuse şi sc gândi câ nici ce) mai fa binte foc nu ar fi de^heţat-o atât de complet şi nici nu ar fi f0s<

AŞA-£ macine? întrebă el încet şi ea abia reuşi să încuviinţeze din cap.

-Bine. . e ,1 - «

El începu din nou să o mângâie pe spate, şi ea se mcălzi, devenind letargică. Sc lăsă moale lângă dl, dar mintea îi alerga ca o iapă fugară, disperată să scape de ororile care o năpădiseră.

-Dacă e tatăl meu, zise ea, bombardată de imagini oribile, nu-mi pot imagina că mama l-a iubit, că l-a primit în patul ei. E atât de oribil, de scârbos.

-Poate era altfel în tinereţe.

-Poţi să te schimbi aşa drastic în douăzeci de ani? El a spus câ ea avea nevoie de un acoperiş deasupra capului. De ce să apeleze ta el pentru ajutor? De ce anume avea el nevoie de la ea?

-Draga mea, nu te chinui cu întrebări, E posibil să nu fi spus decât minciuni.

-Dar conţineau o scânteie de adevăr. Degetele ei nu mai erau atât de reci, aşa că îşi lăsâ mâinile să alunece pe tatia lui şi îl ţinu strâns. Nu suport gândul ia ceea ce probabil a trebuit să îndure mama din partea lui.

-Nu pot să-l acuz pentru ce s-a întâmplat cu atâţia ani în urmă, dar voi avea grijâ ca magistratul să ştie şi ca acţiunile lui din trecut sâ fie luate în calcul când va fi condamnat. -Presupun că va trebui să depun mărturie.

- 0 voi face eu. Nu e nici măcar nevoie să vii la proces. Cuvântul meu va fi de ajuns,

- Dar pe mine nva atacat.

-Eu am văzut ce s-a întâmplat şi pot servi drept martor. Te-ai plâns ca legea tratează femeia nedrept. La tribunal e la fel. Nu sunt de acord cu situaţia, dar mărturia unui bărbat va cântări mai greu decât cea a unei femei, Crede-mă, draga mea, individul nu te va mai deranja n.cmdatâ, Mâ voi asigura de asta într-un fel sau altul.

u părea încrezător, şi cu toate astea ea avea responsabilittl* Da

^r. ACCl indîVki nu ^ o ™ Aranjeze «codi* nea c erT, * " contrazice cu el. Avea 4 tacă ce e a nevoie la momentul rCSpectk

-De unde ai ştim că trebuie să vii?

-După cum ştii, obişnuiesc să mă uit spre fereastra ta înainte de a mă ™!ca, Am observat uşa dcschisâ şi o lumină palidă revăr- săndu-se spre grajduri. Ştiam că ai închis după ce am plecat. Voiam mă asigur că riu s-a întâmplat nimic.

-Am fost surprinsă de cât de rapid şi de eficient te-ai ocupat de el.

-Am practicat o vreme boxul, do dragul sportului, cu nişte prieteni. Unii sunt mai competitivi decât alţii.

Ei i-ar fi plăcut sâ-l vadă boxând, dar, pe de altă parte, era încântata şi să-l vadă fie şi doar respirând.

-M-am încălzit acum, dacă vrei sâ pleci.

-Aş prefera sâ rămân.

Ha fu cuprinsă de uşurare şi se cuibări mai aproape de el. întotdeauna ştiuse că existau pericole în lume, dar până în seara asta nici unul nu o atinsese.

CupitoCuf20

)

Spre surprinderea lui Fancy, ea reuşi sâ doarmă în braţele lui Matthew. CI rămase pânâ dimineaţă, apoi se furişă pe ieşirea din spate. Nimeni nu părea să fie prin preajma, aşa că reputaţia ei era în siguranţă.

Dar, pe când călătorea cu trăsura, mintea i se umplu de imagini cu oribilul bărbat care venise la uşa ei. Dinţii lui înnegriţi, ochii lui atât de negri. Ştia că ar fi putut să se ducă la Mîck pentru a o ajuta şi pentru a o linişti, dar, din cine ştie ce motiv, ea nu îl voia decât pe Matthew. Nu doar pentru că el nu avea nevoie de vreo explicaţie despre ce se întâmplase, ci şi pentru că felul în care o consolase era mai intim decât ce i-ar fi oferit fratele ei. O, cu siguranţă, Micit ar fi ţinut-o în braţe, i-ar fi şoptit vorbe de consolare şi ar fi inten- tionat să-şi ţină fiecare promisiune, dar ea nu ştia dacă ar fi reuşit sa îi repună în funcţiune inima rănită.

Ba ar fi trebuit sâ fie mat puternică, nu ar fi trebuit să permită Ca inima să i se sfărâme asa uşor la auzul unor cuvinte care puteau sa fie simple minciuni,' Dar ceva stricat odată reparat devenea ^ai puternic.

Cel puţin, aceasta era mantra care i se învârtea în minte când **coborî din trăsură cu ajutorul valetului. Când Fancy păşi înăuntru, o auzi pe mama ei cântând în bucătărie.**

- **Tocmai am pus ibricul pentru ceai.**

Femeia pe care ea o iubea aşa mult intră în camera de zi şi se opri brusc, clătinându-se.

- **Draga mea fată, ce s-a întâmplat?**

Fancy simţi lacrimile formându-i-se în ochi şi nu reuşi să le oprească atunci când braţele mamei o învăluiră. -Mama, te rog spune-mi că nu e adevărat! Te rog! Mama ei rămase nemişcată, atât de neclintită, încât Fancy nu reuşi să-şi dea seama dacă mai respira. Sau poate nu putea, pentru că fiica ei o ţinea strâns.

-Despre ce vorbeşti, iubirea mea?

Tremurul uşor din vocea mamei ei, ezitarea ei, de parcă ar fi ştiut răspunsul şi nu ar fi vrut să pună întrebarea, îi făcură inima lui Fancy să i se strângă aşa tare, încât avu impresia că avea să-i cedeze. -A venit un bărbat să mă vadă aseară. îl cheamă Dibble. Mama ei tresări, de parcă ar fi primit un pumn de la un uriaş. Se dădu înapoi şi îi studie chipul. -Ce ţi-a făcut? -Nimic.

Nu voia ca mama ei să se îngrijoreze, aşa ca nu-i povesti despre momentele în care o îngrozise şi în care ea se temuse că el avea să-i facă rău, până când intervenise Matth^,T.

-Voia bani, susţinea că e tatăl meu „ udecând după reacţia mamei ei, ea se temea că găsise răspunsul pe care îl căuta, dar tot puse întrebarea. Nu minţea, nu-i aşa?
Cu ochii umezi, mama ei îi cuprinse faţa cu o mână. - îmi pare tare rău, iubito. -L-ai iubit?

Ha ştia prea bine că uneori inima nu putea fi stăpânită şi o apuca **pe calea pe care voia.**

-A, nu, iubito. Cum crezi că aş putea iubi o creatură atât de scârboasă? Dar, din momentul în care mi-am dat seama că eram însărcinată, te-am vrut pe tine. Fancy scutură din cap.

-Dar nu înţeleg de ce l-ai lăsat vreodată să te atingă.
196Mama ei făcu un pas în spate. Ochii i se umeziseră şi mai tare înainte sâ se îndrepte spre fotoliul ei şi sâ se aşeze aşa brusc, de parcă i-arfi căzut un bolovan în poală,

-Stai jos , iubito!

Fancy nu voia sâ facă asta. Corpul ei părea aşa încordat, că voia sifugă în orice clipă şi simţea nevoia sâ fie într-o poziţie din care să poatâ să o facă pe cât de iute posibil. Dar nu puLea să refuze cererea simplă a mamei ei, aşa că se aşeză pe marginea fotoliului din faţa ei, nefiind în stare să se relaxeze, fiecare muşchi rămânând încordat, aşteptând lovitura.

-Vezi tud el era proprietarul. Chiar daci oamenii mă plăteau ca să le cresc copiii, nu era destul cât să ajungă mai mulţi ani. Plus că nu puteam să-i las pe micuţi singuri, aşa că opţiunile mele de a câştiga bani prin muncă erau limitate. Nu ştiam sâ citesc bine, şi asta mă dezavantaj a. De asta sunt şi aşa mândră că predai lecţii de citit.

Ea ştia că mama ei nu se descurca prea bine cu cititul, nu îşi amintea sâ o fi văsuţ citind sau să îi fi citit ei ceva<

-Aşa că făceam curii de chibrituri şi eram plătită Ta bucată. Fraţii şl sora ta au început şi ei sâ lucreze când au mai crescut. Dar banii erau adesea puţini, şt, când nu aveam destui bani de chirie h ei bîne> el avea alte metode de platâ pe care le solicita.

Fancy simţi că i se face rău şi închise ochii,

-Ţi-a făcut rău.

-Nu a ridicat niciodată mâna asupra mea. Pentru că nu-l iubeam, nu era foarte plăcut să-i las să mă atingă, dar nu puteam să permit ca ai mei copii să ajungă în stradă, nu-i aşa? Nu plânge, draga mea!

Copiii ei. Copii care odinioară fuseseră ai altcuiva, ai unor oameni care i-i aduseseră ei ca să îi îngrijească. Şi ea îi crescuse ca pe copiii ei.

Deschise ochii şi-şi şterse lacrimile de pe obraji.

-A fost oribil ce a făcut. Trebuie pedepsit.

-Fraţii tăi au avut grijă de asta. Sarcina mea nu putea fi ţinută secretă prea mult timp, aşa că le-am spus adevărul. Aveau 14 ani, erau băieţi mari şi puternici. L an cotonogit. De atunci, nu m-a mai deranjat. Nici măcar nu a mai cerut banii de chirie de atunci. Sigur. Mick a cumpărat la un moment dat toate proprietăţile de pe aicL

-Gillie ştia despre t... despre Dibble?

Nkimfcar au puteai ti i^boie «w^»1 UU H »M* din cap. x

-Pentru că nu am vrui să le ruinezi de originile Inie. Nn am vrut să te îndoieli de faptul r.\ ai fosl o completare bine veniţii]n viaţa mea*"le-am iubit din clipa în care am şliut că vei veni pe Uimc.

Ea ¡şi îngropi faţa m mâini şi suspină pentru lot ce fusese nevoită mama ei să îndure, pentru ci fusese nevoită sft îl ta;ie pe acel vierme şi o atingă. Şi plânseşi pentru ea, pentru că o parte din acel om era în ea. Nu era un erou de război, tiu fusese marea iubire. Mama et o luă în braţe.

-îmi pare tare rAu, draga mea. DupA ce băieţii au avut grijă dq el, am crezut că se va ţine deoparte pentru totdeauna. Nu exista nici un motiv să atli despre ruşinea mea. Fancy îşi ridică deodată capul -Ruşinea ta?

- Pentru că m-am culcat cu un bărbat cu care nu eram căsătorită. -A, mamă, ruşinea e a lui, nu a ta.

Dar, chiar când rosti cuvintele, îşi dădu scama că şi ea simţea ruşine. Nu fusese uşor să fie copil din flori, dar măcar crezuse că era rodul a ceva frumos, Să ştie că se născuse din urâţenie o făcea să îşi dorească să plângă din tot sufletul,

-Putem să discutăm mai târziu. După ce vor afla fraţii tăi despre vizita lui,..

-Mu vreau să le spun.

Ea încă se chinuia să accepte faptul că fraţii ci ştiuscră un secret aşa oribil despre ea şM ţinuseră pentru ei. Ca să o protejeze, dar din ce clipă protecţia devenea o exagerare? -Aluat bani de la tine.

-Nu, nu a făcut-o. Un domn caro locuieşte în zonă s-a întâmpla să fie pe acolo, l-a oprit şi a chemat poliţia.'

-Slavă Domnului pentru asta! Dar ei tot trebuie să stie, -Nu sunt pregătită ca ei să ştie că am aflat adevărul despre... cel care m-a procreat.

Fraţii ei nu se referiseră niciodată la bărbaţii răspunzători pentru esenţa lor ca la taţii lor, ci ca la cei care li procreaseră.

începea să Înţeleagă de ce făceau asta, Nu voia să accepte nici legătură mai strânsă cu Dibble - dar aceasta exista chiar şi M*

Mama ei era îngenuncheaţi pe covor, cu mâinile împreunate pe genunchii lui Fancy.

- îmi pare aşa râuT iubito.

-Nu trebuie să te scuzi, mamă. Ai făcut ce ai făcut ca să îi ţii pe ceilalţi în siguranţă. înţeleg asta.

Mama o mângâie pe Fancy pe obraz.

-Tu eşti în continuare fetiţa mea preţioasă.

Dar acum, ea se simţea murdărită de aflarea adevărului.

Din clipa în care o părăsise pe Fancy, Matthew voise să se întoarcă la ea, dar bănuia câ ea avea nevoie de un pic de timp singură, cu gândurile şi grijile ei. Aşa că aşteptă până spre sfârşitul dimineţii.

Când intră în prăvălie, Marianne îl salută, dar zâmbetul ei era mai puţin luminos.

- Bună ziua, domnule Sommersby,
- Domnişoară Marianne. Domnişoara Trewlove e aici?
- Face ordine în salonul de lectură.
- Atunci, o să urc. Trebuie sâ discut ceva cu ea. -Desigur, domnule.

El urcă scările şi intră în salonul de lectură. Ea şedea pe jos, lângă şemineu, cu mai multe cărţi stivuite în jurul ei, şi ştergea raftul acum golit de cărţi cu o cârpă. El se duse spre ea şi se lisă pe vine. -Fancy...

- Chestia la care nu se gândeşte nimeni e că sunt aşa multe rafturi şi aşa multe cărţi care trebuie constant şterse de praf. După ce ai terminat cu toate, e timpul sâ o iei de la capăt.

Ea luă o carte, o şterse cu grijă pe copertă şi puse la loc pe raft. îl durea inima pentru ea.

-Ai vorbit cu mama ta. Presupun că a confirmat adevărul celor ʳoştite de eh
Fără să se uite la el, ea aprobă din cap şi îsi trecu cârpa peste o altă carte.
'El era proprietarul, şi ea nu avea destui bani de chirie.
H închise ochii.
-Doamne!
Deschise ochii şi îi puse mâna pe umăr. Ea se trase de lângă el - Am făcut baie când m-am întors acasă, dar tot mă simt Murdară.

Ea se uită la cl atunci, şi tristeţea din ochii ei l-ar fi îngenuncheat dacă ar mai fi fost în picioare,

-0t Matthcw, murdăria e mult mai profundă de atât+ ~Tu nu eşti acel bărbat, \I\ nu e parte din tine. - Tc-ai uitat vreodată la părinţii tăi şi ţi-ai spus că ei nu sunt **parte din tine?**

în lumea lui, originile erau atât de al naibii de importante. Sigur că nu făcuse niciodată asta. Crescuse conştient de faptul că ei erau parte din el, din ce îl făcea special, ce îl făcea ce era şi nu *cine* **era, -Da, ai dreptate,**

-În mod normal, m-aş bucura câ am dreptate. -Dar, Fancy, oamenii care sunt răspunzători de existenţa ta nu determină neapărat tipul de persoană care devii. Tatăl meu a fost un om aspru. Nu l-am auzit niciodată râ2ănd. Oamenii aflaţi în sub- ordinea lui erau îngroziţi de el. Ştiau că putea să le distrugă viaţa cu un cuvânt. Am moştenit ochii de la el, părul. Dar nu mi-a dat şi sufletul. Lucrez cu aceiaşi oameni cu care o făcea el, dar le ascult ideile şi discut despre cum pot fi îmbunătăţite lucrurile. El era dictatorial, nimeni nu ştia mai multe ca el Pentru el(nu conta decât părerea lui. Hu admit câ nu ştiu totul, că merita să ascult sugestiile altora. Cu alte cuvinte, sunt mult mai responsabil ca el, îşi duse degetele la piept. Acesta sunt eu. Sunt diferit de elT Tu eşti diferită de tatăl tău. Tu eşti Fancy Trewlove, şi există aspecte la tine care nu au nici o legătură cu el,

-Mâ îndoiesc că vreunul dintre membrii aristocraţiei ar fi de acord. Le pasă atât de al naibii de mult de origini, de sânge, de moştenire, Aveam dezavantajul de a fi născută din flori, dar eram mândră de mama şi de bărbatul despre care îmi spusese câ ar fi tatăl meu. Mă simţeam demnă pentru câ eu chiar credeam în ce îmi împărtăşise. întotdeauna am crezut că talál meu a fost un erou. dar acum se dovedeşte că e un ticălos.

El ura faptul că era aşa cuprinsă de îndoieli.

- Dar tu eşti eroina, cea care face atât de mult bine altora.

-Chiar dacă apreciez sentimentul, ştiind adevărul despre cel care m-a procreat, cum aş putea fi în orice fel o soţie potrivită pen- tru un lord?

-Dacă au ceva de ubieciaL în privinţa circumstanţelor naşte rn tale - asupra cărora nu puteai avea controlul -, pol să se ducă la dracu*.

Cuvintele lui o făcură să aámbeascá uşor, dar asta fu dc ajuns c.i să-l Jnveseleaacâ. Voia sa îi spună că el era conte ţi ca originile ri il făceau să o admire şi mai mult. Dar acum nu era momentul ca ca sA afle a\ nici el nu fusese complet onest cu ea când se cu- născuseră- Să nu i spună că era Rnsemont, cel din afurisita scrisoare nu păruse o idee aşa rea la început. Acum, însă, când ajunsese 5,1 o cunoască, ii era greu să găsească momentul putrivit pentru a i spune adevărul. Ka s-ar uita diferit la el, aşa cum şi el o privea cu alţi ochi şi înţelegea cât era de remarcabilă şi că nu era deloc precum viermele care o procrease»

-Sincer, Fancy, nu trebuie să spui nimănui vreodată ceva,

- Dar asta nu ar fi cinstit, nu-i a$a? Ar însemna înşelăciune. Şi dacă nu e condamnat...

-Va fi. Am vnrbil dimineaţă cu procurorul care se va ocupa de ca/. Cu ajutorul mărturiei mele - dimpreună cu greutatea şi puterea rangului său el nu se îndoieşte că va fi condamnat.

Ea tl studie preţ de o clipă.

-Chiar dacă c o uşurare, cred că tot vreau să fui martoră. Nu vreau ca Dibble să creadă că mă tem dc el, vreau săi înfrunt, să simt satisfacţia de a-l pedepsi pentru faptele sale.

-Deşi te admir pentru asta, de ce să treci prin aşa ceva dacă nu e nevoie?

- Urăsc ce i-a făcut mamei mele. A profuat de ea, şi poziţia lui i-a oferit puterea de a face asta. Aş vrea să-l văd castrat.

El nu se aştepta ca ea să fie aşa răzbunătoare, dar nu o putea învinui pentru asta,

- MA îndoiesc că vor merge aşa departe, dar va fi pedepsit. Viaţa în închisoare nu e uşoară.

-Ştiu. Fratele meu Finn a stat în închisoare. Nu a vorbit niciodată despre asta, dar l-a schimbat, l-a făcut mai mohorât. Ea luă o altă carte, o şterse de praf şi o puse pe raft. Tu mă priveşti altfel, acum că ştii adevărul despre originile mele?

-Da, Când ea îşi ridică brusc privirea ca să se uite la el. el Îi cuprinse obrazul, recunoscător câ de data asta ea nu se feri de atin- Kerea lui. Ştiu câ eşti mult mai puternică decât orice femeie pe care ¿m întâlnit-o vreodată. Noaptea trecută ai fost agresată şi fizic, şi emoţional, dar nu te-ai ascuns din faţa adevărului. Eşti cu adevărat remarcabilă, şi orice lord ar fi norocos sa te aibă drept soţie.

Orice lord, inclusiv el.

Mai târziu în acea după-amiază, după ce Marianne plecase, Fancy stătea la tejghea şi îşi cerceta corespondenţa, când observa un plic de culoare crem. Numele ei era trecut cu un scris elegant. Degetele îi tremurară uşor când întoarse scrisoarea, rupse sigiliul şi o despături. Cuvintele zburară spre ea, un amestec din care abia dacă înţelegea ceva.

Bal.

Reşedinţa Fairhaven,

Plăcerea companiei dumneavoastră.

Ea se holbă la dată. La sfârşitul lunii. Seara. Sigur că seara, Marchizul şi marchiza de Fairhaven îi solicitau prezenţa.

Abia dacă îi venea să creadă. Nu era înrudită în nici un fel cu ei. Dar iată că îi solicitau *plăcerea companiei.* **îşi aminti de o vreme când ar fi fost extrem de bucuroasă. Acum, nu putea decât să se gândească la faptul că nu avea ce căuta acolo, că nu era demnă de o invitaţie atât de elaborat creată. 0 puse la loc în teanc, duse teancul în birou şi ii îndesă într-un sertar, de parcă ar fi vrut să uite de existenţa lui.**

Se întoarse la tejghea şi se uită la ceas cum treceau minutele până avea să încuie uşile, decisă să ţină librăria deschisă pe toată durata programului, deşi i se părea o corvoadă. îl ura pe Dibble pentru că îi luase bucuria de a lucra,

dar se simţea recunoscătoare că nu trecuse de depozit, aşa că nu avea amintiri cu el invadându-i această parte a prăvăliei.

în ciuda vizitei de mai devreme a lui Matthew şi a cuvintelor lui încurajatoare, ea nu reuşea să scape de tristeţea care o cuprinsese în timp ce **se lupta să se descurce cu senzaţia bruscă de** vulnerabilitate. **Vulnerabilă** şi **dezechilibrată. Nu era aşa cum crezuse mereu că era: rodul** unei **mari iubiri. Ea devorase poveştile romantice, pentru că reprezentau lumea care se unise ca să o creeze pe ea. Chiar dacă** ştia că **mama ei o iubea, nu putea trece peste faptul că ea apăruse ca rezultat al urâţeniei din lume, şi asta** o **făcea să se simtă urâtă. La suprafaţă, în profunzime» peste** tot.

CapitoCuf21

Pieptul o durea, sufletul îi era lovit. Nu merita toate visurile pe care familia ei le sperase pentru ea,simţea ca o impostoare. Trecutul ei era o minciună, şi, chiar dacă înţelegea de ce familia ei o apărase de adevăr, ba chiar îi iubea pe coţi pentru asta, se simţea dezrădăcinată.
De îndată ce ceasul bătu de şase, ea se îndreptă spre uşă. Aproape ajunsese, când uşa se deschise brusc, şi Matthew intră, cărând două coşuri de răchită, unul cu capac, celălalt plin de un amestec de flori,
-închizi pe ziua de azi? întrebă el
- Doar dacă nu ai nevoie de o carte.
-Nu în seara as La. M-am gândit câai vrea să mi te alături la cină.
- Nu prea am chef de tavernă în seara asta.
- M-am gândit eu că nu, zise el şi săltă coşul cu capac. Aşa că am adus taverna la tine.
Ea simţi o înţepătură în inimă de bunătatea lui,
- O, Matthew, nu cred că aş fi o companie prea bună,
-Nu mă aştept să fii, dar bănuiesc că nu ai mâncat astăzi şi ai nevoie să mănânci.
Abia atunci îşi dădu şi ea seama că el avea dreptate. Nu avea poftă de mâncare, dar nici nu voia să i se facă rău de la lipsa hranei,
-E destul în coş pentru amândoi.
-Da.
-Ai vrea să vii la etaj, atunci?
-Credeam că n-o să mă mai inviţi.
-Va trebui sa fii cuminte.
Zâmbetul lui ascundea ceva poznaş.
- Doar dacă vrei tu sâ fiu.
Ea nu se putu abţine. Râse şi se simţi tare bine, mai ales că se gândise că nu avea sâ mai găsească niciodată resursele pentru a zâmbi din nou. Se întinse pe după el şi apucă apoi coşul cu flori, iau cu pe ăsta»
-Aşa şi trebuie. Sunt ale tale.
-N-am mai văzut aşa multe laolaltă şi atât de multe soiuri.
Felurite culori o întâmpinară când se uită în jos. Trebuie să fi făcut tare fericită o vânzătoare de fiori.
Matthew îl pusese, de fapt, pe grădinarul său să le taie din grădina reşedinţei sale din Londra. Voia cel puţin câte una din fiecare soi şi fiecare culoare. Când plecase mai devreme, avusese impresia că ea încă se lupta cu informaţiile despre originile ei şi nu avea de gând să o lase să se adâncească în îndoieli cu privire la propria persoană.
_____ *£ovraiuc ifearft —*
tuj ei Noaptea trecută nu fusese foarte **O** armă dortnitorul, dar acum era surprins **sădes-**
atentdupâce **^^salonaŞtll Deşi** nu era tocmai un salonaş. copere cat de
cJincludea o mică bucătărie, unde ea
acolo ,ipusecoşul Sui lănBă K r "hiar taverna, ci o Pe rugase bucătăreasa de la

reşedinţa lui să prepare ceva. Draga femeie care se afla m casa lui de ani întregi fusese încântată de ocazia de a prepara mancaruri care să fie savurate nu doar de servitori. Spera ca Fancy să nu Creadă că mâncarea era mai sofisticată decât ce se servea, de regulă, de partea cealaltă a străzii.

-Nu am o vaaâ, zise ea, Sper să nu te simţi ofensat că voi folosi un urcior.

-Ar fi nevoie de mult mai mult ca să mă simt ofensat. Ea aduse un urcior galben şi începu să aranjeze florile îtl eh -Poţi să te uiţi în jur şi să te simţi ca acasă, Nu durează prea mult aici.

El se îndepărtă şi observa câ restul încăperii era dedicat confortului. 0 canapea de un albastru-închis şi o masă joasă, dreptunghiulară, stăteau în dreptul şemineului. De fiecare parte a lor şi mai aproape de foc se aflau două fotolii de catifea, albastru-deschis cu fi re galbene răsucite. Ei ii plăcea galbenul, se părea,

Pe şemîneu se afla un portret a patru bărbaţi şi o femeie, toţi înalţi - toţi tineri, nu mai în vârstă de 20 de ani, putea paria stând în faţa unei taverne. Sirena şi Unicornul, conform firmei atârnate deasupra uşii, O femeie mai în vârsta, mică de statură, stătea între ei. Lipită de ea şi aproape îngropata în fustele ei era o zână mică, nu mai mare de şase sau şapte ani.

r, zise ea încet> venind sâ stea lângă el. în ziua în care GiUie a deschis taverna.

-Aşa m-am gândit şi eu.

rocÎ^™^^ -T înrâ™tâ> SG Judecând după

SSt UdV Aslyn ^ din spatele gru-

- r; Srfăcută * - ^ ™ - ^

nobile. Fancy era ***l^Va*** **CaSât0riSe ^ ™ ^rbat fără origini teau totuşi. dar graţia şi feminitatea râzbă-**

^Mâncăm,pânânuScrâc(?şte?intrebâGa

El dusese mâncarea U tavernă şi o rugase pe Hannah să o în~ călzească, **aşa că tehnic nu minţise când** îi **spusese că venise de la** tavernă. **U masă, el deschise şi sticla de vin pe care o adusese, turnă pentru fiecare câte un pahar şi se aşeză cu ea în stânga lui. îi plăcea sa o aibă acolo. Nu fu surprins sâ constate că farfuriile ei aveau model galben cu albastru.**

-îţi plac galbenul şi albastrul.

Zâmbetul ei era forţat, părea că nu avea ce căuta pe chipul ei.

-îmi aminteşte de soare şi de cer - şi de cele mai frumoase zile.

El se gândi că ea însăşi era o fiinţă însorită şi că însenina cele mai sumbre dispoziţii - până seara trecută. Acum, ea era cea care avea nevoie să fie ajutată să se însenineze.

Puiul bucătăresei lui cu sos acrişor de portocale era una dintre specialităţile ei şi totodată printre mâncărurile lui favorite, şi, cu toate astea, Fancy mânca cu entuziasmul cuiva obligat sâ roadă o talpă veche de pantof. Nici măcar vinul, unul excelent şi vechi din pivniţele lui, nu părea sâ o atragă.

-Am moştenit mine de cărbune în Yorkshire.

Era un lucru plicticos de admis, dar el nu era obişnuit cu tăcerea dintre ei şi voia să o facă să zâmbească.

Cuvintele lui părură să îi stârnească un pic interesul, cel puţin suficient cât sâ se întindă după vin.

- Acolo unde ai crescut.

El aprobă din cap.

-Nu ar trebui sâ fii acolo, ca să le administrezi?

-Am un administrator excelent care se ocupă de tot. îmi trimite rapoarte. Mă duc din când în când în vizită.

De cele mai multe ori, când se retrăgea la ţară. la terminarea sezonului din Londra.

-Ai lucrat vreodată în mine?

- De câteva ori. E o muncă obositoare, dar m-a făcut sâ-i apreciez mai bine pe cei care trebuie să o facă.

-Foloseşti copii pentru munca în mină?

-În ciuda numeroaselor defecte ale tatălui meu. una dintre calităţile cu care îşi mai spăla din păcate era că nu credea în folosirea copiilor la astfel de munci. Cu excepţia mea. Nu îi plăcea ideea ca eu sâ am o copilărie. Era de părere că trebuia să-mi asum responsabilităţi - cât mai devreme posibil.

¿arraine ifeatfi —-------------------------

^Pamilja „„ m-ar fi P^rat «pil pentru totdeauna dacâ ar fi putut,

datele şi alunece în sus şi în jos pe piciorul paharului, ,l ci nu-şi putu reţine gândul că i-ar plicea tare mult săii mângâie bărbia. Doar că nu era aici pentru ce îşi dorea el. Era atei pentru ea.

- Nu merii â şi te gândeşti la el.

-Ştiu, şi cu toate astea nu mai ştiu cine suni. iii ura faptul că Licălosul acela **o făcuse să se îndoiască într-atât dc persoana ci»**

-Eşti Fancy Trewlove de la Fancy Book îimporîum. Fancy Trcwlovo care cucereşte societatea londoneză ca a furtună, Ea râse uşor.

-Mai degrabă, ca □ adiere.

-în viaţa unui sezon, două baluri nu reprezintă nimic. Fană la final» îi vei fi cucerit pe toţi.

Ea se uită la e), îşi feri privirea şi sorbi din vin. -Astăzi am primit o invitaţie la halul Fairhaven. Aşadar Sylvie, draga de ea, o invitase totuşi, la rugămintea lui, în ciuda protestelor iniţiale. Va trebui să ii trimită un cadou. Deşi Fancy nu părea la fel de mulţumită cum se aşteptase el să fie,

- i-am cunoscut pc marchizul şi pe marchiza de Fairhaven la balul lui Gillie, continuă ea. Nici una dintre rudele mele nu e înrudită cu ei. E primul semn că aş putea fi acceptată.

-Şi asta e bine» nu-i aşa?

-În rnod normal, da. Darm-am tot gândit la balul Collinsworth, următorul pentru care am primit invitaţie. Mă gândesc să nu mă duc. să imi închei sezonul.

Lui nu i placea îdeea ca ea să flirteze cu alti bărbaţi, dar îi plade mulT ^'1Tl " ^ ^ rCmmţE 'a pentnj care rTlundM *tât

- Intenţionez să-l laşi să câştige?

tot;^r Că " intt un an mă voi întoarce. Poate. M-am ^t Randti la ce m-ai spus tu mai devreme. Aş putea să ţin asta

secret, dar mă tem că rn-ar roade şi că aş trăi cu teama că se va afla. Nu ar fi mai bine să admit adevărul? Mai ales dacă e să mai am orice fel de speranţă pentru partida pe care mi-o doresc,

-Ce fel de partidă îţi doreşti?

-Una bazată pe respect, dragoste, admiraţie. Onestitate. Fără secrete.

-Dar oamenii foarte rar îşi împărtăşesc totul,

- Dar ăsta nu c un lucru mărunt, Matthew. E adevărul urât despre cum am apărut pe lume. Ea îşi frecă mâinile de braţe în sus şi în jos, Ţi-am spus mai devreme că mă simt murdară, pătată. Am mai făcut o baie în după-amiaza asta şi nici de data asta nu am reuşit să scap de mizerie, M-a cotropit.

Pe genele ei lungi se adunară lacrimi, şi el se simţi de parcă o furtună îl zguduia.

-Mă simt ruşinată. Ruşinată că el e parte din mine. Ruşinată că nu am puterea să-l alung. Că mă bântuie în continuare. Cum pot să împovărez un soţ - o familie - cu toate astea?

El crezuse că o cunoştea* că o înţelegea, dar acum îşi dădu seama că devotamentul ei pentru cei la care ţinea era mult mai mare decât experimentase el vreodată. Ba nu putea să scape de ce aflase despre tatăl ei din pricină că descoperise ce preţ trebuise să plătească mama ei şi din pricina grijii pentru cei care încă nici măcar nu făceau parte din viaţa ei, îl făcea să se simtă umil cu altruismul ei. cu abilitatea ei de a-i pune pe ceilalţi înaintea ei.

Ea se străduia să se obişnuiască cu ceea ce aflase despre ea însăşi şi avea impresia că era diferită pentru că nu era rezultatul unui basm. cî al unui coşmar. Cu toate astea, nu vedea că inima şt sufletul ei rămăseseră neschimbate. Pentru că viermele nu o atinsese doar pe ea, ci şi lumea ei şi, făcând asta, o murdărise cu jegul lui, şi acesta pătrunsese atât de adânc, încât ea nu-l putea înlătura, Dar el ştia cum să o scape de el,

îşi împinse scaunul în spate şi se ridică.

-Unde ai cada?

Ea clipi spre el, uşor şocată.

-Am o sală de baie. De ce?

-Am de gând să îţi fac baie, iar, când voi termina, vei ft aşa curată, că pielea ta va scârţâi.

Fancy nu ştia dacă să fie îngrozită, prevăzătoare sau intriga când Matthew îşi puse jacheta pe spatele scaunului, îşi dădu lavaliera jos, descheie trei nasturi, îşi sumeţi mânecile, se instaU ca acasă în bucătăria ei şi începu să încălzească apă. Ea decise că era intrigată şi uşor precaută,

- Nu vorbeşti serios.

El se sprijini de blat, îşi încrucişă braţele pe piept şi ea se strădui să nu observe cum acţiunea îi făcu braţele să pară sculptate în stâncă.

-Când am ieşit din mină, eram acoperit de mizerie, fiecare colţi- şor era plin de murdărie. Era singurul lucru pe care îl uram la munca în subteran. Dar am devenit foarte priceput la a mă

îmbăia cât se poate de bine, iar, când terminam, apa era tulbure,

-Dar eu nu sunt cu adevărat acoperită de mizerie.

-Nu, dar simţi ca şi cum ai fi. Mi-ai mărturisit că eforturile tale nu au dat rezultate. Aşa că ce râu e daca mă laşi pe mine să încerc?

- Prin haine?

El îşi descrucişă acele braţe frumoase şi se apropie încetişor, de parcă ea era o iapă sperioasâ care ar putea să o ia la goană în orice clipă la un sunet neaşteptat sau o mişcare bruscă. El se opri chiar înainte ca pieptul lui să îi atingă sânii, şi afurisitele ei de sfârcuri se întăriră pe loc şi se îndreptară spre el. El îi susţinu privirea cu onestitate.

- Gura mea te-a explorat cât se poate de intim. Trebuie să ştii că nu voi lua ce nu eşti dispusă să oferi.

Dar fără haîne cum putea să se abţină să nu îi ofere tot? Ea avea încredere în ei mai mult decât în ea însăşi. Pericolul era aproape, dat. dacă el o putea scăpa de acea senzaţie îngrozitoare de a fi mânjită, ea se gândi că ar putea avea şansa de a deveni din nou ea însăşi. De când cu sosirea lui Dibble, se simţea pierdută, ca o frunză--n vânt. Voia mai mult ca orice să se întoarcă pe drumul ei sigur.

Aprobă din cap. Cu un zâmbet plin de înţelegere şi de blândeţe, el se aplecă şi îi depuse un sărut tandru pe buze,

-Ştiind ceea ce ştii despre trecutul meu, cum suporţi să mâ atingi? şopti ea.

- Pentru că nu-l văd pe el. Te văd doar pe tine. Iar, când voi termina, la fel vei face şi tu.

El se întoarse de la ea, şi ea avu nevoie de toată stăpânirea să nu 1 apuce şi să-l tragă înapoi şi să se cuibărească în braţele sa^

Nu până nu se simţea curata, desi deia » A Doar datorita felului în care se **uTa el uTd^ ^ cum crezuse mereu câ era: demnă de a fi iubită! * ^ *** -O să încep să umplu cada.**

Ea nu aşteptă ca el să răspundă, ci se duse la ea în dormitor şi continua spre sala de baie. Deschise robinetul şi se uită cum ja venea prin cep. Era o îmbunătăţire faţă de felul în care se spâlaseră la mama ei, trăgând cada din şopron şi umplând o cu găleţi de apă de la chiuveta din bucătărie. Micii se documentase despre cum să introducă instalaţii cu apă caldă în clădirile lui, dar nu reuşise să le facă utilizabile, deocamdată. Ea era aproape sigură că urma să vină o vreme când totul avea să fie mult mai confortabil.

Auaind paşii grei, se dădu la o parte, lipindu-se de perete, şi îl privi pe Matthew cum intră cu o oală uriaşă în braţe şi toarnă apa aburindă în cada pe care o pregătise ea. El mai făcu câtcva drumuri în vreme ce ea se agita nervoasă, cum nu-i stătea în fire, prin dormitor.

-E gata, anunţă el în cele din urmi. Ea îşi împleti degetele.

-Cred că ai făcut apa mai fierbinte decât o făceam eu. Aş putea să mă spăl ş i singură.

-Ai fâcut-o deja de două **ori azi, şi nu te-a** ajutat. **El ridică o mână şi îşi flexă degetele. Eu am magie aici.**

- Până mă dezmeticesc, o să dai spectacole de stradă, intrând în competiţie cu Regele Focului.

El râse, un râset profund şi bogat, apoi deveni serios

- Nu îmi împart talentele chiar cu oricine, Doar cu ceie mai speciale doamne♦ . r jnmrri nu Easimţi câ i se închini™. O fe» sa ise slm a dep*d ţinea la nimeni la fet de mult ca la ea. El puse deoparte oal. •

- O sâ te dezleg, . , .._tli dintre stâl- Stând la piciorul patului, ea se întoarse apuca unul pii foarte elaborat scul ptaţi. .. ^ sfAcca şnu rurile,

Mâinile lui erau încete şi sigure în timp « ^ ,|c an-

Sn vreme ce ale ei începură să se umczeasc^ ^ ^^ ^

Lorraiw tfcath -

^¡¡atură. ticiparea atingerii lui care trecea peste mai mu ^ ^ nli se ude. -Ar trebui poate să-ţi dai vesta şi câmaş) ■ ^Ku-i plăcu cât de gâfâit vorbise, dar, când el îşi apăsă gura pc spinarea eiT la baza gâtului, ea rămase complot fără aer, de para plămânii ei se goliseră complet,

-Ce femeie înţeleaptă eşti! Poţi să te descurci cu restul hainelor sau vrei să mă ocup eu. - Mă descurc.

Ea se întrista când a simţi îndepârtându-se. -Îţi acord câtcva minute, apoi vin lângă tine la cadă. Ea aproba din cap şi îi ascultă paşii care se îndepărtau. Apoi se duse în încăperea faianţată, îşi dădu repede jos hainele, pe care le puse într-un colţ, şi se afundă în apa incredibil de caldă, mai caldă decât avea ea răbdare de obicei să o facă. Să care apă caldă nu fusese niciodată sarcina ei favorită şi de obicei o făcea doar atnt cât să facă apa confortabilă. Va trebui să regândeascâ valoarea acestui efort, pentru că aşa era minunat.

Auzind un uşor zgomot, o mică bufnitură, ea rămase nemişcată şi aşteptă. Se gândi câ ar trebui să fie agitată, dar niciodată nu se simţise inconfortabil în prezenţa lui. Şi el îi făcuse lucruri delicioase şi desfrânate în cele mai intime locuri din corpul ei. Nu era suficient de ipocrită cât să-i spună că nu putea să o atingă, mai ales acun^ când îşi ura propria piele. Aproape că o frecase până la sânge în după-amiaza asta,

El intră aşa încet, încât ea aproape nu-l auzi. Nu mai purta vesta, dar cămaşa rămăsese. Puse un teanc de cărţi într-un colţ şi o lampă deasupra lor.

- Nu ţi-ai desfăcut părul.

-Nu trebuie să se ude. Durează o veşnicie să se usuce.

- Mmm, Vom vedea,

El dispăru, şi lumina de deasupra se stinse, lăsând încăperea abia luminată şi cu umbre dansând în jur. Când se întoarse, cămaşa dispăruse, şi ea se trezi uitându-se la pieptul lui neted, frumos sculptat, În timp ce se lăsa pe vine în faţa ei şi îi oferea un pahar dc vin, Ea îşi dorea ca el să fi lăsat lumina aprinsă. Unele dintre trăsături şi părţi dtn musculatură erau umbrite, şi ea nu le putea vedea la fel de dar pe cât şi-ar fi dorit. Sub apă, doctele ei se flexară de parcă ar fi vrut să-l atingă. Trebuia să le relaxeze înainte să le ridice din apa şi se concentra ca să strângă piciorul paharului şi să nu le treacă peste pieptul pe care dorea să-l de^.mierde.

-N-am băut niciodată vin în cadă.

-Te ajute să te relaxezi. Eu întotdeauna savurez un pic de scotch când fac baie.

^Mi se Pare f°artfl decadent.

- **Exact.**

Ea se încălzi de la cuvântul rostit cu voce joasă, plină de promisiuni, Lua o înghiţitură de vin şi îşi poziţiona braţul să se sprijine **pe sâni, ferindu-i de privirea lui cercetătoare. Ea nu credea că ceea ce era sub apă se vedea la fel de clar. deşt era**

ridicol să se simtă jenată acum, când el văzuse totul de aproape noaptea trecută,

Trecuse doar o zi de când lumea se prăbuşise în jurul ei? Poate era un pic nedrept să se gândească la faptul că ar putea să Îşi revină aşa repede,

Privi fascinată cum el înmuie una dintre cârpele ei moi în apă, în capătul îndepărtat al căzii. Muşchii lui se încordară când stoarse cârpa.

-O să începem cu faţa ta.

0 atinse uşor cu cârpa pe frunte.

- Şi cu ce vei termina?

-Cu degetele tale, zise el şi zâmbi insinuant.

Ea îşi ronţăi buza de jos înainte să mai ia o gură de vin.

-Nu ai bărbia lui, zise el încet. Arăţi exact ca femeia din fotografia în care te ascunzi printre fustele ei.

Zâmbetul ei fu slab, ezitant,

-Mama mea.

-Nu ai aceeaşi vârstă, desigur, dar trăsăturile sunt aceleaşi,

-Mi s-a spus de nenumărate ori că sunt ca ruptă din ea.

- Poţi să crezi asta.

- Dar el trebuie să-mi fi dat ceva, zise ea şi închise ochii,

Poate e ceva adânc în mine, ceva ce nu poate fi văzut.

- Poate splina ta. , . .

Cu un râs înfundat, ea se uită la el cu o sclipire în ochi şi simţi o mică scânteie de bucurie.

-Cu siguranţă, nu inima, draga mea,

Deşî inima ei începea sa se simtă de parcă nu mai era a ei, ar putea să-i aparţină lui Matthew. El se întinse dupa fulg« ^sa-Pun parfumat, îi puse în palma lui mare şi îi înmuie în apa, evi genunchiul ei ridicat, evitând să atingă orice parte a ei. Ap bucata de cârpă şi o umplu de săpun, parfumul ridicându-se în aer ca urmare a eforturilor lui,

Hl păru pe datâ intrigat şi uimit.

-Deci de asta miroşi mereu a portocale.

-De asta şi pentru că mănânc în fiecare dimineaţă una la micul dejun. Când eram mică, îmi băgăm degetul în pulpă şi mă dădeam cu zeama aia pe gât, de parcă era parfum.

-O imitai pe mama ta când se dădea cu parfum?

-Nu, ea nu ar fi cheltuit niciodată bani pe ceva atât de frivol. Punea câte un pic de vanilie în spatele urechii. Mick i-a cumpărat o datâ un parfum scump. Stă şi acum neatins. Cred că îl consideră prea preţios, pentru că e un cadou de la copiii ei,

-Mama ta pare să fie o femeie extraordinară.

Cu cârpa acoperindu-i palma, el o lăsă sâ alunece peste gâtul şi peste umerii ei, masând în timp ce înainta, şi ea se temea că nu avea să mai poată face niciodată baie fără să retrăiască aceste senzaţii.

El duse cârpa doar până în locul unde apa se lovea de sânii ei. Nu o în muie acolo, deşi ea nu ar ii observat- Strânse mâna în jurul unui braţ al ei şi îl ridica din apă. Ea privi cum maxilarul lui se strânse dintr-odată, şi el închise ochii,

- Te-ai rănit,

-Am frecat prea tare, şopti ea, dar nu a ajutat deloc.

-Aici nu forţa e necesară, ci tandreţea.
El îi spălă braţul cu atât de multă grijă, că ea aproape plânse de emoţie.
în mod straniu, când el termină, ea avu senzaţia că pielea ii era impecabil de curată, Oriunde o atingea, ea se simţea înnoită, ne- pângărită, El îi luă paharul de vin gol de-acum din mână şi se apucă sâ-i spele şi celălalt braţ.
-Te pricepi foarte bine la asta.
-Mi-am petrecut mult timp gândindu-mă să o fac.
Ea reacţiona cu surprindere,
-Te-ai gândit să mă speli?
{I lui degetele şi le duse la buze, depuse un sărut fierbinte acolo, în tot timpul acesta susţinându-i privirea, provocând-o. -M-am gândit sâ fac multe lucruri cu tine. Ii lăsase celălalt braţ să se sprijine pe marginea căzii. Ea ridic* tm deget *şi* **şi-l trecu de la clavicula lui până în centrul pieptului 5* simţi gustul victoriei când el închise ochii.**

El ura faptul că aceasta femeie puternică se îndoia do sine uraşi mai mult faptul că el trebuia să se străduiască aşa tare ca să nu profite de situaţie. Motivul lui adevărat fusese să o facă să se simtă din nou curată, dar, când ea îl atinse doar cu vârful degetului, e] trebui să se controleze din răsputeri să nu i se alăture în cadă. Ba chiar îşi ţinea pantalonii pe el. Voia doar să o ia în braţe şi să o ^inâ strâns.
în schimb, îi puse frumoasa mână la loc pe marginea căzii şi se duse în spatele ei.
-Stai mai sus, o să te spăl pe spate.
-Eşti hotărât să mă speli peste tot.
Fiecare afurisit de centimetru, şi pentru unele locuri nu avea nimic împotrivă să nu folosească deloc cârpa, ci limba. Apa se mişcă în valuri mici când ea îşi trase genunchii la piept şi se aplecă în faţă, cuprinzându-i cu braţele şi punându-şi obrazul pe ei, dezvăluind curbura delicată a spatelui.
-Presupun că aici nu ai putut să ajungi prea bine.
-Nu, nu peste tot.
El puse cârpa deoparte şi frecă săpunul între mâini până când aproape că îi alunecă. După ce îl lăsă la îndemână, el îşi desfăcu palmele şi le puse pe mijlocul spatelui ei. Le lăsă uşor să alunece în sus şi peste umeri, în jos şi peste şolduri. Geamătul ei profund îl făcu să zâmbească.
- Îţi place?
-Foarte mult. Sunt convinsă că e foarte, foarte murdar acolo şi că va trebui să mai fad asta de câteva ori.
Era cel mai reconfortant lucru pe care îl spusese în ultima vreme, şi el simţi că pieptul i se umflă de plăcere şi de triumf. Se apropie şi îşi lipi buzele de urechea ei, bucurându-se de senzaţia atingerii unei şuviţe ude, care scăpase din cocul ei şi se prinsese în favoriţii lm.
-Te simţi mai curată?
-Categoric, da. Tu mă atingi de parcă el nu contează_
- **Chiar nu contează. Eşti o femeie independentă, Fancy, m Ştiut din clipa în care am intrat în librăria ta şi te-am văzut.**

Cu vârfurile degetelor, el îi masa umerii şi spatele, pielea ei nina alunecoasă şi mătăsoasă sub atingerea lui.

Ea gemu,

- **Niciodată nu am mai simţit aşa ceva până acum.**

-Dar celelalte feluri în care te-am atins.., aşa le-ai ma* smi,Ea îşi întoarse capul uşor şi se uită spre el cu un zâmbet şugubăţ pe faţă, care lui îi aduse mai multă bucurie decât orice altceva în viaţa lui vreodată*

- Te-aş acuza că iţi permiţi libertăţi, dar mă tem că te-ar face să te opreşti.

-Nu mă opresc decât dacă îmi ceri să o fac. -Atunci, o să stăm aici până dimineaţă-

- Apa o să se răcească. Deja s-a mai răcit. -Dar tu o să mă încălzeşti, nu-i aşa?

în feluri în care nu ar trebui. -O să te încălzesc întotdeauna. -Eşti murdar, Matthew?

Respiraţia lui se poticni, plămânii Si încremeniră. La orizont pândea pericolul, şi el îl ignoră. - Cu siguranţă, aş putea să fiu. Ea râse uşor, se răsuci uşor şi se întinse spre el. -Vreau ca tot corpul tău să îl spele pe al meu. -Fancy, rezistenţa mea slăbeşte de la minut la minut. Vreau să ştii că pentru mine nu eşti diferită astăzi de cum ai fost ieri. Dar, dacă îmi dau jos pantalonii şi intru în cadă... Ea îşi apăsă degetele pe buzele lui.

- Ştiu, Dar vreau să mă simt curată şi pe dinafară, şi pc dinăuntru, Vreau să fiu curată peste tot.

Ea nu se simţise niciodată atât de îndrăzneaţă, de cutezătoare. Dar nici nu îşi dorise ceva aşa mult cum îl dorea pe el. Nu doar mâinile lui, ci fiecare centimetru din el.

El făcuse în aşa fel încât trecutul să nu conteze, doar prezentul şi viitorul. Chiar dacă ştia că lorzii îşi doreau soţiile neatinse, ea nu mai era deloc sigură că avea să urmeze această cale.

Nu din pricina bărbatului care o procrease. Matthew avea dreptate. Dibble nu conta, nu era nimic pentru ea. 3şi plantase sămânţa şi plecase. Nu putea avea nici o pretenţie asupra eL Şi, chiar dacă nu era de acord cu aprecierea lui Matthew în privinţa bărbiei ei, ştia că nu conta. Dragostea cu cane fusese înconjurată în copilărie atenuase tot ce avea de-a face cu acest bărbat care venise la uşa ei cu urâţenia lui. Ea permisese răutăţii lui să pătrundă În ea, dar Matthew o contracarase cu tandreţe şi grijăₜ

El ora motivul pentru care acum îşi punea în cumpănă **viitorul pentru că acum ştia ca acest moment se simţea perfect şi corect* Ştia că nu conta ce aducea ziua de mâine, ea nu avea să regrete ce simţea acum.**

Îl privi cum îşî descheie pantalonii. Când îi împinse în jos şi scăpă de ei, ea îi văzu picioarele şi îşi dădu seama de ce nu îl auzise când intrase mai devreme. Îşi scosese cizmele. Ea îşi ridică privirea şi se opri la jumătatea distanţei, descoperind şi altceva,

-Cât de magnific eşti, şopti ea cu voce joasă şi răguşită. -Te referi la mine sau la mădularul meu? Cu coapse ferme, abdomenul bine făcut şi muşchi proeminenţi, el ii aminLea de statuile din marmură ale zeilor. -Trebuie să aleg?

Rasul lui răsună în încăpere când intră în cadă, apa făcând valuri când se aşeză şi o luă braţe, astfel încât ea era lipită de corpul lui. -Când ieşim din cada asta, părul tău va fi desfăcut. Ea abia avu timp să zâmbească şi să aprobe înainte ca gura lui să o captureze pe a ei şi să dezintegreze şi orice urmă de murdărie care se mai agăţa de ea. Nimic nu mai conta în afară de el, în afară de ei. Mâna lui călători pe lungimea spatelui, peste fundul ei, de-a lungul unei coapse şi se agăță sub genunchi, trecându-i piciorul peste şoldul lui, ca să se poată lipi mai intim de ea. Şi ea se bucură de senzaţia de a-l simţi aproape. Apa începuse să se răcească, dar acum părea mai fierbinte, Ea se simţea mai fierbinte, încălzită până în străfunduri.

El îşi lăsă gura să alunece pe gâtul ei, şi căldura călători prin ea până în vârfurile picioarelor.

- **Te simţi mai curată?**
- **Pe dinăuntru şi pe dinafară.**

El îşi înălţă capul şi îi captură şi-i susţinu privirea

-Stai aşa! Să nu-l mai laşi niciodată în interiorul tău.

- **N-o s-o mai fac. Tu mă faci să mă simt invincibilă. Mă faci să mă simt preţuită.**
- **Pentru că eşti. Ai aşa multe de dăruit, de oferit.**

^Vreau să îţi dau ţie seara asta. . r

El gemu cu voce joasă şi îşi îngropă faţa în curbura gâtului ci,

- **Mă aduci în genunchi cu atâta uşurinţă.**
- **E din pricina po2itici tale în cadă.**

Când e, işi înălţă «pul. rânjea, şi îi -prinse faţa cu o palm, mare şi foarte udă,

În plf^ştii ce e mai rău despre mine, şi cu toate astea inc* ^-

Pentru că ştiu, de asemenea, ce e mai bun despre tine, şi asta cântăreşte mai mult decât ce e mai rău

De data asta, când îi posedă gura, îi luă în posesie şi inima. El o accepta asa cum era. Trecutul ei nu conta. Cu el nu trebuia să pretindă, să se prefacă sau sa se străduiască să îndeplinească aşteptări. Era exact ce îşi dorise dintotdeauna, onestitate cu un gentleman. Şi o avea.

în timp ce mâinile lui o dezmierdau, ea se gândea întruna: jrA tat a ta. a ta1'.

în timp ce mâinile ei alunecau pe pieptul lui lat şi pe umerii puternici, ea se gândea: lhAl meu, al meu, al meu".

Apoi începu să tremure, pentru că, oricât de cald era el, apa se răcise. El observă imediat şi se retrase. Hai să te scoatem de aîriî El ieşi primul, fără să se sinchisească să îşi ascundă perfecţiunea, şi se întinse după un prosop. Ea se ridică şi, când apa se revărsă, ochii lui se întunecară şi se înflăcărară, iar ea se simţi ca o nimfă care atrăsese atenţia unui zeu. Când ieşi din cadă, el drapâ materialul moale în jurul ei şi începu să o şteargă uşor, adunând toate picăturile. Se lăsă într-un genunchi şi avu grijă şi dc picioarele ei, şi ea îşi trecu mâinile prin părul

lui, uluită că el se apleca dinaintea ei, având grijă de ea înainte de a avea grijă de el.

- **Probabil ţi-e frig, zise ea.**

- Mi-e bine.

* Î™?^'d 3PT * Prosop o înfăşură în el, în timp « el XfC "Prmu1' firăaseo la fel de multa grijă

•ui în odlii

coastele fâceau wj^ ProsoPul strâns într-o mână acolo unde

— Fancy, intenţia me~ T' aSigUrâtldu~l un de modestie. ^ ceea ce te face să fii ILTt^T^ Sk te ^ să ^ ** învinui dacă ai vrea să m7l V ^ schimbat. Nu te pot îmbrac şi să plec acum.

Cu un zâmbet, ea dădu drumul prosopului, conştientă de drumul acestuia pe distanţa scurtă de la corpul ei până când i se adună la picioare, observând cum mâna lui se strângea mai tare pe prosop, cu degetele albite. Ea se întinse şi îşi împreună degetele cu mâna lui neocupată şi începu să-l conducă spre pat.

Deşi el se oferi, cu toate bunele intenţii, să plece dacă ea dorea asta, nu fusese foarte sigur cum avea să realizeze asta când corpul lui era încordat de dorinţă pentru ea, de dorinţa de a se îngropa în ea şi de a o auzi ţipând în valurile pasiunii. în timp ce ea îl trăgea din sala de baie, el dădu drumul prosopului din strânsoarea de moarte şi merse în urma ei.

Niciodată în viaţa lui nu i se păruse aşa important să îi reuşească ceva, să fie perfect - pentru ea.

Când se apropiară de pat, ea dădu drumul mâinii lui, se întinse şi începu să îşi scoată agrafele din păr. El se încordă când valuri de mătase neagră se revărsară pe umerii ei, pe spate, oprindu-se doar la gropiţele din josul spatelui. îşi trecu mâna prin şuviţele mătăsoase, o opri să se urce în pat, o întoarse spre el şi îi lăsă capul pe spate, aşezându-şi gura peste a ei, de parcă acolo i-ar fi fost locul dintotdeauna. Şi afurisit să fie dacă nu era aşa.

Dar asta simţise de fapt de prima dată când se sărutaseră. Totul la ea părea potrivit, nou şi familiar în acelaşi timp.

Ea se lipi de el, îşi trecu un braţ în junii gâtului său şi cu cealaltă mână îi dezmierdă spatele, de parcă şi l-ar fi dorit cât mai aproape posibil, aşa cum îşi dorea şi el de fapt. Ea era moliciune caldă din cap până în picioare. Chiar dacă pielea ei nu scârţâia când îşi trecea palmele pe deasupra, ea se simţea neatinsă, pură, impecabilă, o zeiţă care acorda atenţie unui simplu muritor. El nu se simţise niciodată mai umil, mai puţin demn de ceva atât de preţios. Mai ales când ea nu era o timidă şi îşi trimisese limba într-o călătorie care studia fiecare adâncitură şi cotlon din gura lui, reuşind în acelaşi timp să se întoarcă pentru un vals lent şi seducător.

Ea nu era deloc timidă când venea vorba despre orice aspect al vieţii ei. Era ghidată de pasiune, şi aceasta o condusese în braţele lui. Nu putea să fie mai recunoscător.

0 ridică în braţe şi o puse pe pat, urmând-o acolo.

Era minunat de pervers sá fîi ascunsă sub corpul unui bărbat în timp ce acesta îţi mângâia şi dezmierda zone sensibile ale corpufoj de care nu ştiuseşi până atunci că tânjeau după atingerea unui băj> bat. Partea de dedesubt a sânilor, partea de jos a spatelui, interiori] coapselor, spatele genunchilor. El era înalt şi cu braţe lungi care puteau să ajungă la multe părţi din corpul ei fără să trebuiască să se întindă. Deşi ajutase fără îndoială când dusese mâna spre gamba ei ea își îndoise piciorul, o porţiune din el sprijinindu-se de coapsa lui' dându-i acces mai uşor. Se mişcau în tandem, fiecare ştiind instinctiv de ce avea nevoie celălalt. Ea nu cunoscuse niciodată o asemenea împlinire, o asemenea senzaţie intensă de a aparţine cuiva.

Qt aparţinea familiei ei, nu se îndoise niciodată de asta, dar ăsta era un nivel diferit de acceptare, de a descoperi unde se potrivea, şi ea se potrivea perfect cu el. Şi ştia că toate întâlnirile lor din momentul în care el intrase în librăria ei conduseseră spre asta. Nevoie, Dorinţă, Satisfacţie.

Nici un alt bărbat pe care îl cunoscuse nu reuşise nici măcar să o facă să se gândească la a sări în pat cu el, dar cu Matthew dorinţa plutise mereu în jurul lor, aproape de suprafaţă, tachinând, chinu- ind. Aici, în sfârşit, ajungea la împlinire.

Din nou, mâna lui coborî pe coapsa ei, sub genunchi şi înapoi în sus. Doar că de data asta el urcă mai mult, făcu un ocol, şi degetele lui agere îi desfăcură faldurile, mângâind carnea delicată. Ea se re- laxă în pasiune. Ştia cum avea să se termine şi nu avea rezerve în privinţa drumului pe care el avea să o conducă.

-Eşti aşa umedă, şuieră el Atât de pregătită pentru mine. Lăsă un deget să alunece în interiorul ei, şi ea fu cuprinsă de senzaţii minunate. Şi aşa afurisit de strâmtă.

- E ceva din astea bine?

Simţi cum el zâmbeşte în curbura gâtului ei.

-Toate astea sunt minunate.

Se mişcă până când se poziţionă între coapsele ei, o sărută sub bărbie, pe claviculă, în vâlceaua dintre sânii ei. Apoi îi captura gura chiar în timp ce îi captura corpul, împingând încet, cu blândeţe, dându-i timp să se acomodeze în timp ce corpul ei se întindea ca să-l primească pe el. Ea îşi înfipse degetele în spinarea hu, zgârie cu unghiile pe coloana lui. Când el ajunse complet în interiorul ei, ea îşi împleti picioarele în jurul lui, îl ţinu.

El începu să se mişte uşor, mişcări scurte la început care anni devenirâ mai lung., mai rapide, mai hotărâte, mai intense Ha cum plăcerea începea sâ crească acolo unde erau uniţi, spre S rior, spre vârfurile degetelor, chiar şi spre vârfurlle e

Strigatele ei se amestecară cu gemetele tui, şi ei i se păru că nici o simfonie nu ar suna mai dulce.

Agitate, mâinile ei se mişcau peste el, peste umerii, braţele spa tele, gâtul lu., Ea nu părea să se sature de el, avea nevoie de

mai mult, în timp ce el se înfigea în ea şi ca se înălţa să îl primească Gura lui nu o părăsea pe a ei, el îşi adâncea sărutările - pe cât putea corpul ei să îl primească.

Fiecare terminaţie nervoasă, fiecare muşchi se încordă. 0 explozie de senzaţii trccu prin ea ca o furtună, ii strigă numele şi se agăţă tle el, conştientă că tot corpul i se încorda, spatele i se arcuia, El se desprinse din sărutare, geamătul lui sălbatic răsunând în jurul lor, în timp ce el se încorda şi apoi se prăbuşea deasupra ei, îngropăm du-şi faţa în scobitura umărului ei.

Capitolul 22

<m

Fancy nu ştia de ce se afla la afurisitul de bal, străduindu-se să demonstreze că Dibble nu o făcuse să se îndoiască de deciziile ei, când, În mod ironic, participa doar din nevoia greşită de a demonstra ceva ce nu avea nevoie de nici o demonstraţie. În urmă cu o zi, tatăl biologic îi dominase gândurile, iar azi nu se gândea la aproape nimic altceva decât la Matthew şi la cum fusese să fie ţinută în braţele lui.

Ea nu-l văzuse de când se furişase afară din apartamentul ei, Pe la miezul nopţii, şi îi lipsea teribil. Pentru că în seara asta nu se ţineau ore, nici nu-l văzuse înainte de a pleca la bal şi simţea un got neaşteptat în piept. Voia să i întrebe cum îşi petrecuse ziua, voia să stea într-un fotoliu cu el în faţa ei şi să citească, voia sa mănânce împreună cu el, îi voia gura peste a ei, mâinile, pe pielea ei.

Ea se străduia mereu să își demonstreze valoarea în faţa_ oame- ^*t* înghesuiţi în această sală mare. Cu Matthew nu trebma demonstreze nimic. El o accepta aşa cum era,Jar ea îl acceptase pe el. Bunătatea lui faţă de Dickens. Felul cate le strecura monede copiilor desculţi de pe stradă, îmbrăţişând dorinţa ei de a răspândi cititul printre cei care nu-l cunoscuseră niciodată, Abilitatea lui de a-i atinge sufletul şi inima ca să-i vindece fisurile care ameninţau să distrugă tot.

Când sosise aici în seara asta, ştia că ar trebui să fie impresionata de tot ce o înconjura: veselie, rochii uluitoare, bijuterii. Ştia că ar fi trebuit să fie foarte bucuroasă că bărbaţi frumoşi o invitau la dans. în douăzeci de minute de la sosire, carnetul de bal era plin de nume de lorzi care voiau să danseze cu ea,

în timp ce dansa cu domnul Whitley, îşi dădu seama că voia mai mult decât doar interesul unui gentleman. Ea voia dragostea lui. Fie că dragostea venea iute sau încet, nu conta decât faptul că exista scânteia din care să se nască ceva cu adevărat împlinit.

Când valsă cu Lord Wilbourne, îşi dâdu seama că nu făcea decât sa execute mişcările, punând picioarele acolo unde o conducea el. Nu existau nici o legătură, nici o bucurie. Cu siguranţă era distractiv, dar lipsea ceva. Ea prefera să valseze prin librăria ei, în întuneric,

ţ Visase la o noapte ca asta, să fie în atenţia tuturor, să flirteze,
să fluture din gene, să roşească la complimentele rostite. Se pregătise pentru asta de când era micuţă. Cu toate astea, acum totul pălea, ceea ce o făcea să se simtă vinovată faţă de Lord Wilbourne când acesta o conduse de pe ring, pentru că domnul îşi pierduse timpul cu ea. Nu asta era ce îşi dorea. Nu îi voia pe bărbaţii aceştia. Ce voia ea era mult mai simplu, mult mai plin de satisfacţii: îl voia pe Matthew.

Abia apucase să-şt tragă sufletul înainte ca Lord Beresford să se prezinte lângă ea, solicitându-i dansul,

- Milord.

-Aţi fost foarte ocupată în seara asta.

Ea zâmbi. O lady zâmbea întotdeauna, indiferent dacă o dureau picioarele, indiferent dacă îşi dorea să fie în altă parte şi dacă număra minutele până când putea să plece,

-Aşa se pare.

- Ştiu ca vă plac cărţile, domnişoară Trewlove. Mă întrebam dacă aţi văzut biblioteca CoUinsworth.

-Nu, n-am avut plăcerea.

^MS-ati permite să v-o arăt în loc să îmi revendic dansul? Lord Collinsworth **are o colecţie foarte frumoasă de volume pe care cred câ le veţi gâsi interesante.**

De data asta, zâmbetul ei fu autentic.

- Mi-ar plăcea o pauză de la dans - nu credeam că voi rosti cuvintele astea vreodată. Şi cj siguranţă mi-aţi descoperit slăbiciunea. Nu pot sâ spun niciodată nu cărţilor, fie ele vechi sau nu. Dar e acceptabil ca noi sâ mergem în bibliotecă?

-Oamenii se plimbă toată seara prin ea. Aş fi onorat sâ v-o prezint.

El îi oferi braţul, şi ea îşi puse mâna înmănuşatâ în îndoitura cotului său. Se întrebă în treacăt dacă Aslyn nu ar trebui să o însoţească, dar, dacă mai erau şi alţi oameni în bibliotecă, Lord Beresford nu putea sâ facă nici o năzbâtie.

în timp ce o conducea în sus pe scări şi spre hol, ea văzu cupluri care se plimbau, veneau şi plecau. Unii dintre oameni îi salutară din cap sau cu un zâmbet, şi ea îşi dădu seama că devenea tot mai acceptată. Bărbaţii dansau acum cu ea; femeile îi vorbeau. Se părea că era pc cale să ii cucerească şi, cu toate astea, nu simţea prea multă bucurie, nu când gândurile ii erau ocupate de un domn cu părul negru şi ochii verzi. Beresford o conduse şi mai departe pe coridor. Oamenii se uitau la tablouri sau vorbeau încetişor. El coti pe un alt coridor, unde nu era nimeni, dar asta nu însemna câ nu avea sâ fie. El deschise o uşă, şi ea intră într-o încăpere cu rafturi, cărţi şi vag miros de mucegai. Erau singuri, dar ea nu era îngrijorată, fiind prea fermecată de toate copertele din piele. Nu i se părea că era o bibliotecă la fel de mare ca a lui Thorne, dar cu siguranţă avea suficient material de lectură.

-Aici, zise Beresford şi o conduse spre o carte mare, deschisă, aşezată pe un piedestal.

Ea se apropie cu grijă şi respect.

-O, ce splendoare!

-Biblia Gutenberg, zise el cu voce joasa, foarte aproape de urechea ei,

^E superbă!

-Sunt foarte puţine râmase. E o raritate, domnişoară Trewlove, La fel ca dumneavoastră.

Ea rămase cu răsuflarea tâiatâ şi se uită peste umăr.

-E foarte amabil sâ spuneţi asta, dar nu sunt aşa o raritate.

lomiinc Scatii ---------------

¡1 îi atinse uşor obrazul-

-Dar sunteţi, Şl mhir plăcea foarte mult să vă sărut.

Privirea ei se opri pe buzele lui. Nu erau suficient de bine făcu-te. nu aveau fonna potrivită. Nu erau cele pe care le dorea apăsate peste ale ei.

~Ar fi nepotrivit, mii ord.

- Haideţi, domnişoară Trewlove. Suntem singuri. Nimeni nu va şti. Sunteţi curioasă cu privire la cum ar fi între noi, cu siguranţă.

Cu trei zile îu urmă, poate, dar acum ştia ce voia. Şi nu era vorba despre un conte, un marchiz sau un ducc. Era vorba despre Matthcw,

-Vă rog să nu vă supăraţi, milord. dar. de fapt, nu sunt curioasă.

El se încruntă.

-Asta nu e de bun augur pentru căsătoria noastră.

Şocată, ca scutură uşor din cap.

-Nu-mi amintesc să îmi fi cerut mâna.

Hl îşi trecu degetele peste obrajii ei, cealaltă mână ţinând-o ferm de talie, şi îşi lăsă capul spre ea, până când îi simţi respiraţia mişcând şuviţele de păr.

-Dar o voi face, dulceaţă. M-aţi cucerit, domnişoară Trewlove. Ce rău c dacă no unim buzele într-un sărut.
Şocată de declaraţia lui, ea nu se mişcă destul de uite când gura lui o atinse pe a ei...
Sunetul uşii deschise o făcu să-şi tragă capul înapoi. Nu era foarte sigură de ce văzu în adâncimile căprui ale ochilor săi: regret, satisfacţie, jenă. O avalanşă de emoţii păru să se rostogolească peste el de parcă nu era sigur ce voia să simtă.
- Fancy?
Ea recunoscu vocea, Mick. Şi nu părea deloc mulţumit. Ea îşi puse mâinile pe pieptul lui Beresford şi îl împinse uşor, întorcându-se să se uite nu doar la fratele ei, ci şi la cumnatul ei şi la gazda lor. Avea senzaţia că Beresford nu spusese adevărul despre oamenii care se tot plimbau prin bibliotecă. Ea bănuia că grupul căutase să se refugieze aici ca să scape de mulţime şi sa savureze nişte scotch şi o discuţie în privat.
D JLIIrd B,eresford t0c™ ai îmi arăta minunata dumneavoastră BIT f ea, dorindu-şi ca vocea ei să nu sune de pa*»
ar fi fost prinsă cu mâna în cutia de biscuiţi,
222
-Asta nu e tot ce îţi arăta, latră Mick. Beresford, mâine după-amiază, în biroul meu, la ora două. Vom lămuri chestiunea asta. Beresford făcu o plecăciune. -Desigur.
-Putem să o lămurim acum, anunţă Fancy. Nu s-a întâmplat nimic nelalocul lui.
Atingerea buzelor lui abia dacă putea fi considerată un sărut. -Spune-le lor asta, zise Mick şi făcu semn cu capul. Ea se răsuci pe călcâie.
Doamne sfintei Cel puţin o jumătate de duzină de oameni erau pe terasă şi se uitau la ei prin fereastră. Ea era destul de sigură că aceştia nu fuseseră acolo când intraseră ei în bibliotecă, dar ea fusese fermecată de cartea rară pe care o văzuse şi nu mai observase nimic altceva.
Judecând după felul în care Beresford se poziţionase ca ea să nu fie zărită, ei credeau, fără îndoială, că el profitase de ea şi că ea îl lăsase. Era destul de rău că fusese surprinsă singură cu el, dar apropierea de el, felul în care îşi plecase capul...
Nu era nevoie de prea multă imaginaţie ca să te gândeşti la ce era mai rău, şi aristocraţia nu ducea lipsă de imaginaţie. Reputaţia ei era distrusă. Poziţia ei, atâta cât reuşise să o obţină, se sfărâma. Avea senzaţia teribilă că Beresford o pusese intenţionat în această situaţie compromiţătoare. El trebuie să fi ştiut că familia ei urma să afle despre asta, trebuie să fi ştiut unde avea să se ajungă.
Ea îşi dădu vag seama că el îi luase mâna şi depusese un sărut pe ea.
-Pe mâine, domnişoară Trewlove! -Lord Beresford.
în timp ce îl privea ieşind din încăpere, ea îşi dădu seama îngrozită că probabil tocmai îşi luase la revedere de la viitorul ei soţ.
-Presupun că te-a atras cu Biblia ca să te prindă singură, zise Mick cu voce joasă, într-un amestec de înţelegere şi dezamăgire.

Cum putea sâ nu fie dezamăgit când ea stricase lucrurile în mod irevocabil? Fancy era peste poate de umilită şi de şocată - şi recunoscătoare pentru întunericul din trăsură.

*-A zis că sunt şi alţii care se plimbă prin bibliotecă. Că e un lucru Revent. Ar fi trebuit să plec când am văzut că nu era nimeni acolo, dar era vorba despre Gutenberg. M-am gândit că nu avea ce rău_-------------Lorratnc tfectth *---*

fie dacă mă uitam un pic. Şi apoi, dintr-odată, era aşa aproape şi vorbea despre căsătorie... Îmi pare rău. Ştiu că am fost nesăbuita şi neatentă. Am stricat tot ce aţi pregătit şi pentru ce aţi muncit voi
toţi atât de muJt.

Asta doar dacă nu se căsătorea cu Beresford. Fraţii ei aveau să se asigure că el urma să facă lucrul onorabil faţă de ea. Ea avea să devină parte a aristocraţiei, dar nu în felul în care îşi dorise: ca urmare a unei mari iubiri.

-Scopul nostru era să te vedem fericită şi bine îngrijită. Nu mă îndoiesc că poate să-ţi ofere viaţa pe care mama o dorea pentru tine. dar te va face fericită?

Poate că, dacă nu l-ar compara constant cu Matthew, dacă ar putea sâ-l considere pe Matthew doar o pasiune de tinereţe*,. Drumurile lor nu aveau să se mai întâlnească niciodată. Nu avea să îşi amintească mereu cum o făcea el fericită, cum o consolase, cum o ajutase să creadă din nou în ea însăşi. Ea avea să fie nevoită să-l uite şi să uite tot ce împărtăşiseră.

- Fiecare suntem răspunzători de propria fericire, nu-i aşa, Mick?

Avea să o facă fericită sâ-şi mulţumească membrii familiei, să se asigure că toate avantajele pe care i le oferiseră nu fuseseră irosite. Dacă nu se căsătorea cu Beresford, sezonul ei avea să se termine, laolaltă cu visurile lor pentru ea. Chiar şi acum ştia că avea să se bârfească pe seama moralităţii ei şi pe seama adecvării ei ca soţie, îşi închipuia că multe matroane o considerau ca nefund mai bună decât Lottie. Cu siguranţă nu aveau să permită vreunuia dintre fiii lor să se căsătorească cu ea dacă îl respingea pe Beresford,

-Măcar te cunoaşte suficient de bine cât să ştie că nu rezişti când vine vorba despre cărţi.

Ea aproape zâmbi la acest adevăr şi la ironia cuvintelor fratelui ei. Dragostea ei pentru cărţi care o făcea sâ nu se căsătorească din dragoste. Deşi, poate, cu timpul, între ei reuşea să se nască afecţiune.

- Ai părut să te înţelegi bine cu el când a fost în vizită, zise Aslyn uşor, încurajator.

-Citeşte, ceea ce e un punct în favoarea sa. Mi au plăcut conversaţiile noastre.

Cu toate astea, nu se putea opri să nu se întrebe dacă el nu avea cumva o latură înşelătoare. Oare plănuise sâ fie surprinşi? Avea nevoie de zestrea ei? Sau fusese la fel de şocat ca ea când Mî<*
girase în cameră, la fel de îngrozit ea ea când îşi dăduse seama că
¿vuseserâ spectatori.

^Ce mai ştii despre el?

-Vine dintr-o familie bună. Nu a fost asociat niciodată cu un scandai - până în seara asta. A fost întotdeauna o bună companie, politicos, plăcut.

-Aş putea să spun acelaşi lucru despic Dickens.

„Poate cu excepţia părţii cu politeţea", se gândi ea. Îl

atacase pe Matthew când devenise prima dată prea iubăreţ. Cu toate astea, tânjise după atenţiile tui, îşi dorise tot ce oferea el, ba chiar mai mult. Nu putea spune acelaşi lucru despre Beresford.

Cum naiba reuşise să cucerească un conte când valsase cu el de trei ori şi el o vizitase o singură dată? Pe ce se bazau sentimentele lui?

Restul călătoriei trecu în tăcere, ceea ce îi oferi suficient timp ca sâ reflecteze ta viitorul ei şi la ceea ce presupunea acesta. Şi ce nu.

Nu avea să îl includă pe Matthew, nu avea sâ includă un domn care putea să-î facâ pielea să o furnice cu doar o simplă privire, care putea sâ o facă să se aprindă de la o simplă atingere. Un bărbat care ii ocupa gândurile în aproape fiecare minut din fiecare oră. Un bărbat care nu o respinsese când aflase despre originile ei. Un bărbat care căutase să o consoleze şi să o facă sâ simtă că nu avea nici o vini pentru lucruri care nu erau sub controlul ei.

Oare Beresford avea sâ fie dispus să o ia de soţie, să o sărute dacă avea să afle adevărul cu privire la tatăl ei? El evident nu avea o problemă cu ilegitimitatea ei, ceea ce era un punct în favoarea lui. Poate că avea să treacă cu vederea acea scârboasă creatură care contribuise la procrearea ei. Sau poate era mai bine dacă nu ii spunea adevărul. Dar ce fel de căsnicie ar avea fără onestitate?

Când trăsura se opri, ea era mai mult decât pregătită sâ scape din interiorul sufocant, Mîck o conduse până la uşă şi puse blând o mână pe umărul ei,

-Ar trebui sâ fii acolo când vorbesc cu Beresford. Te va trata cu respect, altfel va avea de-a face cu mine,

Ea ştia exact ce însemnau cuvintele luir avea să ii ceară sâ o ia m căsătorie,

-Voi face ce trebuie făcut, Mick. Nu voi aduce ruşinea asupra familiei,

-Niciodată nu am crezut asta, draga mea.Ea se ridică pe vârfuri şi îl sărută pe obraz.

Icnaine rfcarft

-Pe mâine!

-Vino la birou câteva minute mai devreme, ca sâ fim instalaţi înainte să sosească el.

Ea încuviinţă din cap drept răspuns şi intră în casă. se sprijini de uşă şi se strădui să absoarbă tăcerea din prăvălie, dar mintea îi gonea şi. pentru prima dată de când descuiase uşa şi trecuse pragul clădirii goale în care urma să creeze un refugiu pentru iubitorii do cărţi, locul i se păru singuratic. Matthew nu era aici, aşteptând-o. Ea ştia asta la fel de sigur cum ştia şi că, în ciuda faptului că lumea ei se destrăma, soarele avea sâ răsară din nou dimineaţă şi oamenii aveau sâ îşi vadă de viaţă, de parcă viaţa ei nu ar fi luat o turnura importantă.

Ştiind că în seara asta nu se ţinuseră ore, că domnul Tittlefitz nu l-ar fi lăsat cu cheia şi responsabilitatea de a încuia, ea simţi o mare dezamăgire. După ce se petrecuse între ei şi având în vedere cât ajunsese el să însemne pentru ea. ar fi trebuit să-i dea o cheie casă poată sâ vină şi sâ plece când voia, ca sâ folosească oricând salonul de lectură, ca să o poată aştepta oricând dorea să o facă.

Deşi, după ziua de mâine, ea se îndoia că avea să îl mai vadă. Ea avea să fie logodită, şi, chiar dacă nu se întâmplase aşa cum sperase - cu o perioadă de curtare şi iubire cu siguranţă, nu avea să fie lipsită de respect faţă de Beresford, Aşa cum îşi înţelegea şi responsabilităţile faţă de familie, recunoştea şi responsabilităţile faţă de viitorul soţ.

Nu avea sâ facă ceva care sâ determine societatea să se îndoiască de devotamentul ei faţă de ea.

Se desprinse de uşă, simţindu-se epuizată, şi urcă scările spre apartamentul ei, se târî spre dormitor şi se uită pe fereastră. Inima i se strânse aşa tare. încât avu impresia că avea sâ-i cedeze. El era **acolo. Stătea nemişcat, cu braţele ridicate, desfăcute, apăsându-şi mâinile de o parte şi de alta a sticlei.**

Câte nopţi şezuse aici citind şi se uitase vizavi să-l vadă făcând acelaşi lucru? Câte nopţi se uitase printre draperii şM văzuse privind în zare? După seara asta, avea să fie nevoită să ţină draperiile **închise, ca sâ evite chinul de a-l vedea şi de nu a-I putea avea. După ziua de mâine, el nu avea să o mai sărute sau atingă din nou. Nu avea să o mai ţină, sâ o mângâie, să îi şoptească la ureche.**

Ea nu avea să îl mai primească niciodată în patul ei.

El urma să devină doar un dient care avea să intre câteodată în libraria ei, ca să cumpere o carte. Cât **avea să dureze până când el** avi a **să** *t* **citit fiecare** *penny dreadful şi* **nu urma să mai** aibă **motiv să se plimbe printre rafturi?** Cât **avea să mai dureze până când ea** urma **să fie căsătorită şi nu avea să mai împărtăşească din cunoş**tinţele **despre cărţi cu el?**

Pentru că nu conta că nu se întâmplase nimic între ea şi Bcresford. în lumea aristocrată, conta doar ce credeau oamenii. Percepţia era totul.

Matthew nu putea fi viitorul ei, dar el merita un rămas-bun pe măsură. încă o noapte de amintiri, şi el poate că avea să se gândească apoi cu drag la momentele petrecute împreună.

Ce rău era să cedeze dorinţei, nevoii ei pentru câteva ore? Pentru scurt timp, ea putea pretinde că incidentul din bibliotecă nu se întâmplase, că reputaţia ei nu era distrusă, că, la venirea dimineţii, viaţa nu avea să îi fie dictată de regulile societăţii, ci de propria inimă.

Ca să evite să aducă ruşine şi umilinţă asupra familiei, ea avea să fie nevoită să renunţe la ce îşi dorea. Dar nu pentru câteva ore, nu până când mierla anunţa începutul unei noi zile. Nu cât încă mai cânta ciocârlia.

Decizia fiind luată, ea se răsuci şi ieşi din nou, paşii ei bătând un ritm constant, răsunând mai tare pe măsură ce devenea tot mai sigură de decizia ei. Poate că în ziua următoare nu urma să mai aibă de alesт însă acum avea. Avea nevoie de Matthew cu aceeaşi urgenţă cu care avea nevoie de aer ca să trăiască. Ea nu avea să se gândească la senzaţia dulce-aniâruie de a-l mai avea încă o dată, doar ca să-l piardă. Trebuia să se concentreze la clipa prezentă. Doar la prezent,

înain tă în sus pe stra dă. Dincol □ de graj duri. După col ţ..

Şi direct în braţele lui. Niciodată nu simţise că aparţinea unui loc

mult ca în îmbrăţişarea lui, cu chipul lipit de materialul moale al cămăşii lui, cu inima lui bătând sub obrazul ei.

-A trebuit să-mi trag cizmele, altfel aş fi ajuns mai repede la tine. Ce s-a întâmplat, Fancy? Ce este?

- Acum, nimic.

Nu va fi nimic încă multe ore, iar, când momentul nefast avea să ea urma să fie nevoită să se descurce. Se lăsă uşor pe spate şi-şi trecu degetele prin părul lui, ţinându-i chipul în palme.

- Sarută-mă, Matthew! Sărută-mâ de parcă m-ai avea pentru prima dată. Sărutâ-mă de parcă mă vei avea pentru ultima oară,

-Fancy.»

-Te rog, Am nevoie de pasiune şi de foc. Am nevoie de tine.

D- r de tine,

Gura lui coborî peste a ei, flămândă, lacomă. Da! Asia. Asta era ce voia, avea nevoie, îi trebuia. Din dipa în care buzele ei le întâlniră pe ale lui Matthew, scânteile se aprinseră, iar apoi, când gura ii fu posedată **pe deplin, focul se răspândi în tot corpul ei, până în vârfurile picioarelor, ale degetelor de la mâini, Dogoarea era mistuitoare, superbă, ocupând tot în vreme ce limbile lor se dezmierdau şi se duelau. De parcă ar fi fost o iederă căţărătoare, ea îşi împleti braţele în jurul gâtului lui, şi strânsoarea ei deveni mai puternică, de parca ar fi avut nevoie ca el să fie şi mai aproape decât era.**

Cu un mârâit jos, el îşi smulse gura de pe a ei, o ridică în braţe şi începu să meargă spre reşedinţa lui.

-Avem nevoie de intimitate pentru ce va urma. -Mă duci într-o aventura, domnule Sommersby? întrebă ea fără suflare, trecându-şi degetele peste fiecare centimetru din el la care ajungea.

El chicoti întunecat şi încet. -Asta intenţionez, domnişoară Trewlove -Aşa tare îmi plac intenţiile tale rele, şopti d înainte să-şi treacă limba peste urechea lui, ronţâindu-i lobul.

El gemu şi grăbi pasul, ducând-r niru şi trântind uşa în urma lor. Abia observând câ salonul. faţă mai că nu avea mobilă, ea se chinui să nu îşi închipuie cum l-ar fi mobilat pentru el, cum ar fi transformat spaţiul rece într-un bârlog cald şi primitor unde ea l-ar fi aşteptat de fiecare dată când ar fi intrat pe uşă. La un moment dat, el avea să se însoare cu altcineva care urma să atârne tablouri pe perete şi să se cuibărească alături de el pe canapea. Nu voia să se gândească la asta, la faptul că altcineva urma să împartă această intimitate cu el.

La etaj, el o duse în camera din care nu văzuse decât o parte. Era mobilată simplu, dar curată şi ordonată, cu patul făcut - fără

îndoială, opera doamnei Bennett, Oare femeia avea să îşi dea seama câ în seara asta nu fusese singur, că împărţise cu altcineva patul reşedinţa, corpul? Până la urmă, avea să se alăture un alt pahar cel"*Ctire în afl f mo ™ ent Sc afla cu flacără mică de ne norv tieră? Parfumul ei avea să umple camera şi să se amestece cu

El o puse ,os şi ii captură încă a data gura, de parcă îi aparţinea doar lui şi numai lu,. Buzele îi erau umede şi pline, şi iubea felul în care se mişcau peste ale ei, rapid, dar tandru. Apoi el trasă o urma pe obrazul ei, şi gura lui veni să se oprească lângă urechea ei

-M-a înnebunit gândul cu tine la bal, savurând compania altor bărbaţi.

Ea închise ochii strâns, nevrând să distrugă ultima lor seară împreună, nevrând ca el să ştie că era ultima lor seară împreună.

-Nici măcar nu ştiu de ce m-am dus. Mă bântui şi nu pot să mă gândesc decât că abia aştept să fiu din nou cu tine. Tu ştii totul despre mine, şi ce e bine, şi ce e rău, şi tot îmi cauţi compania, Nu trebuie să mă prefac atunci când sunt cu tine.

Ea lăsă tot ce simţea să Si umple privirea, expresia, chipul

- Doamne, Fancy, urăsc momentul când te duci la câte un baL Stau aici şi mă chinuiesc gândindu-mă că vei cunoaşte pe cineva cu care vei prefera să petreci timpul. Că te va duce la picnicuri şi cu barca...

Ea îi atinse buzele.

-Nimeni nu te va înlocui în sufletul meu.

Chiar când rostea aceste cuvinte, îşi dădea seama de adevărul lor absolut. Un bărbat ca el fusese visul ei. Un bărbat care să-i cucerească inima, sufletul, corpul, lăsându-le totuşi în grija ei. Cu un geamăt profund, el îi luă din nou gura captivă, adâncind sărutul până când fu imposibil de spus unde se termina el şi începea ea. Dogoarea o năpădi din nou, prin piele, muşchi şi os. Senzaţiile urcară la suprafaţă şi dansară pe terminaţiile ei nervoase, provocând mici scântei care explodau asemenea unor minuscule artificii.

Ea nu îşi putu reţine un mieunat de supărare când el se desprinse de ea, £

- Răbdare, dragostea mea, îi spuse el cu voce joasă care o tâcu să se înfioare de dorinţă. încet, el îşi trecu degetul peste lima unae mătasea întâlnea pielea, peste deluşoarele sânilor ei - Sfârcurile ei se umfkseră uşor şi împungeau ţesătura. Te vreau aşa cum ai ? aseară, goală în faţa mea. , „ ei

Acele degete agile de pianist se descurcară repede să udea . Şi lui hainele jos, dar el abia dacă avea ceva pe el - cămaşa, v Uloni şi cizme. Le dădu jos iute şi le lăsă într-un morman pe, ■

c«.iasa frumoasă, rosti el răguşit.

; "îTscoase pieptenii din sidef. De par« le-ar fi aprea-
Se întinse şi îi scoase piep Jnc să a scoaţi a
dtasTmblâ în mai puţin de un minut, iar şuviţele lungi şi grele î»
c3zură în jurul umerilor şi pe spate. , .

-Eşti la fel de frumoasă ca primele raze de soare peste mlaştini.

Fantezia mim conte

- Poezie? -Doar adevărul.

El o ridica în braţe şi o duse la pat, unde o puse cu grija, de parcă era un ornament din sticla, realizat manual, şi el trebuia să aibă grijă să nu se spargă. Ea îi luă mâna şi Sl trase jos spre ea.

-Fă-mă să zbori

Mai sus ea un zmeu, ca un balon, ca o pasăre în zbor.

CapitotuC 23

O înţepătură de vinovăţie în conştiinţa lui, pentru câ el încă nu-t spusese adevărul despre identitatea sa. şi, cu toate astea, nu putea să nege plăcerea absolută pe care i-o producea faptul că ea se gândea la el ca fiind pur şi simplu Matthew Sommersby. Un bărbat. Nu un conte, nu Rosemant.

Noaptea trecută, ea avusese nevoie de consolare. în seara asta, era aici pentru că avea nevoie de eh

Se gândi să îi spună adevărul, dar asta ar fi stricat momentul şi nu voia să înceapă o explicaţie care avea să ducă la răcirea pasiunii ce ardea între ei, Maî târziu. El urma să îi spună mai târziu, când sângele nu avea să-i mai vuiascâ aşa în urechi, ca să poată gândi mai hmpede. să nu îi mai fie distrasă atenţia de acei sâni drăgălaşi care aveau parte de atenţia lui. Ea îl voia acum, fără titlu. Cu siguranţa urma sa-l vrea şi cu el.

fJ'DwT-nteî ^ altC Eâııduri în afarâ te despre cum să-i 230

sâ se strângă Şi mădularul să se întărească, deşi £ţ: gAndca câ nţJ

deveni mai tare. Femeia asta avea o putere asupra lui pe care nki o alta nu o posedase. Ha putea să îl îngenuncheze fără ca el sa obiecteze. Ar merge de bunăvoie după ea.

Îşi mută atenţia asupra celuilalt sân şi, când îşi puse gura în jurui sfârcului, ridica privirea să constate că ea îl studia, cu ochii căprui arzători şi dogorind de pasiune. Doamne sfinte, aproape că îşi slobozi sămânţa acolo. Nici o altă femeie nu se uitase vreodată la el de parcă s-ar fi gândit să îl devoreze şi să savureze în totalitate momentul.

El îşi trecu buzele peste abdomenul ei, surprins când ea se mi$- câT ridicându-se uşor şi sprijinindu-se în coate.

El îşi înălţă capul şi afişă o expresie întrebătoare.

-Există ceva anume ce ai vrea să fac?

-Îmi place să **te** privesc, zise ea **şi îşi** trecu piciorul peste al **lui, Te** îndrepţi spre locul la caTe **mă** gândesc **eu?**

-Asta ai vrea?

-Foarte mult. Vreau să lingi fiecare centimetru.

-Spui cele mai deşănţate lucruri.

-Doar cu tine.

Ea se aplecă până când reuşi să îl sărute. El puse tot ce era, tot ce simţea în acel sărut. Ea îl descompunea, fiecare faţetă a lui. Cam atat despre planurile lui de a nu mai permite inimii sale să se implice când venea vorba despre femei. Ea îl cucerise şi îl stăpânea. Era al ei, complet, absolut.

Ea aproape ii spuse că îl iubea. Pentru câ aşa era. Începuse să bănuiască faptul că avea aceste sentimente minunate şi înspăimântătoare faţă de el, dar acum ştia totul cu absolută certitudine. Doar că ar fi fost nedrept să îi ofere aceste cuvinte când nu mai avea libertatea de a se lega de el după noaptea asta.

Deşi îsi dădea seama cu uimitoare claritate că nu avusese niciodată libertatea asta. Nici în mahalale, faţă de un băiat care alerga desculţ pe alei. Nici în zona mai elegantă, construită de fratele ei nici faţă de acest om obişnuit, care savura romane ***penny drendful,*** **^re o însoţea în aventuri şi care îşi smulse gura de pe a ei, depuse sărutări pe fiecare sân şi coborî mai mult, răsuflarea lui mişcând buclele dintre picioarele ei,Ea îşi lăsa visul deoparte în favoarea celui al familiei ei. Şi iat>0 aici unde nu ar trebui să fie, savurând noaptea şi pe el pentru ultima oară. Nu putea să îl lase doar cu amintirea unei singure nopţi împreună, o noapte în care el îi dăruise totul. Nu voia ca el să se îndoiască de faptul că el reprezentase pentru ea ceva special. Voia să îi întoarcă bucuriile pe care i le adusese.**

Limba lui o dezmierda intim. încă sprijinită pe coate, inspirând brusc şi slobozind un geamăt, ea îşi lăsă capul pe spate. O altă dezmierdare, o răsucire, şi ea îşi întoarse atenţia spre el, doar ca să descopere că el o privea. Intens. De parcă fiecare dintre oftaturile ei era un catalizator al propriei plăceri.

- Atinge-ţi sânii, zise ei lângă pielea ei sensibilă.

Iar ea o făcu, îşi trecu degetele peste sfârcurile întărite, simţind plăcere când privirea lui se întunecă. El era prins între coapsele ei, şi ea era aproape sigură că îl simţise încordându-se la acţiunile ei. Apucând-o cu palmele de fund, o ridică mai sus şi începu să se înfrupte.

Ea îşi strânse picioarele în jurul lui, susţinându-i privirea, îl ţinu în loc în timp ce plăcerea creştea. O, minunatele, magnificele senzaţii. Cu el ea era tot ce sperase vreodată să fie, experimenta tot ce dorise vreodată să ştie. Nu era doar partea fizică, deşi, Dumnezeu să o ajute, s-ar fi mulţumit şi numai cu asta. Era felul în care el o făcea să se simtă apreciată, preţuită, capabilă. În largul ei în propria piele. El o accepta pentru ce era. Cu el nu avea nevoie de un titlu. Era de ajuns să îşi administreze librăria şi sâ-i înveţe pe alţii să citească. Cu el nu trebuia să îşi dea aere de eleganţă sau să aleagă tacâmul potrivit pentru rine ştie ce delicatesă avea pe farfurie. Cu el putea să-şi desfacă picioarele şi să-l lase să o posede.

Şi ce minunat era! Se uită la el din cap până-n picioare, iar spatele gol, fundul şi picioarele nu făceau decât să-i sporească plăcerea. Luă o mână de pe sânul ei şi îşi afundă degetele în părul lui, lăsân- du-le să se învârtă pe creştetul lui. Voia să închidă ochii şi doar să simtă, dar nu voia să renunţe la momentele în care îl privea, **îşi dorea amintirile fiecărui aspect din noaptea lor de dragoste. Urma să păstreze aceste amintiri dulci-amare cât avea de trăit.**

Apoi plăcerea se intensifică, deveni un vortex de senzaţii care se învârtejeau în jurul ei, încordându-i fiecare muşchi, prăbuşind-o pana cand ea nu mai percepea altceva în afară de limba lui, care **facea minuni, de parcă mugurul ei era o caramea şi el savura** fiecare

dezmierdare- Cealaltă mână ajunse brusc tot în părul lui, ţinându*l acolo în timp ce picioarele ei intensificau strânsoarea şi coapsele
ii tremurau,

-O, Doamne, o Doamne!

Climaxul o fulgeră, trecu prin ea, desprinzând-o de la pământ şi făcând-o să se înalţe şi sâ cadă în adâncimile privirii lui până când se pierdu şi se regăsi.

încet, provocator, fără să-şi ia ochii de la ea, el urcă distanta scurtă spre ea şi îi captură din nou gura. Ea simţi gustul ei sărat pe limba lui, inhala aroma stătută de pe barba lui.

El se ridică, o cercctâ cu grijă, şi ea îşi încolăci picioarele mai strâns în junii lui. Când el se înfipse adânc în ea, ea oftă cu satisfacţia de a-l simţi că o umplea din nou, complet, absolut. El nu se uită în altă parte. Ea nu putea. Voia să memoreze fiecare expresie care îi apărea pe chip. El se mişca în ea hotărât şi viguros. Ea îl întâmpina şi era a lui. Nimic nu avea să taie vreodată această legătură, nimic nu avea sâ o reducă. Ea bloca momentul acesta în timp şi nimeni nu avea sâ i-l poată lua.

Niciodată nu avea să mai simtă o asemenea apropiere. Niciodată nu avea să se mai bucure de o asemenea intimitate. Inima ei era aşa plină, încât avea impresia că urma să-i sară din piept. îl iubea pe acest bărbat, cu tot ce avea, cu tot ce avea sâ fie ea vreodată, în ochi îi apărură lacrimi.

- Te rănesc? întrebă el printre dinţii strânşi şi cu răsuflarea grea şi chinuită,

-Nu, Niciodată.

„Te iubesc. Te iubesc. Te iubesc. Te voi iubi mereu." În ea, senzaţiile începură sâ crească..» Apoi pluti spre cer.

Cu un mormăit, el se mai înfipse de două ori, înainte să se prăbuşească pe ea, braţele lui cuprinzând-o şi el depunând un sărut pe curbura gâtului ei.

Ea nu cunoscuse o asemenea fericire - sau o asemenea tristeţe, la gândul că nu urma sâ îl mai aibă niciodată.

£1 ar fi trebuit sâ se retragă, ar fi trebuit sâ-şi verse sământa în altă parte. Dacă ar lâsa-o însărcinată, nu ar avea regrete, pentru că în seara asta ea avea să devină complet a lui şi el a ei. Ea î! adu- *** în genunchi. Chiar dacă nu stătuse în picioare, ea tot reuşise

£iVTi\we 'lit'itih—

, asta Q. ea cuibărită Ui^A el şi duetul Un thumtoiitandiM «Ioana trasAnd cercuri pe ea, ol avea nevoie să îi spună cine era, d,r nu acum. Nu când ea stătea satisfăcută în braţele sale. Voia năşească o modalitate romantică de a-i da vestea

Poate că avea să o ducă Sntr-o călătorie cu balonul cu aer cald. Sus în ceruri» cu lumea la picioarele lor. el avea să îi dezvăluie adevărul şi şi ii promită că» atunci când aveau să fie din nou pe pământ, el urma să îi pună lumea la picioare. Orice îşi dorea ea urma să poată avea.

O iubea. Gândul de a se îndrăgosti din nou ar fi trebuit să-l Îngrozească, ar fi trebuit să îl facă să se oprească. în schimb, el

ştia că nimic în viaţa lui nu se simţea aşa potrivit, în ciuda rezistenţei lut, a inimii sale împietrite, iubirea îl găsise. Această femeie remarcabilă spărsese barierele, îi distrusese sistemele de apărare şi îl cucerise.

Fiecare cuvânt pe care ea îl rostea venea din suflet, Nu cunoscuse pe nimeni aşa deschis şi onest. Nu doar cuvintele, ci şi corpul ei, El nu cunoscuse niciodată toate aspectele unei femei atât do bine cum le cunoscuse cu ea. Această femeie din braţele ei nu ţinea nimic ascuns, nu reţinea nimic* Nu putea decât spera că ea avea să înţeleagă de ce păstrase o parte din viaţa lui ascunsă de ea.

La început, o făcuse pentru că voise să scape de societate, Darf când începuse sa o cunoască» timpul potrivit nu sosise niciodată. Dar acum va trebui să sosească.

îşi lăsă mâna să alunece pe spatele ei şi o apucă de fund.

- Deja te vreau din nou. Mâna cealaltă se alătură primeia şi o apucă de şolduri, ridicând-o pe el, făcând-o să-l încalece. Apoi îi luă chipul în mâini. Cred că te voi vrea întotdeauna din nou.

Ea îi trasă maxilarul, buzele, nasul, fruntea cu degetele cu atâta deliberare, că avea impresia că se străduia să memoreze fiecare linie, gropiţă, curbură sau scobitură,

- Iar eu te voi vrea mereu.

El îşi cobori gura peste a ei, iar ea luă ceea ce el acum era sigur că poseda înţelegea că el nu avea să mai găsească o asemenea satisfacţie alături de o altă femeie. Nu că ar fi contat Intenţiona să nu mai aibă moodată o alta. Începând cu această noapte, ea era singura care avea sase afle în patul lui, singura pe care avea să o iubească şi sa o aezmiende vreodată.

Când ea se ridică după sărut, el fu surprins să vadă că avea o

expresie de jenă pe faţa,-Ce s-a întâmplat? Ea îşi linse buzele. -Vreau să fiu desfrânată.

-Nu crezi că faptul că eşti aici e un lucru desfrânat? -Mai desfrânat. Mai ştii ce am vorbit atunci, la plimbarea cu barca? El îşi închise ochii. -Doamne!

-Vreau să sărut fiecare centimetru din tine. El deschise ochii şi-şi desfăcu braţele. - Cine sunt eu să îţi refuz o cerere aşa simplă? Râsul ei pluti în jurul lui, iar el ar fi vrut să înregistreze sunetul şi să-l pună într-o cutie muzicală, ca să îl asculte oricând voia. Ea îşi apăsă buzele de fruntea lui, şi fu rândul lui să râdă. -Nu trebuie să fie *ad litteram* **fiecare centimetru. Ea îi susţinu privirea şi se uită sever la el. -Şşştt. Număr sărutările din care eşti compus. Aşa că o să fie chiar fiecare centimetru.**

Şi se părea că, într-adevăr, era vorba despre fiecare centimetru. Faţa, gâtul, braţele, pieptul. Ba chiar ajunse la degetele de la picioare. Apoi în sus pe gambe, genunchi, coapse. Nu ştiuse niciodată că interiorul coapselor sale era aşa sensibil - un sărut aici, o muşcătură dincolo, şi respiraţia lui deveni sacadată. Apoi ea se opri şi-i studie mădularul umflat. Trebuia să ştie că o dorea foarte tare. Al naibii, aproape că se ruga să fie atins de ea. El se întinse după ea. -încalecă-mă!

Ea se retrase şi scutură din cap. -N-am terminat încă.

El se sprijini pe coate şi aşteptă cu nervii încordaţi şi cu muşchii tremurând de dorinţă. Ea se'aplecă, îşi ţuguie buzele şi sufla peste întreaga lungime a mădularului său. El gemu de anticipaţie. Apoi ea îi oferi cel mai senzual şi obraznic zâmbet, cu ochii întunecaţi

Şi înflăcăraţi.

Când buzele ei atinseră vârful mădularului, el aproape că explodă.

-Doamne sfinte! , râ_d

Limba ei trasă cercuri pe pielea extraordinar de sensibilă Lan îşi închise gura în jurul lui, el îşi lăsă capul pe perna, piero

235 **în senzaţii. Ea îşi luă timp. chimrindo<1. de parcă s ar fi nAscut sA facă asta' FI III ITTCU degetele prin părul ci. pentru câ simţea nevoia n atingă. avea nevoie de mai mult decât doar să o simiă proptită**

între pitioarelc lui.

Ea se ţinea de fiecare promisiune destrăbălată cu care ii tachi- nasc. N-ar fi trebuit să fie surprins. Din nou, cu ea era vorba doar despre onestitate. Ea nu spunea ceva ce nu credea. Cu ea ştia întotdeauna unde se afla.

Gura ei era fierbinte, umedă şi pricepută. El ştia că fusese virgină când o posedase noaptea trecuta, simţise cum corpul eî cedase în faţa lui. dar acum îl satisfăcea asemenea celei mai bine plătite curtezane. Nu, mai bine chiar. Nu o făcea pentru bani. O făcea pentru că voia să o facă. Ea era aici acum pentru că el însemna ceva pentru ea. Nu rostise cuvintele, nu-i spusese

ca l iubea, dar cum i-ar fi putut oferi atât de multe dacă nu l-ar fi iubit?
El se ridică din nou şi privi cum gura ei aluneca pe toată lungimea mădularului său.
- Mai am puţin şi explodez, Fancy. încalecă-mâ acum! Vreau mădularul meu în sanctuarul tău dulce.

El o susţinu, o ridică şi o ajută să se lase în jos, cuprinzându-l complet. îi luă gura într-o sărutare şi se gustă pe limba ei. Aşezat în fund, cu o mână peste fundul ei şi cealaltă pe spate, el o ghidă în timp ce ea il călărea tare şi iute, mâinile ei mângâindu-i umerii, spa tele, de parcă nu s-ar fi săturat de el.

Oftaturile şi scâncetele ei ii amplificau plăcerea.

-Asta e, draga mea Haide, da ţi drumul pentru mine!

-H atât de bine.

Ea îşi ingropă faţa în gâtul lui. El o strânse în braţe. Ea se cutremură, tremură şi strigă, iar muşchii din interiorul ei se contractară...

El se agăţă de ea în l imp ce cataclismul îl cutremuri până În strâ funduri. Se lisă să rad.1 la loc pe pat şi o trase cu el. Letargic, slăbit, găsi totuşi puterea şi o ţină lângil el. El n aparţinea acum, inimi, trup şi sufloL. j;j avea fir pentru totdeauna al el.

Când zorile Începură sa lumineze grajdurile, *V.xmy* se trezi, I» durerată, înţepenită, dar simţindu ae totodată minimal, Ha îl mai avusese de două ori înainte să adoarmă. În ti-le din urmă.

Matthew era pe o parte, cu faţa la ea, cu mâna pe soldul ei Era aşa frumos, pierdut în vise, în timp ce noaptea începea să se retragă
dezvăluindu-l privirii ei.

Tristeţea începea să o cuprindă, pentru că nu avea să se mai trezească niciodată în braţele lui, în patul lui, cu parfumul lui în jurul ei Niciodată nu urma să îi mai vadă genele negre şi lungi odih- nindu-se pe pomeţii înalţi. Niciodată nu avea să-i mai vadă părul ciufulit sau barba nerasă.

Era tentată să îl trezească, să îl roage să se bărbierească, ca să aibă şi amintirea dimineţilor lui. Să îl privească în tihnă cum se spală şi se îmbracă. Deşi ea se gândea că amintirea favorită avea să fie cea cu el dezbrăcându-se. Şi dezbracând-o pe ea.

Ea nu avea regrete în privinţa unirii lor. Bărbaţii o făceau tot timpul: posedau femei şi le părăseau. De ce nu putea şi o femeie să facă ta fel?

Dar nu era acelaşi lucru, Deja simţea o durere în suflet din pricina gotului care urma să o consume după ce avea să plece de aici. Gândul de a-l părăsi o durea teribil. O sufoca, îi făcea gâtul să se strângă şi lacrimile să i se adune în ochi. Iubirea trebuia să te întărească, şi cu toate astea se simţea aşa slabă. Nu voia să-l părăsească niciodată. Voia să stea aici până când incărunţea. Voia să sărute din nou fiecare centimetru din eh,, iar şi iar, şi iar. Voia ca el să sărute fiecare centimetru din ea.

Voia să-l simtă mişcându-se în ea, puternic şi hotărât. Voia ce nu putea avea.

Doar din pricina unei dorinţe prosteşti de a vedea o carte rară şi preţioasă. Pentru că, pentru foarte scurtă vreme, un alt bărbat îşi atinsese gura de a ei, deşi asta nu însemnase nimic. Dar, cu toate astea, avea să-i schimbe cursul vieţii. Urma sâ o ia de lângă Matthew.

Sâ renunţe la el avea să fie cel mai greu lucru pe care ît făcuse
vreodată.

El Singur deţinea inima ei şi îi putea face corpul sâ cânte. El era o descoperire rară. La fel precum cărţile pe care le iubea mai mult decât orice, el îi oferise o privire unică spre ceva ce nu trebuia luat drept firesc. Era mai mult decât iubire. Era **o legătură profundă, de suflet, care făcea ca totul să fie bine şi bun.**

Auzind scirtâîtul roţilor unei căruţe, ea închise ochii strâns. Lumea reală avea să înceapă curând să se mişte şi sâ invadeze lumea ^nteziei, făcând-o să dispară până nu mai rămânea decât realitatea. ^£a nu putea să se agaţe de asta pentru totdeauna.Trebuia să se draprlnda.

Cu firijAp începu să se dea jos din paL Iii o apucă dc şold,

-Mmm, murmură el, deschizând ochii uşor şi uitându-se la ca.

Unde pleci?

-Trebuie să pic* înainte să înceapă să circule lumea. I;a se aplecă şi-l sărută pe frunte. Nu pot fi văzută plecând din reşedinţa unui burlac, în zori,

- Mai stai un pic, zise el cu un zâmbet pervers, 0 să merite.

Era sigură că da, dar asia făcea plecatul şi mai dificil,

-Nu poL,

Cu mare greutate. Matthew îi dădu drumul, se rostogoli pe spate şi se ridică uşor, punându-şi mâinile sub cap şi privind cum ca începea să-şi adune hainele. Pil voia să o privească făcând asta în fiecare dimineaţă, pentru tot restul vieţii sale. O iubea, din străfundul sufletului,

-Nu deschide librăria astăzi. Hai să facem ceva împreună! Mergem cu trenul la Brighton. Nu, mai bine zburăm cu un baton cu aer cald.

„Vreau să-ţi spun cine sunt. Vreau să-ţi cer să te căsătoreşti cu mine. Poţi avea visul de a te căsători din dragoste. Familia ta îşi va împlini visul de a te vedea parte a aristocraţiei."

Ea se îndreptă şi se sprijini cu mâna de unul dintre stâlpii patului şi stătu acolo goală, în toată splendoarea ei. El ii voia sânii înapoi în gura lui, picioarele în jurul taliei.

-Nu pot,

-Atunci, o să cumpăr toate cârţiie din prăvălie, şi nu vei mai avea ce să vinzi şi nici motiv să deschizi pentru clienţi.

Ea pufni în râs, dar zâmbetul ei nu era la fel de luminos pe cât se aşteptase el când rostise cuvintelc.

-Nu poţi să-ţi permiţi asta.

-lîa pot. Ea se uită la el. clipind uşor. El se dădu jos din pat şi ajunse din doi paşi la ea, apucându-i chipul în palme. Petrece üiua cu mine, Fancy!

în ochii ei se adunară lacrimi când îşi puse mâinile peste ale lui. îşi împleti degetele cu ale lui şi le duse la buze, depunând un sărut pe ele.

-Nu-mi doresc nimic mai mult.

în timp cc respiraţia ei caldă îi atingea pielea, afecţiunea pentru ea se intensifică. Aveau ziua asta şi toate zilele care vor urma.

- Dar nu ar fi drept.

Ea îşi ridică privirea, şi el îşi dădu seama că lacrimile ei nu erau produse de dorinţa lui fierbinte de a o avea cu et, ci de altceva, ceva care îi provoca tristeţe, o strivea, şi el fu deodată cuprins dc teamă.

-Am făcut ceva prostesc aseară.

- Regreţi că ai venit aici?

Ea scutură iute din cap, dădu drumul strânsorii degetelor lui care ii provoca durere şi îi luă bărbia în palmă,

-Niciodată. Momentele pe care le-am petrecut cu tine au fost cele mai frumoase, cu adevărat minunate din viaţa mea. Nu le

voi uita niciodată. Nu te voi uita niciodată.

Cuvintele ei nu aveau nici un sens. Era de parcă îşi lua rămas-bun, de parcă voia să încheie lucrurile când ele de-abia începuseră cu adevărat.

- Ce vrei să-mi spui, Fancy?

-O, Doamne, Matthew, e aşa greu.

Pe obraji i se rostogoleau lacrimi, şi el avu nevoie de toată stăpânirea de sine ca să nu le adune cu degetele-

Ceva era teribil de greşit.

^Spune direct. întotdeauna am vorbit cinstit unul cu celălalt.

Ea îşi linse buzele şi încuviinţă din cap.

- Seara trecută la bal, am fost surprinsă într-o situaţie compromiţătoare cu Lord Beresford,

Dintr-odată, el avu impresia că avea un ocean în cap, urletul din "pul lui înecând orice alt gând, -Beresford?

-Ţi-am spus că a venit să mă viziteze. E un conte..,

^Ştiu cine e.

Hl îi dădu drumul şi făcu un pas în spate, furia radiind din el, trădarea tăind în came vie. El crezuse că ea era diferită, dar era exact

EHse, exact ca Sylvie, ca mama lui. Voia un titlu şi era dispusă să facă orice casă-l obţină. El aproape câ-i oferise femeiuştii intrigante titlul său.

- Miek se întâlneşte cu Beresford în după-amiaza asta, zise ea $ îi întinse mâna implorator. Nu am de ales decât să mă căsăto- resc cu el.

Ca sâ obţină afurisitul de titlu. El slobozi o înjurătură în barbă şi sc întoarse cu spatele la ea. Urma să îşi aibă lordul Dacă măcar ar fi aşteptat.,.

Ce prost fusese să creadă că ea il preţuia mai mult decât preţuia un titlu. Asta era tot ce voia de la un bărbat. Pentru Dumnezeu, îl atrăsese pe Beresford într-o capcană, apoi venise în patul lut Matthew, -Ieşi!

- Matthew, nu a fost intenţia mea să te rănesc. Voiam doar o ultimă noapte cu tine. Eşti special pentru mine.

El se răsuci spre ea.

-Cineva atât de special, că te-ai pus într-o poziţie compromiţătoare ca să poţi prinde un afurisit de lord?

Ea se uită şocată la el, de parcă ar fi lovit-o.

-Dar tu crezi că am vrut să fiu descoperită într-o situaţie compromiţătoare?

-Asta fac femeile. Atrag bărbaţii şi pe urmă plasează capcana. Mama, sora, soţia mea. Toate şi-au obţinut soţii prin înşelăciune. De ce ai fi tu altfel, mai ales după ce toată viaţa ţi s-a inoculat să te pregăteşti pentru rolul ăsta?

-Nu asta am vrut. Cum poţi să crezi că...

- Pentru că ştiu că şi cele mai nevinovate femei pot fi înşelătoare, ca să obţină ceea ce vor. Dar tu m-ai prostit şi m-ai făcut să cred că eşti diferită, M-ai cucerit cu inima şi cu sufletul.

Sunt complet îndrăgostit. Nu voiam să deschizi librăria pentru că voiam să te duc undeva ca să te cer de soţie.

Ea căzu în genunchi, cu un oftat şocat.

-Nu.

-Asta ar fi fost răspunsul tău, pentru că voiai un titlu mai mult decât mâ voiai pe mine?

Mai căzură şi alte lacrimi. Ea tremura. El voia să o ia în braţe şi să o consoleze. Ce prost eraî

Matthew, te iubesc, dar trebuie sa înţelegi că nu mă pot căsători cu tine. Sa mă căsătoresc cu Beresford înseamnă un vis

îndeplinit pentru familia mea. Chiar vrei să te căsătoreşti cu o femeie com- prormsă, o femeie care a fost surprinsă singură cu alt bărbat? Chiar dacă noi doi nu eram căsătoriţi în acel moment, tot m-ar urmări - şi pe tine. Dacă partenerii tăi de afaceri, oricine ar fi, află despre acest lucru, cum s-ar reflecta asta asupra ta?Cuvintele ei erau ca un buzdugan în niectull,.; M dată ceva mai mult decât ¥ dome^IS^

iubească niciodată aşa cum o iubea pe ea. Dar'mcă o dau **indici greşit on oarea unei femei.** J e cas e

Trecu pe lângă ea fără sâ o atingă, -Pleacă naibii de aici!

Nu aşteptă sâ o vadă plecând, ci se duse la parter ca sâ se pregătească să plece şi el naibii de aici. Era mai mult decât pregătit sâ se întoarcă la reşedinţa lui din Mayfair şi sâ o lase pe domnişoara Fancy Trewlove - şi propria lui inimă - în urmă.

CapitoCui24

Cu desuurile la subraţ, şnururile de la rochie desfăcute şi cu lacrimile şiroindu-i pe obraz, Fancy alergă spre prăvălia ei, fără să-i pese dacă o vedea cineva. Inima ei se frângea. Găsise iubirea pe care o visase dintotdeauna doar ca să o piardă din pricina unei erori de judecată. Iar Matthew dădea vina pe ea, credea că-l atrăsese pe Beresford în capcană.

Cum putea sâ creadă asta despre ea? **După tot ce** trăiseră **împreună. după toate confidenţele, cum putea sâ creadă ce era mai rău despre ea?**

Când el ieşise din cameră, mândria ei afurisită o oprise să fugă după el. Ea nu trebuia să fie nevoită sâ se justifice. El ar fi trebuit să ştie că ea era cea înşelata. , ,

Nu conta ce credea el, pentru că nu schimba adevărul, cniar dacă el o voia, ea nu putea să aducă ruşine asupra tam ? refuze pe Beresford. Reputaţia ei **era în pragul ruinei, şi doar casa- toria cu un conte ar face-o acceptată în societate. nv-Ws**

Când ajunse în apartamentul ei, **se trânti pe canapea.Ol^e ^ ^ri** şi **i se aşeză în poală. Ea îşi trecu mâna prm blana lui** P **fotografiile familiei** ei de **pe şemineu. Dacă ea nu vo*a în societa Dacă ea îl voia pe Matthew?** • daf oame•

Nu se certase niciodată cu cineva până atunc^ ^ ^^ se certau mereu şi depăşeau momentele.

T

ce se întâmplase la bal, el avea să o creadă? Oare inima ei ar suporta lovitura dacă nu ar Face-o?

El avusese de gând să se însoare cu ea.

în faţa furiei lui faţă de ce el evident considera o tradarc, ea abia reusise să absoarbă cuvintele pe care i le aruncase. Nu era exact cererea în căsătorie la care visase, dar cuvintele lui reverberau prin ea. El o iubea. O, nu folosise acel cuvânt anume, dar admisese că îl cucerise. Şi că o voia ca soţie.

Dickens şuieră, şi ea îşi dădu seama că îl strângea prea tare, de parcă ar fi fost Matthew. îi dădu drumul, şi el fugi,

lâsându-i braţele goale, la fel de goale cum ar fi viaţa ei fără Matthew. Cum Dumnezeu avea să împace ce dorea ea cu ce era mai bine pentru toată lumea? În ce moment îşi pusese dorinţele şi nevoile înaintea celorlalţi?

Se uită la ceasul de pe şemineu şi văzu că mai era o oră până când trebuia să deschidă librăria. Lumea se prăbuşea în jurul ei, dar ea nu putea lăsa ca iubita ei prăvălie să se prăbuşească şi ea. îşi pregăti o baie şi, când se afundă în apa caldă, nu putu să se gândească decât la mâinile blânde ale lui Matthew când îndepărtase murdăria închipuită de pe ea. Când lacrimile începură sâ curgă din nou, ea îşi îngropă faţa în palme. Tot ce făcea, orice vedea îi amintea de el. El o făcea sâ râdă, să se simtă specială, să tânjească după pasiune. El o apărase împotriva lui Dibble şi avea să îl trimită pe individ la puşcărie. împărţiseră momente vesele şi triste. El fusese stânca ei.

îşi şterse lacrimile cu mâinile ude. Cum putea pieptul să o doară aşa tare, de parcă inima îi era smulsă din el?

Avea sâ găsească măcar o urmă de consolare la Beresford? Avea el să o facă să râdă? Avea ea sâ înveţe în timp să îl iubească? Matthew cu siguranţă nu părea să-l placă pe conte. Ea scutură din cap. Nu avea nici un sens. El probabil se referise ia faptul că ştia despre conte, nu câ îl cunoştea personal. Ea îi amintise că venise sa o viziteze, şi lui nu-i plăcuse deloc asta. Matthew fusese gelos. Dar apoi, dacă el ar fi fost surprins într-o situaţie compromiţătoare CU o altă femeie, şi ea ar fi fost geloasă. Deşi cu siguranţă nu ar fi presupus mediat ca el era cel care iniţiase situaţia. O rLse pro-
rT^fT ° PârerP ^ PTOast5 desP* Dar apoi îşi aminti £ soţia lui fusese o prefăcută. Sora şi mama lui la fel, se părea. Nu era de mirare ca o considerase la fel când se cunoscuseră, dar
242 nu îi dovedise contrariul? Fusese atât de rănit la gândul de a o oier ¿c} încât nu reuşise să gândească limpede?
Mintea oi em o ceaţă de confuzie, întrebări, furie, durere Avea nevoie de timp ca să lămurească totul, dar minutele treceau.
Cu puţin înainte de ora două, cu capul sus, ea se îndreptă spre biroul lui Mick. El stătea în faţa biroului cu braţele încrucişate, cu Astyn alături. De partea cealaltă a biroului se aflau Aiden, Selena şi Lavinia. în partea opusă stăteau Thornley şi Gillie. Beast se sprijinea de un raft cu cărţi. HI iubea cărţile aproape la fel de mult ca ea.
Evident, Mick informase pe toată lumea despre incidentul nefericit, şi toţi se adunaseră să o susţină.
Mick îşi drese glasul şi oftă profund,
-Seara trecută am omis să te întreb ce s-a întâmplat. Ai vrea să ne spui?
Ea ridică din umeri.
-Mi-a spus că în bibliotecă erau nişte cărţi rare şi s-a oferit să mi le arate. A zis că vor fi şi alţi oameni acolo, dar nu era nimeni, Ştiu că ar fi trebuit sâ plec chiar atunci. Ea se uită spre toţi, îmi pare rău că nu am făcut-o.
-Când am intrat, am avut impresia că vă îmbrăţişaţi...

- **M-a ţinut, da. Voia să mă sărute, dar eu l-am respins. Dar ştiu că, judecând după felul în care stătea, aplccat peste mine, pentru cei din grădină părea că făcea fix asta. Şi asta vor crede şi oamenii Indiferent de ce s-a întâmplat, rămâne adevărat că am fost singură cu el. Şi, din cauza asta, dacă nu îl accept drept soţ, voi fi distrusă.**

-Vrei să te căsătoreşti cu el?

0, Doamne, asta era foarte greu,

-Voi toţi aţi muncit foarte mult ca sâ mă aduceţi până aici. Voi face ceea ce trebuie,

în tăcerea din încăpere, el o studie preţ de un minut întreg.

- **Nu asta te-am întrebat, draga mea. Vrei sâ te căsătoreşti cu el.**

-Nu m-am gândit la nimic altceva toată dimineaţa, M^am iup^ **tat cu asta. Aproape că mi-am sufocat pisica, aşa tare am stran în braţe.**

Ea'se gândi că un pic de umor ar putea ajuta, dar nu e»^ Era o chestiune serioasă, şi ea trebuia să o ia în serios. Erau) viitorul ei, viata ei,------------------*Lotraine Acarii*--------------

- **Nu vreau să vâ dezamăgesc pe voi sau pe mama, dar asta o să fac. Nu mă pot căsători cu el Aş fi nefericită daca aş face-o.**

El îşi desfăcu braţele şi se desprinse de birou, venind spre ea, O luă în braţe şi-şi puse bărbia pe creştetul ei.

-Nu o să ne dezamăgeşti. Voiam doar să ştim dacă trebuie sâ-l bumbăcim, în caz că voiai să te căsătoreşti cu el şi el nu accepta să facă ce se cade.

Lacrimi nevărsate i se adunară în gât, şi ea îl strânse tare în braţe.

- **Nu cred că pumnii vor fi necesari. Mă descurc cu el.**

El îi ridică bărbia cu un deget şi îi oferi un zâmbet cald.

-Ştim că poţi.

Alte lacrimi ameninţară să se verse. Ea avea să se transforme într-o idioată plângăcioasă înainte să apară Beresford.

- **O să fiu o femeie de scandal Societatea nu mă va vrea,**

-Asta înseamnă că eşti una de-a noastră, nu-i aşa? comentă Aiden.

Ea se uită pe lângă Mick, spre fratele ei care rânjea.

-întotdeauna am fost una de-a voastră.

-Aşa este, zise şi îi făcu cu ochiul.

Se auzi o bătaie în uşă, şi inima ei tresaltă, iar stomacul i se strânse, Mick depuse un sărut rapid pe creştetul ei.

- **Oferă-i lui Beresford ce răspuns vrei, Fancy. Noi stăm în spatele tău.**

Nu, se gândi ea, ei stăteau alături de ea. întotdeauna o făcuseră, Mick se duse înapoi la birou, se sprijini de el şi îşi încrucişa din nou mâinile.

-Da?

Domnul Tittlefitz băgă capul înăuntru.

- **Lord Beresford e aici şi doreşte o audienţă,**

-Trimite-l înăuntru, porunci Mick.

Fancy trase aer în piept şovăitor şi se întoarse sâ-l înfrunte pe Beresford, care intra, întrebându-se de ce nu observase până atunci cât de arogant şi de îngâmfat părea. Domnul Tittlefiti închise uşa. Ea era aproape sigură că lordul tresărise uşor la sunetul uşii care se închidea. îi aruncă o privire agitată, şi ea bănuia câ nu se aşteptai şi dea peste o armată de membri ai familiei Trewlove. li o&i ° plecăciune superficială.

- Domnişoară Trewlove, **-Lord Beresford.**

El **se** uită dincolo **de** ea **şi făcu un** pas ca să **o** ocolească.

Atunci, ea ştiu că decizia ei era cea corectă. **Se** postă **în faţa lui,**

-întâlnirea dumneavoastră e cu mine, milord.

El clipi şi se uită pe fereastră, în tavan, în podea şi din nou la ea.

-Nu aşa se fac lucrurile, domnişoară Trewlove.

~ Veţi găsi, milord, că suntem o familie care arareori face lucrurile aşa cum se fac. Eu sunt însă curioasă. Ce coincidenţă că au fost atâţia oameni care să ne vadă singuri în bibliotecă, nu?

Contele îşi drese glasul.

-E posibil să îi fi amintit lui Whitley în treacăt că voiam să vă arăt exemplarul rar din Biblie.

-Ştiţi care este zestrea mea?

-Da. O găsesc foarte satisfăcătoare.

- Păi, sigur că da, mârâi Aiden.

Ea îi aruncă fratelui ei o privire aspră, şi el îşi ceru scuze pe tăcute. Ea îşi întoarse atenţia spre Lord Beresford.

- într-o situaţie ca a noastră, milord, clopotele de căsătorie se aud destul de repede.

£1 dădu să se lase în jos. Cum putea să-l umilească refuzându-l când era deja cu genunchiul pe podea.

-Nu.

El se opri la jumătatea distanţei şi se uită în sus la ea.

-Poftim?

-Vă rog sâ vă ridicaţi, Lord Beresford,

El fâcu aşa cum îi ceruse, fără sâ-şi ia ochii de la ea. Ea trase aer în piept şi apoi răsuflă încet.

-Îmi pare rău, Lord Beresford, dar nu mă pot căsători cu dumneavoastră.

Lord Beresford rămase literalmente cu gura căscată.

-Dacă nu îmi acceptaţi oferta, nu veţi mai fi primită în rândurile aristocraţiei. Veţi fi distrusă.

- Sunt conştientă de asta.

-Hram dispus să trec cu vederea circumstanţele naşterii dumneavoastră, dar acum îmi cereţi să trec peste un scandal pe care refuzul dumneavoastră îl va crea. Veţi fi subiect de bârfe.

-^Mai bine subiect de bârfe decât o soţie cu regrete.

-Daca mâ refuzaţi acum, nu vâ voi mai vizita. Nici un alt Jor ^ o va mai face.

¡, Lord Beresford, trebuie să spun că sunt foarte muîţumită de hotărârea mea.

- Trebuie să vă căsătoriţi cu mm ei

-Ti-a dat răspunsul spuse Beast. Acum, dispari!

Cu □ bufnitură, o privire furioasă şi buza inferioară tremurând, Lord Beresford se năpusti afară din cameră, trântind uşa în urma lui.

-Ar fi trebuit să-ţi iau averea daca te marital cu el. spuse b\nn. Ce dobitoc.,.

Cu un zâmbet blând şi un mare sentiment de uşurare, ea se întoarse cătTe ei.

-Mulţumesc pentru», mă rog, pentru tot. Pentru iubirea, sprijinul înţelegerea pe care mi le arătaţi. Vă iubesc pe toţi atât de mult!

-Şi acum, Fancy? întrebă Gilîie.

-în toţi aceşti ani, în timp ce m-aţi călăuzit, nu m-aţi întrebat niciodată care era visul meu.

-Şi care e visul ăsta, draga mea? întrebă Mick.

Ea îi aruncă un zâmbet care îi provocă dureri în maxilar,

-'Visul meu e să mă mărit cu un bărbat pe care îl iubesc şi care mâ iubeşte, Şi am să-mi împlinesc visul ăsta.

Trecând strada, se simţea liberă, eliberată, entuziasmată de viitor, abia aşteptând sâ se împace cu Matthew, să-i spună că îl iubea şi că voia să fie soţia lui. Gata cu aristocraţia!

-Arunci,

Mai târziu, avea sâ meargă să-i spună mamei despre decizia pe care o luase, avea să-i ceară lui Matthew sâ o însoţească. Voia ca ei sâ se cunoască. Era relativ sigură ca, odată ce mama ei vedea cum cucerise inima lui Fancy, nu numai că avea să înţeleagă decizia fiicei sale, ci avea sâ o şi aplaude. Mama ei fusese cu un bărbat pe care îl iubise şi cu unul pe care nu-l iubise. înţelesese, aşadar, atât recompensele, cât şi ororile.

Trecu pe lângă magazin şi crescu ritmul paşilor până ajunse la reşedinţa lui Matth^i* 7imkinj ;__^ L, . - ___________________1

[illegible], inspiră adânc și ridică mânerul ciocănelului, satisfăcută când acesta căzu la loc cu zgomot. Doamna Bennett ar trebui să fi terminat cu toate treburile, ca să n-o vadă pe Fancy aruncându-se în brațele lui Matthew când acesta avea să **deschidă uşa.**

Numai că n-o făcu.Mai bătu de trei ori. Aşteptă. Strânse

pumnul şi bât Nimic. Alunecând spre fereastră, ridica o mână la'och ^ geam. Ştia că nu exista mobilier în salonul din faţă. Pute?l vedeai porţiune a holului spre camera alăturata, dar nu vedea nici o mol îă. Cu siguranţă, de vină era unghiul

Mai bătu o dată, apoi încercă uşa. încuiată. Un fior de nelinişte o străbătu, Împachetase şi se mutase? Alungă acel gând absurd Fără îndoială, avea o întâlnire cu omul său de afaceri. Menţinerea veniturilor îi solicitase, probabil, atenţia. Avea să se întoarcă în scurt timp. Avea să vină din nou, mai târziu, să i se alăture ta cină, în sala de mese a hotelului.

Paşii ei erau mai înceţi când se întoarse la prăvălie. Marianne o salută cu un zâmbet larg, -întâlnirea cu fratele tău a decurs bine? Nu-i spusese vânzătoarei detaliile. Circulau, probabil, destule zvonuri prin clasa superioară. Nu era n ic iun motiv să le răspândească şi în alte părţi,

-A decurs perfect. Cum a mers afacerea cât am lipsit? -Am avut câţiva clienţi care au cumpărat cinci cărţi. - Presupun că printre ei nu era şi domnul Sommersby. -Nu, domnişoară, îl aşteptaţi? Ea clătină din cap.

-Nu, Voi fi în birou, să mâ ocup de nişte probleme. După ce se aşeză pe scaunul din spatele biroului, începu să lucreze la reasamblarea cărţii pe care i-o adusese Timmy Tubbins. O ajuta să nu se întrebe când avea să se întoarcă Matthew, deşi asta nu putea să o împiedice să aibă diferite conversaţii în minte. De unde să înceapă, ce să explice, ce să omită, Cum să facă să se împace.

La cinci şi jumătate, se auzi cineva sunând la uşă. După liniştea după-amiezii, inima ei începu să bată cu o nervozitate amestecată cu un fir de bucurie. Ar putea fi Matthew? Oare îşi petrecusc ziua analizând întâlnirea lor din acea dimineaţă, analizând fiecare <*vânt spus. străduindu-se să priceapă cum de mersese totul atât de greşit şi ce era acum de făcut pentru a repara situaţia? Nu era sigura ¡Ştia exact ce să spună, cum să-l întâmpine, dar era încrezătoare totul avea să se aranjeze. Iubirea putea avea marc putere,

^ar, când coborî în prăvălie, îl văzu la tejghea pe oom. Tittlefuz, stând de vorbă cu Marianne.

Bună ziua domnule Tittlefitt. Săriră amândoi de parcă fusese ri prinşi făcând ceva ce nu se cădea. Ştia foarte bine cum ora.

- Domnişoară Trewlove, tocmai o întrebam pe Mananne dacă ar vrea să vină cu mine la un spectacol în seara asta.

Fancy nu se putu împiedica să simtă o trcsăltare în piept. Ştia bine că cei doi se potriveau. Ridică dintr-o sprânceană şi se uită la vânEâtoarea ei, care roşise.

Marianne ridică timid dintr-un umăr.

- I-am spus că aş fi încântată.

-Atunci, trebuie să pleci, ca să te pregăteşti.

-Nu vreau să mă retrag de la îndatoririle mele.

- Nu ai treabă acum. Poţi să pleci - nu, aşteaptă puţin. Urcâ scările în gTabâ către dormitorul ei, se duse la comodă, deschise

un sertar şi scoase o pereche de mănuşi din mătase pe care nu le purtase niciodată. Când coborî, i le oferi vânzătoarei.

-O, domnişoară Trewlove, nu le pot lua. Sunt mult prea elegante.

-Mai am o pereche. De fapt, mai multe. îţi vor da un aer de eleganţă.

- **Sunteţi sigură...**

-Da.

Vânzâtoarea luă mânuşile şi le trase pe mâini.

-N-am avut niciodată ceva atât de fin. Am sâ le spăl şi vi le aduc înapoi.

- **Poţi sâ le păstrezi. Cine ştie? Poate vei mai avea şi alte ocazii să le porţi.**

-Mulţumesc, domnişoară Trewlove. Sunteţi mereu atât de generoasă.

- **Prostii! Sper sâ vă simţiţi bine di seară.**

~Te conduc acasă, ii spuse domnul Tittlefitz: lui Marianne.

-Sâ-mi iau poşeta.

Ea dispăru în birou, iar Fancy se întoarse către secretarul fratelui ei.

-Mă bucur că lucrurile merg atât de bine întretine Marianne. ° fatA

încântătoare. îmi parc rău că domnul Sominersby nu

™ ajuta 3a lecţii. începuse să-mi placă.

za ft[??][Câ0 «a ameţeala V că stomacul i se prăbuşeşte, groa- ^

cuprinzându-i sufletul

™De ce nu v3 mai ajuta? 248

El păru surprins de întrebarea ei,

- Credeam că a vorbit cu dumneavoastră despre planurile lui. S-a mutat.

încercând sâ dea sens cuvintelor lui, ea îl privi fix,

-Ce vrei să spui cu „s-a mutat"?

-Mi-a adus cheia de Ja apartament înaintea prânzului. Mi-a spus ca nu va mai rămâne pentru restul zilelor pentru care achitase, împachetase totul,., şi s-a mutat. Ciudat lucru, plătise două luni în avans. A spus sâ folosesc restul banilor pentru a ajuta pe cineva care are probleme cu plata chiriei,

-Despre ce vorbiţi? întrebă Marianne, închizându-şi săculeţul.

-îi explicam domnişoarei Trcwlove că domnul Sommersby nu va mai ajuta la lecţii.

-Dar el nu trebuie să locuiască aici ca sâ ne ajute, spuse ea.

Domnul Tittlefitz se uită la ea cu tristeţe

- **Mi-a zis că nu se va întoarce în zonă.**

Fancy abia mai putea gândi din cauza sângelui care îi vuia în cap. îl lăsase convins că avea sâ se mărite cu Beresford, pentru că în acel moment crezuse că era singura ei opţiune. Nu-i dăduse nici o speranţă, nîciun motiv să creadă că ei dot ar avea vreo şansă să fie împreună. Dar sigur nu *se* **aşteptase ca el să împacheteze totul atât de repede şi să dispară În doar câteva ore. Pieptul ei stătea să facă implozie.**

- **A spus cumva unde se duce?**

-Nu, domnişoară.

Poate avea sâ locuiască cu sora lui. Dar ea nici măcar nu ştia numele femeii. Cum l-ar putea găsi pentru a-l anunţa că nu avea de gând să se căsătorească cu Beresford? Ştia atât de multe despre el, dar atât de puţine detalii relevante.

-Ar trebui să plecaţi acum, să profitaţi cât mai mult de seara voastră.

După ce ei plecară, ea rătăci prin magazin, insă, oriunde privea, descoperea ceva ce ii amintea de MaLthew. Valsând în jurul raft u-
aranjându-i părul după ureche, ridicând-o pe tejghea şi săru-ţand-o nebuneşte. în scara aceea, se aşeză la geam şi privi vizavi,

reşedinţa întunecată. Unde plecase? Cum putea să 1 E1 trebuia să ştie că-l iubea cu fiecare fibră a fiinţei el, că voia sa Mărite cu el, să aibă o viaţă alături de el.în vreme ce aştepta în van ca o lumină să se aprindă la fereastră, ca el să se întoarcă la ea, ştiu că nu se simţise mai singura niciodată
în viaţa ei.

CăpitotuC25

Fancy şterse farfuria pe care î-o dăduse mama ei. Era ultimul dintre vasele care trebuiau spălate după dejunul lor. Era duminică, dar nu prima din lună, astfel că restul familiei nu se adunase acolo, şi era recunoscătoare pentru asta, fiindcă avea să-i spună mamei ei lucruri care trebuiau să rămână între ele. în afară de asta, era într-o dispoziţie melancolică, şi asta n-ar fi fost nimănui de folos. Probabil nu ar fi trebuit să-şi deranjeze mama, dar avea nevoie de o schimbare.

Abia daeâ-şi mai amintea ziua de sâmbătă, Avusese clienţi, dar părea că uitase unde pusese cărţile şi fusese complet inutilă, nu putuse ajuta pe nimeni să găsească o poveste pe care s-o citească cu plăcere.

În birou, intenţionase să continue cu recondiţionarea cărţii, dar, în schimb, nu făcuse decât să se uite în gol, încercând să-şi dea seama cum să dea de Matthew. îi întrebase pe vecini dacă vreunul îl văzuse mutându-se. Spre supărarea ei, nu aflase decât că sosiseră trei căruţe şi o trăsură şi că nişte servitori în livrea căraserâ mobila. Nici un semn pe căruţe ori pe trăsură, dar servitorii purtau livrea. Oare se înşelase în privinţa averii lui? Bineînţeles că nu vorbise serios când u spusese că şi-ar pGrmite să cumpere fiecare carte din prâvalia ei.

bran^er,na\aiCi'***** mamaei'Hai ^ ne turnăm un strop de Aş, câ stai

jos, sâ vorbim S foSt aruTKaM !n marC'

-La ultimul bal, am fost surprinsă singură cu un conte. Si nu numai atât. Ca să reparăm lucrurile, m-a cerut 1n căsătorie. L-am refuzat.

- L-ai sărutat? Ea se încruntă

-Pe conte? Nu. De ce aş face-o?

- E ca în povestea aia cu Prinţul Broscoi, pe care îmi amintesc că ţi-a citit-o Gillie. Dacă nu săruţi un flăcău, nu vei şti niciodată dacă e prinţul sau doar un broscoi.

Râse uşor Pesemne că mama ei băuse un pahar de brandy când ea nu se uita.

- E doar un basm.

- Dar pe flăcăul care te ajuta la lecţii nu l-ai sărutat? Fancy îşi simţi obrajii încingându-se.

-Ba da.

- De asta nu l-ai sărutat pe celălalt? Se aplecă înainte. Poate de asta nu vrei să te măriţi cu el.
Simţi lacrimile, dar şi le reţinu,
-îl iubesc, mamă. îl cheamă Matthew Sommersby. E drăguţ şi generos. Mă face să râd, aşa cum mi-ai spus că trebuie să fie. îmi place sâ fiu cu el, îşi muşcă buza de jos, nevenindu-i să creadă că urma să i se confeseze mamei ei. Şt îmi place mult când mă sărută.
Zâmbind satisfăcută, mama ei se lăsă înapoi în scaun.
- Se pare, atunci, că el e prinţul, E plin de broscoi pe lumea asta. Când dai de un prinţ, trebuie să-l păstrezi,
- Păi, tocmai asta e, mama. L-am pierdut. -Cum ai reuşit, iubito?
Sorbi din brandy, savurând căldura ce alunga frigul care începuse sâ se răspândească prin ea, ,
- Mi-a spus că mă iubea şi că dorea sâ se căsătorească cu mine.
Dar eu i-am zis că mă mărit cu contele.
-De ce i-ai spus asta? , ± M
-Pentru că aşa credeam, că n-am de ales. Mă temeam. **dezamăgi dacă n-aş face-o. Visele tale pentru mine nu ^"^vli niciodată. Acum, sunt o femeie copleşită de scandal, ^**
™ai fi invitată la alte baluri, Nu voi mai avea ocazia - - vreun lord cu care sâ vreau sâ mă mărit.
vr râ ar fi eăsit pe cineva chiar dacă ar fi mers la o mie de ba-JiSSitaC- ^« pentru totdeauna
1UiMsSr.'iubito.Aud o gmază de vorbe şi încerc să înţeleg. Vrei Si te măriţi cu un lord?
.Vreau să mă mărit cu un bărbat care mă iubeşte, -Aşa şi trebuie. Ştii bine că nici unul dintre noi nu vrea sa te măriţi cu un bărbat care să nu te iubească. Termină brandy-ui şi oftă adânc.
- Mamă, dar dacă eu aş vrea doar să-mi conduc librăria? Dacă nu m-as mărita niciodată?
-Draga mea, eu vreau să faci ce te face pe tine fericită. -Dar tu întotdeauna ţi-ai dorit pentru mine un bărbat elegant, să trăiesc într-o casă elegantă şi să am o viaţă elegantă.
- Da. Un bărbat care te iubeşte, pentru care eşti soarele *şi* **luna, O casă în care pătrunzi şi simţi că ai ajuns acasă, O viaţă în care eşti fericită şi ai tot ce ai visat vreodată să ai - sau măcar o bună parte. Tu hotărăşti ce e potrivit pentru tine şi asta îmi voi dori să ai.**
Fancy se simţi uşurată când îşi dădu seama că nu-şi dezamăgea mama.
- Atunci, mă bucur ca nu m-am măritat cu contele. -Dar ce e cu domnul Sommersby al tău? Tristeţea o cuprinse din nou.
-înainte să-i pot spune că nu aveam de gând să mă mărit cu contele, s-a mutat. Nu ştiu unde să-l găsesc.
-Trebuie să vorbeşti cu Beast, atunci. Băiatul ăla găseşte pe ori-cine şi orice.
Uni dimineaţă, Fancy se trezi cu o rază de speranţă. După ce se întorsese de la mama ei, îi scrisese lui Beast o scrisoare în care n cerea ajutorul, pe care avea de gând să î-o dea lui Lottie în

acea nu r T t0ți frațU ei Beast mai misterios. Ea nici măcar ** rdativ ^ -
mama ei stia cum să ia
nouă De când r a Ul pe ?e mmeu. văzu că era aproape
cândbâteaa>a«i I M Pr4VâUa nicioda« ™> uitase s â deschidă dădu
ceareafuHll 1 ^ DeŞi SâmbStă abia « P^use concentra.

cearşafurile ta o parte, coboH din pat şisep^ti pentru nonaz[La nouă fix, descuie uşa, se duse la. tejghea, ridică ceaşca de ceai, aruncă o privire la calendar şi îngheţă.

Era ziua în care se judeca procesul ei. La zece. Matthew avea să fie acolo, să depună mărturie. Nu avea sâ-şi încalce promisiunea, era sigură de asta. Putea să-l vadă, să aibă ocazia să stea de vorbă cu el, mâcar să-i spună că nu avea de gând să se mărite cu Beresford. Poate o puteau lua de la capătul sau măcar să meargă mai departe de unde rămăseseră.

Marianne n-avea să ajungă decât peste câteva ore. Oricât nu îşi dorea să închidă prăvălia, nu vedea ce altceva ar fi putut face. După ce-^i luă săculeţul, încuie şi o porni în goană pe străzi, până la pensiunea unde locuia Marianne. Cu permisiunea proprietarei, urcă repede scările către camerele lui Marianne, bătu, şi când Marianne, încă pe jumătate adormită, deschise uşa, îşi ceru scuze.

-Am ceva de făcut. Uite cheia, ca să poţi să intri în prăvălie. ^Să mă duc mai devreme?

- Doar dacă vrei, nu te duce decât dacă simţi că trebuie. îmi pare rău că a intervenit asta atât de neaşteptat. Nu ştiu cât va dura, şi aş vrea ca prăvălia să ñe deschisă la un moment dat.

-Mă schimb de cămaşa de noapte şi plec. ^Mulţumesc, Marianne. Se întoarse de pe scară. Iartâ-mă! Eram atât de zăpăcită sâmbătă, că nu te-am întrebat cum a fnst cu domnul Tittleñtz.

Marianne duse o mână la buze.

-M-a sărutat, domnişoară Trewlove, şi a fost minunat. Fancy îi strânse mâna lui Marianne.

-Mi-a plăcut de la bun început domnul Tittlefitz, Mă bucur câ te face fericită,

^O, da, mă face. Nu vă faceţi griji pentru prăvălie. Voi avea grijă. Simţind c-o podideau lacrimile, o sărută pe Marianne şi fugi apoi în jos pe scări.

Nu-i fu greu să găsească o trăsură, dar traficul era îngrozitor, că intră în sala de judecata unde era judecat Dibble câteva mi- nute ^une după ara zece. Sala era plină ochi, nu mai avea unde să aşeze. Nu ştia ¿Q ce ţumea se înghesuia să urmărească procesul unui necunoscut. Sau poate îl cunoşteau. Poate avea mulţi prieteni. s

având în vedere rânjetul lui, se cam îndoia. Apoi îşi dădu

eâmacă se uita fix la Matthew, care stătea Sn boxa martorilor. Xoncîiiu* '>i™t/i —

Revederea cu el îi tăie răsuflarea. Radia de încredere de sine, pc care o afişa aproape regeşte. Putea să-şi dea scama deja că reuşise să câştige respectul celor din public. Când coborî să-şi ia locul, aruncă o privire prin sală şi ştiu momentul când o zări, pentru câ se lăsă o linişte de moarte.

Nu arata ca şi cum ar fi dormit foarte bine, şi ea se întreba dacă doar îşi făcea griji pentru mărturia de azi sau poate regreta felul în care merseseră lucrurile între ei ultima oară când se văzuseră. Ea ii oferi un zâmbet ezitant şi îşi dori sâ aibă cum să comunice cu el şi săi spună că avea încredere în

abilitatea sa de a pune capăt procesului. Şi câ-i lipsea foarte

mult şi câ avea nevoie sâ vorbească cu el -Vă rog sâ vă spuneţi numele.

El aruncă o privire către bărbatul cu perucă şi robă care făcusc anunţul.

- Matthew Sommersby.

Omul spuse ceva cu glas scăzut. Matthew nu păru mulţumit, Aruncă o privire citre Fancy, apoi îşi drese glasul, - Matthew Sommersby, conte de Roscmont. Micile fisuri care apăruseră în inima ei când descoperise că el plecase se adânciră, iar inima i se sfărâmă.

El o privi pe Fancy ieşind din sală, dar se strădui sâ rămână în boxă şi să depună mărturie. Ea nu ar fi trebuit să fie aici, N-ar fi trebuit sâ-i spună când avea loc procesul. O făcuse doar ca s-o liniştească, să o asigure că urma să se întâmple şi că avea să se facă dreptate, Cum termină, se năpusti afară din sală şi o căută pe holuri. Dar ea nu era de găsit.
Mai bine aşa. Ce putea să i mai spună? Ea făcuse deja alegerea. îl alesese pe Beresford. Iar el alesese şi el. Alesese sâ nu-i spună cine era.

Cum făcea în fiecare seară de când se întorsese la reşedinţa sa, Matthew se retrase în bibliotecă şi sorbea din scotch-ul său. Şi. t[ťit] cum făcuse în fiecare seară de când se întorsese, se gândea la Fancy. Însă. în seara asta, nu scăpa de amintirea expresiei şocate de pc faţ[1] ei atunci când lui i se ceruse să nu-^i spună doar numele, ci şi l»«!"[1] Ştia câ i se ceruse asta fiindcă poziţia sn în rândurile aristocraţi dădea greutate mărturiei sale, garantând că Dibble avea să fie depsit cum se cuvenea pentru răul făcut, nu numai acum, ci şi cu arii

urraâ. Chiar dacă faptele mai vechi nu fuseseră dezvăluite în sala de judecata, e st* mutase ca el sa nu scape prea uşor. Audier a nu fusese decât pentru spectacol. smerea

Matthew n-ar fi vrut ca ea sâ afl$_G$ adevărul în public şi fără avertisment. Se gândise chiar să-i trimită o scrisoare, fiindcă stia că odată măritată cu Beresford, drumurile aveau să li se mai încrucişe' ze. Intenţionase să fie politicos, dar rece, să n-o lase să-şi dea seama că trucul ei îl rănise în adâncul sufletului, nu numai pentru că se înşelase în privinţa ei, ci şi pentru că asta însemna că mo putea avea pentru tot restul zilelor sale,

Se îndrăgostise de ea. fir-ar să fie! Fără să-şi dea seama, O dorea de soţie.

Dar ea devenise nerăbdătoare, dornică sâ aibă un lord.

O văzuse astăzi, şi fusese un moment plin deopotrivă de bucurie şi de tristeţe, O văzuse, şi inima îi crescuse: adevărul era că înţelegea că, atunci când venea vorba de femei, nu se pricepea sâ aprecieze caracterul, Nu s-ar fi aşteptat ca Fancy Trewlove sâ folosească asemenea mijloace pentru a obţine ce-şi dorea. Şi chiar când începuse să creadă că şi ea îl iubea, că, dacă i-ar fi cerut mâna, l-ar fi ales pe el, chiar neştiind că avea un titlu.

Dar acum ea ştia, şi el tot o dorea. Cu fiecare fibră din el

Fantezia unui conte -

Dacă ar fi ştiut cine era, dacă ar fi căutat o situaţie în care să fie surprinşi într-o poziţie compromiţătoare, pentru ca el să fie obligat să se căsătorească cu ea, nu i-ar fi păsat câtuşi de puţin, pentru că ar fi avut-o în viaţa lui.

Cu picioarele strânse la piept, Fancy stătea la geam, cu un obraz sprijinit de genunchi, şi privea către fereastra întunecată de peste drum. De când plecase Matthew, toate serile şi le petrecea la tei.

Nu, nu Matthew. Rosemont.

Era oare sortită să-i facă pe toţi cei care o iubeau să-i ascundă lucruri?

Toată ziua o chinuise faptul că el nu-i spusese cinc era, iar acum. în liniştea nopţii. îşi aminti reacţia lui când scrisoarea buzunarul ei, îşi aminti că ii spusese cum ii pa < risca- AMINTI de balul lui Gillie. unde Lady Penelope şi prieten ^ ^^ ^â şi vorbească cu ea pentru că doriseră sa aHe - ^ ^ evitat. Apoi, când aflase câte doamne îl solie itas^ra. v să scape de cine era. p.

2Ar fi pus la bătaie orice carte din prăvălia ei câ avea dreptate.

înţelese mai bine reacţia Ini când ea îi povestise despre cum fusese prinsă într-o situaţie compromiţătoare cu Beresford dar faptul câ înţelegea n-o făcea să sufere mai puţin. El o acuzase de duplicitate nici măcar nu se ostenise să-i dea prezumpţîa de nevmovăţie. Deşi nici ea nu-i corectase interpretarea. Fusese prea uluită, ca să fim cinstiţi.

Dar acum, dându-şi seama câ el îi ascunsese o parte din cine era, trebuia să se întrebe dacă chiar îl cunoştea pe Matthew Sommersby.

-Bună dimineaţa, James,

-Domnişoară Trewlove.

-Voi lua micul dejun.

- **Foarte bine, domnişoară.**

După un somn bun, era încântător să intre în rutina de familie, şi abia aştepta sâ ia micul dejun cu Mick şi Aslyn. Ca de obicei, când intră în salon, el puse ziarul deoparte şi se ridică.

-Cum te simţi în dimineaţa asta? o întrebă.

Ea se forţă să zâmbească.

-Aştept sâ înceapă o nouă zi.

După ce alese dintr-o ofertă tentantă, se aşeză alături de fratele ei şi de Aslyn la masă.

- **Ce mai faci, Aslyn?**

Cumnata ei îi întinse mâna şi i-o strânse,

- **Bine. Să ştii că te admir pentru felul în care te-ai purtat cu Beresford.**

-Mă îndoiesc că mă mai admiră cineva - cel puţin, cineva din afara familiei. Dar nu contează. Sunt mai mult decât mulţumită de decizia mea. Apoi întoarse privirea către fratele ei. E ceva în ziar despre procesul lui Dibble?

Ar fi **trebuit să rămână** să **asculte** mărturia, **verdictul şi sentinţa - dacă fusese vreuna - dar, după ce** aflase **despre Matthew, nu-i i mai dorise decât sâ plece. în acel moment , nimic nu părea mai important pentru sănătatea ei.**

Mick tăcea, de parcă s^ar fi transformat în statuie,

- Dibble, zici?

Ea îi **adresă un zâmbet** plin **de** compasiune.

-Ştiu că e tatăl meu, Mick. Am vorbit **cu mama. Mi-a exptoʳtotul.**

-Când a fost asta?

-După ce el a dat buzna în prăvălie,

Fancy ştia că unii oameni erau îngroziţi de fraţii ei, temân- au-₅c de mânia tor Având în vedere furia de pe faţa lui Mick, lₙţc lese de ce,

-Ce-a făcut?

îi povesti totul despre acea noapte, Mă rog, mai puţin felul în care se purtase Matthew, Chiar dacă nu făcuse altceva decât s-o susţină. se îndoia câ Mick ar fi apreciat asta. De aceea nici nu-i spusese despre Dibble până atunci,

- **Lord Rosemont te-a salvat? întrebă Aslyn. în mod vizibil uimită, repetând ceea ce Fancy le împărtăşise,**

-Închiriase o reşedinţă. Numai câₜ până să dea ieri mărturie la proces, n-am ştiut cine era, N-am rămas. Nu mâ întreba de ce.

Făcu semn din cap către ziarul *Times* mototolit în mâna lui Mick. Era surprinsă că nu era transformat la loc în celuloză. E ceva acolo?
Bl schimbă o privire cu soţia lui, înainte de a o privi ţintă pe Fancy.
-Cred câ ard e ceva ce tu nu ne spui.
-Cu tot respectul, Mick, nu e treaba ta.
-Are cumva legătură cu motivul pentru care ai refuzat oferta lui Beresford?
Fancy luâ ceaşca» surprinsă că degetele nu-i tremurau, şi sorbi puţin ceai, apoi o puse la loc pe farfurioară.
- Nu te vei confrunta cu el.
Presupuse că acesta era un răspuns suficient de clar, pentru că el înjură aspru înainte de lua ziarul, începând să i scotocească paginile,
- Vinovat, lâtră el într-un târziu» apoi o privi. Zece ani la Pen ton viile,
Ea răsuflă uşurată.
-Slavă Domnuluil
- De ce n-ai venit ia mine, Fancy, s.Vmi spui ce se întâmpla?
Părea cu adevărat rănit, şi, pentru asta, ci ii păru rău.
- Destulă vreme ai avut grijă de mine, Mi< k. K limpid sllnU por ^ngură de grijă. Iar Matthew - st rănite buzele, închid °d»u ^deschise Rosemont a avut grija de problemele pe care nu putut eu rezolva.
-Rosemont, mârâi el mijind ochii. Poate ar trebui să stau de Vor-Vu. Şi nu cumva să încerci să pui pe altcineva să-l vadă. Nici unul dintre voi nu are voie să se amestece.
-Aşadar, e ceva între voi în care să ne amestecăm. Ea își dădu ochii peste cap. -Las-o aşa!
El mormăi ceva despre surori enervante şi mult prea indepen-dente. Ea o luă ca pe un compliment,
- Oricum, am să discut şi cu Dibble, spuse el pe un ton sever, care nu accepta nici o împotrivire. Dacă supravieţuieşte zece ani, când iese, îl voi aştepta.
- Nu am o problemă cu asta. Clătină din cap. Nici nu-i ştiu numele mic.
-Nici nu ştiu dacă are vreunul. Nu te îndoi, Fancy, că, în ciuda circumstanţelor, ai fost dorită.
-Ştiu, dar tot mi-aş fi dorit sâ fie altfel pentru mama. Sâ fi fost aşa cum mi-a spus mie. Pentru binele ei. -Şi-a iubit soţul,
-Dar era doar cu puţin mai în vârstă ca mine când l-a pierdut. Atât de mulţi ani singură. Nu putea decât să se întrebe dacă n-o aştepta şi pe ea acelaşi viitor.
Mick se întoarse la ziarul său. Aslyn - la mâncare. Fancy mai sorbi puţin ceai, ţinând ceaşca În mâini de parcă ar fi fost o mică pasăre pe care o apăra.
- Pot să împrumut trăsura ta diseară? El îşi îndreptă din nou atenţia spre ea. -în ce scop?
- Nu ajunge sâ ştii că am nevoie de ea?
El privi în tavan, ca şi cum răspunsurile se aflau acolo. -Când te-ai făcut atât de încăpăţânată?

-Te duci la balul Fairhaven, spuse Aslyn încet, cu aprobare în glas.
încuviinţă din cap, străduindu-se sâ se controleze,
-Trebuie să le fac faţă o ultimă dată, să părăsesc societatea în termenii mei, nu ai lor.

P'imit ,nvl"îlf ¡""bâ Mick, deşi se îndoia câ ar fi dat vreo atenţie une, astfel de formalitâţi dacâ avea de gând sâ meargi- -Am primit, spuse Aslyn. Aia ştiu despre el.

258Cu un semn din cap, el se aşeza la loc.
-Atunci te vom însoţi.

-Trebuie să fac asta de una singură, Mick. Nu veniţi nici unul dintre voi. Fiindcă ştia că. dacă era atacată direct - ţi fără îndoială urma să se întâmple asta -, fraţii ei aveau să-i pună pe loc pe cei implicaţi să plătească.
Iar ea avea nevoie să fie singură, pentru a face propria declaraţie: Fancy Trewlove era o femeie de care trebuia să ţii cont.

CapitoCuC26

Cedând rugăminţilor surorii sale, Matthew se regăsi la blestematul ăsta de bal, dorindu-şi să fie la el acasă, sorbind scotch mai degrabă decât să valseze cu Lady Penelope. Fata era superficială şi vorbea întruna doar despre subiecte care nu-l interesau câtuşi de puţin: flori, vreme, expediţiile ei la cumpărături. Dar aceleaşi lucruri le auzise şi de la cele cinci tinere cu care dansase până atunci.

Nu apucase să discute cu nici un gentleman, ca să se pună la curent cu cele mai noi veşti, fiindcă, din momentul în care pusese piciorul în sala de bal, doamnele roiseră în jurul lui ca albinele în căutarea nectarului.

Feste fundalul sonor al muzicii şi al conversaţiei, fu anunţată alta sosire, şi era recunoscător că era o tânără pereche fără vreo fiică de măritat. Ţinându-şi promisiunea faţă de toate doamnele care **îl** solicitaseră înainte de a-şi lua acea pauză, îşi trecuse numele pe o puzderie de carnete de bal şi făcea ce putea mai bine să pretindă că ţra interesat, oferind complimente şi puţin flirt, chit că se plierea de moarte. **Dar aşa se simţise, de fapt, de când îşi părăsise reşedinţa. Nu se U3ese ^tăieri - nici măcar la clubul său favorit - şi nu făcuse nimic potabil în afară de a se asigura că Dibble avea să meargă la puşcărie.**
*** afară de asta, bântuia prin reşedinţa sa goală fără nici un scop, ca**

* Zmeu dezlegat, **în** pericol de a se prăbuşi şi de a fi distrus în orice p^ent. **în** fiecare dimineaţă, deschidea ziarul şi căuta **anunţul** de °Bednă al lui Fancy, ştiind că, odată ce 1 ar fi văzut, ar fi **avut** contate* că ea nu avea sâ fie niciodată a lui.

Lorrainc tfcatft -——--------------

Nu putea să doarmă când şi^o imagina cu Beresford, gândin- du-se că ar fi trebuit să facă lucrurile altfel de la bun început, că ar fi putut să se asigure **că ea avea să fie a lui Abia dacă mai mânca, nimic nu mai avea gust dacă nu împărţea cu ea. Nici în lectură nu mai găsea nici o plăcere, fiindcă îşi amintea cum îi** lucea **privirea** când **o vedea stând la** geam **cu o carte în mână. Fiecare blestemat de lucru îi amintea de ea, Nu mai putea nici să respire fără să se gândească la ea,**

Acum, dădea ture pe ringul de dans cu o tânără în braţele sale şi auzea ici şi colo frânturi de discuţie.

Beresford.
Domnişoara Trewhvc.
Scandalos,
Dar eu niciodată..

Cei doi păreau a fi pe buzele tuturor, mai puţin al tinerelor cu care dansa, dar acelea erau mai interesate să-l impresioneze

vorbind despre ce ştiau mai bine decât cu bârfe despre cel mai recent scandal, unul care avea să fie uitat odată ce va fi trecut seara.

- Mă bucur atât de mult că te-ai hotărât să te întorci în societate.

Nu o făcuse, de fapt, dar era atât de dornic s-o vadă pe Fancy,

că se pusese în situaţia de a-şi încrucişa paşii cu ea şi cu Beresford Fără să admită că inima sa refuza să-i dea drumul. Ea şi Beresford trebuiau să ajungă dintr-un moment în altul, căci contele nu era destul de prost cât să nu se folosească de această ocazie pentru a-şi demonstra devoţiunea şi respectul pentru femeia cu care urma să se căsătorească. Era primul bal care se finea de la acel incident. Era imperativ ca Beresford să-şi introducă doamna în societate. Şi unde putea începe mai bine decât la balul Fairhaven? -Vâ plictisesc, milord?

Cuvintele partenerei de dans, spuse încet, îl smulseră din visare.

- Scuzele mele! Se pare că mi-am pierdut exerciţiul când vine vorba despre a mS întreţine cu o parteneră de dans.

Mai ales când mintea îi era ocupată cu Fancy. Nu ştia ce i-ar fi putut spune dacă ar fi întâlnit^. Dar avea nevoie să i audă voce*, să privească în ochii ei şi să se asigure că era fericită cu decizia care o ducea în braţele lui Beresford. nu în ale luL Deşi tot nu şi-o putea închipui recurgând la trucuri pentru a-şi asigura un loc în înalta societate,

-Mu-mi dau seama daca aştepţi sosirea unei alte debutante sau daca pîănuieşti să fugi.

El ridică o sprânceana către ea,

-Poftim?

-Am observat că privirea ta tot alunecă către intrarea din capătul scărilor.

- Mă distrează anunţarea sosirilor, aşa că privirea mea, în mod natural.,.

- E mai mult de atât. Cred că aştepţi pe cineva anume.

-Desigur, greşeşti.

-Eşti un mincinos foarte prost.

El îi aruncă o privire aspră.

-Nu e în avantajul unei lady aflate în căutarea unui soţ să-l numească mincinos pe un potenţial curtezan.

-Ar putea fi adevărat dacă ai fi în căutarea unei soţii - dar nu eşti - şi dacă eu aş fi în căutarea unui soţ - dar nu sunt.

-Toate femeile singure sunt în căutarea unui soţ.

-Eu nu. Vreau să fiu la fel de independentă ca domnişoara Trewlove.

ChiaT dacă inima i se strânse auzind numele ei, spuse batjocoritor:

-Domnişoara Trewlove. Atât de independentă, că a păcălit un lord să se însoare cu ea.

Fruntea ei delicată se încreţi în timp ce ea clipea repetat spre el
-Te referi cumva la dezastrul cu Beresford?

- Dezastru? A căpătat ce a vrut. Se mărită cu un lord.
-Cine naiba ţi-a zis asta?
,Chiar ea! " Dar, din cine ştie ce motiv, gura lui nu putu forma cuantele, încerca să-şi aducă aminte cu exactitate ce-i spusese Fancy.
-Ştiu că a fost prinsă într-o poziţie compromiţătoare. Ştiu câ-l Păcălise...
- Nici vorbă! Ea e o femeie integră. N-ar face niciodată aşa ceva. Lord Beresford a pus totul la cale. sâ-i 6e ruşine! I-a spus fratelui ^eu, fi[nd buni prieteni, şi câtorva prieteni ai săi sa se adune pe veranda din apropierea ferestrei bibliotecii. Apoi a dus o pe domnişoara Trewlove în biblioteca şi a sărutate. La cum o cunosc cred

degrabă că ea voia doar să vadă Biblia rară a lui Colhnsford, nu

se Se acostată de Beresford.El aproape că se împiedică. Nu mai putea să se învârtă pe hngul dc dans ca şi cum toLul ar fi fost în ordine. Cu mâna pe spatele ei, o conduse în afara cercului, către un loc liber, pe margine. -Eşti sigură de asta?

închise ochii. Cum se putuse îndoi când Fancy era cea mai deschisă şi mai cinstită femeie pe care o cunoscuse vreodată?

-Absolut. Fratele meu mi-a spus că Beresford dorea zestrea ei. E destul de substanţială, l-am spus fratelui meu vreo două fiindcă l-a ajutat pe Beresford, 0 lady ar trebui să aibă de ales. El deschise ochii,

-Ştiu că a doua zi Beresford s-a întâlnit cu fratele ei, pentru a aranja căsătoria,

-Asta e ceea ce voia sâ obţină, dar domnişoara Trewlove l-a refuzat. Scurt pe doi. Foarte bine pentru ea, aş spune. Răsuflarea luî se opri. -Şi cum ai aflat asta? Ea oftă.

-La câteva ore după întâlnire, Beresford a ajuns la reşedinţa noastră, jelindu-şi nefericirea, iar fratele meu îl consola. Eu ascultam la uşă, aşa cum obişnuiesc să fac. De aceea Lord Beresford nu este în seara asta aici, E distrus că nu l-a vrut. Mă mir că n-ai auzit despre asta, e pe buzele tuturor de zile întregi.

Nu prea putea să-l învinuiască pe Beresford că se apucase de băut, Fancy era un diamant de primă calitate, şi, în ciuda tuturor masinaţiunilor sale, nu reuşise sâ-i câştige mâna. Dar ea îi spusese că avea să se mărite cu un conte. Probabil undeva între reşedinţa lui biroul fratelui ei, se răzgândise. Pentru că el mărturisise că ar vrea să se căsătorească cu ea? Sau pur şi simplu se gândise să pună înainte propriile ei dorinţe* nu pe cele ale familiei eî? -Nu prea m-am învârtit prin societate. Se îngropase în reşedinţa lui, să-şi lingă rănile pe care singur şi le pricinuise,

Lady Penelope aplecă uşor capul, îngândurată, - -Am rămas cu impresia, milord, că şi dumneata o cunoşti pe domnişoara Trewlove, chiar daca nu participi la nici un bal,

în tonul ei nu era nici o acuzaţie, nici o dorinţă de bârfă, numai interes.

- l-am vizitat librăria.
- Nu e cea mai drăguţă? L-ai cunoscut pe Dickens?

-Da.

-E atât de dulce...

- Domnişoara Fancy Trewlove!

Vocea sonoră a majordomului răsună în sala de bal, bombardând sufletul lui Matthew. Se întoarse şi-o văzu pe Fancy într-o rochie extravagantă aurie, în capătul scărilor. Singură, fără vreun frate sau o soră alături.

Stătea drept, mândră şi atât de frumoasă în strălucirea ei, că aproape ca-l puse în genunchi,

- Mă vei ierta, Lady Penelope?

Abia o auzi, fiindcă nu aşteptă răspunsul ei, ci se îndrepta deja spre Fancy, hotărât să n-o lase singură în faţa acestei mulţimi de bârfitori.

Fancy nu fusese niciodată mai agitată în viaţa ei, nici mai sigură dc ea şi de locul ei în lume. Intenţiona să demonstreze că oamenii aceştia nu aveau nici o influenţă asupra ei, nu-i decideau soarta. Ea şi numai ea era stăpâna destinului ei.

Ii luase ceva vreme sâ-şi dea seama de asta. Făcuse atâta vreme tot ce-i ceruse familia ei, câteodată strecurând şi câteva dintre dorinţele sale - librăria, aventurile ei, faptul că se îndrăgostise -, că pierduse din vedere că era responsabilă pentru propria fericire, că putea să-şi aleagă singură calea. Câteodată, era de acord cu visurile pe care familia le avea pentru ea, alteori însă mergea pe calea aleasă de ea. Cei dragi îi dăduseră tăria să fie pe picioarele ei, iar în seara asta intenţiona să pună asta în practică.

Anunţul numelui ei încă răsuna, când, trăgând puternic aer în Piept, ea începu să coboare. Era conştientă că perechile se opreau din dans şi se holbau la ea şi se străduia să nu se holbeze şi ea, fixân- du-şi atenţia la marchizul şi marchiza de Fairhaven, care o aşteptau k baza scării. Atunci, o agitaţie într-o parte îi captă atenţia, şi văzu un bărbat cu părul negru făcându-şi loc prin mulţime ca şi cum ^aţa i-ar fi depins de asta - să ajungă la ea.

Picioarele i se opriră, şi îşi prinse degetele în jurul balustradei •"ât de strâns, încât se temea că avea sâ lase urme. **El** ieşi din mulţime **Şi** sări treptele, îmbrăcat în ţinuta de seară, nu arătase niciodată mai frumos, dar ea îşi împietri inima, **refuzând** sâ-l întâmpine fie ?i cu tea mai mică urmă de bucurie.

El se opri două trepte mai jos, lucru care **o avantaja, dândin astfel posibilitatea să-i întâlnească privirea la acelaşi nivel.**

-Fancy.**

- Nu mă aşteptam să fii aici.

Buzele lui care îi făcuseră atâtea lucruri necuviincioase, se curbară într-un zâmbet uşor ironic,

-Lady Fairhaven e sora mea.

îşi amintea ochii ei verzi şi părul negru. Cum de nu-şi dăduse seama de asemănare? Dar ea nu-l căutase niciodată printre aristocraţi, însă se uită împrejur, imaginându-şi-l vizitându-şi sora, savurând cina.

-Atunci, nepoata ta este aici.

-în creşa de la etaj. I-am citit o fabulă de Esop înainte să adoarmă. M-am gândit la tine.

Existase o vreme când ea ar fi vrut să-i cunoască nepoata, i-ar fi plăcut să-l vadă cum îi citea. O vreme în care ştia că ce era în mintea lui i-ar fi adus bucurie

- Eu nu mă gândesc niciodată la tine. încercă să treacă de el, dar el o opri cu mâna înmănuşată pe braţul ei, iar ea fu uşurată că nu fusese un contact piele pe piele. Nu era sigură că ar fi **putut rezista atingerii mătăsoase.**

-Nu eşti o mincinoasa pricepută.

Cu asta avea dreptate. Se gândise la el aproape în fiecare clipă din fiecare zi.

^Dă-mi drumul!

- Nu ai săculeţul plin de cărţi.

- Sunt foarte bună la împins,

încet, el îşi retrase degetele.

-Vino undeva unde putem vorbii
-Nu.
Ea intenţiona să facă puţin mai mult decât sâ meareă prin mul-
ţime, să-, privească pe toţi şi apoi să^şi vadă de drum, Începu sâ
coboare, dar el se puse înaintea ei, blocându-i calea,
-L-a, respins pe Beresford, Eşti terminată. îti vor întoarce toţi
-Sunt conştientă de ce voi fi forţată sâ îndur, dar voi părăsi ft.de
atea felul meu. Am fost invitată la bal, aşa că am venit.

-Măcar lasa-rnă să te însoţesc,îi oferi braţul, iar ea abia dacă îşi înclină r»ii n cât să-l refuze, dar, dacă îl atingea,rJ^^t™^ Dispreţuia felul în care inima ei bătea şi corpul i se încorda do> nic sa fie ma. aproape de el, ca ?i cum ar fi fost Steaua Nordvl pentru ea.

-Aş prefera să n-o faa, Matthew. închise ochii. Iertaţi-mi scăpa- rea! Voiam sa spun Lord Rosemont.

începu să coboare, având grijă ca el să n-o urmeze, şi constată că muzica nu se mai auzea, că toţi ochii erau aţintiţi asupra dramei care se desfăşura pe scări. Ea ar fi vrut să le facă faţă tuturor, dar nu se aştepta să facă totul deodată.

-Te iubesc, domnişoară Trewlove.

în ciuda şoaptelor şi a zgomotelor, vocea lui răsună în jurul ei, cuvintele lui izbindu-se chiar în structura fiinţei ei. Dar, de data aceasta, păreau mai intense, mai profunde. Clătinându-se, cu toţi muşchii încordaţi, Fancy se întoarse încet spre el.

-Nu face asta, Matthew, nu aici. în public. Ura faptul că aveau public, dar, în lumea aristocratică, totul părea să fie mereu la vedere. Nu va merge.

-Pentru că te-am rănit. Pentru că ne-am rănit unul pe celălalt. Coborî o treaptă, apoi încă una. Dacă nu aici şi acum, atunci unde şi când?

-Niciodată. Tu nu mi-ai spus cine eşti.

Lăsase vocea mai jos, dar tot părea că răsună în sus pe scări.

-Tu ştii bine cine sunt, Fancy. Nu ştiai doar *ce* sunt. îşi întinse braţele. Acum, ştii. Sunt cumva diferit?

Cum îşi explica ea că el era mai mult? Sau că măcar ar fi trebuit să fie? Nu vedea însă înaintea ei decât bărbatul. Bărbatul care mâncase o plăcintă cu carne cu ea pe scări, care se uitase la o fotografie necuviincioasă, care venise în ajutorul ei, o sărutase până o zăpăcise. Care îi arătase pasiunea şi cum să o amplifice.

-De ce faci asta?

-Fiindcă, din momentul în care te-am întâlnit, mi-ai luat inima Prizonieră cu bunătatea, generozitatea, acceptarea ta. Eşti cea ma binevoitoare şi mai modestă femeie pe care am cu

Pentru mine, n-ai fost o flacără trecătoare. Nu ştiu dacă asta valabil pentru toti gentlemenii de aici. , , ?

Ea ştia că se referea în mod special la Beresford. Era şi el a ol Spera că da. Trebuia să dea cu ochii şi de el. Matthew spunea toat

___ *Icrraine tfeatk* - cuvintele pe car, trebuia să le spună,

dar cândva rostise cuvin-

trfe MÎcrezutcapabflâdeaşaccva. ....

Ochii lui se închiseră. Trecură mai multe bâtă, de .mma pana când îi deschise din nou.

- Am fost orbit de trecutul meu. Nu îmi scuz acuzaţiile sau acd- unile . şi a£um ştiu că Beresford a încercat să te compromită. Dar el nu a crezut că vei avea tăria să refuzi o căsnicie sau un

gentleman pe care nu-L plăceai. Mai coborî o treaptă. Aşa ceva cere cura,, dom* nişoară Trewlove. Şi o înţelegere a propriei valori- Multe doamne ar putea învăţa o groază de lucruri de la tine.

Mai făcu un pas. încă unul. şi picioarele sale ar ateriza pe ale ei, încă unul, şi ea nu ar mai avea de ales decât sâ-l îmbrăţişeze pentru a nu cădea pe spate. „Fă pasul ăla", se auzea dintr-un colţ al inimii ei. „Dă-mi o scuza să te ating din nou," -Spune-mi că nu mă iubeşti.

Nu se aşteptase la acest ordin. Nu mai putea să-l mintă pe el, aşa cum nu se mai putea minţi nici pe ea. El spusese întregii adunări că o iubea. Cum putea ea să facă mai puţin?

-înainte ca Lord Beresford sâ se ofere să-mi arate biblioteca, m-am hotărât să nu mai particip la nici un bal, pentru că nu voiam sâ mai fiu parte a aristocraţiei dacă tu nu erai acolo. Iar apoi, când mi-am dat seama că pentru a scuti familia mea de ruşine ar fi trebuit sâ mă mărit cu el, am ştiut că nu voi mai avea niciodată vreun moment de bucurie, fiindcă nu vei mai fi parte din viata mea. Ochii îi ardeau, în lacrimi, aşa că îi închise. Te iubesc atât de mult, că nu-mi amintesc vremurile când nu te iubeam.

Profunzimea emoţiei reflectate în ochiilui verzi îi înmuie genunchii, Cu o mâna, îi cuprinse chipul.

- Vreau cu disperare să te sărut, Fancy
- Te vreau cu dispera re.

-îmi vei permite să te mai caut? Ha clătina din cap,

-Nu, dar îţi dau permisiunea să t* ră«**

Rânjetul lui era diabolic plin d! * ^^ CU mine-

-Pentru tine, Fancy, Uet^^s^ f^cum^ebuie

otrea^ı Se ıntr-un genunchi şi lUuă mâna.

-Domnişoară Trewlove, îmi faceţi marea onoare de a deveni sofia mea?

-Am o reputaţie scandaloasă, milord.

El îi sărută mâna înmănuşatâ.

- Atunci, eşti perfectă.

Râse, în timp ce inima ei, sufletul ei se umpleau de bucurie.

-Te iubesc, Matthew- Da, da, vreau să fiu soţia ta.

Ridicându-se, el ii cuprinse faţa între mâini,

-Acum, nu mai au ce obiecta.

Şi el ii revendică gura, inima, sufletul, acolo, pe scări, în timp ce elita londoneză se uita. Scandalos, un sărut profund, intens, cu braţele ei înfăşurate în jurul gâtului sâu, iar ale lui în jurul trupului ei, atât de apropiaţi, încât nici lumina nu-şi făcea cale printre ei. Avea acelaşi gust pe care ea şi-l amintea, bogat şi întunecat, decadent.

Când îi dădu drumul, îşi apăsă fruntea de a ei.

-Cred că urmează un vals.

îi lua mâna şi o conduse în Josul treptelor, unde aşteptau marchizul şi marchiza. Când vru să facă o reverenţă, o opri apăsând-o cu palma uşor pe spate.

- Fairhaven, Sylvîe, cred că aţi cunoscut-a pe domnişoara Trewlove.

-Bineînţeles, Punându-şi mâinile pe umerii lui Fancy, se apleca şj o sărută pe ambii obraji. Se pare că trebuie sâ-i felicităm. Nu

pot să-ţi spun cât de încântată sunt să-l văd pe Rosemont atât de fericit. Şi mal încântată că această cerere publică în căsătorie a fost făcută la balul meu. Numai despre asta se va vorbi în lumea bună.

Matthew îi şopti ceva lui Fairhaven, şi acesta. înclinând din cap, se îndepărtă. Apoi Matthew se întoarse către Fancy.

-Nimic nu-i place surorii mele mai mult decât să fie în centrul atenţiei.

-0, sunt lucruri care îmi plac şi mai mult, dar se vad numai în spatele uşilor închise. Lovi uşor cu evantaiul braţul lui Fancy. Ori de «te ori ne vizita Rosemont în ultimul timp, mereu vorbea despre ^ne, înţeleg de ce. Se pare că l-ai făcut să se îndrăgostească de tine.

- **HI m-a făcut pe mine să mă îndrăgostesc.**

Primele acorduri ale unei melodii se auziră,

- *Vafeuf de nuntă al zânei.*

-Iartâ-ne, Sylvîe, logodnica mea îşi doreşte un vals.io timp

wath -——-----------------——

ce o conducea pe suprafaţa de dans» trei domniţe cu părul bălai păşim înaintea lor, Udy Penclope o îmbrăţişa.

-Ne bucurăm pentru tine, domnişoară Trewlove.

-Cererea în căsătorie a fost atât de romantică.

Lady Victoria îşi flutura evantaiul de parcă chiar gândul la ăsta ar fi încălzit-o.

-Sper să fiţi cerute cât de curând, dar doar de gentlemenii pe care îi iubiţi.

Cele trei chicotiră şi făcură cu mâna când Mattbew se *sc*uzâ înainte de a o conduce pe ringul de dans, luând-o în braţe şi învârtind-o pe parchetul lustruit,

- Nu ştiu dacă am să mă obişnuiesc să aud de tine sub numele de Rosemont, ii spuse,

-Te iubesc, Fancy. Spune-mi cum îţi place,

-De câte ori mergeam la un bal Smi imaginam că erai acolo şi dansai un vals cu mine. Eşti tot ce am visat vreodată că vreau.

-Nu te opri din visat, Fancy. Pentru că am de gând să te ajut să-ţi împlineşti toate visurile.

Avea o listă întreagă, deşi suspecta că pe cele mai multe el le ştia şi pe celelalte le-ar ghici. Fuseseră întotdeauna atât de armonizaţi unul cu celălalt. îşi dorea ca mama ei să fi fost aici în seara asta, dar avea sâ-i spună a doua zi. Pentru moment, se pierdu în sunetul muzicii, în dans, în ochii bărbatului pe care îl iubea.

Beresford îşi studie cărţile, strâduindu-se să nu geamă şi să nu se dea de gol că norocul nu îi surâdea nicicum. încă se lupta cu gândul că Fancy Trewlove preferase scandalul, nu căsnicia. Din clipa în care aflase despre zestrea ei incredibilă, îşi pusese în gând s-o ia de soţie. Nu-i păsa câtuşi de puţin de lipsa unei ascendenţe nobiliare. Nu-i păsa decât de bănuţii pe care i-ar fi adus cu ea. An după an. Faptul câ era şi binevoitoare, interesantă şi frumoasă era un bonus bine-ve- nit. Şi chiar îl încânta compania ei. Nu ştia dacă ar fi ajuns vreodată s-o iubească - fiindcă amanta lui îi stăpânea inima de mulţi ani dar ajunsese deja să dezvolte puţină afecţiune faţă de ea. Ar fi avut oricum g rij ă ca ea să nu regrete căs âtoria cu el.

N-ar fi trebuit să permită să fie prins într-o astfel de situaţie compromiţătoare, dar intrase în panică atunci când văzuse de câtă atenţie se bucura din partea altor lorzi. Si, când Rosemont - un om de altfel în afara evenimentelor sociale - insinuase câ o cunoştea,

Beresford decisese că trebuia sâ acţioneze. Pentru că, dacă sau când Rosemont s ar fi întors în societate, n-ar fi putut să-i facă faţă, mai ales când jumătate dintre femeile Londrei nu făceau altccva decât să discute despre blestemata de scrisoare pe care nevastă-sa i-o scrisese. Fusese deja destul de rău să le asculte pe surorile lui bătând câmpii despre asta, suspinând după conte.

Aşa că făcuse o eroare de judecată, încercând s-o forţeze pe domnişoara Trewlove să-l accepte. Partea proastă era că

refuzul ei îl făcuse s-o respecte şi s-o vrea şi mai mult. Se întreba dacă ar fi avut vreo şansă cu ea dacă i-ar fi făcut curte cum se cuvenea. Acum, nu era pătată numai prin naştere, ci şi prin scandal. Chiar dacă el era motivul din spatele scandalului.

-Ridică-te, Beresfordl

Vorba şoptită conţinea destul venin cât să-l paralizeze. îşi reveni abia după câteva bătăi puternice de inimă. Ridică privirea către Rosemont, care îl fixa cu o intensitate ce-i dădea fiori reci pe şira spinării.

- De ce?

- Pentru că nu lovesc un bărbat care stă aşezat.

-Şi de ce ai vrea să faci asta, amice?

Deşi avea impresia ca. ştia deja de ce.

-Să apăr onoarea domnişoarei Trewlove. Ştiu că ai vrut sâ profiţi de ea, şi îţi cer satisfacţie pentru logodnica mea.

-Vrei să te însori cu ea? -Da.

Beresford privi împrejur. Nimeni nu zâmbea. Numai feţe sumbre şi priviri încruntate. Nu fusese destul de discret cu planurile sale. Nu avea nici o speranţă. Trebuia sâ-şi accepte pedeapsa ca un bărbat sau să piardă respectul celorlalţi. împingând scaunul înapoi, se ridică şi îşi aranjă haina.

-Aş aprecia dacă mi-ai feri nasul. Am un nas cam fi...

Lovitura o primi direct, sângele ţâşni şi îi dădură lacrimile, în timp ce se prăvălea pe podea. Căută o batista pe care o găsi într-un târziu în buzunar, o apăsă pe nas şi ridică privirea către Rosemont.

-Sper că eşti satisfăcut.

- Sunt. îţi trimit o invitaţie la nuntă.

Şi probabil că ticălosul avea să vină.

în după-amîaza următoare, Fancy şedea în salonul lui Aslyn, urmârindu-şi gazda cum pregătea încă o ceaşcă de cafea - a treia de când sosise. Matthew era nerăbdător să primească binecuvântarea surorii sale. Mai devreme, luaseră prânzul împreună cu mama ei şi primise binecuvântarea acesteia. Dar înţelesese cât de important era să aibă binecuvântarea tuturor. Când ajunseră la biroul lui Mick, fuseseră deja trimise bilete celorlalţi. Matthew şi Mick erau acum împreună în biroul lui şi sigur toţi ceilalţi ajunseseră deja.

- Mu mai fi aşa agitată, spuse Aslyn când îi dădu farfurioara cu ceaşca de ceai. Sunt sigură că Lord Rosemont va căpăta binecuvântarea de a se căsători cu tine de la toţii fraţii tăi.

-Nu contează dacă o primeşte sau nu, eu oricum mă mărit cu el. Aslyn zâmbi.

- Bravo ţie!

- Doar că nu ştiu de ce durează atât? -Sunt sigură că-l întorc pe toate feţele.

- Singurul lucru care contează e că mă iubeşte. -Şi tu pe el.

Zâmbi.

-Da, Aslyn, atât de mult!

fantezia umrí conte

-Presupun că Lord Beresford n-a fost primul gentleman cu care ai pe trecut timpul fără supraveghere.

Ea studia elaboratul motiv cu trandafiri de pe delicata ceaşcă de ceai, -Nu.

- **Mick m-a sărutat înainte să ne căsătorim. Ea ridica privirea.**

- **Oh,** ştiam asta. **Apoi** ridică dintr-o sprânceană. Poate **a** fost **chiar** mai mult decât un sărut?

- **O lady nu spune niciodată.**

Capitotui27

Probabil nu, deşi era foarte tentant să~i împărtăşească totul lui Aslyn, să ştie şi ea cât de minunat eTa Matthew. Arunca o privire la ceasul de pe şemineu.-Ce poate sâ~i ţină atât? Au **trecut deja doua ore,** ar **fi trebuit să** fie **toţi aici deja. Matthew** ar **fi trebuit să le ceară** binecuvântarea ei **¿r** fi **trebuit să spună da** şi **cineva ar fi trebuit să vină să mă cheme. -Durează.**

-Nu chiar atât de mult. Nu mă îndoiesc că fac lucrurile cât mai dificile cu putinţă. Se ridică. Ei bine, nu cu mine, Răsucindu-set **se îndreptă spre uşă. -Fancy!**

-Nu va dura mult.

Când ajunse în hol, se îndreptă spre birourile lui Mick. **Domnul** Tittlefitz se ridică pe **dată.**

- **Domnişoară Trewlove.**

-Domnule Tittlefitz, Presupun că sunt toţi încă înăuntru, nu?

- **Da, domnişoară.**

-Având în vedere că discută despre viitorul meu, nu cred că va fi o problemă dajcă dau buzna. întinse mâna spre uşă şi tresări uşor când aceasta se deschise fără ca ea să o împingă. Se uită fix la bărbatul care părea că pleca. Domnule Lassiter

- **Domnişoară Trewlove.**
- **Ce, pentru numele lui Dumnezeu, faceţi aici?**

Matthew apăru în uşă, trecu pe lângă Lassiter şi puse mâna pe talia ei.

-El e avocatul meu. Vreau să facem toate aranjamentele, fiindcă intenţionez să capăt o aprobare specială şi să mă căsătoresc cu tine cât mai repede.

-Avocatul tău. Se întoarse către Matthew şi îl **îmbrăţişă. Nu cumva lucrezi şi sub numele Anonimul?**

-Am foarte mulţi clienţi, domnişoară Trewlove, spuse domnul Lassiter.

-Sunt convinsă.

- **E în regulă, Lassiter. Un bărbat n-ar trebui să aibă secrete faţă de logodnica lui,**

-Ai binecuvântările? ~Le am. Pe toate.

îi adresă un zâmbet cât se poate de neruşinat.

- **Matthew Sommersby. mai ai şi alte nume de care ar trebui să ştiu?**

-Bărbatul care te va iubi mereu.

Se ridică pe vârfuri şi îi cotropi gura, fără să-i pese că aveau public.

Trei **săptămâni mai târziu, Fancy se** afîa în **vestibul alături de** Beast, aşteptând **cu nerăbdare în timp ce fraţii şi cumnaţii ei îşi conduceau soţiile** în **prima strană, unde se afla deja mama** ei. **Fancy** era **exaltată, anticipând ziua aceea, anticipând viaţa. Biserica era plină ochi.**

- **Ştii că nu trebuie să faci asta, spuse Beast încet, pe un ton uşor tachinator.**

Râzând uşor, ridică privirea spre el.

- **Ba da. îl iubesc atât de mult! Niciodată n-am fost mai fericită.**

-Asta e evident, scumpo.

Fraţii ei flancau culoarul, unul mai chipeş şi mai încrezător decât celălalt, absolut deloc intimidaţi de cei din strane: conţi, marchizi, duri, contese, marchize, ducese. Dar de ce sâ fi fost intimidaţi, când familia lor se extindea încet, incluzând pe mulţi dintre ei? Când ajunseră în dreptul lor, fiecare în parte o îmbrâţişâ şi o sărută pe obraz.

-Eşti gata? întrebă Mick.

Fancy zâmbi cu toată gura-

-Absolut.

-Nici o îndoială? întrebă Ai den.

-Nici una.

- Nu-l ştii de prea multă vreme.

Finn, care îşi întâlnise dragostea când abia devenise bărbat, dădu glas îngrijorării sale. -11 ştiu suficient.

Beast, care deja spusese ce avea de spus, doar încuviinţă din cap şi u oferi un zâmbet cald.

- Putem pomi? întrebă ea. Abia aştept sâ încep restul vieţii mele.

Mick îi oferi braţul, şi ea îl luă. Apoi dădu semnalul, şi organistul S f/ Vt ISUl d faVOrit" Nu era tradiţional* era special pentru ea şi Matthew.

Mick o conducea de-a lungul culoarului, urmat de ceilalţi fraţi am Cu coada ochiului, Fancy vedea oan*^ din jurul ei, dar întreaga et atenţie era îndreptată către bărbatul de la altar, care c aştepta. îi dadura kcnnule văzând atâta dragoste reflectată în ochii lui verşi- 272

Era înspăimântător de chipeş în pantalonii săi cenuşii, vesta aibă şi haina bleumarin. Când ajunse destul de aproape, îi făcu cu ochiul.

-Cine o dă pe această femeie? se auzi în biserică.

- Fraţii ei, răspunse Miek, apoi puse mâna ei în mâna lui Matthew, iar ea se gândi că nu arătase nicicând ca şi cum s-ar fi potrivit mai bine decât oriunde altundeva.

Matthew părea incapabil să-şi amintească şi un singur moment din prima lui căsătorie, dar ştia că nu avea să uite nici o secundă din aceasta. Prima fusese o corvoadă, un test al abilităţii sale de a indura o sarcina neplăcută. Acum, nici unul dintre gândurile sale nu se învârtea în jurul lui. Toate erau îndreptate spre Fancy, în vreme ce ei se asigura că-i dăruia o zi plină de amintiri dragi. Voia ca angajamentul lor public unul faţă de celălalt sâ aibă un loc special în inima ei. Nu credea că vocea lui sunase vreodată mai clar, mai ferm, mai puternic decât în momentul când îşi spusese jurământul. Ea era tot ce conta, lar el aproape că o pierduse.

Niciodată nu avea să se mai îndoiască, niciodată nu avea sâ mai ezite. Când era vorba despre ea, avea să se încreadă mereu în instinctele lui.

Era încântătoare în rochia ei albă spumoasă, cu dantele şi tul, care îi aminteau foarte mult de ceva delicat, dar sub ea se afla o femeie de oţel, plină de hotărâre. Când ii puse inelul pe deget, ştiu că nu fusese niciodată mai sigur de ceva. Ea era a lui, iar el era al ei. Apoi o conduse de-a lungul culoarului pentru a începe împreună viaţa ca soţ şi soţie, conte şi contesă, lord şi lady.

Dupâ ce semnară în registru, Fancy şi Matthew se îndreptară voios spre trăsura albă deschisă, cu cei patru cai albi, care îi aştepta. Odată ce se aşezară, începură sâ le facă veseli cu mâna oamenilor tare ieşeau din biserică. Vizitiul puse trăsura în mişcare în ritm lent. Cind biserica dispăru din vedere, Matthew o cuprinse pe Fancy pe după umeri,

- **Bună, Lady Rosemont.**

Apoi îi luă gura în primire, de parcă ar fi fost a lui. Ea îşi tre- tu degetele prin părul lui, dându-i jos jobenul negru. Lui nu părea să-i pese dacă ar fi aterizat pe stradă, căci mormăi şi adânci sărutut. Era minunat să facă asta din nou. Luaseră o pauza unu de la celălalt, adunând emoţii pentru noaptea nunţii. Nu avea cumsâ-i mai ia fecioria, dar ea tot dorea să fie un moment memorabil,
^I^O^ Absolut. Indubitabil

Călătoreau către reşedinţa Rosemont din Mayfeir. El se oferise s o ducă acolo şi înainte, să i~o arate, dar ea preferase să aştepte, ca tot ce se întâmpla astăzi să fie o introducere în noua ei viaţa. În afară de asta, era conştientă că muUe mirese nu-şi vedeau casele
decât după ce se măritau.

Trăsura trecu prin porţile din fier forjat deschise, de-a lungul unei alei străjuite de copaci, care se termina în faţa unui conac masiv.

-Bine ai venit acasă, Lady Rosemont!

Cu un zâmbet, îşi întoarse privirea către soţul ei.

-E minunat!

- Poţi să schimbi orice vrei înăuntru sau în grădină. Poţi chiar să-l rogi pe fratele tău să schimbe faţada, dacă nu-ţi place. -O iubesc.

Istoria ei bogată. Avea un trecut care îi includea pe cei dinaintea lui. Copiii lor vor cunoaşte trecutul.

Vizitiul opri trăsura. Matthew se apleca şi îşi ridică pălăria, înainte să coboare. Apoi se întoarse, o ajută pe Fancy să co- boare şi o sărută repede pe buze înainte de a-i lua mâna la braţ pentru a se îndrepta către treptele largi, în timp ce o conducea, masiva uşă din lemn se deschise şi majordomul le ieşi în întâmpinare. Ha îl recunoscu.
însă aşteptă până ajunse sus, pentru a-l vedea mai bine şi a-şi confirma bănuiala.

-Milord, milady, spuse el cu vocea care răsunase cândva şi în prăvălia ei.

- Jenkins, spuse Matthew, Fancy. majordomul nostru. -iJomnule Jenkins.

* cunoascî nkinS diCă Vă p,aic Personalul s-a aliniat şi

Dar, înainte de asta mai j

-Mi-afi vizitat â&ttâ™«vâUa ci aruncă o privire cătm vîrea ei.

c ^"tnew înainte să reîntâlnească pri-
milady

Ea strânsc braţul lui faţa> atât de dragă

- Cartea cu piesele lui Shakespeare era de la tine, spuse ea încet, încântată că soţul ei roşi. Unde ai găsit-o?

-fn biblioteca noastră.

A *noastră,* Totul devenise al lor. Deşi, la acea vreme, nu fusese a *noastră.*

- De ce mi-ai dat-o?

-Mă gândeam că va găsi un loc în inima ta. îşi amintea că ea îi spusese câ nu se temea că oamenii nu aveau să înapoieze cărţile tocmai din acel motiv. Părea că ar trebui să-ţi aparţină. Ai să fii încântată de biblioteca noastră.

Categoric. El o însoţi în încăperea cea mare imediat după ce fu prezentată tuturor servitorilor, care se aliniaseră în foaier, aşteptând s-o cunoască pe noua contesă de Rosemont. Cărţi, cărţi, cărţi. Oriunde se uita. Pereţi de cărţi. Podele pline de cărţi,

-Ai idee câte sunt aici? întrebă ea.

- **Nu. Cred că ar trebui să le catalogam.**

- **într-adevâr. Voi pune personalul să înceapă imediat.**

El o luă pe după talie şi o trase spre el.

- **Nu înainte să ne întoarcem din voiajul de nuntă,**

Urmau sâ petreacă noaptea aici. A doua zi aveau sâ plece spre Calais,

Cobori gura către a ei, iar ea era bucuroasă câ el ii dăduse pălăria şi mănuşile lui Jenkins, astfel încât degetele ei aveau libertatea sâ zburde prin părul lui fără a întâlni obstacole. în timp ce se imagina stând într-unui dintre colţurile bibliotecii şi citind, începu sâ se gândească **şi cum ar fi sâ facă dragoste printre cărţi. Pe birou, pe scaune, sprijinită de vreun raft, degetele ei mângâind cotoare de piele în timp ce el stârnea senzaţii sălbatice prin ea.**

El îşi mută gura de-a lungul gâtului ei şi mormăi;

- **Nu mai am răbdare să te am toată doar pentru mine. Am să-ţi dau jos hainele strat după strat,..**

-O, da.

Cuvintele sunară ca un geamăt, incitându-l şi mai tare.

-Am să ling fiecare centimetru din pielea ta.

-Şi eu din a ta.

-Fiecare centimetru?

- **Fiecare centimetru.**

Cu un mormăit chinuit, işi apăsă fruntea **de a ci.**

- **Mă întreb dacă avem timp să urcăm înainte de micul dejun.**

Familia şi prietenii apropiaţi urmau sâ ajungă la micul dejun al tinerilor **căsătoriţi. Lista era scurtă. Nu puteau împiedica pe nimeni să vină la ccremonia religioasă, dar Fancy dorise ca tot ce urma sâ fie mai intim, astfel încât mama ei sâ se simtă bine.**

- **Eşti în stare să mă aranjezi la loc, ca să nu arăt de parcă am fi făcut prostii?**

- **Nu, categoric nu. în afară de asta, ce e rău să fi făcut prostii în Kiua nunţii?**

-Am putea s-o facem aici. Am mai câştiga timp,

-Sper că nu vă gândiţi la ce cred eu că vă gândiţi, se auzi o voce hotărâtă din uşă.

Cu un mormăit, însă fără a lua braţul dimprejurul ei, creând astfel imaginea unui front unit, Matthcw se întoarse către sora sa.

-Sylvie,

-Musafirii sosesc. Ar trebui să fiţi în foaier să-i salutaţi. Iute, traversă camera şi îi dădu lui Fancy un sărut pe obraz. Arăţi minunat, draga mea. A fost evident pentru toţi cei din biserică faptul că l-ai făcut pe Matthew cât se poate de fericit. Cu ajutorul meu, vei fi în curând acceptată şi iubită de toţi,

-Sunt bucuroasă că m-aţi acceptat, în ceea ce i priveşte pe ceilalţi...

-Aiurea! Le vei avea pe toate. Acum, dac? " permiteţi, trebuie sâ mă duc sâ mâ asigur că e totul pregătit pe' .ru micul dejun.

îşi luase sarcina să-l organizeze. Dună ce ea dispăru pe hol, Fancy spuse:

-—- --------Fantezia unui contc -_____

-îmi place de sora ta.

- Şi ea te place. O luă de braţ. Cred că acum trebuie să-i salutăm pe ceilalţi.

Ba se ridică pe vârfuri şi îi sărută partea de jos a obrazului.

-Mmm, Dar mai târziu vei fi doar al meu.

Micul dejun se întinse şi păru a dura ore întregi. Fiecare cu urările lui, bucurându-se de un amestec somptuos de mâncare, vizite, râsete. Matthew le luase pe Fancy şi pe mama ei la un tur ^ casei.

Pe la jumătate, mama ei începu sâ plângă

e mafLT^ locuieşti mtr^ casă elegantă, dar asta

pentrutin ^ ^^ fi ^ s â visez

27GCum putea ea să-i explice mamei ei cât de puţin însemna casa pentru ea? Bârbatui făcea inima să-i cânte, bărbatul era cel

important- Tot ce conta era că-l avea pe Matthew.
-Poţi veni să locuieşti cu noi, îi spuse Fancy.
-Nu, răţuşcâ, Locul ăsta nu e pentru mine,
-Dar poţi să vii să ne vizitezi.
-Da, draga mea.
Fancy smulse şi de la fiecare dintre fraţii ei aceeaşi promisiune, după care aceştia plecară, împreună cu familiile şi prietenii lor. Până la urmă, doar ea şi Matthew râmaseră la reşedinţa Rosemont.
Acum, aflată în dormitorul ei, se gândea câ n-ar trebui să fie atât de agitată. În fond, Matthew fusese cel care o adusese aici şi închisese uşa. Dar era de vină gândul că atâtea dorinţe se împliniseră. Nu doar ale ei, ci şi ale familiei ei.
-Se obişnuieşte ca soţul sâ-i dăruiască soţiei bijuterii în ziua căsătoriei, spuse el în timp ce se îndrepta spre o comodă mică, luă o cutie lungă şi subţire de catifea neagră şi o întinse spre ea.
înăuntru era probabil un colier, dar unul mare, care ar fi coco-şat-o. Cu toate astea, avea sâ-l poarte în fiecare zi, pentru tot restul vieţii ei.
-Nu vreau să facem lucruri doar pentru că aşa se obişnuieşte. Vreau să facem lucruri pentru că vrem să le facem.
- Vreau să-ţi dau asta.
Ea deschise capacul şi se uită la foaia rulată. O scoase, iar el luă cutia. Desfăcu sulul şi citi cuvintele, surprinsă, mulţumită... peste măsură de fericită. Dacă chiar însemna ce voia ea să însemne.
-Este un act de proprietate. Adresa este - se uită la el, cu o sprânceană ridicată - a librăriei.
-Fratele tău se tocmeşte straşnic.
-Ai cumpărat-o?
- Da. în numele tău. Scutură din cap. Legea va spune că e a mea, dar îţi aparţine. L-am pus pe Lassiter sâ găsească un mod de a eluda legea, astfel că, orice s ar întâmpla, proprietatea sâ-ţi aparţină. Fă ce vrei cu ea!
Lacrimi se iviră în ochii ei.
- Mă cunoşti atât de bine. Nu e nici un dar pe care l-aş fi preţuit mai mult, N-am să-mi petrec tot timpul acolo.

Wr că nu Va trebui să gbdufefti dineuri şi alte lucruri as e-
„J^U pentru a convinge oamenii sa doneze pentru efortul tău de a învăţa adulţii să citească>

Zâmbind larg, strânse sulul la piept

Sunt proprietara librăriei mele. N.ci macar fratele meu cel mai mare nu mi-ar fi dat-o. Îl îmbrăţişa. O. Matthew, mulţumesc! U sărută pe obraz. Mulţumesc! îl sărută pe bărbie. Mulţumesc! Apoi gurile li se întâlniră, hârtia pluti spre pământ şi pasiunea se înălţa, îndrăzneaţă, fierbinte şi sălbatică,

-Matthew?

- Da, draga mea?

- Nu vreau să aşteptăm până să avem copii.

Îndreptându-se, el îi cuprinse faţa cu mâinile şi zâmbi larg.

- Mă voi strădui să-ţi îndeplinesc dorinţa.

O sărută pe un colţ al gurii, apoi şi pe celălalt, înainte să-şi lipească buzele de ale ei. Când le deschise pentru el, încet, tandru, îşi strecură limba, într-un vechi ritual al dansului şi al luptei. Fără grabă. Ca şi cum ar fi avut toată noaptea. Ca şi cum ar fi avut toată via^a la dispoziţie,

Deşi ura s-o recunoască, se simţise oarecum vinovată în dâţile trecute când fuseseră intim împreună, temându-se să nu ajungă o femeie căzută. Dar acum, rămăsese doar o bucurie pură, nealterată de umbra adulterului. Erau căsătoriţi legal. Orice copil ar fi adus pe lume avea să fie legitim. Nimeni nu îi putea privi cu superioritate din cauza naşterii lor. Aveau să-şi cunoască tatăl ca pe omul bun care era. Şi aveau să fie înconjuraţi de unchi, mă tuşi şi veri care sâ-i iubească.

Fără a se desprinde din sărutare, începu sâ-i desfacă nasturii,

-Eşti nerăbdătoare, aşa-i? o necăji el, cu buzele pe ale ei.

-Foarte. Trebuie să-ţi punem degetele iscusite la lucru.

Chicotind, făcu exact asta, şi, în scurt timp, hainele lor erau împrăştiate pe podea şi pe pat, o încurcătură de membre, corpuri alunecând şi încolăcindu-se în timp ce gurile se sărutau, muşcau şi

^igeau. Părea imposibU ca pielea ei să poată fi mai sensibilă la aţin-

arătl^ t? * deP^a " fi ^ ^^ degetelor sale arătau că pkeerea urma să ajungă în orice moment.

el ^t^lrT ^^ P*ul meu, în braţele mele, gâfâi el, în timp ce îi lmgea vârful sânului.

-Atunci, ar trebui să dormi bine ta noapte. Muşcă uşor în curba ¿intre gât şi umăr, apoi supse cu patimă, ştiind că avea să lase o urmă, dar dorind o probă că era acolo şi câ avea să tot fie. Noapte de noapte, *Zi* **de zi.**

- Părinţii mei dormeau în camere separate. **Nu** vreau asta pentru noi,

-Nici eu nu vreau, Te-am aşteptat toată viaţa. De ce să nu vreau să dorm cu tine?

îi cuprinse faţa şi o trase în jos pentru un sărut profund, avântându-şi limba sigur şi adânc, rotind şi lovind. Alunecându-şi mâinile pe spatele ei> o apăsa de el şi se rostogoli până când ea era jos, iar el - deasupra. El o privi cu atâta dragoste reflectată în adâncurile verzi ale ochilor lui, încât ea aproape că izbucni în plâns. Un colţ al gurii se ridică.

- Fancy Sommersby.

-Astăzi, tu mi-ai dat numele. Eu ţi-am dăruit inima mea,

- Cred că inima mi-ai dăruit-o mai de mult.

încuviinţă din cap.

- Iar tu mi-ai dăruit prăvălia mea.

-Este doar începutul a tot ce-ţi voi mai da.

- M-am măritat cu un bărbat cu stare.

-O stare considerabilă.

Ea îşi muşcă buza.

- Chiar ai fi putut cumpăra toate cărţile din prăvălia mea?

Zâmbetul lui era încrezător, dar avea ceva ştrengăresc în el.

-Pe fiecare în parte. Se aplecă, îi sărută vârful nasului, apoi se ridică la loc. Deci ştiu câ nu te-ai măritat CU mine pentru averea mea. Şi nu te-ai îndrăgostit de mine din cauza titlului meu.

-Dacă aş pune pe listă toate motivele pentru care m-am îndrăgostit de tine, Matthew Sommersby - își îndinâ şoldurile -, nu mai ajungem niciodată la partea distractivă.

-Te iubesc!

Mu se mai sătura să audă aceste cuvinte, nici să le răspundă.

- Te iubesc.

Când ii acapară gura, senzaţia de tachinare fu înlocuită de o stare de surescitare, în timp ce senzaţii noi o străbăteau.

Când se împunse în ea. umplând-o, ea îşi înfăşură picioarele în jurul şoldurilor lui şi rămase aşa, în timp ce el o călărea sălbatic, cu o ferocitate pe măsura dorinţei ei. Lumea dispăru încet, până când, ci ei doi. încătuşaţi într-o îmbrăţişare pătimaşă. "r3;Wut 're furtuna care avea să erupă extatic. '""ţ^^sl vijelia îi cuprinse pe amândoi, fâcându-i *în* fire, satisfăcută şi împlinită, şopti din nou:

-Te iubesc.

Cuvintele i se întoarseră cu o voce joasă şi letargica.

Zâmbind, lăsă somnul să o poarte.

[n dimineaţa următoare, în timp ce trăsura îi purta departe de reşedinţă, Fancy se cuibări la pieptul lui Matthew. Era locul ei prefe- rat. Bagajele lor fuseseră duse în port pentru a fi încărcate pe corabie, urmând ca ei în curând să ajungă la Calais, în voiajul de nuntă.

-Mulţumită, Faney?

-Foarte. Cred că **m**-ai **lăsat însărcinată.**

El răse.

-Câteodată, mai durează puţin.

-Vreau să-ţi dăruiesc un urmaş.

-Aş fî fericit şi cu o fată, mai ales dacă ar semăna cu mama ei, fizic şi ca temperament.

-Cred că am putea avea câte unul din fiecare.

-Cred că am putea avea chiar mai mulţi, de ambele sexe. Cu un deget sub bărbia ei, îi ridică faţa şi o sărută pe buze. Nu-ţi pot rezista.

-Sper să rămână aşa până îmbătrânim.

-Nu văd de ce nu.

Se îndreptă şi privi pe fereastra la peisajul necunoscut, lipsit de clădiri.

-Matthew, credeam că ne îndreptăm spre port,

-Nu, nava noastră ne aşteaptă în altă parte

-Unde?

-La marginea Angliei, pe lângă Dover -Nu mă aşteptam la asta.

- E cel mai bun loc de unde să plecăm

ESr1' Că CU n'am până acum.

ti se apleca şi n mozoli urechea.

-Crede-mâ, o sâ-ţi placă.

Nu se îndoia de asta, fiindcă el era cu ea.

2H0

După toată agitaţia zilei anterioare, era mai obosită decât ar fi crezut, dar, când să aţipească, mâna lui Matthew pe umărul ei o trezi.

-Am ajuns, draga mea.

Ea îşi acoperi gura, ca să ascundă un căscat, apoi se îndreptă.

-Scuită-mă!

-Nu ai de ce sâ-ţi ceri scuze.

Trăsura se oprise, El deschise uşa, sări jos şi întinse măna după ea, ajutând-o să coboare. Şi atunci, ea văzu pentru prima oară unde se aflau. Vedea verdeaţa şi stâncile - şt nimic altceva în afară dc,„

-Doar nu e pentru noi, nu?

-E penLru tine, spuse ei cu vocea gâtuită de emoţie. E nava noastră,

Uimită, ea privea ţintă la un balon cu aer cald.

De atâtea ori, încă înainte să-i cunoască titlul, se gândise s-o ia cu el în balon, dar se întreba cum ar fi putut să explice faptul că un om obişnuit avea acces la o invenţie atât de remarcabilă.
-Luăm asta ca să ajungem la Calais? întrebă ea, ezitând.
-Chiar aşa.
-Peste mare?
-Păi, acolo e oraşul Calais.
Ha se întoarse către el,
-Şt bagajele noastre?
Femeia e femeie, nu poate să nu se preocupe de hainele ei, nu că el ar fi plănuit să o vadă prea îmbrăcată odată ce ajungeau la cabana pe care o închiriase.
- Sunt pe corabie, iar Jenkins va avea grijă să ni le trimită la Calais.
-îmi dăruieşti cele mai frumoase surprize.
Ar fi putut spune acelaşi lucru despre ea când ea se îndreptă spre el. îşi înfăşură braţele în jurul lui şi îl sărută cu exuberanţă. Să o facă fericită devenise activitatea lui preferată - şi era atât de uşor de realizat. Ea se dădu înapoi şi zâmbi larg.
- 0, ce aventură minunată vom avea! Pornim?
Hl i-o prezentă domnului Green, pilotul balonului, cu care mai zburase şi înainte şi în care se încredea că avea să i ducă la destinaţie. Apoi o ridică pe Fancy. urcând-o în gondolă, şi i se alătură.
-O, e minunaţi exclamă ca câteva minute mai târziu. Mult mai bine decât să înălţăm zmeie.
El nu putea să nu fie de acord cu afirmaţia ei, mai ales cand braţele ei îi strângeau talia în timp ce se apleca peste marginea gondolei ca să vadă pământul îndepărtându-se. Curând, pluteau deasupra mării, lăsând Anglia în urmă, Fancy ridică privirea către el, -Mârăsfeţi. - De câte ori am ocazia.
Dacă s-ar fi priceput să mânuiască mecanismul care făcea ca gazul care umplea balonul sâ-l ţină în aer, poate că s-ar fi putut lipsi de prezenţa pilotului în gondolă. Dar mai important era să aibă o călătorie sigură, chiar dacă astfel aveau însoţitor.

Matthew o întoarse pe Fancy către el și se uită în ochii ei. -De câte ori sunt cu tine, Fancy, așa mă simt. Ca și cum aș pluti. Cobori gura către a ei, sărutând-o tandru, dar hotărât, în timp ce noriî dimprejur îi priveau.iEpiCog

Un an mai târziu

Fancy păşi cu grijă printre resturile împrăştiate pe pământ, înălţarea clădirilor era o treabă deosebit de murdară, deşi se bucura de peisaj, mai ales când soţul ei supraveghea construcţia. Avea un interes personal ca totul să fie făcut conform indicaţiilor lui. Clădirea era un dar către ea, un dar printre multe altele. Odată ter- minată, avea să fie o şcoală unde puteau fi ţinute cursuri pentru adulţi atât ziua, cât şi noaptea. Nu numai citit şi scris, ci şi alte îndeletniciri, care ar fi putut facilita slujbe cu condiţii de muncă mai bune.

I se părea incredibil ce se petrecuse în ultimele luni. Ea şi Matthcw petreceau cea mai mare parte a timpului la Londra, ducându-se uneori la moşie, atunci când era nevoie să vadă cum merge treaba. Ei îi plăcea mult la ţară, dar abia aştepta să se întoarcă în oraş, ca să meargă la prăvălie sâ se asigure că Marian ne - acum doamna Tittlefitz - nu avea probleme cu magazinul sau cu clienţii. Se pricepea de minune să gestioneze asemenea probleme. Afacerea creştea, şi ajunseră sâ angajeze încă două persoane care s-o ajute,

Fancy găzduise primul ei bal, şi totul mersese bine. Era acceptată cam de toată aristocraţia, parţial şi ca urmare a faptului că se căsătorise cu un conte atât de respectat. Lord Beresford recunoscuse că greşise faţă de ea. Iar prietenia cu Lady Penelope evoluase şi ea. Femeia pe care o considerase la început uşuratică se dovedise a ft mult mai vicleană decât ar fi crezut-o cineva. Mai ales atunci când era vorba sâ strângă bani pentru opere de binefacere. Ea şi Fancy începură să găzduiască lecturi, unele chiar cu autorii, altele cu actori, Banii strânşi de la oamenii care veneau erau folosiţi pentru bibliotecă sau pentru cursuri.

Matthew o zări, se încruntă şi se îndreptă spre ea. Ei îi plăcea atât de mult să-l vadă cum se mişca.

-N-ar trebui să fii aici. Nu în starea ta.

Zâmbi ţi îl mângâie pe bărbia nerasă.

- Mai sunt două luni până să vină ăsta mic, şi merg cu grijă.

El oftă.

- Esti atât de încăpăţânată.

-Şi tu mă iubeşti pentruasta.

-Te iubesc din o mie de motive.

îi demonstra iubirea în fiecare zi, în fiecare noapte, Ea privi spre clădire.

-Arată tot mai bine.

-Ar trebui să fie gata spre sfârşitul lunii. Vei vrea sâ începi interviurile pentru profesori şi personal.

-Am decis să angajea pe cineva să aibă grijă de copii în timp ce mamele sunt la ore. Cred că sunt multe femei care nu pot veni pentru că au copii de care trebuie să aibă grija.
-Am putea face ceva cu curtea din spate, astfel încât copiii sâ aibă un loc de joacă, de alergat.
-Mă gândeam eu că o să-ţi placă ideea„ că vei veni cu soluţii de îmbunătăţire. Dacă aş putea sâ ma hotărăsc şi ce nume să aleg.,,
- **Am avut o idee azi-dimineaţă. Ce părere ai despre Fancy Center for Adult Learning? Fără apostrof la S, Aluzie la numele tău.**
-Ar părea că e doar al meu, când, de fapt. e al nostru. Ce ai zice de Rosemont Center for Adult learning?
-Aş zice că tare aş mai vrea să te sărut, Lady Rosemont.
-As vrea s-o faci. Lord Rosemont.
Şi el făcu întocmai

Lorraine Heath

284

¡Nota autoarei

Abecedarul din acea vreme conţinea basmul cu Cinderella, adică Cenuşăreasa, dar ortografiat Cinderilla. Abia mai târziu a fost ortografiat Cinderella.

în plus, Mr. *William Shakespeares Comedîes, Histones, & Tragedies* **nu conţine nici un apostrof în original**

Abiadupâ ce a fost adoptat *Womeris PropertyAa,* **în 1852, femeilor măritate le-a fost permis să deţină şi să controleze proprietăţi.**

Canotajul era extrem de popular în epoca victoriană. O companie a amenajat chiar staţii de a lungul Tamisei, de unde oamenii puteau închiria bărci cu vâsle. Puteau să vâslească în sus, să debarce la altă staţie şi să fie transportaţi apoi la locul de plecare.

Primul balon a zburat din Anglia spre Franţa în 1785. A aterizat la Calais.

în ceea ce-l priveşte pe Regele Focului, el se bazează pe un personaj real din epoca victoriană care a descris cum reuşea sâ înghită flăcări şi, din momentul în care i-am citit relatarea, a umplut mintea mea cu

posibilităţi. Am senzaţia că vom mai auzi de eilM ut]ꞟ miri

Nn Mini sl^urfl 'lr' i i" m «tin riilnull .itAl rle mult nAncriu acenatft poV*ittf\ íUi ili+ 1A Int *f\/***ni pAira** <.| **un m- lo-i^.V íMn-11.1 urmi, a fie**

vrnit mi Milde .pi i lin i h.inkennleitr,tut(/-tie*il ne lanJaltJ.ln timjwe ln¡^|H%>în luţrli<j» îimj bine ijrle. Ca ííírriiUir, dum ***Ar*** tn<< ***aív*** (Lúa irimln de muciul min un tnv.1rn+ un kANEl sau o ex pi'ikenp rlrruhldr rt luitie **rin** popjliitlUţi fu imaginaţia mea*

] ■■ rihitrirrx tmill telnr lrei iMiiirni rar au .ijulat dau viaţă atril ri i h] vi' ri 1 i. MilituruLiii mru, May Chent .lie c.lrui sfaturi m-an .ijulal ti,^ înţeleg mule j'.rrşinem. Lui ArlrlirtOEi Fox, fíirr m -i ajutai r¿a mi VPl.l ernin.i cLn; fiului meu, A^x, carea citit achtel rji mi **.1** ítfrrii **HUf^iii prnirua SiiiliunAtail pmÍLm/lmcn** povqiii **şi** í.itr **nu mai** íijnr;: **.Nu** MRD cl TIU kii **farut** *uA* jípunAi - N-ai **foat nkiodtta ci loam lrrcAioare»", Şl, aulíel, un nou erou .i apAnit***

^P^ f COLECŢIA

fubîHir

SERIA „PĂCATE PENTRU ORICE ANOTIMP"

Dcii are origini umile. Fancy Triwlovt este hotărâta să îndeplinească dorinţa marnei de a o vedea căsătoriră eu un nobil. Mintea ageră ţi manierele impccabile fac din Fancy *solia* **ideală pcnrru ohcc gentleman eligibil - dacă atesta este dispus să trcăca cu vederea descendenţa ei scandaloasă Însă planurile ci sunt date peste cap când un bărbat misterios ţi extrem de interesant înţepe sa fyi tot facă apariţia în librării de cart st ocupa Fancy - iar ea nu şi-l mai poate scoate din minte.**

Văduv de doar un an, solitarul Matthew Sommersby. tonte dt Rost;mont, este vânat de mutre femei tare il doresc drept soţ. Dornic sa scape dc ele pi de presiunea ridului său, cl st retrage din înaita societare, în cautarea lin ist ii. Prăvălia lui Fancy este refugiul lui - pini în noaptea în tare pasiunea di litre ei atinge cote neliniş ti [oare şi amândoi ajung să tânjea sca după mai mult.

Pe măsură ce Fa nev csre prinsa intre aşteptările pc- cart crede că tamiH.i ei le arc dc la ea şi sentimentele col mai copleşitoare laţă Je Marthew, secretele ineep să iasă la iveală ii ¡sâ o faca să ie intrebe daca ^e poate în crede în «ea ce ii dicrează inima...

„în Frai ne Heath este bine-tun oscuţâ pentru poveştile ti de dragoste frumos şi emoţionantă *lViSHix<,ro\ Post*

Lorrainc l kath a scris peste 60 de romane, incluse pe listele de bcstselleruri ale *USA TwLty* **ţi** *\'ew York limes,* **şi a fost distinsă cu numeroase premiul RITA**

[illegible] premii, inclusiv [illegible].

ISBN 978-606-33-6943-8

9 786063 369438

Alma